

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 27

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

53 tomas
2010 m. sausio 30 d.

Turinys

IV	<i>Aktai, priimti iki 2009 m. gruodžio 1 d. remiantis EB sutartimi, ES sutartimi ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartimi</i>	
★	2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo ⁽¹⁾	1
★	2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 67/2010, nustatantis bendrąsias taisykles dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo transeuropinių tinklų srityje	20
★	2009 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/144/EB dėl tam tikrų ratinių žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių sudėtinių dalių ir techninių charakteristikų ⁽¹⁾	33

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

Kaina: 8 EUR

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį. Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

IV

(Aktai, priimti iki 2009 m. gruodžio 1 d. remiantis EB sutartimi, ES sutartimi ir Europos atominės energijos bendrijos steigimo sutartimi)

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 66/2010

2009 m. lapkričio 25 d.

dėl ES ekologinio ženklo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 175 straipsnio 1 dalį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdami į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽³⁾,

kadangi:

(1) 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1980/2000 dėl pakeistos Bendrijos ekologinio ženklo suteikimo sistemos ⁽⁴⁾ buvo siekiama sukurti savanorišką ekologinio ženklo suteikimo sistemą, pagal kurią būtų skatinami tokie produktai, kurie per visą būvio ciklą aplinkai daro mažesnę poveikį, ir teikti vartotojams tikslią, neklaidinančią bei mokliškai pagrįstą informaciją apie produktų poveikį aplinkai.

(2) Įgyvendinant Reglamentą (EB) Nr. 1980/2000 įgyta patirtis parodė, kad tą ekologinio ženklo sistemą reikia keisti, kad ji taptų veiksmingesnė ir veiktų racionaliau.

⁽¹⁾ OL C 120, 2009 5 28, p. 56.

⁽²⁾ OL C 218, 2009 9 11, p. 50.

⁽³⁾ 2009 m. balandžio 2 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. spalio 26 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 237, 2000 9 21, p. 1.

(3) Pakeista sistema (toliau – ES ekologinio ženklo sistema) turėtų būti įgyvendinama laikantis Sutarčių nuostatų, įskaitant visų pirma EB sutarties 174 straipsnio 2 dalyje nustatytą atsargumo principą.

(4) Būtina užtikrinti ES ekologinio ženklo sistemos ir reikalavimų, nustatytų atsižvelgiant į 2009 m. spalio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2009/125/EB, nustatančią ekologinio projektavimo reikalavimų su energija susijusiems gaminiams nustatymo sistemą ⁽⁵⁾, koordinavimą.

(5) ES ekologinio ženklo sistema yra susijusi su Bendrijos tvaraus vartojimo ir gamybos politika, kuria siekiama mažinti neigiamą vartojimo ir gamybos poveikį aplinkai, sveikatai, klimatui ir gamtos ištekliams. Sistema skirta skatinti rinktis aukšto aplinkosauginio veiksmingumo lygio produktus, žymint juos ES ekologiniu ženklu. Šiuo tikslu tikslinga reikalauti, kad kriterijai, kuriuos produktai turi atitikti siekiant juos pažymėti ES ekologiniu ženklu, būtų grindžiami geriausiu Bendrijos rinkoje esančių produktų aplinkosauginiu veiksmingumu. Tie kriterijai turėtų būti lengvai suprantami bei lengvai naudojami ir grindžiami moksliniais įrodymais, atsižvelgiant į naujausius technologinius pasiekimus. Tie kriterijai turėtų būti orientuoti į rinką, ir taikytini tik svarbiausiam produktų poveikiui aplinkai per visą jų būvio ciklą.

(6) Siekiant išvengti daugybės ekologinio ženklinimo sistemų ir paskatinti visus sektorius, kuriuose poveikis aplinkai lemia vartotojų pasirinkimą, siekti geresnių aplinkosauginio veiksmingumo rodiklių, turėtų būti sudarytos didesnės ES ekologinio ženklo naudojimo galimybės. Tačiau, siekiant

⁽⁵⁾ OL L 285, 2009 10 31, p. 10

- užtikrinti kriterijų pagrįstumą ir pridėtinę vertę, turėtų būti atliktas maisto ir pašarų produktų grupių tyrimas. Siekiant, kad vartotojai nebūtų klaidinami, reikėtų apsvarstyti galimybę suteikti ES ekologinį ženklą tik sertifikuotiems natūraliems maisto ir pašarų produktams, taip pat neapdorotiems žemės ūkio produktams, kuriems taikomas 2007 m. birželio 28 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 834/2007 dėl ekologinės gamybos ir ekologiškų produktų ženklavimo ⁽¹⁾.
- (7) ES ekologinis ženklas turėtų būti skirtas pakeisti pavojingas medžiagas saugesnėmis medžiagomis, jeigu tai techniškai įmanoma.
- (8) Norint, kad ES ekologinio ženklo sistema būtų priimtina visuomenei, būtina, kad svarbų vaidmenį rengiant ir nustatant ES ekologinio ženklo kriterijus atliktų nevyriausybės aplinkosaugos organizacijos ir vartotojų organizacijos, taip pat kad šios organizacijos aktyviai dalyvautų minėtoje veikloje.
- (9) Pageidautina, kad kiekviena suinteresuotoji šalis galėtų rengti ar peržiūrėti ES ekologinio ženklo kriterijus, su sąlyga, kad laikomasi bendrųjų procedūrinių taisyklių ir ši procesą koordinuoja Komisija. Be to, siekiant užtikrinti visų Bendrijos veiksmų darną, tikslinga reikalauti, kad rengiant ar peržiūrint ES ekologinio ženklo kriterijus būtų atsižvelgta į naujausius strateginius Bendrijos tikslus aplinkos srityje, pavyzdžiui, aplinkos veiksmų programose, darnaus vystymosi strategijose ir klimato kaitos programose išdėstytus tikslus.
- (10) Siekiant supaprastinti ES ekologinio ženklo sistemą ir sumažinti su ES ekologinio ženklo naudojimu susijusią administracinę naštą, reikėtų racionalizuoti vertinimo ir patikros procedūras.
- (11) Tikslinga numatyti ES ekologinio ženklo naudojimo sąlygas ir, siekiant užtikrinti tų sąlygų laikymąsi, reikalauti, kad kompetentingos įstaigos atliktų patikrą ir uždraustų naudoti ES ekologinį ženklą, jei šių sąlygų nebuvo laikytasi. Taip pat tikslinga reikalauti, kad valstybės narės nustatytų už šio reglamento pažeidimus taikytinų sankcijų taisyklės ir užtikrintų jų įgyvendinimą.
- (12) Siekiant paskatinti plačiau naudoti ES ekologinį ženklą ir paskatinti tuos ūkio subjektus, kurių produktai atitinka ES ekologinio ženklo kriterijus, turėtų būti sumažintos ES ekologinio ženklo naudojimo išlaidos.
- (13) Būtina informuoti visuomenę ir didinti visuomenės informuotumą apie ES ekologinį ženklą rengiant skatinimo naudoti, informavimo ir švietimo kampanijas vietos, nacionaliniu ir Bendrijos lygiais, kad vartotojai sužinotų, ką reiškia ES ekologinis ženklas, ir turėtų pakankamai informacijos rinkdamiesi produktus. Tai būtina ir siekiant, kad sistema būtų patrauklesnė gamintojams ir mažmeniniams prekiautojams.
- (14) Rengdamos nacionalinius ekologinių viešųjų pirkimų veiksmų planus, valstybės narės turėtų atsižvelgti į gaires ir galėtų apibrėžti viešųjų aplinkos apsaugos reikalavimus atitinkančių produktų pirkimo tikslus.
- (15) Siekiant nacionaliniu ir Bendrijos lygiais palengvinti prekybą ekologiniais ženklais pažymėtais produktais, riboti papildomą įmonių, ypač MVĮ, darbą ir neklaidinti vartotojų, ES ekologinio ženklo sistemą taip pat būtina geriau susieti ir skatinti suderinti su nacionalinėmis ekologinio ženklinimo sistemomis Bendrijoje.
- (16) Siekiant visoje Bendrijoje užtikrinti darnų ženklo suteikimo sistemos taikymą, rinkos priežiūrą ir ES ekologinio ženklo naudojimo kontrolę, kompetentingos įstaigos turėtų keistis informacija ir patirtimi.
- (17) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾.
- (18) Visų pirma Komisija turėtų būti įgaliota patvirtinti kriterijus, kuriuos produktai turi atitikti siekiant juos pažymėti ES ekologiniu ženklu, ir iš dalies pakeisti šio reglamento priedus. Kadangi tos priemonės yra bendro pobūdžio ir skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, *inter alia*, jį papildant naujomis neesminėmis nuostatomis, jos turi būti tvirtinamos pagal Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnyje numatytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.
- (19) Todėl, siekiant aiškumo ir teisinio tikrumo, Reglamentas (EB) Nr. 1980/2000 turėtų būti pakeistas šiuo reglamentu.
- (20) Turėtų būti numatytos atitinkamos pereinamojo laikotarpio nuostatos, kurios padėtų užtikrinti sklandų perėjimą nuo Reglamento (EB) Nr. 1980/2000 prie šio reglamento,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šiuo reglamentu nustatomos savanoriškos ES ekologinio ženklo sistemos nustatymo ir taikymo taisyklės.

⁽¹⁾ OL L 189, 2007 7 20, p. 1.

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Šis reglamentas taikomas visoms prekėms ir paslaugoms, skirtoms platinti, vartoti ar naudoti Bendrijos rinkoje už atlygį arba nemokamai (toliau – produktai).

2. Šis reglamentas netaikomas žmonėms vartoti skirtiems medicininiam produktams, kaip apibrėžta 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, taikomo žmonėms vartoti skirtiems medicininiam produktams ⁽¹⁾, veterinarijos tikslais naudoti skirtiems medicininiam produktams, kaip apibrėžta 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, taikomo veterinariniams medicininiam produktams ⁽²⁾ ir bet kokios rūšies medicininiam prietaisui.

3 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

- 1) produktų grupė – produktų, kurie skirti panašioms reikmėms tenkinti ir yra panašūs pagal paskirtį arba pasižymi panašiomis funkcinėmis savybėmis, ir kuriuos vartotojai suvokia kaip panašius, grupė;
- 2) ūkio subjektas – gamintojas, gamyklininkas, importuotojas, paslaugų teikėjas, didmeninis ar mažmeninis prekyautojas;
- 3) poveikis aplinkai – aplinkos pokytis, kurį produktas visiškai arba iš dalies lemia per visą savo būvio ciklą;
- 4) aplinkosauginis veiksmingumas – gamyklininko pasiektas produkto savybių, turinčių poveikį aplinkai, valdymo rezultatas;
- 5) patikra – procedūra, skirta patvirtinti, kad produktas atitinka nustatytus ES ekologinio ženklo kriterijus.

4 straipsnis

Kompetentingos įstaigos

1. Kiekviena valstybė narė paskiria įstaigą ar įstaigas prie ministerijų ar joms nepriklausančias įstaigas, atsakingas už šiame reglamente numatytą užduočių vykdymą (toliau – kompetentinga įstaiga arba kompetentingos įstaigos), ir užtikrina jų veiksmingumą. Paskyrusi daugiau nei vieną kompetentingą įstaigą, valstybė narė nustato atitinkamus tų įstaigų įgaliojimus ir joms taikomus veiksmų koordinavimo reikalavimus.

2. Kompetentingų įstaigų sudėtis turi būti tokia, kad būtų garantuotas jų nepriklausomumas bei nešališkumas, o jų darbo tvarkos taisyklės turi užtikrinti jų vykdomos veiklos skaidrumą ir visų suinteresuotųjų šalių dalyvavimą.

3. Valstybės narės užtikrina, kad kompetentingos įstaigos vykdytų V priede išdėstytus reikalavimus.

⁽¹⁾ OL L 311, 2001 11 28, p. 67.

⁽²⁾ OL L 311, 2001 11 28, p. 1.

4. Kompetentingos įstaigos užtikrina, kad nuo tikrinamo ūkio subjekto nepriklausanti šalis patikros procedūrą atliktų nuosekliai, nešališkai ir patikimai, vadovaudamasi tarptautiniais, Europos ar nacionaliniais standartais ir procedūromis, taikomais produkto sertifikavimo sistemas valdančioms įstaigoms.

5 straipsnis

Europos Sąjungos ekologinio ženklinimo valdyba

1. Komisija įsteigia Europos Sąjungos ekologinio ženklinimo valdybą (toliau – ESEŽV), kurią sudaro visų valstybių narių kompetentingų įstaigų, nurodytų 4 straipsnyje, bei kitų suinteresuotųjų šalių atstovai. ESEŽV, laikydamasi savo darbo tvarkos taisyklių, išrenka savo pirmininką. Ji padeda rengti ir peržiūrėti ES ekologinio ženklo kriterijus bei atlikti bet kokią ES ekologinio ženklo sistemos įgyvendinimo peržiūrą. Ji taip pat pataria ir padeda Komisijai šiose srityse ir visų pirma teikia rekomendacijas dėl būtinųjų aplinkosauginio veiksmingumo reikalavimų.

2. Komisija užtikrina, kad vykdydama savo veiklą ESEŽV užtikrintų proporcingą visų su kiekviena produktų grupe susijusių suinteresuotųjų šalių, pvz., kompetentingų įstaigų, gamintojų, gamyklininkų, importuotojų, paslaugų teikėjų, didmeninių ar mažmeninių prekyautojų, ypač MVĮ, ir aplinkos apsaugos grupių bei vartotojų organizacijų, dalyvavimą.

6 straipsnis

Bendrieji ES ekologinio ženklo kriterijų reikalavimai

1. ES ekologinio ženklo kriterijai grindžiami produktų aplinkosauginiu veiksmingumu, atsižvelgiant į naujausius strateginius Bendrijos tikslus aplinkos srityje.

2. ES ekologinio ženklo kriterijais nustatomi aplinkosauginiai reikalavimai, kuriuos produktas turi atitikti, kad būtų pažymėtas ES ekologiniu ženklu.

3. ES ekologinio ženklo kriterijai nustatomi remiantis moksliniais duomenimis, atsižvelgiant į visą produktų būvio ciklą. Nustatant tokius kriterijus, atsižvelgiama į:

- a) svarbiausią poveikį aplinkai, visų pirma poveikį klimato kaitai, gamtai ir biologinei įvairovei, energijos ir išteklių vartojimą, atliekų susidarymą, teršalų išmetimą į visas aplinkos terpes, taršą dėl fizinio poveikio ir pavojingų medžiagų naudojimą bei išmetimą;

- b) galimybę pakeisti pavojingas medžiagas saugesnėmis medžiagomis arba atlikti tokį pakeitimą naudojant alternatyvias medžiagas ar konstrukcijas, jeigu tai techniškai įmanoma;
- c) įmanomą poveikio aplinkai mažinimą, kurį gali lemti produktų patvarumas ir jų pakartotinis naudojimas;
- d) teigiamo ir neigiamo poveikio aplinkai grynąją aplinkosauginę pusiausvyrą (taip pat į sveikatos ir saugumo aspektus) įvairiais produktų būvio etapais;
- e) jei tinkama, socialinius ir etinius aspektus, pvz., pateikiant nuorodą į susijusias tarptautines konvencijas ir susitarimus, pvz., susijusias Tarptautinės darbo organizacijos (toliau – TDO) standartus ir elgesio kodeksus;
- f) nustatytus kitų ekologinių ženklų kriterijus, visų pirma į nacionaliniu arba regionų lygiais oficialiai pripažintus EN ISO 14024 I tipo ekologinius ženklus, jei jie nustatyti tai produktų grupei, taip siekiant skatinti sinergiją;
- g) kiek galima labiau, bandymų su gyvūnais atlikimo ribojimo principą.

4. Į ES ekologinio ženklo kriterijus įtraukiami reikalavimai, kuriais siekiama užtikrinti, kad ES ekologiniu ženklu pažymėti produktai atitiktų jų numatytą paskirtį.

5. Komisija, prieš parengdama maisto ir pašarų produktams taikytinus ES ekologinio ženklo kriterijus, kaip apibrėžta 2002 m. sausio 28 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 178/2002, nustatančiame maistui skirtų teisės aktų bendruosius principus ir reikalavimus, įsteigiančiame Europos maisto saugos tarnybą ir nustatančiame su maisto saugos klausimais susijusias procedūras⁽¹⁾, ne vėliau kaip 2011 m. gruodžio 31 d. atlieka tyrimą, kuriame nagrinėjamas patikimų kriterijų, apimančių tokių produktų, įskaitant žvejybos ir akvakultūros produktus, aplinkosauginį veiksmingumą per visą jų būvio ciklą, nustatymo pagrįstumas. Atliekant tyrimą ypač daug dėmesio turėtų būti skirta poveikiui, kuris dėl bet kokių ES ekologinio ženklo kriterijų daromas maisto ir pašarų produktams, bei neperdirbtiems žemės ūkio produktams, kuriems taikomas Reglamentas (EB) Nr. 834/2007. Siekiant, kad nebūtų klaidinami vartotojai, atliekant tyrimą turėtų būti atsižvelgta į tai, kad ES ekologinis ženklas turėtų būti suteiktas tik sertifikuotiems natūraliems produktams.

Komisija, atsižvelgdama į tyrimo išvadas ir į ESEŽV nuomonę bei vadovaudamasi 16 straipsnio 2 dalyje nurodyta reguliavimo procedūra su tikrinimu, sprendžia, kuriai maisto ir pašarų grupei, prireikus, galima nustatyti ES ekologinio ženklo kriterijus.

6. ES ekologinis ženklas negali būti suteiktas nei prekėms, kurių sudėtyje yra 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų

ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo⁽²⁾ nurodytų medžiagų ar preparatų ir (arba) mišinių, atitinkančių kriterijus, pagal kuriuos jie priskiriami toksiškiems, kenksmingiems aplinkai, kancerogeniniams, mutageniniams ar toksiškiems reprodukcijai (CMR), nei prekėms, kurių sudėtyje yra 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 1907/2006 dėl cheminių medžiagų registracijos, įvertinimo, autorizacijos ir apribojimų (REACH), įsteigiančio Europos cheminių medžiagų agentūrą⁽³⁾ 57 straipsnyje nurodytų medžiagų.

7. Komisija gali tvirtinti su specifinėmis prekių, kurių sudėtyje yra 6 dalyje nurodytų medžiagų, kategorijomis susijusias priemones, skirtas suteikti galimybę nukrypti nuo 6 dalies, tačiau tik tada, kai techniškai neįmanoma tų medžiagų pakeisti arba toks pakeitimas neįmanomas naudojant alternatyvias medžiagas ar konstrukcijas, arba tada, kai bendras produktų aplinkosauginis veiksmingumas gerokai didesnis, palyginti su kitomis tos pačios kategorijos prekėmis. Galimybė nukrypti nesuteikiama medžiagų, kurios atitinka Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 57 straipsnio kriterijus, kurios nustatytos pagal to reglamento 59 straipsnio 1 dalyje aprašytą procedūrą ir kurių esama mišiniuose, produkte ar bet kurioje homogeninėje sudėtinio produkto dalyje, kai jų koncentracija viršija 0,1 % (masės), atžvilgiu. Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, tvirtinamos pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

7 straipsnis

ES ekologinio ženklo kriterijų rengimas ir peržiūra

1. Po konsultacijų su ESEŽV Komisija, valstybės narės, kompetingos įstaigos ir kiti suinteresuotieji subjektai gali pradėti ES ekologinio ženklo kriterijų rengimą ar peržiūrą ir jiems vadovauti. Kai tokie kiti suinteresuotieji subjektai paskiriami atsakingais už vadovavimą kriterijų rengimo procedūrai, jie turi įrodyti, kad yra įgiję su konkrečiu produktu susijusių žinių ir pajėgtų nešališkai vadovauti procesui laikydamiesi šio reglamento tikslų. Šiuo atžvilgiu pirmenybė teikiama konsorciumams, kuriuos sudaro kelios interesų grupės.

Laikydamosi I priedo A dalyje nustatytos tvarkos, ES ekologinio ženklo kriterijų rengimą ar peržiūrą pradėjusi ir jam vadovaujanti šalis parengia šiuos dokumentus:

- a) preliminarią ataskaitą;
- b) pasiūlymą dėl kriterijų projekto;
- c) pasiūlymą dėl kriterijų projekto pagrindžiančią techninę ataskaitą;
- d) galutinę ataskaitą;
- e) galimiams ES ekologinio ženklo naudotojams ir kompetentingoms įstaigoms skirtas instrukcijas;
- f) viešojo pirkimo sutartis sudarančioms valdžios institucijoms skirtas instrukcijas.

Tie dokumentai pateikiami Komisijai ir ESEŽV.

⁽¹⁾ OL L 31, 2002 2 1, p. 1.

⁽²⁾ OL L 353, 2008 12 31, p. 1.

⁽³⁾ OL L 396, 2006 12 30, p. 1.

2. Jei produktų grupei, kuriai nenustatyta ES ekologinio ženklo kriterijų, kriterijai jau yra parengti pagal kitą ekologinio ženklo sistemą laikantis EN ISO 14024 I tipo ekologinių ženklų reikalavimų, bet kuri valstybė narė, kurioje pripažįstama kita ekologinio ženklo sistema, pasikonsultavusi su Komisija ir ESEŽV, gali siūlyti, kad tie kriterijai būtų parengti pagal ES ekologinio ženklo sistemą.

Tokiais atvejais gali būti taikoma I priedo B dalyje nustatyta supaprastinta kriterijų rengimo procedūra, jei siūlomi kriterijai parengti laikantis I priedo A dalies. Tai procedūrai vadovauja Komisija arba valstybė narė, pasiūliusi supaprastintą kriterijų rengimo procedūrą pagal pirmos pastraipos nuostatas.

3. Jeigu būtina neesminė kriterijų peržiūra, gali būti taikoma I priedo C dalyje nustatyta supaprastinta peržiūros tvarka.

4. ESEŽV ir Komisija ne vėliau kaip 2011 m. vasario 19 d. susitaria dėl darbo plano, įskaitant strategiją ir negalutinį produktų grupių sąrašą. Pagal šį planą bus nagrinėjami kiti Bendrijos veiksmai (pvz., ekologinių viešųjų pirkimų srityje) ir jis gali būti atnaujintas atsižvelgiant į naujausius Bendrijos strateginius tikslus aplinkosaugos srityje. Šis planas nuolat atnaujinamas.

8 straipsnis

ES ekologinio ženklo kriterijų nustatymas

1. ES ekologinio ženklo kriterijų projektas rengiamas pagal I priede nustatytą procedūrą ir atsižvelgiant į darbo planą.

2. Ne vėliau negu praėjus devyniems mėnesiams po konsultacijų su ESEŽV, Komisija patvirtina priemones, kuriomis kiekvieni produktų grupei nustatomi konkretūs ES ekologinio ženklo kriterijai. Šios priemonės skelbiamos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Galutiniame pasiūlyme Komisija atsižvelgia į ESEŽV pastabas ir aiškiai pabrėžia, išdėsto bei pagrindžia galutinio pasiūlymo pakeitimų po konsultacijų su ESEŽV argumentus, palyginti su pasiūlymu dėl kriterijų projekto, bei pateikia susijusius dokumentus.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas jį papildant, tvirtinamos pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

3. 2 dalyje nurodytose priemonėse Komisija:

- a) nustato konkrečių produktų atitikties ES ekologinio ženklo kriterijams vertinimo reikalavimus (vertinimo reikalavimai);
- b) kiekvienai produktų grupei nustato tris pagrindines ekologines savybes, kurios gali būti nurodomos alternatyviame ženkle, kuriame yra teksto langelis, kaip aprašyta II priede;

c) nustato atitinkamą kiekvienos produktų grupės kriterijų ir vertinimo reikalavimų galiojimo laikotarpį;

d) nurodo, kiek produktas gali kisti per c punkte nurodytą galiojimo laikotarpį.

4. Nustatant ES ekologinio ženklo kriterijus užtikrinama, kad nebūtų pradėtos taikyti priemonės, kurias įgyvendinant MVĮ galėtų tekti neproporcingai didelė administracinė ir ekonominė našta.

9 straipsnis

ES ekologinio ženklo suteikimas ir jo naudojimo sąlygos

1. Bet kuris ūkio subjektas, norėdamas naudoti ES ekologinį ženklą teikia paraišką 4 straipsnyje nurodytoms kompetentingoms įstaigoms laikydamasis šių taisyklių:

a) jei produkto kilmės šalis yra viena valstybė narė, paraiška teikiama tos valstybės narės kompetentingai įstaigai;

b) jei to paties produkto kilmės šalys yra kelios valstybės narės, paraiška gali būti teikiama vienos iš tų valstybių narių kompetentingai įstaigai;

c) jei produkto kilmės šalis yra ne Bendrijoje, paraiška teikiama bet kurios valstybės narės, kurioje produktas bus ar yra pateiktas rinkai, kompetentingai įstaigai.

2. ES ekologinis ženklas pavaizduotas II priede.

ES ekologiniu ženklu galima žymėti tik produktus, atitinkančius tiems produktams taikomus ES ekologinio ženklo kriterijus ir kuriems suteiktas ES ekologinis ženklas.

3. Paraiškose nurodomi išsamūs ūkio subjekto kontaktiniai duomenys ir atitinkama produktų grupė, taip pat pateikiamas išsamus produkto aprašas ir visa kita kompetentingos įstaigos reikalaujama informacija.

Kartu su paraiškomis pateikiami visi susiję dokumentai, nurodyti susijusioje Komisijos priemonėje, kuria nustatomi atitinkamai produktų grupei taikomi ES ekologinio ženklo kriterijai.

4. Kompetentinga įstaiga, kuriai pateikta paraiška, taiko mokesčius vadovaudamasi III priedu. ES ekologinis ženklas gali būti naudojamas tik laiku sumokėjus mokesčius.

5. Atitinkama kompetentinga įstaiga per du mėnesius nuo paraiškos gavimo dienos patikrina, ar pateikti visi dokumentai ir informuoja ūkio subjektą. Jei ūkio subjektas per šešis mėnesius nuo tokio informavimo dienos nepateikia visų dokumentų, kompetentinga įstaiga gali atmesti paraišką.

Jei pateikti visi dokumentai ir kompetentinga įstaiga patikrino, ar produktas atitinka ES ekologinio ženklo kriterijus ir vertinimo reikalavimus, paskelbtus vadovaujantis 8 straipsniu, kompetentinga įstaiga produktui priskiria registracijos numerį.

Ūkio subjektai padengia testavimo ir atitikties ES ekologinio ženklo kriterijams vertinimo išlaidas. Ūkio subjektams gali tekti padengti kelionės ir apgyvendinimo išlaidas, jei būtina atlikti patikrą vietoje už valstybės narės, kurioje įsteigta kompetentinga įstaiga, ribų.

6. Jeigu pagal ES ekologinio ženklo kriterijus gamybos įrenginiai turi atitikti konkrečius reikalavimus, jie taikomi visiems įrenginiams, kurie naudojami ES ekologiniu ženklu žymimam produktui gaminti. Jei būtina, kompetentinga įstaiga atlieka patikras vietoje arba tuo tikslu skiria įgaliotąjį atstovą.

7. Kompetentingos įstaigos pirmiausia pripažįsta testus, kurie akredituoti pagal ISO 17025, ir patikras, kurias atliko pagal standartą EN 45011 ar lygiavertį tarptautinį standartą akredituotos įstaigos. Kompetentingos įstaigos bendradarbiauja, kad užtikrintų veiksmingą ir nuoseklų vertinimo ir patikros procedūrų įgyvendinimą, ypač pasitelkdamos 13 straipsnyje nurodytas darbo grupes.

8. Kompetentinga įstaiga su kiekvienu ūkio subjektu sudaro sutartį, kurioje nustatytos ES ekologinio ženklo naudojimo sąlygos (įskaitant nuostatas dėl leidimo naudoti ES ekologinį ženklą ir jo panaikinimo, ypač peržiūrėjus kriterijus). Tuo tikslu naudojama standartinė IV priede pateikto modelio sutartis.

9. Ūkio subjektas gali produktą pažymėti ES ekologiniu ženklu tik sudaręs sutartį. Ūkio subjektas ant ES ekologiniu ženklu pažymėto produkto taip pat nurodo ir registracijos numerį.

10. Kompetentinga įstaiga, suteikusi ES ekologinį ženklą produktui, apie tai praneša Komisijai. Komisija sukuria bendrą registrą ir nuolat jį atnaujina. Tas registras yra viešai prieinamas ES ekologiniam ženklu skirtoje tinklavietėje.

11. ES ekologiniu ženklu galima žymėti produktus, kuriems suteiktas ES ekologinis ženklas, ir naudoti jį su tais produktais susijusioje reklaminėje medžiagoje.

12. ES ekologinis ženklas suteikiamas nedarant poveikio Bendrijos ar nacionalinės teisės aplinkosauginiams ar kitiems norminiams reikalavimams, taikomiems įvairiais produkto būvio etapais.

13. Teisė naudoti ES ekologinį ženklą nesuteikia teisės ES ekologinį ženklą naudoti kaip prekės ženklo dalį.

10 straipsnis

Rinkos priežiūra ir ES ekologinio ženklo naudojimo kontrolė

1. Draudžiama skleisti klaidingą ar klaidinančią reklamą arba naudoti ženklą ar logotipą, kurį būtų galima supainioti su ES ekologiniu ženklu.

2. Kompetentinga įstaiga nuolat tikrina, ar produktas, kuriam ji suteikė ES ekologinį ženklą, atitinka ES ekologinio ženklo kriterijus ir vertinimo reikalavimus, paskelbtus pagal 8 straipsnį. Jei būtina, kompetentinga įstaiga, gavusi skundą, taip pat atlieka tokias patikras. Šios patikros gali būti atsitiktinai vykdomos vietoje.

Produktui ES ekologinį ženklą suteikusi kompetentinga įstaiga informuoja ES ekologinio ženklo naudotoją apie kiekvieną skundą dėl ES ekologiniu ženklu pažymėto produkto ir gali paprašyti naudotojo atsakyti į tuos skundus. Ženklo naudotojui kompetentinga įstaiga gali neatskleisti skundo pateikėjo tapatybės.

3. ES ekologinio ženklo naudotojas leidžia produktui ES ekologinį ženklą suteikusiai kompetentingai įstaigai atlikti visus reikiamus tyrimus, kad ji patikrintų, ar jis vis dar atitinka produktų grupei taikomus kriterijus ir 9 straipsnį.

4. Produktui ES ekologinį ženklą suteikusiai kompetentingai įstaigai paprašius, ES ekologinio ženklo naudotojas leidžia jai patekti į patalpas, kuriose gaminamas atitinkamas produktas.

Prašymas gali būti pateiktas per protingą laikotarpį be išankstinio įspėjimo.

5. Jei bet kuri kompetentinga įstaiga, suteikusi ES ekologinio ženklo naudotojui galimybę pateikti pastabas, nustato, kad ES ekologiniu ženklu pažymėtas produktas neatitinka atitinkamai produktų grupei taikomų kriterijų arba ES ekologinis ženklas naudojamas nesilaikant 9 straipsnio, ji arba uždraudžia tą produktą žymėti ES ekologiniu ženklu, arba, jei ES ekologinį ženklą yra suteikusi kita kompetentinga įstaiga, informuoja apie tai tą kompetentingą įstaigą. 9 straipsnio 4 dalyje nurodyti mokesčiai ES ekologinio ženklo naudotojui negražinami (nei visa jų suma, nei jų dalis).

Kompetentinga įstaiga nedelsdama informuoja apie tą draudimą visas kitas kompetentingas įstaigas ir Komisiją.

6. ES ekologinį ženklą produktui suteikusi kompetentinga įstaiga neatskleidžia informacijos, gautos vertinant, ar ES ekologinio ženklo naudotojas laikosi 9 straipsnyje nustatytų ES ekologinio ženklo naudojimo taisyklių, ir nenaudoja jos jokiems kitiems su ES ekologinio ženklo suteikimu naudojimui nesusijusiems tikslams.

Ji imasi visų pagrįstų priemonių, kad apsaugotų jai pateiktus dokumentus nuo klastojimo ir neteisėto pasisavinimo.

11 straipsnis

Valstybių narių ekologinio ženklavimo sistemos

1. Paskelbus konkrečiai produktų grupei taikomus ES ekologinio ženklo kriterijus, į kitas nacionaliniu ar regioniniu lygiais oficialiai pripažįstamas EN ISO 14024 I tipo ekologinio ženklinimo sistemas, kurios skelbiant kriterijus nebuvo taikomos tai produktų grupei, ta produktų grupė gali būti įtraukta tik tuo atveju, kai pagal tas sistemas parengti kriterijai yra ne mažiau griežti nei ES ekologinio ženklo kriterijai.

2. Siekiant suderinti Europos ekologinio ženklinimo sistemų (EN ISO 14024 I tipo) kriterijus, nustatant ES ekologinio ženklo kriterijus taip pat atsižvelgiama į esamus oficialiai pripažintų valstybių narių ekologinio ženklinimo sistemų kriterijus.

12 straipsnis

Skatinimas naudoti ES ekologinį ženklą

1. Bendradarbiaudamos su ESEŽV, valstybės narės ir Komisija susitaria dėl specialaus veiksmų plano, skirto skatinti naudoti ES ekologinį ženklą, taikant šias priemones:

- a) vykdamas vartotojams, gamintojams, gamyklininkams, didmeniniams prekyautojams, paslaugų teikėjams, viešiesiems pirkėjams, prekybos įmonėms, mažmeniniams prekyautojams ir visuomenei skirtas informuotumo didinimo bei informavimo, taip pat visuomenės švietimo kampanijas,
- b) raginant pradėti taikyti sistemą, ypač MVĮ,

ir taip padedant plėtoti sistemą.

2. Skatinimas naudoti ES ekologinį ženklą gali būti skelbiamas ES ekologinio ženklo tinklavietėje, kurioje visomis Bendrijos kalbomis pateikta svarbiausia informacija ir skatinamoji medžiaga ES ekologinio ženklo klausimais, taip pat informacija apie tai, kur galima įsigyti ES ekologiniu ženklu pažymėtų produktų.

3. Valstybės narės ragina naudoti viešojo pirkimo sutartis sudarančioms valdžios institucijoms skirtas instrukcijas, nurodytas I priedo A dalies 5 punkte. Šiuo tikslu valstybės narės svarsto galimybę, pvz., nustatyti tikslus, susijusius su tose instrukcijose išdėstytais kriterijais atitinkančių produktų įsigijimu.

13 straipsnis

Informacijos ir patirties mainai

1. Siekdamas skatinti nuoseklų šio reglamento įgyvendinimą, kompetentingos įstaigos nuolat keičiasi informacija ir patirtimi, visų pirma susijusia su 9 ir 10 straipsnių taikymu.

2. Šiuo tikslu Komisija sudaro kompetentingų įstaigų darbo grupę. Darbo grupė posėdžiauja mažiausiai du kartus per metus. Kelionės išlaidas dengia Komisija. Darbo grupė išrenka pirmininką ir priima darbo tvarkos taisykles.

14 straipsnis

Ataskaita

Ne vėliau kaip 2015 m. vasario 19 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai teikia ES ekologinio ženklo sistemos įgyvendinimo ataskaitą. Ataskaitoje taip pat nurodomi sistemos elementai, kurie gali būti peržiūrėti.

15 straipsnis

Priedų pakeitimai

Komisija gali iš dalies keisti priedus, įskaitant III priede numatytą didžiausių mokesčių keitimą, atsižvelgdama į būtinybę taikyti mokesčius, kurie reikalingi išlaidoms, susijusioms su sistemos taikymu, padengti.

Tos priemonės, skirtos iš dalies pakeisti neesmines šio reglamento nuostatas, tvirtinamos pagal 16 straipsnio 2 dalyje nurodytą reguliavimo procedūrą su tikrinimu.

16 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas.
2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5a straipsnio 1–4 dalys ir 7 straipsnis, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

17 straipsnis

Sankcijos

Valstybės narės nustato už šio reglamento nuostatų pažeidimus taikytinų sankcijų taisykles ir imasi visų reikiamų priemonių, kad užtikrintų jų įgyvendinimą. Numatomos sankcijos turi būti veiksmingos, proporcingos ir atgrasančios. Valstybės narės nedelsdamos praneša Komisijai apie tas nuostatas ir nedelsdamos ją informuoja apie visus vėlesnius jų pakeitimus.

18 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 1980/2000 panaikinamas.

19 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Reglamentas (EB) Nr. 1980/2000 toliau taikomas pagal jo 9 straipsnį sudarytoms sutartims iki tose sutartyse nurodytos galiojimo pabaigos datos, išskyrus jo nuostatas, susijusias su mokesčiais.

Tokioms sutartims taikomi šio reglamento 9 straipsnio 4 dalis ir III priedas.

20 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre, 2009 m. lapkričio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkas
Å. TORSTENSSON

I PRIEDAS

ES EKOLOGINIO ŽENKLO KRITERIJŲ RENGIMO IR PERŽIŪROS PROCEDŪRA

A. **Iprastinė procedūra**

Turi būti parengti šie dokumentai:

1. *Preliminari ataskaita*

Preliminarią ataskaitą turi sudaryti šios dalys:

- su produktų grupe susijusio galimo teigiamo poveikio aplinkai kiekybinis įvertinimas, aptariant ir kitų panašių Europos ir nacionaliniu arba regioniniu EN ISO 14024 I tipo ekologinio ženklavimo sistemų naudą;
- produktų grupės pasirinkimą ir apimtį pagrindžiantys argumentai;
- visų galimų prekybos klausimų aptarimas;
- kitų ekologinių ženklų kriterijų analizė;
- su produktų grupės sektoriumi susiję galiojantys teisės aktai ir įgyvendinamos teisėkūros iniciatyvos;
- galimybių pakeisti pavojingas medžiagas saugesnėmis medžiagomis arba tokio pakeitimo atlikimo naudojant alternatyvias medžiagas ar konstrukcijas, jei tik tai techniškai įmanoma, analizė, visų pirma atsižvelgiant į labai didelį susirūpinimą keliančias medžiagas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 57 straipsnyje;
- Bendrijos vidaus rinkos duomenys apie sektorių, įskaitant kiekio ir apyvartos duomenis;
- esamos ir būsimos ES ekologiniu ženklu pažymėtų produktų galimybės įsiskverbti į rinką;
- su produktų grupe siejamo poveikio aplinkai mastas ir bendroji reikšmė, nustatyta remiantis naujais arba jau atliktais būvio ciklo vertinimo tyrimais. Galima naudotis ir kitais moksliniais įrodymais. Labai svarbūs ir prieštaringi klausimai išsamiai aptariami ir įvertinami;
- rengiant ataskaitą surinktų ir panaudotų duomenų bei informacijos nuorodos.

Rengiant kriterijus, preliminari ataskaita skelbiama ES ekologiniam ženklui skirtoje Komisijos tinklavietėje, kurioje galima teikti pastabas ir gauti informacijos.

Jeigu ketinama parengti maisto ir pašarų produktų grupių kriterijus, preliminarinioje ataskaitoje, pateikus nuorodą į tyrimą, atliktą remiantis 6 straipsnio 5 dalimi, turi būti patvirtinta, kad:

- rengiant ES ekologinio ženklo kriterijus pasirinktam produktui užtikrinama tikra pridėtinė ekologinė vertė,
- suteikiant ES ekologinį ženklą atsižvelgta į visą produkto būvio ciklą, ir
- pažymint pasirinktą produktą ES ekologiniu ženklu, jis nebus painiojamas su kitais maisto produktų ženklais.

2. *Pasiūlymas dėl kriterijų projekto ir susijusi techninė ataskaita*

Paskelbus preliminarią ataskaitą, teikiamas pasiūlymas dėl kriterijų projekto ir pasiūlymą pagrindžianti techninė ataskaita.

Kriterijų projektas turi atitikti šiuos reikalavimus:

- jie nustatomi remiantis geriausiais Bendrijos rinkos produktais viso būvio ciklo aplinkosauginio veiksmingumo požiūriu ir tiesiogiai atitinka 10–20 % geriausių Bendrijos rinkos produktų aplinkosauginio veiksmingumo požiūriu jų priėmimo momentu;
- kad būtų užtikrintas reikalingas lankstumas, tiksli procentinė dalis apibrėžiama kiekvienu atskiru atveju ir bet kuriuo atveju siekiant skatinti ekologiškiausius produktus bei užtikrinti vartotojams pakankamą pasirinkimą;
- pagal juos atsižvelgiama į tikrąją aplinkosauginę – teigiamo ir neigiamo poveikio aplinkai – pusiausvyrą, įskaitant sveikatos ir saugos aspektus; jei tinkama, atsižvelgiama į socialinius ir etinius aspektus, pvz., pateikiant nuorodą į susijusias tarptautines konvencijas ir susitarimus, pvz., susijusius TDO standartus ir elgesio kodeksus;
- jie nustatomi atsižvelgiant į svarbiausią produkto poveikį aplinkai; kiek tai pagrįstai įmanoma, suformuluojami remiantis pagrindiniais techniniais produkto aplinkosauginio veiksmingumo rodikliais ir yra tinkami taikyti atliekant vertinimą pagal šio reglamento taisykles;
- jie nustatomi remiantis pagrįstais duomenimis bei informacija, kurie, kiek tai įmanoma, atspindi visą Bendrijos rinką;
- jie nustatomi remiantis būvio ciklo duomenimis ir kiekybiniu poveikiu aplinkai, atsižvelgiant, kai taikytina, į Europos būvio ciklo duomenų informacines sistemas (EBCD);
- jie nustatomi atsižvelgiant į visų konsultacijose dalyvavusių suinteresuotųjų šalių nuomonę;
- jų apibrėžtys, testavimo metodai ir techniniai bei administraciniai dokumentai atitinka produktų grupei taikomus galiojančius teisės aktus;
- jie nustatomi atsižvelgiant į atitinkamą Bendrijos politiką ir veiklą, susijusią su kitomis susijusiomis produktų grupėmis.

Pasiūlymas dėl kriterijų projekto parengiamas taip, kad būtų lengvai prieinamas tuos kriterijus pageidaujantiems naudoti asmenims. Jame pagrindžiamas kiekvienas kriterijus ir paaiškinama su kiekvienu kriterijumi susijusi nauda aplinkai. Jame ypač daug dėmesio skiriama kriterijams, atitinkantiems pagrindines ekologines savybes.

Techninę ataskaitą sudaro bent šios dalys:

- moksliniai kiekvieno reikalavimo ir kriterijaus paaiškinimai;
- kiekybinis bendro aplinkosauginio veiksmingumo rodiklis, kurio tikimasi pasiekti taikant visus kriterijus kartu, palyginti su vidutiniu rinkos produktų rodikliu;
- numatomo visų kriterijų poveikio aplinkai, ekonominio ir (arba) socialinio poveikio įvertinimas;
- atitinkami testavimo metodai skirtingiems kriterijams įvertinti;
- testavimo išlaidų sąmata;
- su kiekvienu kriterijumi susijusi informacija apie visus testus, ataskaitas ir kitus dokumentus, kuriuos naudotojai pateikia kompetentingai institucijai paprašius pagal 10 straipsnio 3 dalį.

Pasiūlymas dėl kriterijų projekto ir techninė ataskaita viešai skelbiami ES ekologiniam ženklui skirtoje Komisijos tinklavietėje, kurioje galima teikti pastabas. Šalis, kurios iniciatyva įtraukiama produktų grupė, pateikia pasiūlymą ir ataskaitą visoms suinteresuotosioms šalims.

Kriterijų projektui aptarti rengiami bent du vieši darbo grupės susitikimai, kuriuose dalyvauti kviečiamos visos suinteresuotosios šalys, pvz., kompetentingos įstaigos, įmonės (įskaitant MVĮ), profesinės sąjungos, mažmeniniai prekyautojai, importuotojai, aplinkos ir vartotojų apsaugos organizacijos. Komisija taip pat dalyvauja tuose susitikimuose.

Pasiūlymas dėl kriterijų projekto ir techninė ataskaita paskelbiami likus bent vienam mėnesiui iki pirmojo darbo grupės susitikimo. Visi paskesni pasiūlymai dėl kriterijų projekto paskelbiami likus bent vienam mėnesiui iki vėlesnių susitikimų. Kriterijų keitimo paskesniuose projektuose argumentai išsamiai paaiškinami ir pagrindžiami dokumentais atsižvelgiant į viešuose darbo grupės susitikimuose vykusias diskusijas ir viešosiose konsultacijose gautas pastabas.

Atsakoma į visas pastabas, gautas rengiant kriterijus, nurodant, ar jos priimtos, ar atmestos, ir išdėstomos priėmimo arba atmetimo priežastys.

3. Galutinė ataskaita ir kriterijų projektas

Galutinę ataskaitą sudaro šios dalys.

Aiškūs atsakymai į visas pastabas bei pasiūlymus nurodant, ar jie priimti, ar atmesti, ir išdėstant priėmimo arba atmetimo priežastis. Europos Sąjungos ir ne Europos Sąjungos suinteresuotosioms šalims taikomos vienodos sąlygos.

Ją taip pat sudaro šios dalys:

- vieno lapo santrauka, kurioje nurodoma, kiek kompetentingos įstaigos pritaria kriterijų projektui;
- visų rengiant kriterijus išsiųstų dokumentų suvestinis sąrašas, kuriame nurodoma kiekvieno dokumento išsiuntimo data bei asmuo, kuriam kiekvienas dokumentas buvo išsiųstas, bei pateikiama to dokumento kopija;
- veikloje ar konsultacijose dalyvavusių arba savo nuomonę pareiškusių suinteresuotųjų šalių sąrašas ir jų kontaktai;
- administracinė santrauka;
- trys pagrindinės produktų grupės ekologinės savybės, kurios gali būti nurodomos alternatyviame ženkle, kuriame yra teksto langelis, kaip aprašyta II priede;
- produktų grupės rinkodaros pasiūlymas ir informavimo strategija.

Atsižvelgiama į visas pastabas dėl galutinės ataskaitos ir paprašius suteikiama informacijos apie tolesnį pastabų vertinimą.

4. Galimiems ES ekologinio ženklo naudotojams ir kompetentingoms įstaigoms skirtos instrukcijos

Instrukcijos rengiamos, kad galimiems ES ekologinio ženklo naudotojams ir kompetentingoms įstaigoms būtų lengviau įvertinti, ar produktai atitinka kriterijus.

5. Viešojo pirkimo sutartis sudarančioms valdžios institucijoms skirtos instrukcijos

Rengiamos instrukcijos, kuriose viešojo pirkimo sutartis sudarančioms valdžios institucijoms pateikiamos ES ekologinio ženklo kriterijų naudojimo gairės.

Komisija pateiks galimiems naudotojams ir kompetentingoms įstaigoms skirtų instrukcijų bei viešojo pirkimo sutartis sudarančioms valdžios institucijoms skirtų instrukcijų modelius, išverstus į visas oficialiąsias Bendrijos kalbas.

B. Supaprastinta procedūra, kai kriterijai parengti pagal kitas EN ISO 14024 I tipo ekologinio ženklavimo sistemas

Komisijai teikiama viena ataskaita. Viename šios ataskaitos skyrių pateikiama įrodymų, kad įvykdyti A dalyje nustatyti techniniai ir konsultacijų reikalavimai, taip pat pateikiamas pasiūlymas dėl kriterijų projekto, galimiems ES ekologinio ženklo naudotojams ir kompetentingoms įstaigoms skirtos instrukcijos bei viešojo pirkimo sutartis sudarančioms valdžios institucijoms skirtos instrukcijos.

Jei Komisija įsitikina, kad ataskaita ir kriterijai atitinka A dalyje nustatytus reikalavimus, ataskaita ir pasiūlymas dėl kriterijų projekto viešai skelbiami ES ekologiniam ženklui skirtoje Komisijos tinklavietėje, kurioje du mėnesius galima teikti pastabas.

Atsakoma į visas per viešąsias konsultacijas gautas pastabas, nurodant, ar jos priimtos, ar atmestos, ir išdėstomos priėmimo arba atmetimo priežastys.

Jei nė viena valstybė narė neprašo surengti viešo darbo grupės susitikimo, Komisija, atsižvelgdama į visus viešųjų konsultacijų laikotarpiu atliktus pakeitimus, gali patvirtinti kriterijus vadovaudamasi 8 straipsniu.

Bet kuriai valstybei narei paprašius, kriterijų projektui aptarti rengiamas viešas darbo grupės susitikimas, kuriame dalyvauja visos suinteresuotosios šalys, pvz., kompetentingos įstaigos, įmonės (įskaitant MVL), profesinės sąjungos, mažmeniniai prekiautojai, importuotojai, aplinkos ir vartotojų apsaugos organizacijos. Komisija taip pat dalyvauja tame susitikime.

Komisija, atsižvelgdama į visus viešųjų konsultacijų laikotarpiu arba darbo grupės susitikime atliktus pakeitimus, gali patvirtinti kriterijus vadovaudamasi 8 straipsniu.

C. Supaprastinta neesminės kriterijų peržiūros tvarka

Komisija parengia ataskaitą, kurią sudaro šios dalys:

- pagrindimas, paaiškinant kodėl nereikia atlikti išsamios kriterijų peržiūros ir kodėl pakanka tik atnaujinti kriterijus bei jų taikymo griežtumo principus;
- techninė skiltis, kurioje pateikti atnaujinti ankstesni rinkos duomenys, pagal kuriuos buvo nustatyti kriterijai;
- pasiūlymas dėl peržiūrėtų kriterijų projekto;
- bendro aplinkosauginio veiksmingumo kiekybinis rodiklis, kuris, kaip tikimasi, bus pasiektas taikant visus peržiūrėtus kriterijus kartu, palyginti su vidutiniu rinkos produktų rodikliu;
- galimiems ES ekologinio ženklo naudotojams ir kompetentingoms įstaigoms skirtos peržiūrėtos instrukcijos ir
- viešųjų pirkimų sutartis sudarančioms valdžios institucijoms skirtos peržiūrėtos instrukcijos.

Ataskaita ir pasiūlymas dėl kriterijų projekto paskelbiami ir surengiamos viešos konsultacijos ES ekologiniam ženklui skirtoje Komisijos tinklavietėje, kurioje du mėnesius galima teikti pastabas.

Atsakoma į visas per viešąsias konsultacijas pateiktas pastabas, nurodant, ar jos priimtos, ar atmetos, ir išdėstomos priėmimo arba atmetimo priežastys.

Komisija, atsižvelgdama į visus viešųjų konsultacijų laikotarpiu atliktus pakeitimus, ir jeigu nė viena valstybė narė nesikreipė su prašymu surengti viešą darbo grupės susitikimą, gali patvirtinti kriterijus, kaip nustatyta 8 straipsnyje.

Bet kuriai valstybei narei paprašius, rengiamas viešas darbo grupės susitikimas peržiūrėtų kriterijų projektui aptarti, kuriame dalyvauja visos suinteresuotosios šalys, pvz., kompetentingos įstaigos, įmonės (įskaitant MVL), profesinės sąjungos, mažmeniniai prekiautojai, importuotojai, aplinkos ir vartotojų apsaugos organizacijos. Komisija taip pat dalyvauja tame susitikime.

Komisija, atsižvelgdama į visus viešųjų konsultacijų laikotarpiu arba darbo grupės susitikime atliktus pakeitimus, gali patvirtinti kriterijus vadovaudamasi 8 straipsniu.

II PRIEDAS

ES EKOLOGINIO ŽENKLO FORMOS

ES ekologinio ženklo formos:

Ženklas:

Alternatyvus ženklas, kuriame yra teksto langelis (galimybė ūkio subjektui naudoti šį langelį ir naudojamas tekstas nustatomi pagal atitinkamos produkto grupės kriterijus):

Ant produkto nurodomas ir ES ekologinio ženklo registracijos numeris. Jo forma yra tokia:

EU Ecolabel: xxxx/yyy/zzzz

xxxx reiškia registracijos šalį, yyy – produkto grupę, o zzzz – kompetentingos įstaigos suteiktą numerį.

Ženklas, alternatyvus ženklas, kur palikta vietos tekstui, ir registracijos numeris spausdinami arba dviem spalvomis (PANTONE 347 žalia gėlės lapams ir stiebui, ženklui „€“, tinklavietės adresui ir ES akronimui; PANTONE 279 – visoms kitoms sudedamosioms dalims, tekstui ir kraštams), arba juoda spalva ant balto fono arba balta spalva ant juodo fono.

III PRIEDAS

MOKESČIAI

1. **Paraiškos mokestis**

Kompetentinga įstaiga, kuriai teikiama paraiška, ima mokestį atsižvelgdama į tikrąsias administracines paraiškos nagrinėjimo išlaidas. Šis mokestis negali būti mažesnis negu 200 EUR ir didesnis negu 1 200 EUR.

Didžiausias mažoms ir vidutinio dydžio įmonėms ⁽¹⁾ ir besivystančių šalių ūkio subjektams taikomas paraiškos mokestis neviršija 600 EUR.

Didžiausias mikroįmonėms ⁽¹⁾ taikomas paraiškos mokestis – 350 EUR.

Pareiškėjams, registruotiems pagal Bendrijos aplinkos vadybos ir audito sistemą (EMAS) ir (arba) turintiems ISO 14001 standarto sertifikavimo dokumentus, paraiškos mokestis sumažinamas 20 %. Šis mokestis mažinamas su sąlyga, kad pareiškėjas, vykdydamas savo aplinkos apsaugos politiką, aiškiai įsipareigoja užtikrinti, kad ekologiniu ženklu pažymėti jo produktai visiškai atitiks ES ekologinio ženklo kriterijus per visą sutarties galiojimo laikotarpį ir kad šis įsipareigojimas bus tinkamai įtrauktas į išsamius aplinkos apsaugos tikslus. ISO 14001 sertifikavimo dokumentus turintys pareiškėjai kasmet turi įrodyti, kad vykdomas šis įsipareigojimas. Pagal EMAS registruoti pareiškėjai persiūčia kasmet tvirtinamos aplinkos apsaugos ataskaitos kopiją.

2. **Metinis mokestis**

Kompetentinga įstaiga gali reikalauti, kad kiekvienas pareiškėjas, kuriam suteiktas ES ekologinis ženklas, mokėtų metinį mokestį už ženklo naudojimą, kuris gali negali viršyti 1 500 EUR.

Didžiausias mažoms ir vidutinio dydžio įmonėms bei ūkio subjektams besivystančiose šalyse taikomas metinis mokestis neviršija 750 EUR.

Didžiausias mikroįmonėms taikomas metinis mokestis – 350 EUR.

Laikotarpis, už kurį mokamas metinis mokestis, prasideda nuo dienos, kurią pareiškėjui suteikiamas ES ekologinis ženklas.

⁽¹⁾ MVĮ ir mikroįmonės, kaip apibrėžta 2003 m. gegužės 6 d. Komisijos rekomendacijoje 2003/361/EB (OL L 124, 2003 5 20, p. 36).

IV PRIEDAS

STANDARTINĖ ES EKOLOGINIO ŽENKLO NAUDOJIMO SĄLYGŲ SUTARTIS

PREAMBULĖ

Kompetentinga įstaiga (visas pavadinimas) (toliau – kompetentinga įstaiga),
registruota (visas adresas), kuriai šios sutarties pasirašymo tikslais atstovauja (atsakingojo asmens pavardė), (visas ženklo turėtojo vardas, pavardė), kaip gamintojas, gamyklininkas, importuotojas, paslaugų teikėjas, didmeninis ar mažmeninis prekiautojas, oficialiai registruotas adresu (visas adresas) (toliau – ženklo turėtojas), atstovaujamas (atsakingojo asmens vardas, pavardė), sutinka su toliau nurodytomis ES ekologinio ženklo naudojimo sąlygomis, kaip nustatyta 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo ⁽¹⁾ (toliau – ES ekologinio ženklo reglamentas):

1. ES EKOLOGINIO ŽENKLO NAUDOJIMAS

- 1.1. Kompetentinga įstaiga suteikia ženklo turėtojui teisę naudoti ES ekologinį ženklą jo produktams pagal pridedamas produkto specifikacijas; produktai turi atitikti susijusiai produktų grupei taikomus kriterijus, kurie galioja laikotarpiu, kuriuos (data) patvirtino Europos Bendrijų Komisija, kurie paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* (visa nuoroda) ir kurie pridedami prie šios sutarties.
- 1.2. ES ekologinis ženklas naudojamas tik naudojant formas, nustatytas ES ekologinio ženklo reglamento II priede.
- 1.3. Ženklo turėtojas užtikrina, kad šios sutarties galiojimo laikotarpiu produktas, kurį ketinama pažymėti, visais atvejais atitinka visas naudojimo sąlygas ir nuostatas, nustatytas ES ekologinio ženklo reglamento 9 straipsnyje. Norint keisti produkto savybes, kai tai nedaro poveikio atitiktai kriterijams, naujos paraiškos teikti nereikia. Vis dėlto ženklo turėtojas turi informuoti kompetentingą įstaigą apie tokius pakeitimus registruotu laišku. Kompetentinga įstaiga gali atlikti atitinkamas patikras.
- 1.4. Pritarus kompetentingai įstaigai, sutartis gali būti papildyta įtraukiant platesnį produktų asortimentą negu buvo numatyta iš pradžių, jeigu šie produktai priklauso tai pačiai produktų grupei ir atitinka jai nustatytus kriterijus. Kompetentinga įstaiga gali patikrinti, ar šios sąlygos buvo įvykdytos. Atitinkamai pakeičiamas priedas, kuriame išsamiai išdėstytos produkto specifikacijos.
- 1.5. Ženklo turėtojas klaidingai ar klaidinančiai nereklamuoja ir nenaudoja jokio ženklo ar logotipo, taip pat dėl jų nedaro jokių pareiškimų, jei dėl tokių veiksmų galėtų kilti painiava su ES ekologiniu ženklu ar abejonių dėl ES ekologinio ženklo patikimumo.
- 1.6. Pagal šią sutartį ženklo turėtojas atsako už tai, kaip ES ekologinis ženklas naudojamas jo produktui, ypač kai tai susiję su reklama.
- 1.7. Kompetentinga įstaiga, įskaitant jos tokiu tikslu paskirtus įgaliotus atstovus, gali atlikti visus būtinus tyrimus, reikalingus stebėti, kaip ženklo turėtojas, vadovaudamasis ES ekologinio ženklo reglamento 10 straipsnio taisyklėmis, nuolat laikosi produkto grupei taikomų kriterijų ir naudojimo sąlygų bei šios sutarties nuostatų.

2. SUSTABDYMAS IR PANAIKINIMAS

- 2.1. Jeigu ženklo turėtojas sužino, kad jis neatitinka naudojimo sąlygų ar šios sutarties 1 straipsnio nuostatų, jis informuoja kompetentingą įstaigą ir nenaudoja ES ekologinio ženklo iki tų naudojimo sąlygų ar nuostatų vėl laikomasi ir kolli apie tai informuojama kompetentinga įstaiga.
- 2.2. Jeigu, kompetentingos įstaigos manymu, ženklo turėtojas pažeidė bet kurią iš naudojimo sąlygų ar šios sutarties nuostatų, kompetentinga įstaiga gali sustabdyti ženklo turėtojui išduotą leidimą naudoti ES ekologinį ženklą ar jį panaikinti ir imtis priemonių, kurios būtinos siekiant užkirsti kelią ženklo turėtojui toliau naudoti šį ženklą, įskaitant priemones, nustatytas ES ekologinio ženklo reglamento 10 ir 17 straipsniuose.

(¹) OL L 27, 30.1.2010, p. 1.

3. ATSAKOMYBĖS RIBOS IR DRAUDIMAS

- 3.1. Ženklo turėtojas negali įtraukti ES ekologinio ženklo į šios sutarties 1 straipsnio 1 dalyje nurodyto produkto garantiją ar sutartinę garantiją.
- 3.2. Kompetentinga įstaiga, įskaitant jos įgaliotuosius atstovus, neprisiima atsakomybės už jokių ženklo turėtojo patirtus nuostolius ar žalą, kurie susiję su ES ekologinio ženklo suteikimu ir (arba) naudojimu.
- 3.3. Kompetentinga įstaiga, įskaitant jos įgaliotuosius atstovus, neprisiima atsakomybės už jokių trečiosios šalies patirtus nuostolius ar žalą, kurie susiję su ES ekologinio ženklo suteikimu ir (arba) naudojimu, įskaitant jo reklamą.
- 3.4. Ženklo turėtojas apdraudžia kompetentingą įstaigą ir jos įgaliotuosius atstovus ir užtikrina, kad jie ir toliau būtų apdrausti nuo bet kokių nuostolių, žalos ar atsakomybės, kuriuos kompetentinga įstaiga ar jos įgaliotieji atstovai galėtų patirti dėl to, kad ženklo turėtojas pažeidė šios sutarties nuostatas, arba dėl to, kad kompetentinga įstaiga pasitikėjo ženklo turėtojo pateikta informacija ar dokumentais; be to, kompetentinga įstaiga ir jos įgaliotieji atstovai turėtų būti apdrausti nuo trečiosios šalies pretenzijų.

4. MOKESČIAI

- 4.1. Paraiškos mokesčio ir metinio mokesčio suma apibrėžiamos laikantis ES ekologinio ženklo reglamento III priedo.
- 4.2. ES ekologinio ženklo naudojimas priklauso nuo to, ar laiku sumokėti visi susiję mokesčiai.

5. SUTARTIES TRUKMĖ IR TAIKYTINA TEISĖ

- 5.1. Ši sutartis galioja nuo jos pasirašymo dienos iki (...) arba iki produkto grupės kriterijų galiojimo laikotarpio pabaigos, atsižvelgiant į tai, kuris baigiasi anksčiau, išskyrus šios sutarties 5 straipsnio 2, 3 ir 4 dalyse numatytas atvejis.
- 5.2. Jeigu ženklo turėtojas nesilaiko bet kurios naudojimo sąlygos ar šios sutarties nuostatų, kaip apibrėžta 2 straipsnio 2 dalyje, kompetentinga įstaiga gali tai laikyti sutarties pažeidimu ir, vadovaudamasi 2 straipsnio 2 dalies nuostatomis, nutraukti sutartį anksčiau negu nustatyta 5 straipsnio 1 dalyje per (laikotarpį nustato kompetentinga įstaiga) ženklo turėtojui skirtu registruotu laišku.
- 5.3. Ženklo turėtojas gali nutraukti sutartį prieš tris mėnesius informuodamas kompetentingą įstaigą registruotu laišku.
- 5.4. Jeigu 1 straipsnio 1 dalyje nurodyti produkto grupės kriterijai pratęsimi be pakeitimų bet kuriam laikotarpiui ir jeigu mažiausiai prieš tris mėnesius iki produktų grupės kriterijų ir iki šios sutarties galiojimo laiko pabaigos kompetentinga įstaiga neįteikia jokio raštiško išpėjimo dėl nutraukimo, kompetentinga įstaiga mažiausiai prieš tris mėnesius informuoja ženklo turėtoją, kad sutartis automatiškai atnaujinama, kol tebegalioja produkto grupės kriterijai.
- 5.5. Pasibaigus šios sutarties galiojimui, ženklo turėtojas nebegali naudoti ES ekologinio ženklo 1 straipsnio 1 dalyje ir šios sutarties priede nurodytam produktui nei ženklinimo, nei reklamos tikslais. Vis dėlto šešis mėnesius po galiojimo pabaigos ES ekologiniu ženklu gali būti žymimos ženklo turėtojo ar kitų sukauptos prekių atsargos ir iki galiojimo pabaigos pagamintos prekės. Pastaroji nuostata netaikoma, jeigu sutartis nutraukta dėl 5 straipsnio 2 dalyje nustatytų priežasčių.
- 5.6. Bet koks kompetentingos įstaigos ir ženklo turėtojo ginčas arba bet kuris vienos šalies reikalavimas kitai šaliai, kurie grindžiami šia sutartimi ir dėl kurių nesusitarta sudarant susitariančiųjų šalių taikos sutartį, sprendžiami vadovaujantis taikytina teise, nustatyta remiantis 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 593/2008 dėl sutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma I) ⁽¹⁾ ir 2007 m. liepos 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 864/2007 dėl nesutartinės prievolės taikytinos teisės (Roma II) ⁽²⁾.

Šie priedai yra šios sutarties dalis:

- 2009 m. lapkričio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 66/2010 dėl ES ekologinio ženklo (atitinkama (-omis) Bendrijos kalba (-omis)) kopija,
- produkto specifikacijos, į kurias turėtų būti įtraukta bent vardai, pavardės ir (arba) gamyklininko vidaus nuorodos numeriai, gamybos vietos ir susijęs ES ekologinio ženklo registracijos numeris ar numeriai,
- Komisijos sprendimo (dėl produkto grupės kriterijų) kopija.

⁽¹⁾ OL L 177, 2008 7 4, p. 6.

⁽²⁾ OL L 199, 2007 7 31, p. 40.

Priimta data

.....

(Kompetentinga įstaiga)

Paskirtasis asmuo

.....

(Teisiškai įpareigojantis parašas)

.....

(Ženklo turėtojas)

Paskirtasis asmuo

.....

(Teisiškai įpareigojantis parašas)

V PRIEDAS

KOMPETENTINGOMS ĮSTAIGOMS TAIKOMI REIKALAVIMAI

1. Kompetentinga įstaiga nepriklauso nuo vertinamos organizacijos ar produkto.

Kompetentinga įstaiga gali būti paskirta įstaiga, priklausanti verslo asociacijai arba profesinei federacijai ir atstovaujanti įmonėms, susijusioms su jos vertinamų produktų projektavimu, gamyba, tiekimu, surinkimu, naudojimu ar priežiūra, su sąlyga, kad ši įstaiga nepriklausoma ir nėra jokio interesų konflikto.

2. Kompetentinga įstaiga, jos vyresnioji vadovybė ir už atitikties vertinimo užduotis atsakingi darbuotojai negali būti jų vertinamų produktų projektuotojai, gamybininkai, tiekėjai, montuotojai, pirkėjai, savininkai, naudotojai ar prižiūrėtojai arba nė vienos iš tų šalių įgaliojami atstovai. Tačiau tai netrukdo naudoti vertinamus produktus, jeigu jie reikalingi kompetentingos įstaigos veiklai vykdyti, taip pat naudoti tokius produktus asmeniniais tikslais.

Kompetentinga įstaiga, jos vyresnioji vadovybė ir už atitikties vertinimo užduotis atsakingi darbuotojai tiesiogiai nedalyvauja projektuodami, gamindami ar konstruodami, parduodami, montuodami, naudodami šiuos produktus ar atlikdami techninę jų priežiūrą arba neatstovauja toje veikloje dalyvaujančioms šalims. Jie negali užsiimti jokia veikla, kuri gali trukdyti jiems nepriklausomai ar sąžiningai priimti sprendimus, susijusius su atitikties vertinimu, kuriam vykdyti jie paskirti. Tai visų pirma taikoma konsultacinėms paslaugoms.

Kompetentingos įstaigos užtikrina, kad jų dukterinių įmonių ar subrangovų veikla neturėtų poveikio jų vykdomos atitikties vertinimo veiklos konfidencialumui, objektyvumui ar nešališkumui.

3. Kompetentingos įstaigos ir jų darbuotojai vertina atitiktį vadovaudamiesi aukščiausio lygio profesinio sąžiningumo kriterijumi ir užtikrindami reikalaujamą techninę konkrečios srities kompetenciją ir nepasiduoda jokiame spaudime bei paskatoms, ypač finansinėms, kurie galėtų paveikti jų sprendimus arba atitikties vertinimo rezultatus, ypač jei tai susiję su asmenimis, kurie suinteresuoti tos veiklos rezultatais, ar šių asmenų grupėmis.
4. Kompetentinga įstaiga turi pajėgti atlikti visas atitikties vertinimo užduotis, kurios jai paskirtos remiantis šiuo reglamentu, nesvarbu, ar tas užduotis vykdo pati kompetentinga įstaiga, ar jos vykdomos jos vardu ir jos atsakomybe.

Visais atvejais ir kiekvienai atitikties vertinimo procedūrai, kiekvienai produkto rūšiai ar kategorijai, kuriai paskirta kompetentinga įstaiga, ši įstaiga:

- a) yra įgijusi būtinų techninių žinių ir pakankamos atitinkamos srities patirties atitikties vertinimo užduotims atlikti;
- b) turi būtinus procedūrų aprašus, pagal kuriuos vertinama atitiktis ir užtikrinamas tų procedūrų skaidrumas ir galimybė jas pakartoti. Ji turi būti parengusi tinkamą politiką ir procedūras jos, kaip kompetentingos įstaigos, vykdomoms užduotims ir kitokiai veiklai atskirti;
- c) turi būti parengusi būtinas procedūras, pagal kurias ji galėtų tinkamai atsižvelgti į įmonės dydį, į jos veiklos sektorių ir struktūrą, į atitinkamos produkto technologijos sudėtingumo laipsnį ir į tai, ar gamybos procesas masinio, ar serijinio pobūdžio.

Ji turi priemones, būtinas su atitikties vertinimu susijusioms techninėms ir administracinėms užduotims tinkamai atlikti, ir gali naudotis visa reikiama įranga ar įrenginiais.

5. Už atitikties vertinimą atsakingi darbuotojai:

- a) turi būti įgiję išsamių žinių, apimančių visų sričių atitikties vertinimo veiklą, kuriai vykdyti paskirta kompetentinga įstaiga;
- b) turi pajėgti rengti sertifikatus, įrašus ir ataskaitas, patvirtinančius, kad vertinimas atliktas.

6. Užtikrinamas kompetentingų įstaigų, jų vyresniosios vadovybės ir vertinimą atliekančių darbuotojų nešališkumas.

Kompetentingos įstaigos vyresniosios vadovybės ir vertinimą atliekančių darbuotojų atlyginimas nepriklauso nuo atliktų vertinimų skaičiaus ar nuo tų vertinimų rezultatų.

7. Kompetentingos įstaigos dalyvauja susijusioje standartizacijos veikloje ir šio reglamento 13 straipsnyje nurodytų kompetentingų įstaigų darbo grupių veikloje arba užtikrina, kad vertinimą atliekantys jų darbuotojai būtų apie šią veiklą informuoti, taip pat jos taiko tos grupės priimtus administracinius sprendimus ir parengtus dokumentus kaip bendrąsias gaires.
-

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 67/2010

2009 m. lapkričio 30 d.

nustatantis bendrąsias taisykles dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo transeuropinių tinklų srityje

(kodifikuota redakcija)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Europos bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 156 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 1995 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2236/95, nustatantis bendrąsias taisykles dėl Bendrijos finansinės pagalbos teikimo transeuropinių tinklų srityje ⁽³⁾, buvo keletą kartų iš esmės keičiamas ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėtas reglamentas turėtų būti kodifikuotas.

(2) Sutarties 155 straipsnis numato, kad Bendrija nustato gaires, taikomas transeuropinių tinklų srityje numatytų priemonių tikslams, prioritetams ir bendrosioms linkmėms, ir gali remti bendro intereso projektus, kuriuos remia valstybės narės transeuropinių tinklų srityje. Vadovaujantis tuo straipsniu Bendrijos parama gali būti skiriama bendro intereso projektams, nustatytiems gairėse.

(3) Turėtų būti nustatytos bendros transeuropinių tinklų finansavimo taisyklės, pagal kurias būtų galima įgyvendinti 155 straipsnį.

(4) Finansuojant transeuropinius tinklus turėtų dalyvauti daugiau privataus kapitalo, taip pat turėtų būti vystomi ryšiai tarp viešojo ir privataus sektorių.

(5) Bendrija gali remti ekonominio pagrįstumo tyrimus, teikti paskolų garantijas ar palūkanų subsidijas. šios subsidijos ir

garantijos visų pirma susijusios su Europos investicijų banke ar kitomis viešomis ar privačiomis finansų įstaigomis. Tam tikrais tinkamai pagrįstais atvejais gali būti taikomos tiesioginės investicijų subsidijos.

(6) Paskolų garantijas komercijos pagrindais turėtų suteikti Europos investicijų fondas ar kitos finansų organizacijos. Bendrijos finansinė parama gali padengti visas ar dalį įmokų, kurias moka šių garantijų gavėjas.

(7) Bendrijos parama iš esmės skirta įveikti bet kokias finansines kliūtis, kurios gali iškilti pradinėje projekto stadijoje.

(8) Bendrijos paramai reikia nustatyti ribą dėl bendrų investicijų išlaidų. Tačiau reikėtų didesnio Bendrijos paramos koeficiento, kad būtų paskatintas tarpvalstybinių ryšių, pirmenybinių projektų tikslais, galutinis užmezgimas.

(9) Viešojo ir privataus sektorių partnerystės (ar kitų viešojo ir privataus sektorių bendradarbiavimo formų) užmezgimas reikalauja institucinių investuotojų tvirtų finansinių įsipareigojimų, kurie būtų pakankamai patrauklūs ir pritrauktų privatų kapitalą. Daugiametis Bendrijos finansinės paramos teikimo pagrindas pašalintų projektų plėtrą lėtinantį netikrumą. Todėl turėtų būti imamasi priemonių, kad finansinė parama būtų teikiama projektams, atrinktiems daugiamečių finansinių įsipareigojimų pagrindu.

(10) Bendrijos parama turėtų būti skiriama projektams atsižvelgiant į tai, kiek jie atitinka Sutarties 154 straipsnyje išdėstytus tikslus ir kitus tikslus bei Sutarties 155 straipsnyje nurodytose gairėse nurodytus prioritetus. Dėmesys taip pat turėtų būti kreipiamas į tokius aspektus, kaip skatinamasis poveikis viešajam ir privačiam finansavimui, tiesioginis ir netiesioginis projektų daromas socialinis ir ekonominis poveikis įvairioms sritims, ypač užimtumui, ir poveikis aplinkai.

(11) Tikslinga leisti rizikos kapitalui dalyvauti investicijų fonduose, visų pirma siekiant, kad per laikotarpį nuo 2000 m. iki 2006 m. transeuropinių tinklų projektams skiriamas rizikos kapitalas sudarytų iki 1 % visos sumos, taip įgaunant darbo patirties su šia finansavimo forma. Patikrinus šio instrumento veikimą, ši riba gali būti padidinta iki 2 %. Taip pat tikslinga išnagrinėti jos tolesnio didinimo ateityje galimybes.

⁽¹⁾ 2009 m. birželio 10 d. nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽²⁾ 2009 m. lapkričio 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. lapkričio 26 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 228, 1995 9 23, p. 1.

⁽⁴⁾ Žr. II priedą.

- (12) Siekiant didinti skaidrumą ir pateisinti lūkesčius, susijusius su ilgalaikio finansavimo poreikį turinčiais projektais ar projektų grupėmis, pageidautina, kad atitinkamuose sektoriuose ar srityse būtų sudarytos orientacinės daugiamečių programos. Tose programose turėtų būti nustatytos visa ir metinė paramos sumos, kurios tokiam projektui ar projektų grupėms galėtų būti skiriamos sutartu laikotarpiu ir kuriomis, jeigu jos atitinka orientacinių daugiamečių programų reikalavimus, turėtų būti remiamasi, kasmet primant sprendimus skirti finansinę paramą, kai skirstomi biudžeto asignavimai. Tačiau pagal tas programas nustatomos sumos neprilygsta biudžeto įsipareigojimams.
- (13) Komisija turi rūpestingai įvertinti galimą ekonominę projektų įgyvendinamumą išanalizavusi sąnaudas ir naudą, kitus reikalingus kriterijus ir finansinį projektų pelningumą.
- (14) Bendrijos finansinė parama pagal Sutarties 155 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos trečią įtrauką turi atitikti Bendrijos politiką, visų pirma tinklų ir aplinkos apsaugos, konkurencijos ir viešųjų pirkimų sutarčių sudarymo srityse. Aplinkos apsauga turėtų apimti ir aplinkos poveikio įvertinimą.
- (15) Būtina paaiškinti valstybių narių ir Komisijos teises ir pareigas finansinės kontrolės atžvilgiu.
- (16) Komisija turi užtikrinti tinkamą visos Bendrijos veiklos koordinavimą, ypač transeuropinių tinklų finansavimą ir finansavimą, susijusį su transeuropiniais tinklais, per struktūrinius fondus, Sanglaudos fondą, Europos investicijų fondą ir Europos investicijų banką.
- (17) Turėtų būti numatyta nuostata dėl tinkamų Bendrijos paramos vertinimo, tęstinumo ir kontrolės metodų.
- (18) Finansuojant tam tikrą veiklą turėtų būti pateikta tinkama informacija, išlaikytas viešumas ir skaidrumas.
- (19) Atsižvelgiant į transeuropinių tinklų svarbą, yra tikslinga įtraukti į šį reglamentą jam vykdyti laikotarpiu nuo 2000 m. iki 2006 m. skirtą 4 874 880 000 EUR finansinę struktūrą, kaip apibrėžta 1999 m. gegužės 6 d. Tarpinstitucinio susitarimo dėl biudžeto vykdymo tvarkos ir biudžeto procedūros tobulinimo ⁽¹⁾ 33 punkte.
- (20) Yra tikslinga, kad Taryba, atsižvelgdama į Komisijos iki 2006 m. pabaigos pateiktą išsamią ataskaitą, išnagrinėtų, ar toliau taikyti šiuo reglamentu nustatytas priemones, ar jas keisti.

- (21) Šiam reglamentui įgyvendinti būtinos priemonės turėtų būti tvirtinamos pagal 1999 m. birželio 28 d. Tarybos sprendimą 1999/468/EB, nustatantį Komisijos naudojimosi jai suteiktais įgyvendinimo įgaliojimais tvarką ⁽²⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Apibrėžimas ir taikymo sritis

Šis reglamentas apibrėžia Bendrijos paramos teikimo, remiantis Sutarties 155 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos trečia įtrauka, bendro intereso telekomunikacijų infrastruktūrų projektams transeuropinių tinklų srityse ir bendro intereso transporto bei energetikos infrastruktūrų projektams transeuropinių tinklų srityse, kaip nurodyta 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 680/2007, nustatančio bendrąsias taisykles dėl Bendrijos finansinės paramos teikimo transeuropinių transporto ir energetikos tinklų srityse ⁽³⁾, 20 straipsnio trečioje pastraipoje, sąlygas ir tvarką.

2 straipsnis

Finansavimo tinkamumas

Bendrijos parama gali būti skiriama tik bendro intereso projektams (toliau – projektai), nustatytiems Sutarties 155 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmoje įtraukoje nurodytose gairėse.

Projektų dalys taip pat yra tinkamos finansuoti tiek, kiek jos techniniu ir finansiniu požiūriu sudaro nepriklausomus vienetus.

3 straipsnis

Paramos formos

1. Bendrija projektams gali skirti paramą tokiomis formomis:
 - a) su projektu susijusių tyrimų bendras finansavimas, įskaitant parengtinius, galimybių ir įvertinimo tyrimus bei kitas pagalbines technines šių tyrimų priemones. Visos Bendrijos skiriamos lėšos neturi viršyti 50 % visų tyrimo sąnaudų. Išskirtiniais, tinkamai pagrįstais atvejais, Komisijos siūlymu ir suinteresuotoms valstybėms narėms sutikus, Bendrijos skiriamos lėšos gali viršyti 50 % ribą;
 - b) Europos investicijų banko ar kitų viešų ar privačių finansų įstaigų suteiktų paskolų palūkanų subsidijos. Paprastai subsidija neskiriama ilgesniam kaip penkerių metų laikotarpiui;

⁽²⁾ OL L 184, 1999 7 17, p. 23.

⁽³⁾ OL L 162, 2007 6 22, p. 1.

⁽¹⁾ OL C 172, 1999 6 18, p. 1.

- c) Europos investicijų fondo ar kitų finansų institucijų suteiktamų paskolų garantijų įmokos;
- d) tiesioginės investicijų subsidijos tinkamai pagrįstais atvejais;
- e) rizikos kapitalo įnašai į investicijų fondus ar panašias finansų įmones, visų pirma siekiant skirti rizikos kapitalo transeuropinių tinklų projektams ir pritraukti esminių investicijų iš privataus sektoriaus; tokie rizikos kapitalo įnašai turi neviršyti 1 % biudžeto lėšų, numatytų pagal 19 straipsnį. Laikantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos ir atsižvelgus į Komisijos turimą pateikti ataskaitą Europos Parlamentui ir Tarybai apie šio instrumento veikimą, nuo 2003 m. ši riba gali būti padidinta iki 2 %. Įnašai gali būti daromi tiesiogiai į fondą ar panašią finansų įmonę arba į atitinkamą bendro finansavimo priemonę, valdomą to paties fondo valdytojų. Išsamios tokio dalyvavimo prisidedant prie šių rizikos kapitalo įnašų taisyklės apibrėžtos I priede.

2. Prireikus 1 dalyje nurodytos Bendrijos paramos formos derinamos tarpusavyje, siekiant, kad skirtų biudžeto lėšų, kurios naudojamos kuo ekonomiškiau, teikiamos paskatos turėtų didžiausią poveikį.

3. 1 dalyje minėtų formų Bendrijos pagalba skiriama atrankos būdu, atsižvelgiant į įvairias atitinkamų tinklų tipų specifines savybes ir užtikrinant, kad tokia parama neiškreiptų konkurencijos tarp atitinkamo sektoriaus įmonių.

4. 19 straipsnyje nurodytu laikotarpiu transporto infrastruktūros projektams skiriamos lėšos turėtų būti naudojamos taip, kad ne mažiau kaip 55 % būtų skirti geležinkeliams (įskaitant kombinuotąjį susisiekimą) ir ne daugiau kaip 25 % – keliams.

5. Tais atvejais, kai Bendrijos finansinių instrumentų daugiklio poveikis gali būti maksimaliai didinamas įsteigiant viešojo ir privataus sektoriaus partnerystes, Komisija ypač skatina, kad privatus finansavimo šaltiniai būtų panaudoti pagal šį reglamentą finansuojamiems projektams. Komisija kiekvieną atvejį nagrinėja atskirai, o prireikus atsižvelgia ir į galimus alternatyvius finansavimo tik iš viešųjų šaltinių variantus. Atitinkamai pagal Sutartį kiekviena suinteresuota valstybė narė kiekvienam projektui turi siūlyti savo paramą.

4 straipsnis

Sąlygos Bendrijos paramai gauti

1. Iš esmės Bendrijos parama skiriama tik tuo atveju, jei projekto įgyvendinimui iškyla finansinių kliūčių.

2. Bendrijos parama neviršija minimumo, reikalingo projektą pradėti.

3. Nepaisant pasirinktos dalyvavimo formos, visa Bendrijos parama, vadovaujantis šiuo reglamentu, neviršija 10 % visų investicijų sąnaudų. Tačiau visa Bendrijos parama išimtinai gali pasiekti 20 % visų investicijų sąnaudų šiais atvejais:

- a) projektams, susijusiems su padėties nustatymo ir navigacijos palydovinėmis sistemomis, kaip numatyta 1996 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 1692/96/EB dėl Bendrijos gairių transeuropiniam transporto tinklui vystyti ⁽¹⁾ 17 straipsnyje;
- b) energijos tinklų pirmenybiniam projektams;
- c) Europos intereso projektų dalims, su sąlyga, kad Sprendimo Nr. 1692/96/EB III priede nurodyti projektai pradėti iki 2010 m., o jų tikslas – pašalinti kelių susiaurėjimus ir (arba) nutiesti trūkstamas dalis, jei tos dalys kerta sieną ar gamtinę kliūtį, ir prisidėti prie išsiplėtusios Bendrijos vidaus rinkos integracijos, palaikyti saugumą, užtikrinti nacionalinių tinklų sąveiką ir (arba) ryžtingai prisidėti mažinant transporto rūšių disbalansą, pirmenybę teikiant rūšims, mažiausiai kenksmingoms aplinkai. Šis koeficientas diferencijuojamas atsižvelgiant į naudingumą kitoms valstybėms, ypač kaimyninėms valstybėms narėms.

Bendro intereso projektams, nurodytiems 1997 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimo Nr. 1336/97/EB dėl transeuropinių telekomunikacijų tinklų gairių ⁽²⁾ I priede, visa pagal šį reglamentą suteikta Bendrijos parama gali siekti 30 % visų investicijų sąnaudų.

4. Šiame reglamente numatyti finansiniai ištekliai paprastai nėra skiriami projektams ar projektų etapams, kurie finansuojami iš kitų Bendrijos finansinių šaltinių.

5. Vykdamas 3 dalyje nurodytus projektus ir laikantis šiame reglamente nustatytų ribų, teisinis įsipareigojimas yra daugiametis, o biudžetiniai įsipareigojimai vykdomi kasmet mokant dalimis.

5 straipsnis

Orientacinė daugiametė Bendrijos programa

1. Nedarant poveikio 6 straipsnio taikymui ir siekiant pagerinti Bendrijos taikomų priemonių veiksmingumą, Komisija, laikydamasi 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos ir remdamasi Sutarties 155 straipsnio 1 dalyje nurodytomis gairėmis, gali kiekvienam sektoriui parengti orientacinę daugiametę programą (toliau – programa). Programa turi būti grindžiama pateiktomis finansinės paramos pagal 8 straipsnį paraiškėmis ir, *inter alia*, atspindėti valstybių narių pateiktą informaciją, ypač nurodytąją 9 straipsnyje.

⁽¹⁾ OL L 228, 1996 9 9, p. 1.

⁽²⁾ OL L 183, 1997 7 11, p. 12.

2. Programa sudaroma tik iš bendro intereso tose specifinėse srityse, kuriose yra esminis ilgalaikio finansavimo poreikis, projektų ir (arba) susijusių tokio bendro intereso projektų grupių, kaip buvo nurodyta Sutarties 155 straipsnio 1 dalyje minimose gairėse.

3. Kiekvienam projektui ar projektų grupei programoje turi būti nustatyta skiriamos finansinės paramos orientacinė suma atsižvelgiant į biudžeto valdymo institucijos metinius sprendimus. Orientacinėms daugiametėms programoms neturi būti sunaudota daugiau kaip 75 % biudžeto lėšų, kurios nurodytos 19 straipsnyje.

4. Programos rezultatai remiamasi kasmet priimant sprendimus dėl Bendrijos paramos skyrimo projektams, kai skirstomi metiniai biudžeto asignavimai. Komisija periodiškai informuoja 18 straipsnio 1 dalyje minimą komitetą apie pažangą, pasiektą vykdant programas, ir apie visus sprendimus, kuriuos Komisija priėmė skirstydama Bendrijos paramą tiems projektams. Į patvirtinamuosius dokumentus, pridėdamus prie preliminarus Komisijos biudžeto projekto, įtraukiama ataskaita apie pažangą, pasiektą įgyvendinant kiekvieną daugiametę orientacinę programą remiantis 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽¹⁾.

Programą būtina peržiūrėti bent tada, kai ji yra įpusėjusi, arba atsižvelgiant į faktinę projektų ar jų grupių pažangą, ir, jeigu reikia, pataisyti, laikantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos.

Programoje taip pat nurodomi kiti atitinkamų projektų finansavimo šaltiniai, visų pirma kiti Bendrijos instrumentai ir Europos investicijų bankas.

5. Jeigu įgyvendinant projektus ar jų grupes įvyksta esminių pokyčių, suinteresuotosios valstybės narės nedelsdamos apie tai informuoja Komisiją.

Sprendimai dėl pagal programą projektams nustatytų orientacinių visuotinių sumų pakeitimų, kuriuos gali prireikti daryti įvykus tiems pokyčiams, priimami vadovaujantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodyta tvarka.

6 straipsnis

Projektų atrankos kriterijai

1. Projektai remiami atsižvelgiant į tai, kiek jie padeda pasiekti Sutarties 154 straipsnyje išdėstytus tikslus ir kitus tikslus bei Sutarties 155 straipsnio 1 dalyje minėtose gairėse apibrėžtus prioritetus.

⁽¹⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

2. Įgyvendindama šį reglamentą Komisija užtikrina, kad jos sprendimai skirti Bendrijos paramą atitiktų prioritetus, nustatytus įvairiems sektoriams skirtose gairėse, priimtose pagal Sutarties 155 straipsnio 1 dalį. Sprendimai taip pat turi atitikti visus reikalavimus dėl visos Bendrijos paramos procentinės dalies dydžio, kurie gali būti keliami tose gairėse.

3. Bendrijos parama skiriama potencialiai ekonomiškai perspektyviems projektams, kurių finansinis pelningumas paraiškos pateikimo metu laikomas nepakankamu.

4. Spendime skirti Bendrijos paramą turėtų būti atsižvelgta į:

- a) projekto užbaigtumą,
- b) skatinamąjį Bendrijos dalyvavimo poveikį viešiesiems ir privatiems finansams,
- c) finansinio paketo patikimumą,
- d) tiesioginį ar netiesioginį socialinį ir ekonominį poveikį, visų pirma užimtumui,
- e) poveikį aplinkai.

5. Taip pat atsižvelgiama į atskirų projekto dalių koordinavimą laiko atžvilgiu, ypač tarpvalstybinių projektų atveju.

7 straipsnis

Suderinamumas

Projektai, finansuojami vadovaujantis šiuo reglamentu, turi atitikti Bendrijos teisę ir Bendrijos politiką, ypač aplinkos apsaugos, konkurencijos ir viešųjų pirkimų sutarčių sudarymo srityse.

8 straipsnis

Finansinės paramos paraiškų pateikimas

Suinteresuotosios valstybės narės arba, valstybei (-ėms) nare (-ėms) sutikus, tiesiogiai suinteresuotos valstybės ar privačios įmonės ar įstaigos finansinės paramos paraiškas teikia Komisijai.

Komisija turi nustatyti, ar yra suinteresuotų valstybių narių sutikimas.

9 straipsnis

Informacija, reikalinga įvertinti ir identifikuoti paraiškas

1. Kiekvienoje finansinės paramos paraiškoje turi būti nurodyta informacija, kurios reikia projektą išnagrinėti pagal 4, 6 ir 7 straipsnius, visų pirma:

- a) jei paraiška susijusi su projektu:
 - i) už projekto įgyvendinimą atsakinga įstaiga;

- ii) projekto aprašas ir numatoma Bendrijos paramos rūšis;
 - iii) sąnaudų ir naudos analizės rezultatai, įskaitant potencialios ekonominės perspektyvos analizės ir finansinio pelningumo analizės rezultatus;
 - iv) projekto statusas pagal gaires transporto srityje, kiek tai susiję su transporto ašimis ir mazgais;
 - v) suderinamumas su regioniniu planavimu;
 - vi) trumpas poveikio aplinkai aprašas, pagrįstas įvertinimu, atliktu vadovaujantis 1985 m. birželio 27 d. Tarybos direktyva 85/337/EEB dėl tam tikrų viešųjų ir privačių projektų poveikio aplinkai įvertinimo ⁽¹⁾;
 - vii) pranešimas, kad išnagrinėtos alternatyvios viešojo ir privataus finansavimo galimybės, pvz., Europos investicijų fondas ir Europos investicijų bankas;
 - viii) finansavimo plano sąmata eurais arba nacionaline valiuta, nurodant visas sudėtines finansavimo paketo dalis, įskaitant iš Bendrijos prašomą suteikti 3 straipsnio 1 dalyje minėtų įvairių formų finansinę paramą, taip pat finansinę paramą, kurią prašomą suteikti iš vietos, regioninės ar nacionalinės valdžios įstaigų ir privačių šaltinių bei jau suteiktą paramą;
- b) jei paraiška susijusi su tyrimu, numatomas tyrimo tikslas ir paskirtis, metodai ir būdai;
 - c) preliminarus darbų tvarkaraštis;
 - d) suinteresuotos valstybės narės naudojamų kontrolės priemonių, skirtų prašomoms lėšoms kontroliuoti, aprašas.

2. Paraiškėjai turi pateikti visą susijusią papildomą informaciją, kurios prašo Komisija, pvz., kriterijus, gaires ir hipotezes, kuriomis remiantis buvo atlikta sąnaudų ir naudos analizė.

3. Norėdama įvertinti paraišką, Komisija gali konsultuotis su įvairių sričių specialistais, pvz., prašyti Europos investicijų banko pateikti nuomonę.

10 straipsnis

Finansinės paramos skyrimas

Vadovaudamasi Sutarties 274 straipsniu, Komisija sprendžia, ar skirti finansinę paramą pagal šį reglamentą, įvertinusi, ar paraiška atitinka atrankos kriterijus. Jeigu svarstomi projektai yra

nurodyti atitinkamoje pagal 5 straipsnį sudarytoje orientacinėje daugiametėje programoje, Komisija priima kasmetinius sprendimus skirti paramą neviršydamai tai programai nustatytų orientacinių finansavimo sumų. Kitų projektų atveju priemonės skiriamos laikantis 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos. Komisija sprendimą tiesiogiai perduoda paramos gavėjams ir valstybėms narėms.

11 straipsnis

Finansinės nuostatos

1. Bendrijos parama gali padengti tik su projektu susijusias išlaidas, kurias patiria už projekto įgyvendinimą atsakingi paramos gavėjai ar trečiosios šalys.

2. Išlaidos, patirtos prieš pateikiant Komisijai finansinės paramos paraišką, nepadengiamos.

3. Vadovaujantis 10 straipsniu Komisijos priimti sprendimai skirti finansinę paramą prilyginami biudžetiniam nustatytų išlaidų įsipareigojimui.

4. Paprastai mokėjimai vykdomi pervedant avansą, tarpinius mokėjimus ir atliekant galutinį mokėjimą. Avansas, kuris paprastai neviršija 50 % pirmosios metinės išmokėjimo dalies, išmokamas iškart po to, kai patenkinama finansinės paramos paraiška. Tarpiniai mokėjimai atliekami atsižvelgiant į mokėjimo reikalavimą, atkreipiant dėmesį į pažangą įgyvendinant projektą ar tyrimą ir, prireikus, peržiūrint patikslintus finansinius planus vadovaujantis tikslumo ir skaidrumo principais.

5. Atliekant mokėjimus reikia atkreipti dėmesį į tai, kad infrastruktūros projektai bus įgyvendinti per kelerius metus, todėl turi būti parengtos daugiamečio finansavimo nuostatos.

6. Komisija atlieka galutinį mokėjimą po to, kai patvirtina galutinę paramos gavėjo pateiktą projekto ar tyrimo ataskaitą, kurioje patikslintos visos faktiškai patirtos išlaidos.

7. Laikydamosi 18 straipsnio 2 dalyje nurodytos tvarkos, Komisija investicijų fondams ar panašioms finansų įmonėms, visų pirma siekiančioms transeuropinių tinklų projektams pritraukti rizikos kapitalo, nustato palūkanų subsidijų, garantinių įmokų subsidijų ir paramos rizikos kapitalo įnašų forma mokėjimo tvarką, tvarkaraštį ir sumas.

12 straipsnis

Finansų kontrolė

1. Siekdamas užtikrinti, kad pagal šį reglamentą finansuojami projektai būtų užbaigti sėkmingai, pagal savo kompetenciją valstybės narės ir Komisija imasi būtinų priemonių:

- a) periodiškai patvirtinti, kad Bendrijos finansuojami projektai ir tyrimai tinkamai įvykdyti;
- b) užkirsti kelią pažeidimams ir bausti už jų įvykdymą;

⁽¹⁾ OL L 175, 1985 7 5, p. 40.

c) išieškoti visas sumas, prarastas dėl pažeidimų, be kita ko ir delspinigius už pavėluotą sumos grąžinimą, pagal Komisijos nustatytas taisykles. Išskyrus atvejus, kai valstybės narės ir (arba) įgyvendinančioji viešosios valdžios institucija pateikia įrodymų, kad jos nėra atsakingos už pažeidimus, valstybė narė turi atlyginti visas nepagrįstai išmokėtas sumas.

2. Valstybės narės informuoja Komisiją apie priemones, kurių buvo imtasi šiems tikslams įgyvendinti, ir visų pirma pateikia Komisijai valdymo ir kontrolės sistemų, sukurtų užtikrinti sėkmingą projektų ir tyrimų įgyvendinimą, aprašymą.

3. Valstybės narės leidžia Komisijai naudotis bet kokiomis nacionalinėmis ataskaitomis apie projektų kontrolę.

4. Nedarant poveikio kontrolės priemonėms, kurias taiko valstybės narės, vadovaudamosi nacionaliniais įstatymais ir kitais teisės aktais, ir nedarant poveikio Sutarties 246 straipsniui bei kontrolės priemonėms, taikomoms vadovaujantis Sutarties 279 straipsniu, Komisijos pareigūnai ar tarnautojai gali atlikti patikrinimą vietoje, įskaitant pavyzdžių patikrinimą, projektų, finansuojamų pagal šį reglamentą, atžvilgiu, ir gali patikrinti kontrolės sistemas bei priemones, nustatytas nacionalinės valdžios institucijų, kurios apie tai informuoja Komisiją.

5. Prieš atlikdama patikrinimą vietoje, Komisija apie tai praneša suinteresuotai valstybei narei siekdama gauti reikiamą pagalbą. Komisijos vykdomiems patikrinimams vietoje prieš tai neįspėjus taikomi susitarimai, sudaryti vadovaujantis Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 nuostatomis. Tokiuose patikrinimuose gali dalyvauti suinteresuotos valstybės narės pareigūnai ar tarnautojai.

Komisija iš suinteresuotos valstybės narės gali reikalauti atlikti patikrinimą vietoje, kad būtų patvirtintas mokėjimo paraiškų teisingumas. Tokiuose patikrinimuose gali dalyvauti Komisijos pareigūnai ar tarnautojai, o jei to reikalauja suinteresuota valstybė narė, Komisijos pareigūnai ar tarnautojai dalyvauti privalo.

Komisija užtikrina, kad visi patikrinimai vykdomi koordinuotai siekiant išvengti pakartotinių to paties dalyko patikrinimų per tą patį laikotarpį. Suinteresuota valstybė narė ir Komisija nedelsiant perduoda viena kitai visą reikalingą informaciją, susijusią su įvykdytų patikrinimų rezultatais.

6. Jeigu Bendrijos parama skiriama tiesiogiai suinteresuotoms valstybinėms ar privačioms įmonėms arba įstaigoms, kontrolės priemonės atitinkamai taiko Komisija, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis.

7. Atsakingos įstaigos ir institucijos bei tiesiogiai suinteresuotos valstybės ar privačios įmonės ar įstaigos penkerius metus nuo paskutinio mokėjimo pagal bet kurį projektą saugo ir prireikus pateikia Komisijai visus išlaidas projektui pagrindžiančius dokumentus.

13 straipsnis

Paramos sumažinimas, sustabdymas ir nutraukimas

1. Jei veiklos įgyvendinimas visiškai arba iš dalies nepagrindžia jai skirtos finansinės paramos, Komisija atitinkamai patikrina atvejį, visų pirma kreipdamasi į valstybę narę ar jos paskirtas įstaigas ar valdžios institucijas, kad šios atliktų reikalingus veiksmus ir per nustatytą laiką pateiktų paaiškinimus.

2. Po 1 dalyje minėto patikrinimo Komisija gali sumažinti, sustabdyti arba nutraukti paramą atitinkamai veiklai, jei patikrinimo metu paaiškėja, jog buvo padaryta pažeidimų arba nebuvo laikytasi vienos iš sprendime skirti paramą nustatytų sąlygų, visų pirma, jei nesikreipus į Komisiją dėl patvirtinimo pakeičiama projekto esmė ar jo vykdymo sąlygos.

Bet koks nepagrįstas lėšų įgijimas suteikia teisę išieškoti nepagrįstai išmokėtas sumas.

3. Išskyrus atvejus, kai Komisijai pateikiamas tinkamai pagrįstas pateisinimas, Komisija nutraukia paramą, skirtą projektams, kurie nepradedami vykdyti per dvejus metus nuo planuotos datos, nurodytos sprendime skirti paramą.

4. Nepagrįstai gauta suma turi būti grąžinta Komisijai.

5. Jeigu, praėjus 10 metų po to, kai buvo suteikta finansinė parama, atitinkama veikla nebuvo baigta, Komisija, atsižvelgdama į visus susijusius veiksnius, gali pareikalauti grąžinti sumokėtą paramą, tinkamai atsižvelgdama į proporcingumo principą.

14 straipsnis

Koordinavimas

Komisija yra atsakinga už projektų ir programų, minėtų 5 straipsnio 1 dalyje ir pradėtų pagal šį reglamentą, bei projektų, pradėtų, gavus įnašų iš Bendrijos biudžeto, Europos investicijų banko, Europos investicijų fondo ir kitų Bendrijos finansinių instrumentų, koordinavimą ir derinimą.

15 straipsnis

Nagrinėjimas, stebėjimas ir įvertinimas

1. Valstybės narės ir Komisija užtikrina, kad projektų pagal šį reglamentą įgyvendinimas būtų veiksmingai stebimas ir vertinamas. Projektai gali būti koreguojami, atsižvelgiant į stebėjimo ir vertinimo rezultatus.

2. Siekdamas užtikrinti, kad Bendrijos parama būtų naudojama veiksmingai, Komisija ir valstybės narės metodiškai stebi vykdamas projektus pasiektą pažangą, ir, jei reikia, bendradarbiauja su Europos investicijų banku ar kitomis atitinkamomis įstaigomis.

3. Gavusi finansinės paramos paraišką, prieš ją patvirtindama, Komisija ją turi išnagrinėti, kad įvertintų, ar projektas atitinka 4 ir 6 straipsniuose nustatytas sąlygas ir kriterijus. Jei būtina, nagrinėdama paraišką Komisija kreipiasi pagalbos į Europos investicijų banką ar kitas atitinkamas įstaigas.

4. Komisija ir valstybės narės įvertina, kaip projektai ir programos buvo įvykdyti, ir išnagrinėja jų įgyvendinimo rezultatus, kad įvertintų, ar pirminiai tikslai gali būti ir ar buvo pasiekti. Nagrinėjant, *inter alia*, nustatoma, kokią įtaką projektai padarė aplinkai, atsižvelgiant į galiojančius Bendrijos teisės aktus. Pasitarusi su suinteresuota valstybe nare, Komisija taip pat gali pareikalauti paramos gavėjo pateikti atitinkamą projektų ar projektų grupių, kuriems pagal šį reglamentą buvo skirta parama, įvertinimą arba pateikti jai informacijos ir suteikti pagalbą, reikalingą tokiems projektams įvertinti.

5. Jeigu įmanoma, stebint remiamasi fiziniiais ir finansiniais rodikliais. Rodikliai turi būti susiję su konkrečiu projektu ir jo tikslų pobūdžiu. Jie pateikiami taip, kad iš jų būtų matyti:

- a) kokia projekto stadija pasiekta lyginant su planu ir iš pradžių nustatytais veiklos tikslais;
- b) pasiekta valdymo pažanga ir visi susiję sunkumai.

6. Tikrindama individualias finansinės paramos paraiškas, Komisija atsižvelgia į nagrinėjimų ir įvertinimų, atliktų pagal šį straipsnį, išvadas.

7. 4 ir 5 dalyse nurodyta įvertinimo ir stebėjimo tvarka nustatoma sprendimuose, kuriais patvirtinami projektai, ir (arba) sutartinėse nuostatose, susijusiose su finansinės paramos skyrimu.

16 straipsnis

Informacija ir viešumas

1. Komisija Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui pateikia įvertinti metinę ataskaitą apie pagal šį reglamentą atliktą darbą. Šioje ataskaitoje pateikiamas rezultatų, pasiektų naudojant Bendrijos paramą įvairiose taikymo srityse, įvertinimas lyginant su pirminiais tikslais, taip pat skyrius apie einamųjų daugiamečių programų turinį ir įgyvendinimą bei, kas ypač svarbu, ataskaita apie 5 straipsnio 4 dalies antroje pastraipoje nurodytas peržiūras ir pataisus.

2. Paramos gavėjai garantuoja, kad paramai, suteiktai vadovaujantis šiuo reglamentu, bus užtikrintas viešumas tam, kad visuomenė būtų informuota apie Bendrijos vaidmenį įgyvendinant projektus.

Šio principo įgyvendinimo praktikoje klausimais jie konsultuojasi su Komisija.

17 straipsnis

Įgyvendinimas

Komisija atsako už šio reglamento įgyvendinimą.

18 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas (toliau – Komitetas).

Europos investicijų bankas į Komitetą paskiria balsavimo teisės neturintį atstovą.

2. Jei yra nuoroda į šią dalį, taikomi Sprendimo 1999/468/EB 5 ir 7 straipsniai, atsižvelgiant į jo 8 straipsnį.

Sprendimo 1999/468/EB 5 straipsnio 6 dalyje nurodytas laikotarpis yra trys mėnesiai.

19 straipsnis

Finansavimas

Finansinė struktūra šiam reglamentui įgyvendinti laikotarpiu nuo 2000 m. iki 2006 m. yra 4 874 880 000 EUR.

Kasmetinius asignavimus skiria biudžeto valdymo institucija, neviršydama finansinės perspektyvos ribų.

Lėšų paskirstymas yra siejamas su kokybiniu ir kiekybiniu įgyvendinimo lygiu.

20 straipsnis

Nuostata dėl peržiūrų ir pataisų

Iki 2006 m. pabaigos Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia išsamią ataskaitą apie patirtį, įgytą taikant šiame reglamente numatytas priemones Bendrijos paramai skirti, ypač priemones ir nuostatas, nustatytas 3 straipsnyje.

Europos Parlamentas ir Taryba, veikdami Sutarties 156 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyta tvarka, išnagrinėja, ar pasibaigus 19 straipsnyje minėtam laikotarpiui ir toliau bus taikomos, ar bus keičiamos šiame reglamente nurodytos priemonės, taip pat tai, kokiomis sąlygomis tai bus daroma.

21 straipsnis

Panaikinimas

Reglamentas (EB) Nr. 2236/95 yra panaikinamas.

Nuorodos į panaikintą reglamentą laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal III priede pateiktą atitikties lentelę.

22 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje, 2009 m. lapkričio 30 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J BUSEK

Tarybos vardu
Pirmininkas
B. ASK

I PRIEDAS

3 straipsnio 1 dalies e punkte minėtos įgyvendinimo taisyklės

1. Bendrijos įnašų į rizikos kapitalą sąlygos

Finansinės paramos paraiškose pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą turi būti pateikiama toliau nurodyta informacija, priimtina 18 straipsnio 1 dalyje minėtam komitetui, kuria remiantis priimami sprendimai skirti paramą:

- informacinis memorandumas, kuriame pateikiamos pagrindinės fondo įstatų nuostatos, įskaitant jo teisinę ir valdymo struktūrą,
- išsamios jo investicijų gairės, įskaitant informaciją apie tikslinius projektus,
- informacija apie privačių investuotojų dalyvavimą,
- informacija apie projekto geografinę sritį,
- informacija apie finansinį fondo pajėgumą,
- informacija apie tai, kokių savo teisių gynimo priemonių turi teisę imtis investuotojai, jeigu fondas nevykdo jiems duotų įsipareigojimų,
- informacija apie fondo pasitraukimo ir fondo likvidavimo sąlygas,
- atstovavimo investuotojų komitetuose teisės.

Prieš priimant sprendimą skirti paramą, tarpininkaujantis investicijų fondas ar kita panaši finansų įmonė turi būti įsipareigojusi investuoti į projektus, pirmiau pagal Sutarties 155 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos pirmą įtrauką apibrėžtus kaip bendro intereso projektai, ne mažiau kaip du su puse karto Bendrijos įnašą viršijančią sumą.

Rizikos kapitalo įnašų forma skiriama Bendrijos parama investicijų fondams ar panašioms finansų įmonėms iš esmės skiriama tik tuomet, jeigu Bendrijos įnašų rizika vertinama *pari passu*, palyginti su kitų fondo investuotojų rizika.

Paramą gaunantys investicijų fondai ar panašios finansų įmonės turi vadovautis patikimo finansų valdymo principus.

2. Dalyvavimo apribojimai ir didžiausios galimos investicijos

Įnašai pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą neturi viršyti 1 % visos sumos, skirtos 19 straipsnyje minėtam laikotarpiui. Tačiau ši riba gali būti padidinta, remiantis minėtu 3 straipsnio 1 dalies e punktu.

Pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą skiriama Bendrijos parama turi neviršyti 20 % viso investicijų fondo ar panašios finansų įmonės kapitalo.

3. Bendrijos įnašų valdymas

Bendrijos įnašų valdymą užtikrina Europos investicijų fondas (toliau - EIF). Bendrijos paramos pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą skyrimo išsamios sąlygos, įskaitant skirtų lėšų naudojimo stebėjimo ir kontrolės sąlygas, turi būti nustatytos Komisijos ir EIF bendradarbiavimo sutartyje, atsižvelgiant į šiame priede išdėstytas nuostatas.

4. Kitos nuostatos

Šiame reglamente apibrėžtos nagrinėjimo, stebėjimo ir įvertinimo nuostatos, įskaitant nuostatas dėl Bendrijos paramos, finansinės kontrolės ir paramos sumažinimo, sustabdymo bei nutraukimo, visiškai taikomos 3 straipsnio 1 dalies e punktui. Tai, *inter alia*, turi būti užtikrinta Komisijos ir EIF bendradarbiavimo sutartyje bei atitinkamose sutartyse su investicijų fondais ar panašiomis finansų įmonėmis, kuriose nustatomos atskirų bendro intereso projektų lygmens būtinoms kontrolės priemonėms. Reikia imtis atitinkamų priemonių, kad Audito Rūmai galėtų atlikti savo uždavinius, ypač tikrinti mokėjimų teisėtumą.

Pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą atliekami mokėjimai, nepaisant 11 straipsnio 6 dalies, reguliuojami pagal 11 straipsnio 7 dalį. Pasibaigus investicijų laikotarpiui arba, jeigu taip atsitinka, anksčiau, visi likučiai, susidarę iš investuoto kapitalo grąžos ar likę paskirsčius pelną ir padidėjus kapitalui bei paskirsčius visas kitas investuotojams priklausančias sumas, grąžinami į Bendrijos biudžetą.

Visi sprendimai skirti rizikos kapitalo įnašus pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą pateikiami 18 straipsnio 1 dalyje minėtam komitetui.

Komisija periodiškai praneša minėtam komitetui apie rizikos kapitalo įnašų pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą skyrimą.

Iki 2006 m. pabaigos Komisija, remdamasi 15 straipsniu, pateikia veiklos, vykdytos pagal 3 straipsnio 1 dalies e punktą, ypač jos pritaikymo, poveikio įgyvendinant paramą gavusius transeuropinių tinklų projektus ir privačių investuotojų dalyvavimo finansuotuose projektuose, įvertinimą.

II PRIEDAS

Panaikinamas reglamentas su pakeitimais

Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2236/95
(OL L 228, 1995 9 23, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1655/1999
(OL L 197, 1999 7 29, p. 1)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 788/2004
(OL L 138, 2004 4 30, p. 17)

tik 1 straipsnis

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 807/2004
(OL L 143, 2004 4 30, p. 46)

Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1159/2005
(OL L 191, 2005 7 22, p. 16)

III PRIEDAS

Atitikties lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 2236/95	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalis	2 straipsnis
4 straipsnio 1 dalies a–e punktai	3 straipsnio 1 dalies a–e punktai
4 straipsnio 1 dalies f punktas	3 straipsnio 2 dalis
4 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 3 dalis
4 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio 4 dalis	3 straipsnio 5 dalis
5 straipsnis	4 straipsnis
5a straipsnis	5 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	6 straipsnio 1 dalis
6 straipsnio 1a dalis	6 straipsnio 2 dalis
6 straipsnio 2 dalis	6 straipsnio 3 dalis
6 straipsnio 3 dalies įžanginė formuluotė	6 straipsnio 4 dalies įžanginė formuluotė
6 straipsnio 3 dalies pirma įtrauka	6 straipsnio 4 dalies a punktas
6 straipsnio 3 dalies antra įtrauka	6 straipsnio 4 dalies b punktas
6 straipsnio 3 dalies trečia įtrauka	6 straipsnio 4 dalies c punktas
6 straipsnio 3 dalies ketvirta įtrauka	6 straipsnio 4 dalies d punktas
6 straipsnio 3 dalies penkta įtrauka	6 straipsnio 4 dalies e punktas
6 straipsnio 4 dalis	6 straipsnio 5 dalis
7 straipsnis	7 straipsnis
8 straipsnio pirmas sakinyš	8 straipsnio pirma pastraipa
8 straipsnio antras sakinyš	8 straipsnio antra pastraipa
9 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	9 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
9 straipsnio 1 dalies a punkto įžanginė formuluotė	9 straipsnio 1 dalies a punkto įžanginė formuluotė
9 straipsnio 1 dalies a punkto pirma įtrauka	9 straipsnio 1 dalies a punkto i papunktis
9 straipsnio 1 dalies a punkto antra įtrauka	9 straipsnio 1 dalies a punkto ii papunktis
9 straipsnio 1 dalies a punkto trečia įtrauka	9 straipsnio 1 dalies a punkto iii papunktis
9 straipsnio 1 dalies a punkto ketvirta įtrauka	9 straipsnio 1 dalies a punkto iv papunktis
9 straipsnio 1 dalies a punkto penkta įtrauka	9 straipsnio 1 dalies a punkto v papunktis
9 straipsnio 1 dalies a punkto šešta įtrauka	9 straipsnio 1 dalies a punkto vi papunktis
9 straipsnio 1 dalies a punkto septinta įtrauka	9 straipsnio 1 dalies a punkto vii papunktis
9 straipsnio 1 dalies a punkto aštunta įtrauka	9 straipsnio 1 dalies a punkto viii papunktis
9 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktai	9 straipsnio 1 dalies b, c ir d punktai
9 straipsnio 2 ir 3 dalys	9 straipsnio 2 ir 3 dalys
10 ir 11 straipsniai	10 ir 11 straipsniai
12 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė	12 straipsnio 1 dalies įžanginė formuluotė
12 straipsnio 1 dalies pirma įtrauka	12 straipsnio 1 dalies a punktas
12 straipsnio 1 dalies antra įtrauka	12 straipsnio 1 dalies b punktas
12 straipsnio 1 dalies trečia įtrauka	12 straipsnio 1 dalies c punktas
12 straipsnio 2–7 dalys	12 straipsnio 2–7 dalys
13 straipsnio 1 ir 2 dalys	13 straipsnio 1 ir 2 dalys

Reglamentas (EB) Nr. 2236/95	Šis reglamentas
13 straipsnio 2a dalis	13 straipsnio 3 dalis
13 straipsnio 3 dalis	13 straipsnio 4 dalis
13 straipsnio 4 dalis	13 straipsnio 5 dalis
14 straipsnis	14 straipsnis
15 straipsnio 1–4 dalys	15 straipsnio 1–4 dalys
15 straipsnio 5 dalies išanginė formuluotė	15 straipsnio 5 dalies išanginė formuluotė
15 straipsnio 5 dalies pirma įtrauka	15 straipsnio 5 dalies a punktas
15 straipsnio 5 dalies antra įtrauka	15 straipsnio 5 dalies b punktas
15 straipsnio 6 ir 7 dalys	15 straipsnio 6 ir 7 dalys
16 straipsnio 1 dalis	16 straipsnio 1 dalis
16 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	16 straipsnio 2 dalies pirma pastraipa
16 straipsnio 2 dalies antras sakiny	16 straipsnio 2 dalies antra pastraipa
17 straipsnio 1 dalis	17 straipsnis
17 straipsnio 2 dalies pirmas sakiny	18 straipsnio 1 dalies pirma pastraipa
17 straipsnio 2 dalies antras sakiny	18 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
17 straipsnio 3 dalis	18 straipsnio 2 dalis
17 straipsnio 4 dalis	—
18 straipsnis	19 straipsnis
19 straipsnio pirmas sakiny	20 straipsnio pirma pastraipa
19 straipsnio antras sakiny	20 straipsnio antra pastraipa
—	21 straipsnis
20 straipsnis	22 straipsnis
Priedas	I priedas
—	II priedas
—	III priedas

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2009/144/EB

2009 m. lapkričio 30 d.

dėl tam tikrų ratinių žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių sudėtinių dalių ir techninių charakteristikų

(kodifikuota redakcija)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ir ypač į jos 95 straipsnį,

atsižvelgdami į Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami Sutarties 251 straipsnyje nustatytos tvarkos ⁽²⁾,

kadangi:

(1) 1988 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvą 89/173/EEB dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių ratinių žemės ūkio ir miškų ūkio traktorių vairo mechanizmus, suderinimo ⁽³⁾ buvo keletą kartų iš esmės keičiama ⁽⁴⁾. Siekiant aiškumo ir racionalumo minėta direktyva turėtų būti kodifikuota.

(2) Direktyva 89/173/EEB – tai viena iš Tarybos direktyvoje 74/150/EEB, pakeistoje 2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/37/EB dėl žemės ar miškų ūkio traktorių, jų priekabų ir keičiamos velkamosios įrangos, jų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo ⁽⁵⁾, numatytos EB tipo patvirtinimo sistemos atskirųjų direktyvų, nustatanti techninius dizaino ir konstrukcijos reikalavimus žemės ūkio ir miškų ūkio traktorių tam tikroms sudėtinėms dalims ir techninėms charakteristikoms. Šie techniniai reikalavimai susiję su valstybių narių įstatymų derinimu, siekiant kiekvienai traktorių rūšiai taikyti EB tipo patvirtinimo tvarką, numatytą Direktyvoje 2003/37/EB. Todėl šiai direktyvai taikomos Direktyvoje 2003/37/EB išdėstytos nuostatos dėl žemės ir miškų ūkio traktorių, jų priekabų ir keičiamos velkamosios įrangos, jų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų.

(3) Techniniai reikalavimai, kuriuos traktoriai privalo atitikti pagal nacionalinius įstatymus, siejasi, *inter alia*, su traktorių matmenimis, jų mase, greičio regulatoriais, traktorių

pavarų sudėtinių dalių, kyšančių dalių ir ratų apsauga, velkamų transporto priemonių stabdžių valdymu, priekiniais stiklais ir kitais įstiklinimais, mechaniniu traktoriaus ir velkamos transporto priemonės sukabinimo įtaisais, ženklinių lentelių pritvirtinimo vietomis bei būdais ir traktoriaus korpuso ženkliniu.

(4) Pageidautina atsižvelgti į techninius reikalavimus, nustatytus Jungtinių Tautų Europos, ekonominės komisijos (JTEEK) atitinkamuose reglamentuose, kurie pridėti prie Jungtinių Tautų Europos ekonominės komisijos susitarimo dėl suvienodintų techninių normų priėmimo ratinėms transporto priemonėms, įrangai ir dalims, kurios gali būti montuojamos ir (arba) naudojamos ratinėse transporto priemonėse, ir pagal tas normas suteiktų patvirtinimų abi-
pusio pripažinimo sąlygų ⁽⁶⁾.

(5) Ši direktyva neturi įtakos valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su VII priedo B dalyje nurodytų direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Šioje direktyvoje „traktoriaus“ (žemės ūkio ar miškų ūkio) – tai bet kokia ne mažiau kaip dviejų ašių motorinė ratinė arba vikšrinė transporto priemonė, kurios pagrindinė paskirtis yra teikti traukos jėgą ir kuri specialiai suprojektuota vilkti, stumti, vežti arba vartyti žemės ūkyje ar miškų ūkyje naudojamus tam tikrus padargus, mašinas arba priekabas. Traktoriaus gali būti pritaikytas kroviniams ir keleiviams vežti.

2. Ši direktyva taikoma tik 1 dalyje apibrėžtiems traktoriaus su pneumatinėmis padangomis, kurių didžiausias projektinis greitis yra ne mažesnis kaip 6 km/h ir ne didesnis kaip 40 km/h.

2 straipsnis

1. Šioje direktyvoje nustatytus reikalavimus atitinkantiems traktoriaus valstybės narės dėl su šios direktyvos reguliavimo dalyku susijusių prižasčių negali:

a) atsisakyti suteikti EB tipo patvirtinimą arba nacionalinį tipo patvirtinimą;

⁽¹⁾ OL C 182, 2009 8 4, p. 76.

⁽²⁾ 2009 m. kovo 24 d. Europos Parlamento nuomonė (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2009 m. lapkričio 26 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 67, 1989 3 10, p. 1.

⁽⁴⁾ Žr. VII priedo A dalį.

⁽⁵⁾ OL L 171, 2003 7 9, p. 1.

⁽⁶⁾ Paskelbtas kaip Tarybos sprendimo 97/836/EB I priedas (OL L 346, 1997 12 17, p. 78).

- b) atsisakyti tokį traktorių įregistruoti ar drausti prekybą juo, pradėti jį eksploatuoti ar naudoti.

Nukrypstant nuo pirmos pastraipos nuostatų, susijusių su traktoriaus naudojimu, valstybės narės dėl prižasčių, susijusių su velkama (-omis) mase (-ėmis), gali ir toliau taikyti savo nacionalines nuostatas, atspindinčias pirmiausia specialius reikalavimus, susijusius su jų teritorijos žemės paviršiaus reljefu, laikydamosi I priedo 2.2 punkte nurodytų velkamų masių apribojimų, jeigu dėl to nereikia atlikti traktoriaus pakeitimų arba gauti kito papildomo nacionalinio tipo patvirtinimo.

2. Šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų neatitinkantiems traktoriams valstybės narės dėl su šios direktyvos reguliavimo dalyku susijusių prižasčių:

- a) nesuteikia EB tipo patvirtinimo;
- b) gali atsisakyti suteikti nacionalinį tipo patvirtinimą.
3. Valstybės narės šioje direktyvoje nustatytų reikalavimų neatitinkančių naujų traktorių atveju dėl prižasčių, susijusių su šios direktyvos reguliuojamu dalyku:
- a) atitikties sertifikatus, kurie pagal Direktyvos 2003/37/EB nuostatas pateikiami kartu su naujais traktoriais, laiko nebetinkamais pagal tos direktyvos 7 straipsnio 1 dalį;
- b) gali uždrausti įregistruoti, parduoti arba pradėti eksploatuoti tokius naujus traktorius.

3 straipsnis

1. Kiekviena valstybė narė suteikia EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą visų tipų priekiniams stiklams arba kitiems lango stiklams ir (arba) mechaniniam sukabinimo įtaisui, kurie atitinka III ir (arba) IV prieduose išdėstytus konstrukcijos ir bandymų reikalavimus.

2. EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą suteikusi valstybė narė imasi reikiamų priemonių, jeigu būtina, ir, jeigu reikia, bendradarbiaudama su kitų valstybių narių kompetentingomis institucijomis, patikrinti, ar produkcijos pavyzdžiai atitinka patvirtintą tipą. Tokie patikrinimai atliekami rengiant tik atrankinius tikrinimus.

4 straipsnis

Valstybės narės dėl visų tipų priekinių stiklų arba kitų langų stiklų ir (arba) mechaninio sukabinimo įtaisų, kuriuos jos patvirtina pagal 3 straipsnį, išduoda traktoriaus, priekinio stiklo arba mechaninio sukabinimo įtaiso gamintojui arba gamintojo įgaliotam atstovui EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklą, atitinkantį III arba IV prieduose parodytus pavyzdžius.

Valstybės narės imasi visų atitinkamų priemonių, kad nebūtų naudojami ženklai, galintys kelti painiavą tarp įrangos tipo, kuriam pagal 3 straipsnį suteiktas EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimas, ir kitos įrangos.

5 straipsnis

Jokia valstybė narė negali uždrausti pateikti į rinką priekinių stiklų ir kitų langų stiklų arba mechaninių sukabinimo įtaisų dėl prižasčių, susijusių su jų konstrukcija, jeigu jie turi EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklą.

Vis dėlto valstybė narė gali uždrausti pateikti į rinką priekinius stiklus ir kitų langų stiklus arba mechaninius sukabinimo įtaisus su EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklu, kurie neatitinka patvirtinto tipo reikalavimų.

Tokia valstybė narė nedelsdama informuoja kitas valstybes nares ir Komisiją apie priemones, kurių imtasi, ir nurodo tokio sprendimo priežastis.

6 straipsnis

Kiekvienos valstybės narės kompetentingos institucijos kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms per vieną mėnesį nusiunčia sudėtinės dalies tipo patvirtinimo sertifikatų, kurių pavyzdžiai parodyti III arba IV priede, užpildytų atskirai kiekvienam priekinio stiklo ir kitų langų stiklo arba mechaninio sukabinimo įtaiso tipui, kuriam valstybės narės suteikia patvirtinimą arba atsisako jį suteikti, kopijas.

7 straipsnis

1. Jeigu EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą suteikusi valstybė narė nustato, kad kai kurie priekiniai stiklai ir kitų langų stiklai arba mechaniniai sukabinimo įtaisai, turintys tą patį EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklą, neatitinka patvirtinto tipo reikalavimų, tokia valstybė narė imasi būtinų priemonių užtikrinti, kad produkcijos pavyzdžiai atitiktų patvirtinto tipo reikalavimus.

Tos valstybės narės kompetentingos institucijos kitos valstybės narės kompetentingoms institucijoms praneša apie priemones, kurių imtasi ir kurios prireikus, jeigu pakartotinai ir šurkščiai pažeidžiami nustatyti reikalavimai, gali apimti ir EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo paskelbimą netekusiu galios.

Tos institucijos imasi tokių pat priemonių, jeigu kitos valstybės narės kompetentingos institucijos joms praneša apie tokį reikalavimų nesilaikymą.

2. Valstybių narių kompetentingos institucijos per vieną mėnesį praneša vienos kitoms apie visus EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimus, kurie paskelbti netekusiais galios, ir apie priežastis, dėl kurių tokios priemonės imtasi.

8 straipsnis

Kai remiantis nuostatomis, priimtomis įgyvendinant šią direktyvą, priimamas sprendimas atsisakyti suteikti EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą priekiniam stiklui ar mechaniniam sukabinimo įtaisui, arba uždrausti juos pateikti į rinką ar naudoti, arba tokį tipo patvirtinimą paskelbti netekusiu galios, nurodomos išsamios tokio sprendimo priežastys.

Apie tokį sprendimą pranešama suinteresuotai šaliai, kuri kartu yra informuojama apie jai prieinamas savo teisių gynimo priemones pagal valstybės narės galiojančius įstatymus ir apie terminus, per kuriuos galima tokiomis savo teisių gynimo priemonėmis pasinaudoti.

9 straipsnis

Pakeitimai, būtini I-VI prieduose numatytiems reikalavimams suderinti su technikos pažanga, priimami Direktyvos 2003/37/EB 20 straipsnio 3 dalyje nurodyta tvarka.

10 straipsnis

Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų pagrindinių nacionalinės teisės nuostatų tekstus.

11 straipsnis

Direktyva 89/173/EEB su pakeitimais, padarytais VII priedo A dalyje nurodytais aktais, yra panaikinama nedarant įtakos valstybių narių įsipareigojimams, susijusiems su direktyvų perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminais, nurodytais VII priedo B dalyje.

Nuorodos į panaikintą direktyvą laikomos nuorodomis į šią direktyvą ir skaitomos pagal VIII priede pateiktą atitikties lentelę.

12 straipsnis

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Ji taikoma nuo 2010 m. birželio 1 d.

13 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 2009 m. lapkričio 30 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
J. BUZEK

Tarybos vardu
Pirmininkas
B. ASK

PRIEDŲ SĄRAŠAS

I PRIEDAS:	Matmenys ir velkamos masės
Priedėlis:	EB tipo patvirtinimo sertifikato priedas
II PRIEDAS:	Greičio ribotuvas, pavarų sudėtinių dalių, kyšančių dalių ir ratų apsauga
Priedėlis:	EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo sertifikato priedas
III A PRIEDAS:	Priekinis stiklas ir kiti įstiklinimai – Reikalavimai įrangai, apibrėžimai, paraiška patvirtinti sudėtinės dalies tipą, sudėtinės dalies tipo patvirtinimas, ženklinimas, bendros specifikacijos, bandymai ir produkcijos atitiktis
Priedėlis:	Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklų pavyzdžiai
III B PRIEDAS:	Pranešimas dėl EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo, atsisakymo suteikti EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą, EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo išplėtimo ir EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo paskelbimo netekusiu galios
1 priedėlis:	Priekinių langų grūdinti stiklai
2 priedėlis:	Tolygiai grūdinto stiklo plokštės, kitos negu priekinio lango stiklai
3 priedėlis:	Priekinio lango tripleksai
4 priedėlis:	Nepriekinio lango plokštės
5 priedėlis:	Priekinio lango stikloplasčiai
6 priedėlis:	Stiklo plokštės, kitos negu priekinio lango plokštės
7 priedėlis:	Stiklo paketai
8 priedėlis:	Priekinio lango stiklų sąrašo turinys
III C PRIEDAS:	Bendrosios bandymų sąlygos
III D PRIEDAS:	Grūdinto stiklo priekiniai langai
III E PRIEDAS:	Tolygiai grūdinto stiklo langai, išskyrus priekinių langų stiklus
III F PRIEDAS:	Priekiniai langai su paprastais triplekso stiklais
III G PRIEDAS:	Langai su triplekso stiklais, išskyrus priekinius langus
III H PRIEDAS:	Priekiniai langai su apdorotais triplekso stiklais
III I PRIEDAS:	Nedūžtamieji langų stiklai, iš vidaus padengti plėvele
III J PRIEDAS:	Priekiniai stikloplasčio langai
III K PRIEDAS:	Langų stikloplasčio stiklai, išskyrus priekinių langų stiklus
III L PRIEDAS:	Stiklo paketai
III M PRIEDAS:	Priekinių stiklų grupavimas juos pateikiant sudėtinės dalies tipo patvirtinimo bandymams
III N PRIEDAS:	Segmento aukščio matavimas ir dūžio taškų vieta
III O PRIEDAS:	Produkcijos atitikties patikrinimai
III P PRIEDAS	EB tipo patvirtinimo sertifikato priedas
IV PRIEDAS:	Mechaniniai traktoriaus ir velkamos transporto priemonės sukabintuvai ir vertikali sukabinimo taško apkrova
1 priedėlis:	Mechaninio sukabintuvo sudėtinių dalių brėžiniai
2 priedėlis:	Dinaminio bandymo metodas
3 priedėlis:	Sukabinimo įtaiso statinio bandymo metodas
4 priedėlis:	Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas
5 priedėlis:	EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo sertifikato pavyzdys
6 priedėlis:	EB tipo patvirtinimo suteikimo sąlygos
7 priedėlis:	EB tipo patvirtinimo sertifikato priedas

V PRIEDAS:	Ženklinimo plokštelių išdėstymas, jų tvirtinimo būdas ir įrašai ant traktoriaus korpuso
Priedėlis:	EB tipo patvirtinimo sertifikato priedas
VI PRIEDAS:	Velkamų transporto priemonių stabdžių valdymas ir stabdžių jungtis tarp traktoriaus ir velkamos transporto priemonės
Priedėlis:	EB tipo patvirtinimo sertifikato priedas
VII PRIEDAS:	A dalis: Panaikinama direktyva ir jos vėlesni pakeitimai
	B dalis: Perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminų sąrašas
VIII PRIEDAS:	Atitikties lentelė

I PRIEDAS

Matmenys ir velkamos masės

1. APIBRĖŽIMAI
 - 1.1. „Ilgis“
 - tai traktoriaus ilgis, išmatuotas tarp vertikalių plokštumų, kraštiniuose traktoriaus taškuose stačiu kampu kertančių traktoriaus išilginę ašį, tačiau:
 - be visų veidrodžių,
 - be visų paleidimo rankenų,
 - be visų priekinių arba šoninių gabaritinių žibintų.
 - 1.2. „Plotis“
 - tai traktoriaus plotis, išmatuotas tarp vertikalių plokštumų, lygiagrečių traktoriaus išilginei ašiai ir kertančių kraštinius traktoriaus taškus, tačiau:
 - be visų veidrodžių,
 - be visų posūkių rodiklių,
 - be visų priekinių, šoninių arba galinių gabarito žibintų; be visų stovėjimo žibintų,
 - be visų traktoriaus padangų deformacijų, kurias sukelia traktoriaus masė,
 - be visų atlenkiamų sudėtinių dalių, pavyzdžiui, pakeliamų atramų kojai ir lanksčiųjų purvasaugių.
 - 1.3. „Aukštis“
 - tai vertikalus atstumas tarp žemės ir toliausiai nuo žemės paviršiaus esančio traktoriaus taško, išskyrus anteną. Nustatant šį aukštį traktoriui turi būti: sumontuotos naujos padangos, kurių didžiausią riedėjimo spindulį yra nurodęs gamintojas.
 - 1.4. „Leidžiama vilkti masė“
 - tai masė, kurią gali vilkti tam tikro tipo traktorius. Leidžiama vilkti masė gali, pavyzdžiui, būti sudaryta iš vienos ar kelių velkamų priekabų arba žemės ūkio ir miškų ūkio padargų. Reikia skirti gamintojo nurodytą techniškai leidžiamą vilkti masę ir masę, kurią vilkti yra suteiktas leidimas, kaip nustatyta toliau 2.2 punkte.
 - 1.5. „Vilkimo įtaisas“

tai traktoriaus sudėtinė dalis, skirta mechaninei jungčiai tarp traktoriaus ir velkamos priekabos užtikrinti.
 - 1.6. „Eksplloatuoti parengto traktoriaus masė (m_t)“ – tai:

Direktyvos 2003/37/EB 2.1.1 punkte apibrėžta masė.
 - 1.7. „Techniškai leidžiama (-os) vilkti masė (-s)“ – tai:
 - velkami įrenginiai, kuriems nesumontuoti stabdžiai,
 - velkami įrenginiai su atskira stabdžių sistema (kaip apibrėžta Tarybos direktyvos 76/432/EEB ⁽¹⁾ I priedo 1.12 punkte),

⁽¹⁾ 1976 m. balandžio 6 d. Tarybos direktyva dėl valstybių narių įstatymų, reglamentuojančių ratinių žemės ūkio ir miškų ūkio traktorių stabdymo įtaisus, suderinimo (OL L 122, 1976 5 8, p. 1).

- inercijos jėgų stabdomi velkami įrenginiai (kaip apibrėžta Direktyvos 76/432/EEB I priedo 1.14 punkte),
- velkami įrenginiai su hidrauline arba pneumatine stabdžių sistema: stabdymas gali būti nuostovusis, trūkasis arba nepriklausoma mechanine pavara (kaip apibrėžta Direktyvos 76/432/EEB I priedo atitinkamai 1.9, 1.10 ir 1.11 punktuose).

2. REIKALAVIMAI

2.1. Matmenys

Didžiausi traktoriaus matmenys yra tokie:

- 2.1.1. ilgis – 12 m;
- 2.1.2. plotis – 2,55 m (neskaitant su žeme besiliečiančios padangų dalies išgaubos);
- 2.1.3. aukštis – 4 m.
- 2.1.4. Matavimai tikrinant pirmiau nurodytus matmenis atliekami taip:
 - parengto eksploatuoti neapkrauto traktoriaus masė, kaip apibrėžta 1.6 punkte,
 - matavimai atliekami lygioje vietoje,
 - traktorius neturi riedėti, jo variklis turi būti išjungtas,
 - traktoriui turi būti sumontuotos naujos gamintojo rekomenduoto slėgio padangos,
 - durys ir langai turi būti uždaryti,
 - vairaratis turi būti priekinėje padėtyje,
 - nuo traktoriaus turi būti nuimti visi pritaisyti žemės ūkio ir miškų ūkio padargai.

2.2. Leidžiama vilkti masė

- 2.2.1. Leidžiama vilkti masė neturi būti didesnė:
 - 2.2.1.1. už techniškai leidžiamą vilkti masę, nurodytą 1.7 punkte, kurią yra rekomendavęs traktoriaus gamintojas;
 - 2.2.1.2. už velkamą masę, nustatytą vilkimo įtaisui pagal EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą.
- 2.2.2. Jeigu valstybė narė taiko 2 straipsnio 2 dalies nuostatas, velkama (-os) masė (-s) turi būti nurodyta (-os) traktoriaus registravimo sertifikate.

Priedėlis

PAVYZDYS

Administracijos pavadinimas

EB TIPO PATVIRTINIMO SERTIFIKATO, IŠDUOTO TRAKTORIUI, PRIEDAS DĖL MATMENŲ IR VELKAMŲ MASIŲ

(2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/37/EB dėl žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių, jų priekabų ir keičiamos velkamosios įrangos, jų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo 4 straipsnio 2 dalis)

- EB tipo patvirtinimo Nr.:
1. Sudėtinė dalis (-ys) arba charakteristika (-os):
 - 1.1. Matmenys:
 - 1.1.1. ilgis: m
 - 1.1.2. plotis: m
 - 1.1.3. aukštis: m
 - 1.2. Velkami įrenginiai:
 - 1.2.1. velkamų įrenginių, kuriuose nesumontuota stabdžių sistema, masė: kg
 - 1.2.2. velkamų įrenginių su nepriklausoma stabdžių sistema masė: kg
 - 1.2.3. inercijos jėgų stabdomų velkamų įrenginių masė: kg
 - 1.2.4. velkamų įrenginių su sumontuota pagalbine stabdžių sistema (hidrauline arba pneumatine) masė: kg
 2. Traktoriaus modelis arba jo gamintojo firmos pavadinimas:
 3. Traktoriaus tipas ir, jeigu reikia, komercinis traktoriaus pavadinimas:
 4. Gamintojo pavadinimas ir adresas:
 5. jeigu reikia, gamintojo įgalioto atstovo pavadinimas ir adresas:
 6. Traktoriaus pristatymo EB tipui patvirtinti data:
 7. Techninė tarnyba, atliekanti tipo patvirtinimo bandymus:
 8. Šios techninės tarnybos ataskaitos pateikimo data:

9. Šios techninės tarnybos parengtos ataskaitos numeris:
-
10. Matmenų ir velkamų masių EB tipo patvirtinimas suteiktas/nesuteiktas ⁽¹⁾.
11. Vieta:
12. Data:
13. Parašas:
14. Prie šio sertifikato yra pridedami tokie dokumentai, pažymėti minėtojo EB tipo patvirtinimo Nr.:
- brėžiniai su matmenimis;
- traktoriaus brėžiniai arba nuotraukos.
- Duomenys turi būti pateikiami valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jeigu jos to pareikalauja.
15. Pastabos:
-
-

⁽¹⁾ Nereikalingas įrašas išbraukiamas.

II PRIEDAS

Greičio ribotuvus, pavarų sudėtinių dalių, kyšančių dalių ir ratų apsauga

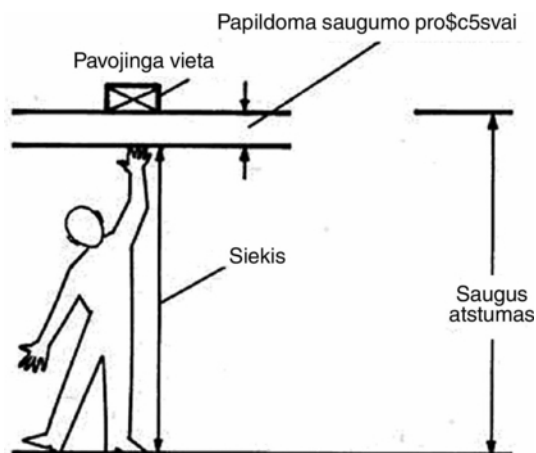
1. GREIČIO RIBOTUVAS
 - 1.1. Jeigu greičio ribotuvą kaip standartinę dalį sumontuoja gamintojas, jis turi būti įtaisytas ir suprojektuotas taip, kad traktorius atitiktų Tarybos direktyvos 2009/60/EB ⁽¹⁾ nuostatas dėl didžiausio projekcinio greičio.
2. PAVARŲ SUDĖTINIŲ DALIŲ, KYŠANČIŲ DALIŲ IR RATŲ APSAUGA
 - 2.1. **Bendroji dalis**
 - 2.1.1. Traktorių pavarų sudėtinės dalys, kyšančios dalys ir ratai turi būti suprojektuoti, sumontuoti ir apsaugoti taip, kad juos naudodami įprastomis sąlygomis asmenys būtų apsaugoti nuo nelaimingų atsitikimų.
 - 2.1.2. Pripažįstama, kad 2.1.1 punkto reikalavimų yra laikomasi, jeigu pildomi 2.3 punkte išdėstyti reikalavimai. Leidžiama priimti sprendimus, neaprašytus 2.3 punkte, jeigu gamintojas pateikia įrodymų, kad šie sprendimai yra bent jau lygiaverčiai 2.3 punkto reikalavimams.
 - 2.1.3. Apsauginiai įtaisai turi būti patikimai pritvirtinti prie traktoriaus. „Patikimai pritvirtinti“ reiškia tai, kad šiuos įtaisus galima pašalinti tik naudojant įrankius.
 - 2.1.4. Skydai, dangčiai ir gaubtai, į kuriuos galima susižeisti, jeigu jie yra uždaromi užtrenkiant, turi būti pagaminti taip, kad šie įtaisai savaime neužsitrenktų (pvz., naudojant apsauginius įtaisus arba tinkamai įrengiant ar projektuojant).
 - 2.1.5. Vienas apsauginis įtaisas gali būti skirtas keliems pavojų keliantiems taškams. Tačiau jeigu reguliavimo, techninės priežiūros arba radijo trukdžių slopinimo įtaisai, kurie gali veikti tik varikliui dirbant, yra sumontuoti po vienu apsauginiu įtaisu, tada turi būti įrengti dar kiti apsaugai.
 - 2.1.6. Fiksatoriai (pvz., spyruoklinės sąvaržos arba sklendės),
 - skirti apsaugoti greitai atjungiamas tvirtinimo sudėtinės dalis (pvz., šakutės pirštus),
 - ir
 - tokios apsauginių įtaisų sudėtinės dalys, kurios atidaromos be įrankių (pvz., variklio gaubtas),turi būti patikimai pritvirtinti arba prie traktoriaus įrangos, arba prie apsauginio įtaiso.
 - 2.2. **Apibrėžimai**
 - 2.2.1. „Apsauginis įtaisas“ – tai įtaisas, skirtas pavojingoms dalims apsaugoti. Šioje direktyvoje nurodyti apsauginiai įtaisai – tai gaubtai, dangčiai arba apsaugai.
 - 2.2.1.1. „Gaubtas“ – tai apsauginis įtaisas, esantis tiesiai prieš pavojingą dalį, kuris vienas arba kartu su kitomis mašinos dalimis iš visų pusių saugo, kad pavojingos dalies nebūtų galima paliesti.
 - 2.2.1.2. „Dangtis arba skydas“ – tai prieš pavojingą dalį esantis apsauginis įtaisas, saugantis, kad pavojingos dalies nebūtų galima paliesti iš uždengtos pusės.

(¹) 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/60/EB dėl ratinių žemės ūkio ir miškų ūkio traktorių didžiausio projekcinio greičio ir jų krovinių kėbulų (kodifikuota redakcija) (OL L 198, 2009 7 30, p. 15).

- 2.2.1.3. „Apsaugas“ – tai apsauginis įtaisas, kuris atitvaru, grotelėmis arba panašiu įtaisu užtikrina reikiamą saugų atstumą, kad nebūtų galima prisiliesti prie pavojingos dalies.
- 2.2.2. „Pavojinga dalis“ – tai bet kokia vieta, kuri dėl nejudamos ar judamos traktoriaus dalies išdėstymo arba konstrukcijos kelia pavojų arba kurioje galima susižeisti. Ypač pavojingos dalys – tai suspaudimo, nupjovimo, pjovimo, smeigimo, dūrimo, pagriebimo, įtraukimo ir agresyvios vietos.
- 2.2.2.1. „Suspaudimo vieta“ – tai bet kuri pavojinga vieta, kurioje dalys viena kitos arba nejudamų dalių atžvilgiu juda taip, kad gali suspausti žmogų arba tam tikras jo kūno dalis.
- 2.2.2.2. „Nupjovimo vieta“ – tai bet kuri pavojinga vieta, kurioje dalys viena kitos arba kitų dalių atžvilgiu juda taip, kad žmogų arba tam tikras jo kūno dalis gali suspausti arba nupjauti.
- 2.2.2.3. „Pjovimo, smeigimo arba dūrimo vieta“ – tai bet kuri pavojinga vieta, kurioje judančios arba nejudamos aštriabriaunės, išgalštos ar bukos dalys gali sužeisti žmogų arba tam tikras žmogaus kūno dalis.
- 2.2.2.4. „Pagriebimo vieta“ – tai bet kuri pavojinga vieta, kurioje aštriabriaunės iškyšos, dantys, kaiščiai, sraigtai ir varžtai, tepimo įmovos, velenai, velenų galai arba kitos dalys juda taip, kad žmogus, tam tikros jo kūno dalys ar drabužiai gali būti sugriebti ir velkami.
- 2.2.2.5. „Įtraukimo arba agresyvi vieta“ – tai bet kuri pavojinga vieta, kurios dalys, judėdamos siaura anga, gali užkliudyti žmogų, tam tikras jo kūno dalis arba drabužius.
- 2.2.3. „Siekis“ – tai didžiausias nuotolis, kurį į viršų, į apačią, į vidų, viršuje, aplink arba į ilgį gali pasiekti žmogus ar tam tikros žmogaus kūno dalys be kokių nors objektų pagalbos (1 paveikslas).
- 2.2.4. „Saugus atstumas“ – tai atstumas, atitinkantis siekį arba žmogaus kūno matmenis, prie kurių yra pridėta saugos prošvaisa (1 paveikslas).
- 2.2.5. „Valdymo įtaisas“ – tai bet koks įtaisas, kurį tiesiogiai paveikus yra pakeičiama traktoriaus būsena arba traktoriaus ar prie jo prijungtos įrangos veikimas.
- 2.2.6. „Normali eksploatacija“ reiškia traktoriaus naudojimą pagal gamintojo numatytą paskirtį, kai traktoriumi naudojasi su jo savybėmis susipažinęs vairuotojas, kuris laikosi gamintojo nustatytoje naudojimo instrukcijoje ir ant traktoriaus esančiais ženklais pateikiamų nurodymų dėl traktoriaus eksploatacijos, priežiūros ir saugaus darbo.
- 2.2.7. „Atsitiktinis kontaktas“ reiškia nenumatytą kontaktą tarp asmens ir pavojingos vietos, kylantį dėl asmens veiksmų normalios traktoriaus eksploatacijos ir jo priežiūros metu.
- 2.3. **Saugūs atstumai sąlyčiui su pavojingomis dalimis išvengti**
- 2.3.1. Saugus atstumas yra matuojamas nuo tų vietų, kurios gali būti pasiektos valdant, prižiūrint ir tikrinant traktorių, taip pat nuo žemės paviršiaus. „Traktoriaus priežiūra ir tikrinimas“ – tai darbas, kurį pagal traktoriaus naudojimo instrukcijas paprastai atlieka vairuotojas. Nustatant saugius atstumus laikomasi šio pagrindinio principo: traktorių turi būti projektinės būklės ir pavojingai daliai pasiekti nenaudojamos jokios priemonės.
- Saugūs atstumai nurodyti 2.3.2.1–2.3.2.5 punktuose. Jeigu traktorių atitinka 2.3.2.6–2.3.2.14 punktuose išdėstytus reikalavimus, tam tikrose konkrečiose srityse arba tam tikroms konkrečioms sudėtinių dalių dalims numatomas atitinkamas saugos lygis.
- 2.3.2. Pavojingų vietų apsauga

2.3.2.1. Siekis į viršų

Jeigu žmogus stovi tiesiai, viršutinė saugumo prošvaisa yra 2 500 mm (žr. 1 paveikslą).

1 paveikslas

2.3.2.2. Siekis į apačią, iš viršaus

Saugumo prošvaisa, siekiant per aptvaro viršų, yra:

- A = Nuo žemės paviršiaus iki pavojingos vietos;
- B = Aptvaro arba apsauginio įtaiso aukštis;
- C = Horizontalus atstumas tarp pavojingos vietos ir aptvaro (žr. 2 paveikslą).

2 paveikslas

Siekiant į apačią ir iš viršaus, turi būti išlaikyti 1 lentelėje nurodyti saugūs atstumai.

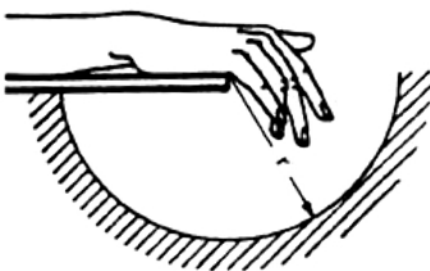
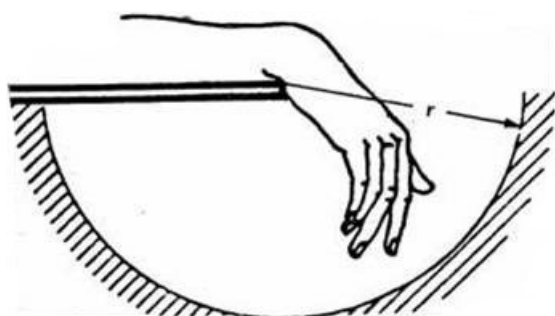
1 Lentelė

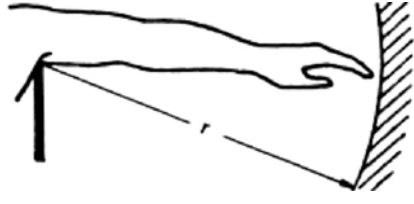
Pavoingos vietos atstumas <i>a</i> nuo žemės	Aukštis <i>b</i> tarp aptvaro ir apsauginio įtaiso							
	2 400	2 200	2 000	1 800	1 600	1 400	1 200	1 000
	Horizontalus atstumas <i>c</i> nuo pavoingos vietos							
2 400	—	100	100	100	100	100	100	100
2 200	—	250	350	400	500	500	600	600
2 000	—	—	350	500	600	700	900	1 100
1 800	—	—	—	600	900	900	1 000	1 100
1 600	—	—	—	500	900	900	1 000	1 300
1 400	—	—	—	100	800	900	1 000	1 300
1 200	—	—	—	—	500	900	1 000	1 400
1 000	—	—	—	—	300	900	1 000	1 400
800	—	—	—	—	—	600	900	1 300
600	—	—	—	—	—	—	500	1 200
400	—	—	—	—	—	—	300	1 200
200	—	—	—	—	—	—	200	1 100

2.3.2.3. Siekis aplink

Kad tam tikra žmogaus kūno dalis pavoingos vietos nepasiektų, turi būti išlaikyta toliau pateiktoje 2 lentelėje nurodyta mažiausia saugumo prošvaisa. Išlaikant saugumo prošvaisą daroma prielaida, kad pagrindinis kūno sąnarys, apie kurį kalbama, stipriai prispaudžiamas prie apsauginio įtaiso krašto. Saugumo prošvaisa laikoma neišlaikyta tol, kol neįsitikinama, jog žmogaus kūno dalis nebegali pasislinkti ar prasiskverbti dar toliau į priekį.

2 Lentelė

Žmogaus kūno dalis	Saugus atstumas	Paveikslas
Ranka nuo pirmojo sąnario iki pirštų galo	≥ 120	
Ranka nuo riešo iki piršto galo	≥ 230	

Žmogaus kūno dalis	Saugus atstumas	Paveikslas
Ranka nuo alkūnės iki piršto galo	≥ 550	
Ranka nuo peties alkūnės iki pirštų galo	≥ 850	

2.3.2.4. Siekis ir įsiskverbimas per kiaurymes

Jeigu per kiaurymes arba per angas galima įsiskverbti iki pavojingų dalių, turi būti išlaikytas 3 ir 4 lentelėse nustatytas saugus atstumas.

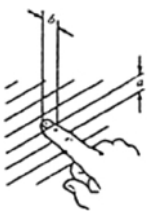
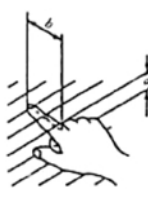
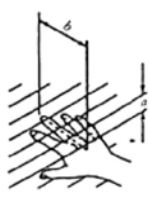
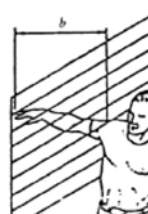

Dalys, kurios juda viena kitos atžvilgiu, arba judamos dalys greta nejudamų dalių nelaikomos rizikos veiksniais, jeigu tarp jų yra ne didesnis kaip 8 mm atstumas.

3 Lentelė

Saugūs atstumai pailgoms ir lygiagrečioms angoms

a yra mažesnis angos matmuo

b yra saugus atstumas nuo pavojingos vietos

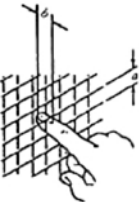
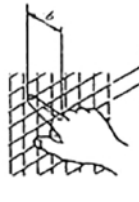
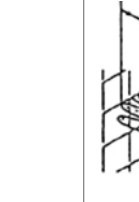
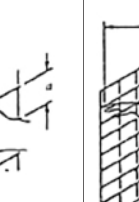

Piršto galas	Pirštas		Plaštaka iki nykščio galo	Ranka iki pažasties	—
					
$4 < a \leq 8$	$8 < a \leq 12$	$12 < a \leq 20$	$20 < a \leq 30$	$30 < a \leq 135$ maximum	> 135
$b \geq 15$	$b \geq 80$	$b \geq 120$	$b \geq 200$	$b \geq 850$	—

4 Lentelė

Saugūs atstumai kvadratinėms ir apskritoms angoms

a yra angos skersmuo arba kraštinės ilgis

b yra saugus atstumas nuo pavojingos vietos

Piršto galas	Pirštas		Plaštaka iki tarpu-pirščio ties nykščiu	Ranka iki pažasties	—
					
$4 < a \leq 8$	$8 < a \leq 12$	$12 < a \leq 25$	$25 < a \leq 40$	$40 < a \leq 250$ maksimum	250
$b \geq 15$	$b \geq 80$	$b \geq 120$	$b \geq 200$	$b \geq 850$	—

2.3.2.5. Saugus atstumas suspaudimo vietose

Suspaudimo vieta nurodytoms kūno dalims nelaikoma pavojinga, jeigu saugūs atstumai yra ne mažesni už 5 lentelėje pateiktuosius ir jeigu yra užtikrinta, kad gretima, didesnė kūno dalis nebus suspausta.

5 Lentelė

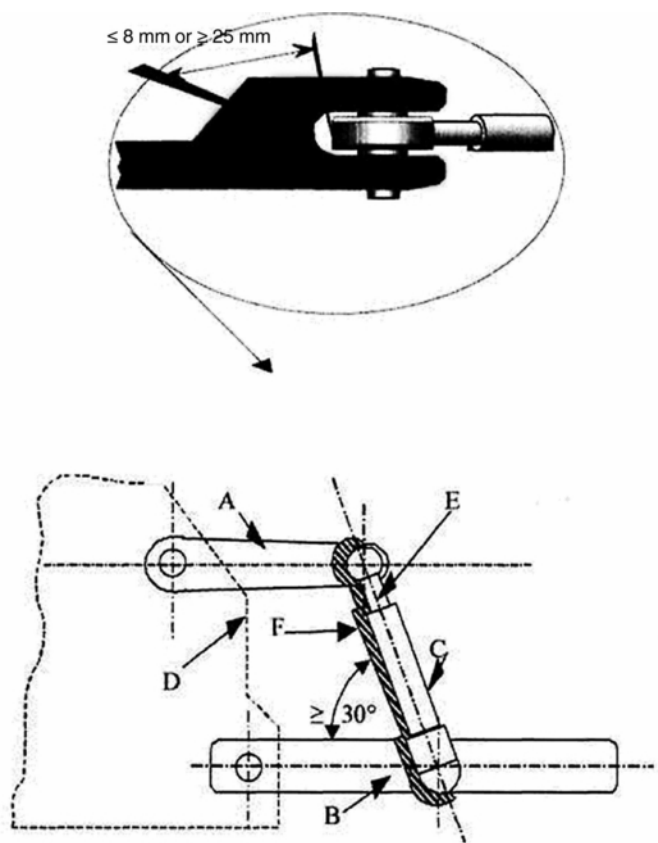
Galūnė	Kūnas	Koja	Pėda	Ranka	Plaštaka, pirmasis sąnarys	Pirštas
Saugūs atstumai	500	180	120		100	25
Ilustracijos						

2.3.2.6. Valdymo įtaisai

Prošvaisa tarp dviejų paminų ir tarpas tarp angų, pro kurias yra prakišti valdymo įtaisai, nelaikomi suspaudimo arba nupjovimo vietomis.

2.3.2.7. Galinė tritaškė pakabinimo sistema

2.3.2.7.1. Už plokštumos, kertančios tritaškės pakabinimo sistemos pakėlimo traukių švytavimo taškų vidurinę plokštumą, turi būti išlaikyta ne mažesnė kaip 25 mm saugumo prošvaisa tarp judančių dalių visų taškų arba tarp pakėlimo įtaiso eigos, tačiau ši sąlyga nekeliama viršutinei ir apatinei padėtimis 0,1 n, kartu išlaikant 25 mm atstumą arba ne mažesnę kaip 30° kampą tarp kerpamųjų dalių, kurių kampo dydis keičiamas (žr. 3 paveikslą). Eiga n' , viršutiniame ir apatiniame gale sumažinta dydžiu 0,1 n, nustatoma taip (žr. 4 paveikslą). Kai apatinės traukles tiesiogiai įjungia pakėlimo mechanizmas, atskaitos plokštumą apibrėžia tų trauklių vidurinė skersinė vertikaloji plokštuma.

3 paveikslas

Sutartiniai ženklai:

A = pakėlimo svirtis

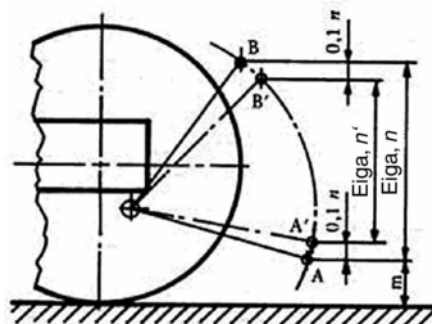
B = apatinė trauklė

C = pakėlimo trauklė

D = traktoriaus važiuoklė

E = plokštuma, kertanti pakėlimo trauklių kaiščių ašis

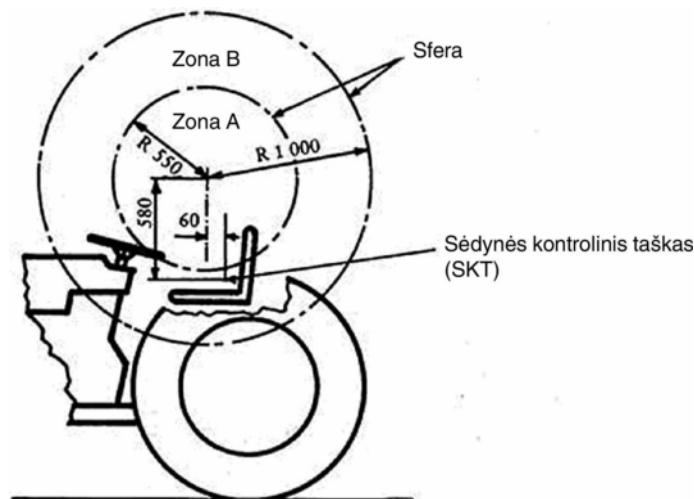
F = laisvosios erdvės riba

4 paveikslas

- 2.3.2.7.2. Hidraulinio kėlimo įtaiso eigos n apatinės trauklės sujungimo taško apatinę padėtį A pagal 1994 m. gruodžio mėn. 730 ISO standarto 1 dalį riboja matmuo „14“, o viršutinę padėtį B apriboja didžiausia hidraulinė eiga. Eiga n' atitinka į viršų ir į apačią dydžiu $0,1n$ sumažintą eigą n ir yra lygi vertikaliajam atstumui tarp A' ir B'.

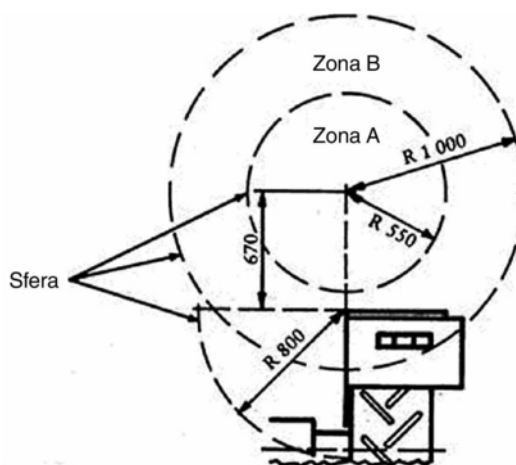
- 2.3.2.7.3. Be to, per visą eigos n' ilgį tarp kėlimo trauklių ir gretimų dalių turi būti išlaikyta ne mažesnė kaip 25 mm saugumo prošvaisa.
- 2.3.2.7.4. Jeigu tritaškės pakabinimo sistemoje naudojami sukabinimo įtaisai, kurių konstrukcija yra tokia, kad tarp traktoriaus ir traukiamo padargo gali nebūti operatoriaus (pvz., greitaveikio užkabo atveju), 2.3.2.7.3 punkto nuostatos negalioja.
- 2.3.2.7.5. Naudojimo instrukcijoje turėtų būti konkretūs nurodymai dėl pavojingų vietų, esančių priešais plokštumą, apibrėžtą 2.3.2.7.1 punkto pirmame sakinyje.
- 2.3.2.8. Priekinė tritaškė pakabinimo sistema
- 2.3.2.8.1. Kiekviename kėlimo įtaiso eigos n taške, tačiau ne viršutiniame ir apatiniame taškui $0,1 n$, tarp judančių dalių turi būti išlaikyta ne mažesnė kaip 25 mm saugumo prošvaisa ir ne mažesnis kaip 30° kampas arba 25 mm saugumo prošvaisa, jeigu kampas keičiamas kerptomomis dalimis. Eiga n' , viršutiniame ir apatiniame gale sumažinta dydžiu $0,1$, apibrėžiama taip (žr. 4 paveikslą).
- 2.3.2.8.2. Hidraulinio kėlimo įtaiso eigos n apatinės trauklės sujungimo taško apatinę padėtį A pagal 1998 m. kovo mėn. standarto ISO 8759 2 dalį riboja matmuo „14“, o viršutinę padėtį B riboja didžiausia hidraulinė eiga. Eiga n' atitinka į viršų ir į apačią dydžiu $0,1 n$ sumažintą eigą n ir yra lygi vertikaliai atstumui tarp A' ir B'.
- 2.3.2.8.3. Kai priekinės tritaškės pakabinimo sistemos apatinėms trauklėms naudojami sukabinimo įtaisai (pvz., greitaveikio užkabo atveju), kurių konstrukcija tokia, kad agregavimo metu tarp traktoriaus ir prikabinamo padargo gali nebūti operatoriaus, 2.3.2.8.1 punkte nustatyti reikalavimai negalioja, jeigu aplink taškus, kur apatinės trauklės prikabintos prie traktoriaus, yra 250 mm spindulio atstumas. Tačiau ne mažesnė kaip 25 mm saugumo prošvaisa nuo gretimų dalių apibrėžtoje eigoje n' , šiaip ar taip, turi būti išlaikyta apie koto/cilindro eigos išorinį paviršių.
- 2.3.2.9. Vairuotojo sėdynė ir vairavimo erdvė
- Kai vairuotojas sėdi sėdynėje, visos nupjovimo vietos turi būti nepasiekiamos vairuotojo rankomis ir kojomis. Šis reikalavimas laikomas patenkintu, jeigu pildomos šios sąlygos:
- 2.3.2.9.1. Vairuotojo sėdynė yra viduriniame išilginės ir vertikalių pastūmų reguliavimo taške. Vairuotojo pasiekiamumo erdvė yra padalyta į A ir B zonas. Šių zonų centrinis sferinis taškas yra 60 mm prieš ir 580 mm virš sėdynės kontrolinio taško (žr. 5 paveikslą). A zona – tai 550 mm skersmens sfera, o B zona yra tarp pirmiau minėtos sferos ir 1 000 mm skersmens sferos.

5 paveikslas

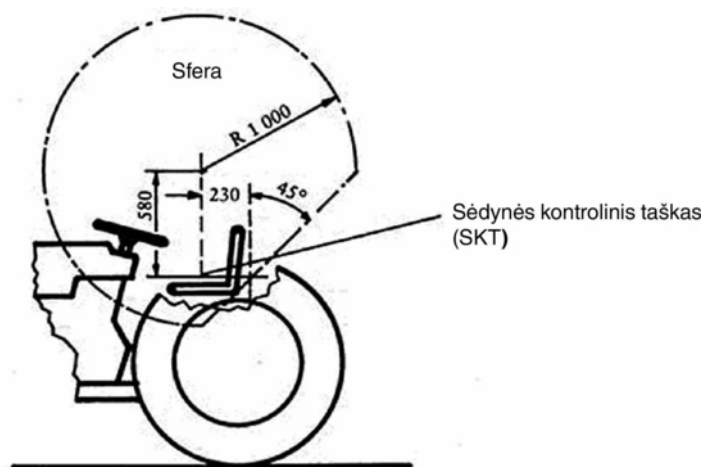
- 2.3.2.9.2. A zonoje išlaikomas 120 mm, o B zonoje – 25 mm saugus atstumas aplink suspaudimo ir nupjovimo vietas, o tarp nupjovimo dalių, kuriomis keičiamas kampas, išlaikomas ne mažesnis kaip 30° kampas.
- 2.3.2.9.3. A zonoje turi būti atsižvelgiama tik į tas suspaudimo ir nupjovimo vietas, kuriose pavojų sukelia išoriniu energijos šaltiniu varomos dalys.

- 2.3.2.9.4. Jeigu vieta laikoma pavojinga dėl to, kad prie sėdynės yra konstrukcijos dalys, tarp sėdynės ir šių dalių išlaikomas bent 25 mm saugus atstumas. Vieta tarp sėdynės atkaltės ir greta esančių konstrukcijos dalių nelaikoma pavojinga, jeigu pirmiau minėtos konstrukcijos dalys yra aptakios, o sėdynės atkaltė – iš visų pusių suapvalinta ir neturi aštrių briaunų.
- 2.3.2.10. Keleivio sėdynė (jeigu yra)
- 2.3.2.10.1. Jeigu dalys gali kelti pavojų kojoms, turi būti numatyti saugos įtaisai 800 mm spindulio pusrutulyje, pradedant nuo sėdynės pagrindo priekinio krašto ir į apačią.
- 2.3.2.10.2. Kaip aprašyta 2.3.2.9 punkte (žr. 6 paveikslą), pavojingos vietos A ir B zonose turi būti apsaugotos sferos vi-duje, kurio centras yra 670 mm virš keleivio sėdynės priekinio krašto vidurio.

6 paveikslas

- 2.3.2.11. Siauros tarpvėžės traktoriai (traktoriai, kurių tarpvėžė apibrėžta Tarybos Direktyvos 87/402/EEB ⁽¹⁾ 1 straipsnio antroje įtraukoje)
- 2.3.2.11.1. Kalbant apie siauros tarpvėžės traktorius, 2.3.2.9 punkto reikalavimai negalioja zonai, kuri yra statmena judėjimo kryptčiai ir kuri yra žemiau 45° kampu atgal pakreiptos plokštumos ir kerta tašką, esantį 230 mm atstumu už sėdynės kontrolinio taško (žr. 7 paveikslą). Jeigu šioje zonoje yra bent viena pavojinga vieta, prie traktoriaus turi būti pritvirtinti atitinkami įspėjimai.

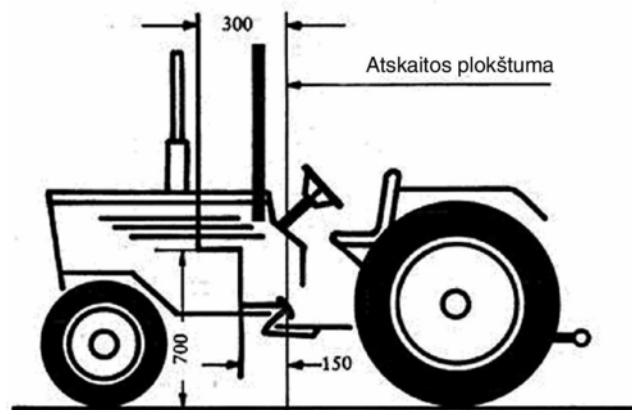

7 paveikslas

⁽¹⁾ 1987 m. birželio 25 d. Tarybos direktyva 87/402/EEB dėl konstrukcijų, apsaugančių nuo apvirtimo, kurios montuojamos prieš siauros tarpvėžės ratinių žemės ūkio ir miškų ūkio traktorių vairuotojo sėdynę (OL L 220, 1987 8 8, p. 1).

- 2.3.2.11.2. Tarybos direktyvos 80/720/EEB ⁽¹⁾ I priedo II.1 ir II.2 skirsnų nuostatos taikomos vairuotojo vietos prieigos priemonėms.
- 2.3.2.11.3. Direktyvos 80/720/EEB I priedo 1.6 punkto nuostatos taikomos valdymo įtaisams.
- 2.3.2.11.4. Prieš atskaitos plokštumą, per paminos (sankabos ir (arba) darbinio stabdžio) vidurį stačiu kampu kertančią išilginę transporto priemonės ašį, labai karštos išmetimo sistemos sudėtinės dalys turi būti apsaugotos, jeigu jos yra viršutinės zonos 300 mm juostoje (700 mm virš žemės) ir apatinės zonos 150 mm juostoje (žr. 8 paveikslą). Iš šonų apsaugotą zoną apriboja išoriniai traktoriaus ir išmetimo sistemos gabaritai.

Po traktoriaus įlipimo pakojama esančios labai karštos išmetimo sistemos sudėtinės dalys turi būti uždengtos per visą vertikalių jų ilgį arba kitaip termiškai apsaugotos.

8 paveikslas

- 2.3.2.12. Lankščių hidraulinių žarnų išdėstymas ir ženklavimas
- 2.3.2.12.1. Lankščiosios hidraulinės žarnos turi būti išdėstytos taip, kad nebūtų mechaniškai arba termiškai pažeidžiamos.
- 2.3.2.12.2. Lankščiosios hidraulinės žarnos turi būti lengvai identifikuojamos ir jose nenutrinama turi būti nurodyti šie duomenys:
- lankščių žarnų gamintojo ženklas,
 - pagaminimo data (pagaminimo metai ir mėnuo),
 - didžiausias leistinas dinaminis veikimo viršslėgis.
- 2.3.2.12.3. Prie vairuotojo arba keleivio sėdynės esančios lankščiosios hidraulinės žarnos turi būti išdėstytos arba apsaugotos taip, kad joms trūkus neiškiltų pavojus žmonėms.
- 2.3.2.13. Vairavimo ir posūkio ašis

Viena kitos arba nejudamai pritvirtintų dalių atžvilgiu judančios dalys turi būti apsaugotos, jeigu jos yra 2.3.2.9 ir 2.3.2.10 punktuose apibrėžtose zonose.

Kai lankstaus rėmo traktorius valdomas pasukant galinį pusrėmį, iš abiejų traktoriaus šonų tokiu atstumu, kuriu galima pasukti pusrėmį, turi būti nenutrunami ir aiškūs ženklai arba užrašai, nurodantys, kad neleidžiama būti pusrėmio posūkio neapsaugotoje dalyje. Atitinkami nurodymai turi būti pateikti naudojimo vadove.

⁽¹⁾ 1980 m. birželio 24 d. Tarybos direktyva 80/720/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su ratinių žemės ūkio ir miškų ūkio traktorių vairuotojo darbo erdve, vairuotojo vietos prieiga, durimis ir langais, suderinimo (OL L 194, 1980 7 28, p. 1).

2.3.2.14. Traktoriaus pavarų velenai

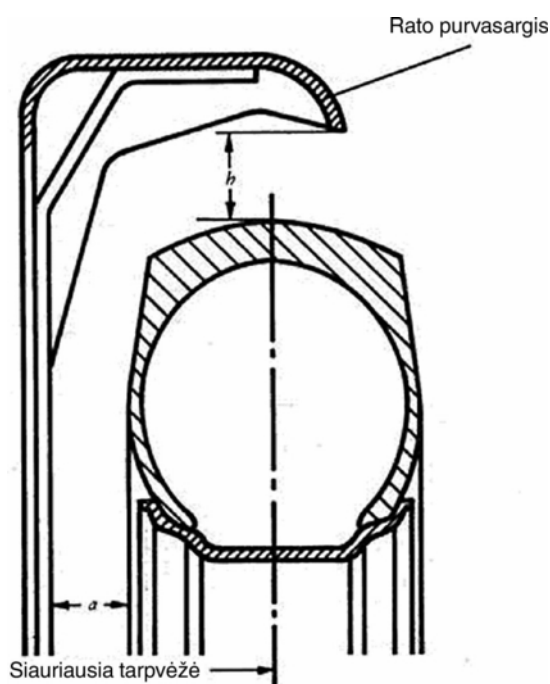
Pavarų velenai (pvz., keturių varančiųjų ratų), kurie gali sukis tik traktoriui važiuojant, turi būti apsaugoti, jeigu jie yra 2.3.2.9 ir 2.3.2.10 punktuose apibrėžtoje zonoje.

2.3.2.15. Laisvoji erdvė apie varančiuosius ratus

2.3.2.15.1. Ratų apsaugų laisvoji erdvė turi atitikti šiuos reikalavimus.

2.3.2.15.2. „Laisvoji erdvė“ – tai erdvė, kuri aplink varančiųjų ratų padangas, skaičiuojant nuo gretimų transporto priemonės dalių, turi likti neužpildyta.

Varančiųjų ratų laisvoji erdvė, kai sumontuotos didžiausios padangos, turi atitikti 9 paveiksle ir 6 lentelėje nurodytus matmenis.

9 paveikslas

6 Lentelė

Standartiniai traktoriai		Siauros tarpvėžės traktoriai	
A	H	A	h
mm	Mm	Mm	Mm
40	60	15	30

Laisvoji erdvė, mažesnė už nurodytąją 9 paveiksle ir 6 lentelėje, be 2.3.2.9 ir 2.3.2.10 punktuose apibrėžtos erdvės, gali būti siauros tarpvėžės traktoriuose, jeigu purvasaugiai taip pat naudojami prie ratų prilipusiai žemei nugramdyti.

2.3.2.16. Karšti paviršiai

Karšti paviršiai, prie kurių vairuotojas gali prisiliesti normalios eksploatacijos metu, turi būti uždengti arba izoliuoti. Tai taikoma karšties paviršiams, esantiems prie laiptelių, turėklų, laikiklių ir neatskiriamų traktoriaus dalių, kuriomis naudojamosi įlipant ir išlipant iš traktoriaus ir prie kurių gali būti atsitiktinai prisiliesta.

2.3.2.17. Akumulatoriaus gnybtų dangtelis

Neįžeminti gnybtai turi būti apsaugoti nuo atsitiktinio trumpojo jungimo.

2.4. Metodas sėdynės kontroliniam taškui nustatyti

2.4.1. Bendroji dalis

Toliau yra aprašytas metodas ir įtaisas visų tipų minkštųjų sėdynių kontroliniam taškui nustatyti.

2.4.2. Apibrėžimai

Sėdynės kontrolinis taškas (SKT):

Tai vertikaloje vidurinėje išilginėje sėdynės kontrolinio taško nustatymo įtaiso, kuris ant vairuotojo sėdynės uždedamas pagal 2.4.4 ir 2.4.6 punktų nuostatas, plokštumoje esantis taškas, parodytas 10 paveiksle.

Sėdynės kontrolinis taškas, nustatomas transporto priemonės atžvilgiu, nekeičia savo padėties kaip sėdynės reguliavimo ir (arba) svyravimo funkcija.

2.4.3. Įtaisas sėdynės kontroliniam taškui (SKT) nustatyti

Įtaisas sėdynės kontroliniam taškui nustatyti privalo būti toks, koks yra parodytas 10 paveiksle. Šio įtaiso masė yra $6 \text{ kg} \pm 1 \text{ kg}$. Jo apatinė pusė turi būti plokščia ir poliruota.

2.4.4. Sėdynės suregulavimas nustatant kontrolinį tašką (SKT)

Jeigu sėdynę ir jos pakabos sistemą galima reguliuoti, prieš nustatant sėdynės kontrolinį tašką sėdynė reguliuojama taip:

- a) visomis reguliavimo kryptimis – atgal/į priekį, į aukštį ir polinkio kampas – sėdynė turi būti vidurinėje padėtyje. Jeigu nėra galimybės laikytis šio reikalavimo, naudojama sėdynės vidurinei padėčiai artimiausia viršutinė arba apatinė reguliavimo padėtis;
- b) sėdynės reguliuojama pakaba turi būti nustatyta taip, kad ant sėdynės uždėjus įtaisą kontroliniam taškui nustatyti ir jį veikiant apkrova pakaba būtų vidurinėje savo eigos padėtyje;
- c) nereguliuojama sėdynės pakaba gali būti nustatoma vertikaloje padėtyje, kurioje pakaba atsiduria ant sėdynės uždėjus įtaisą jos kontroliniam taškui nustatyti ir šį įtaisą veikiant apkrova;
- d) jeigu pirmiau paminėti reguliavimo būdai prieštarauja konkrečioms gamintojo nurodymams, šių turi būti laikomasi taip, kad būtų nustatyta padėtis, rekomenduota 75 kg svorio vairuotojui.

NB: 75 kg vairuotojas apytiksliai atitinka ant sėdynės uždėtą įtaisą kontroliniam taškui nustatyti su 65 kg apkrova.

2.4.5. Sėdynės kontrolinio taško trijų atskaitos ašių x' , y' ir z' nustatymas

Koordinatės turi būti nustatomos taip:

- a) vienoje sėdynės pusėje gale esančios tvirtinimo angos vieta;
- b) jeigu šios angos ašis yra lygiagreti įtaise nustatyta svyravimo ašiai, ji laikoma y' ašimi (nukreipta iš kairės į dešinę, jeigu žvelgsime iš sėdinčio vairuotojo pusės – žr. 11 paveikslą);

- c) jeigu šios angos ašis yra lygiagrečiai vertikaliam plokštumai, kertančiam sėdynės vidurio liniją, tiesi linija laikoma y' ašimi, nubrėžta lygiagrečiai pirmiau nurodytai svyravimų ašiai per tašką, kuriame sėdynės atraminė plokštuma kerta pirmiau nurodytos angos ašį (žr. 12 paveikslą);
- d) visais kitais atvejais y' ašis nustatoma pagal matuojamos sėdynės parametrus;
- e) x' ir z' ašys apibrėžiamos kaip vertikalių ir horizontalių plokštumų, einančių per y' , susikirtimai su vertikalia plokštuma sėdynės vidurio linijoje. x' ir z' ašys nubrėžtos į priekį ir į viršų (žr. 11 ir 12 paveikslus).

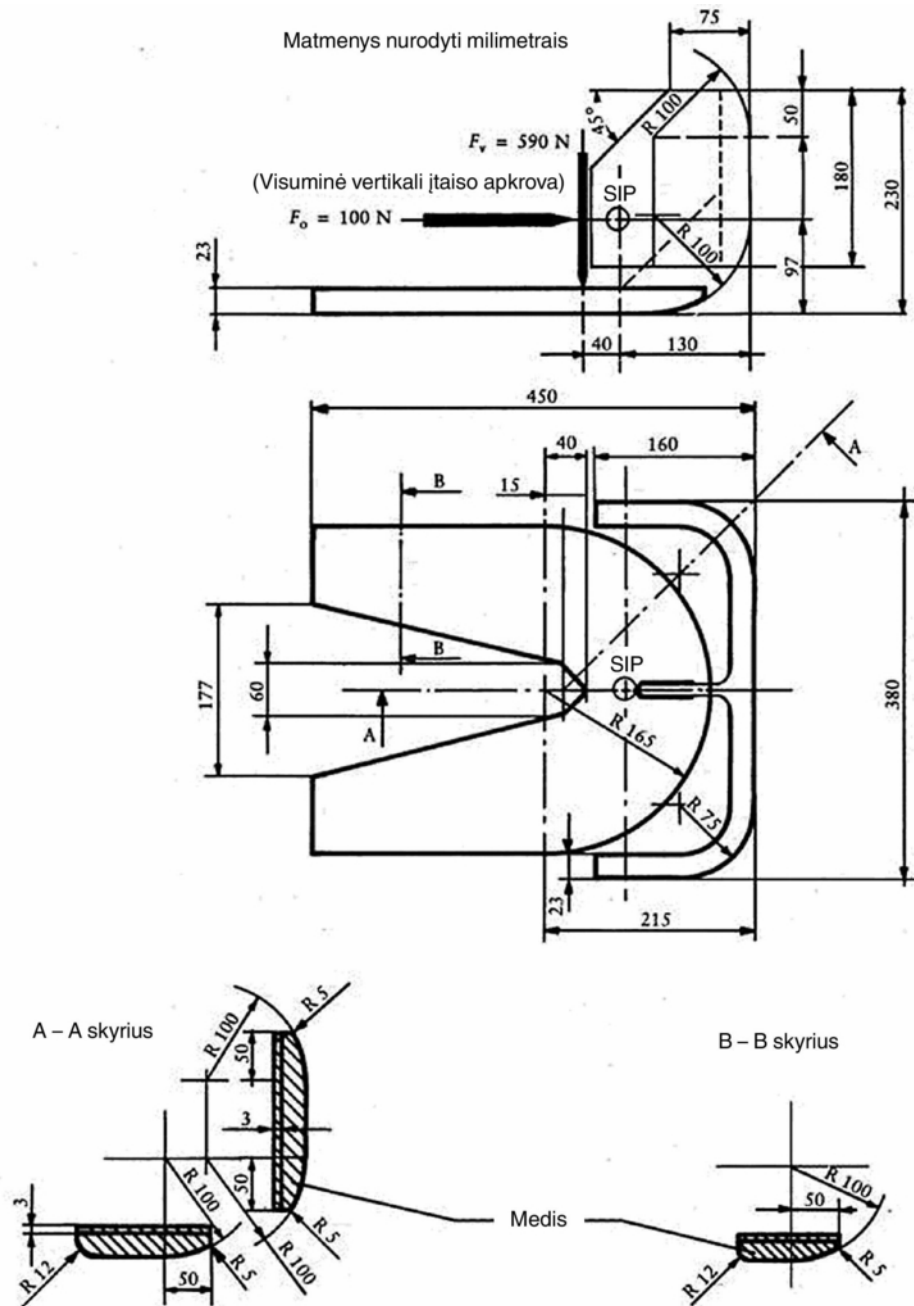
2.4.6. Sėdynės kontrolinio taško (SKT) nustatymo metodas

Sėdynės kontrolinis taškas (SKT) nustatomas naudojant 10 paveiksle nurodytą įtaisą ir laikantis šios tvarkos:

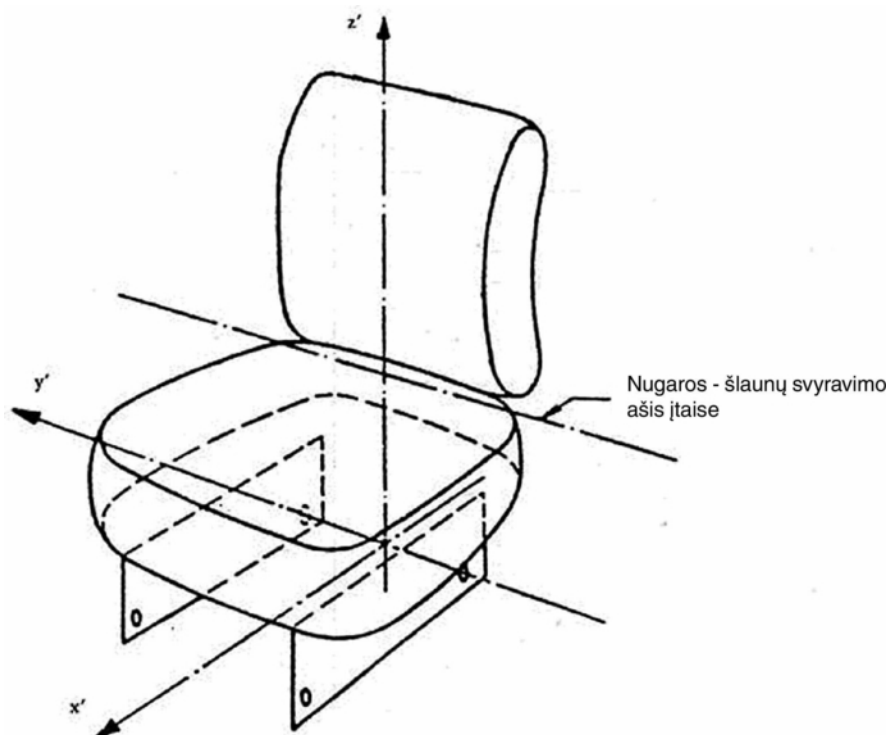
- a) sėdynė uždengiama audeklo gabalu, kad įtaisą būtų galima greičiau teisingai nustatyti;
- b) įtaisas uždedamas ant sėdynės pagrindo (be papildomos masės) ir pastumiamas atgal, kol atsiremia į sėdynės atkalnę;
- c) ant įtaiso dedami svoriai, kol bendroji įtaiso masė padidėja nuo $6 \text{ kg} \pm 1 \text{ kg}$ iki $26 \text{ kg} \pm 1 \text{ kg}$. Vertikalios apkrovos centras turi būti 40 mm prieš sėdynės kontrolinio taško ženklą, esantį horizontalioje įtaiso dalyje (žr. 10 paveikslą);
- d) horizontalia maždaug 100 N jėga įtaisas sėdynės kontroliniame taške veikiamas du kartus, kaip nurodyta 10 paveiksle;
- e) uždedami kiti svoriai, kol bendroji įtaiso masė nuo $26 \text{ kg} \pm 1 \text{ kg}$ padidėja iki $65 \text{ kg} \pm 1 \text{ kg}$. Vertikalios papildomų svorių apkrovos centras turi būti 40 mm prieš sėdynės kontrolinio taško ženklą, esantį horizontalioje įtaiso dalyje (žr. 10 paveikslą);
- f) abiejuose sėdynės šonuose nuo sėdynės vidurinės išilginės linijos lygiais atstumais esančių dviejų vertikalių plokštumų, susikertančių su sėdynės kontrolinio taško, nustatyto įtaisu, ašimi, koordinatės, apibrėžtos 2.4.5 punkte, turi būti išmatuotos $\pm 1 \text{ mm}$ tikslumu.

Matavimų, atliktų dviejose plokštumose, aritmetinių vidurkių vertės užregistruojamos kaip sėdynės kontrolinio taško koordinatės;

- g) pastabose gali būti nurodytos sąlygos, atsirandančios taikant nustatymo būdą, kurios skiriasi nuo šiuo priedu nustatytos tvarkos arba dėl kurių gali atsirasti klaidų dėl rezultatų aiškinimo, taip pat jų atsiradimo priežastys.

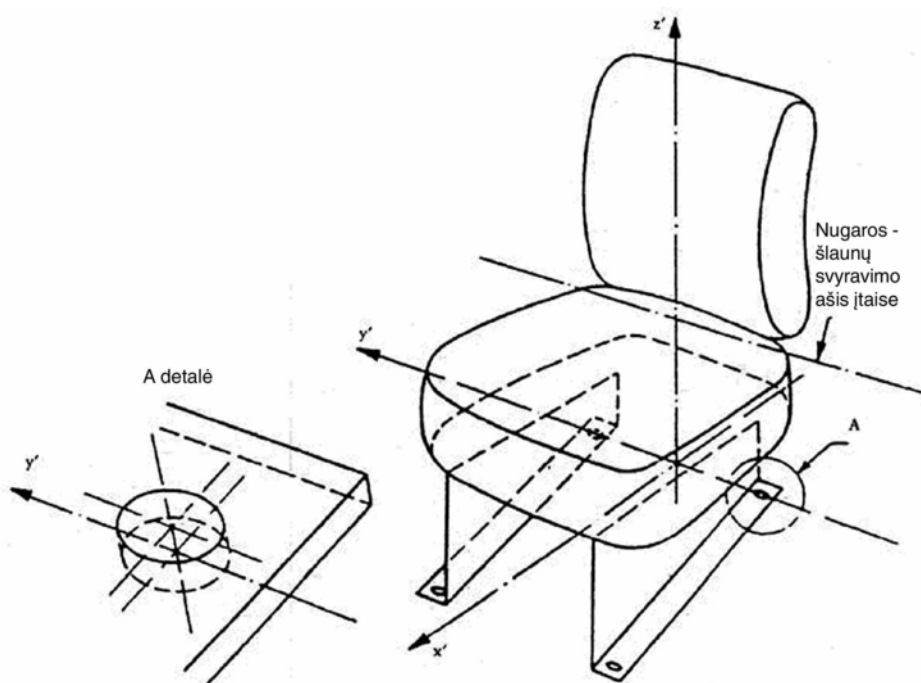

10 paveikslas – Įtaisas sėdynės kontroliniam taškui (SKT) nustatyti

11 paveikslas – Sėdynės kontrolinio taško (SKT) atskaitos ašių nustatymas

(Tvirtiklio angos ašis, lygiagreti nugaros-šlaunų švytavimo ašiai)

12 paveikslas – Sėdynės kontrolinio taško (SKT) trijų atskaitos ašių nustatymas

(Tvirtiklio angos ašis lygiagreti vertikaliai plokštumai, kertančiai sėdynės vidurinę liniją)

Priedėlis

PAVYZDYS

Administracijos pavadinimas

EB TIPO PATVIRTINIMO SERTIFIKATO, IŠDUOTO TRAKTORIUI, PRIEDAS DĖL GREIČIO RIBOTUVO IR PAVARŲ SUDĖTINIŲ DALIŲ, KYŠANČIŲ DALIŲ IR RATŲ APSAUGOS

(2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/37/EB dėl žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių, jų priekabų ir keičiamos velkamosios įrangos, jų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo 4 straipsnio 2 dalis)

EB tipo patvirtinimo Nr.:

1. Sudėtinė dalis (-ys) arba charakteristika (-os):

1.1. greičio ribotuvas (jeigu sumontuotas)

1.2. pavarų, kyšančių dalių ir ratų apsauga

2. Traktoriaus modelis (arba gamintojo įmonės pavadinimas):

.....
.....

3. Traktoriaus tipas ir, jeigu reikia, komercinis traktoriaus pavadinimas:

.....
.....

4. Gamintojo pavadinimas ir adresas:

.....
.....

5. Jeigu yra, gamintojo įgalioto atstovo pavadinimas ir adresas:

.....
.....

6. 1 punkte nurodytų sudėtinių dalių ir (arba) charakteristikų aprašas:

.....
.....

7. Traktoriaus pristatymo EB tipui patvirtinti data:

.....
.....

8. Techninė tarnyba, atliekanti tipo patvirtinimo bandymus:

.....
.....

9. Šios tarnybos ataskaitos pateikimo data:
.....
10. Šios tarnybos parengtos ataskaitos numeris:
.....
11. Greičio ribotuvo, pavarų sudėtinių dalių, kyšančių dalių ir ratų apsaugos EB tipo patvirtinimas suteiktas/nesuteiktas ⁽¹⁾:
.....
12. Vieta:
13. Data:
14. Parašas:
15. Prie šio sertifikato yra pridedami tokie dokumentai, pažymėti minėtojo EB tipo patvirtinimo Nr.:
..... brėžiniai su matmenimis:
..... atitinkami traktoriaus dalių brėžiniai arba nuotraukos.
- Duomenys turi būti pateikiami kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei jos to pareikalauja.
16. Pastabos:
.....
.....

(¹) Nereikalingas įrašas išbraukiamas.

III A PRIEDAS

Priekinis stiklas ir kiti įstiklinimai Reikalavimai įrangai, apibrėžimai, paraiška patvirtinti sudėtinės dalies tipą, sudėtinės dalies tipo patvirtinimas, ženklavimas, bendros specifikacijos, bandymai ir produkcijos atitiktis

1. REIKALAVIMAI ĮRANGAI
 - 1.1. Žemės ūkio ir miškų ūkio traktorių gamintojo nuožiūra traktoriuose gali būti įmontuota:
 - 1.1.1. priekiniai stiklai ir langų stiklai, kiti negu tie priekiniai stiklai, kuriems galioja šio priedo nuostatos;
 - 1.1.2. kiti priekiniai stiklai, kuriems taikomi kitokie reikalavimai dėl langų stiklų, negu šiame priede aprašytiems priekiniams stiklams, išskyrus šios direktyvos III C priedo 9.1.4.2 punkto reikalavimus (langų stiklai, kurių šviesos pralaidumo koeficientas yra ne mažesnis kaip 70 %);
 - 1.1.3. ne priekiniam stiklui leidžiama naudoti Tarybos direktyva 92/22/EEB ⁽¹⁾ arba JTEEK reglamento Nr. 43 14 priedu patvirtintus tvirtus plastikinius įstiklinimus.
2. APIBRĖŽIMAI

Šioje direktyvoje vartojami tokie apibrėžimai:

 - 2.1. „grūdinto stiklo langas“ – tai vienasluoksnis stiklas, specialiai apdorotas, kad padidėtų mechaninis stiklo stiprumas ir kad, jei stiklas sudužtų, jo duženos būtų tam tikros būklės;
 - 2.2. „tripleksas“ – tai lango stiklas, sudarytas iš dviejų arba kelių stiklo sluoksnių, suklijuotų vienu arba keliais organinės plėvelės sluoksniais; tripleksas gali būti:
 - 2.2.1. „paprastas“ – jeigu nėra vienas stiklo sluoksnis, iš kurių tripleksas sudarytas, nėra apdorotas, arba
 - 2.2.2. „apdorotas“ – jeigu bent vienas stiklo sluoksnis, iš kurių tripleksas sudarytas, specialiai apdorotas, kad padidėtų mechaninis stiklo stiprumas ir kad, jei stiklas sudužtų, jo duženos būtų tam tikros būklės;
 - 2.3. „nedužtamas stiklas, padengtas organine plėvele“ – tai lango stiklas, apibrėžtas 2.1 arba 2.2 punkte, kurio vidinis paviršius padengtas organine plėvele;
 - 2.4. „nedužtamas stiklaplastis“ – tai triplekso plokštė, sudaryta iš vieno stiklo sluoksnio ir vieno arba kelių organinės plėvelės sluoksnių, iš kurių bent vienas yra panaudotas kaip tarpstuoksnis. Jeigu nedužtamas stiklaplastis sumontuotas traktoriuje, organinė plėvelė turi būti priklijuota vidinėje stiklaplasčio pusėje;
 - 2.5. „priekinių stiklų grupė“ – tai grupė, sudaryta iš įvairaus dydžio ir formų priekinių stiklų, kuriems turi būti atlikti bandymai jų mechaniniam stiprumui, dužimo pobūdžiui ir atsparumui aplinkos poveikiui nustatyti;
 - 2.5.1. „plokščias priekinis stiklas“ – tai priekinis stiklas be vardinio išlinkio, dėl kurio stiklo segmento aukštis per kiekvieną ilginį metrą padidėja daugiau kaip 10 mm;
 - 2.5.2. „lenktas priekinis stiklas“ – tai priekinis stiklas su vardiniu išlinkiu, dėl kurio stiklo segmento aukštis per kiekvieną ilginį metrą padidėja daugiau kaip 10 mm;
 - 2.6. „dvigubas langas“ – tai du stiklai, atskirai sumontuoti toje pačioje traktoriaus angoje;
 - 2.7. „stiklo paketas“ – tai gamykloje nejudinamai sujungtų dviejų stiklų, tarp kurių yra nustatyto dydžio vienodas tarpas, konstrukcija;
 - 2.7.1. „simetriškas stiklo paketas“ – tai stiklo paketas, sudarytas iš dviejų vieno tipo stiklo plokščių (grūdinto stiklo arba triplekso ir t. t.), kurių pagrindinės ir antrinės charakteristikos yra vienodos;

⁽¹⁾ 1992 m. kovo 31 d. Tarybos direktyva 92/22/EEB dėl motorinių transporto priemonių ir jų priekabų apsauginių stiklų ir stiklinimo medžiagų (OL L 129, 1992 5 14, p. 11).

- 2.7.2. „nesimetriškas stiklo paketas“ – tai stiklo paketas, sudarytas iš dviejų skirtingo tipo stiklo plokščių (grūdinto stiklo arba triplekso ir t. t.), kurių pagrindinės ir (arba) antrinės charakteristikos yra skirtingos;
- 2.8. „pagrindinė charakteristika“ – tai charakteristika, stiklo plokštės optines ir (arba) mechanines savybes pastebimai pakeičianti taip, kad šis pokytis tikrai turi įtakos funkcijai, kurią traktoriuje turi atlikti stiklo plokštė. Šis terminas taip pat taikomas prekės ženklui arba prekės pavadinimui;
- 2.9. „antrinė charakteristika“ – tai charakteristika, stiklo plokštės optines ir (arba) mechanines savybes pakeičianti taip, kad šis pokytis iš dalies turi įtakos funkcijai, kurią traktoriuje turi atlikti stiklo plokštė. Šių pokyčių mastas vertinamas pagal sudėtingumo indeksus;
- 2.10. „atsparumo indeksai“ apima dviejų pakopų vertinimo sistemą, taikomą pasitaikantiems kiekvienos antrinės charakteristikos pokyčiams. Jei indeksas „1“ tampa indeksu „2“, reikia atlikti papildomus bandymus;
- 2.11. „priekinio stiklo ruošinio plotas“ – tai mažiausias keturkampis stiklo plotas, iš kurio gali būti pagamintas priekinis stiklas;
- 2.12. „priekinio stiklo polinkio kampas“ – tai kampas tarp vertikaliųjų ir tiesiųjų linijų, esančių traktoriaus išilginės ašies vertikaloje plokštumoje ir kertančių priekinio stiklo viršutinius ir apatinius kraštinius taškus;
- 2.12.1. matuojant priekinio stiklo polinkio kampą, lygioje vietoje stovinčio traktoriaus masė turi būti eksploatacinė;
- 2.12.2. traktoriai, kuriuose yra hidropneumatinė, hidraulinė arba pneumatinė pakaba arba automatinis prošvaisos reguliavimo atsižvelgiant į apkrovą įtaisas, yra bandomi įprastomis gamintojo nurodytomis veikimo sąlygomis;
- 2.13. „h, segmento aukštis“ – tai didžiausias atstumas, išmatuotas stačiu kampu maždaug į stiklo plokštę, vidinį plokštės paviršių skiriančiąją nuo plokštės, kertančios plokštės galus (žr. III N priedą, 1 paveikslą);
- 2.14. „stiklo plokštės tipas“ – tai stiklo plokštė, apibrėžta 2.1–2.4 punktuose, kurios pagrindinės ir antrinės charakteristikos, išvardytos III D–III L prieduose iš esmės nesiskiria;
- 2.14.1. nors pasikeitus pagrindinėms charakteristikoms galima daryti išvadą, jog produktas tampa naujo tipo produktu, yra pripažinta, kad tam tikrais atvejais pakitus formai ir matmenims nėra būtina atlikti visus bandymus. Atskiruose prieduose nustatytiems bandymams atlikti plokštės gali būti sugrupuojamos, jeigu nėra abejonių, kad pagrindinės stiklo plokščių charakteristikos yra panašios;
- 2.14.2. stiklo plokštės, kurių skirtingos yra tik antrinės charakteristikos, gali būti laikomos to paties tipo plokštėmis; vis dėlto tam tikrus bandymus galima atlikti naudojant tokių stiklo plokščių pavyzdžius, jeigu šių bandymų atlikimas oficialiai nurodytas bandymų sąlygose;
- 2.15. „r, išlinkis“ – tai apytikslė priekinio stiklo lanko mažiausio spindulio vertė, išmatuota didžiausio išlinkio vietoje.

3. PARAIŠKA PATVIRTINTI SUDĖTINĖS DALIES TIPĄ

- 3.1. Paraišką dėl EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo stiklo plokštės tipui įteikia nedūžtamo stiklo plokštės gamintojas arba deramai akredituotas atstovas dėl kiekvieno nedūžtamo stiklo tipo. Paraišką galima įteikti tik vienoje valstybėje narėje.
- 3.2. Pateikiant paraišką dėl kiekvieno nedūžtamo stiklo tipo kartu pateikiami toliau nurodyti dokumentai (kiekvieno dokumento po tris egzempliorius) bei šios detalės:
- 3.2.1. techninis aprašas, kuriame išdėstytos visos pagrindinės ir antrinės charakteristikos, ir
- 3.2.1.1. ne didesnio negu A4 formato, arba sulankstyti, kad būtų tokio formato, kitų, ne priekinių, stiklų brėžiniai, kuriuose nurodyta:
- didžiausias plotas,
 - mažiausias kampas tarp dviejų gretimų stiklo plokštės pusių, ir
 - didžiausias segmento, jeigu toks yra, aukštis;

- 3.2.1.2. priekinio stiklo:
- 3.2.1.2.1. priekinio stiklo modelių, dėl kurių pateikta paraiška sudėtinės dalies tipo patvirtinimui gauti, sąrašas, kuriame nurodomas traktoriaus gamintojo pavadinimas ir traktoriaus tipas (-ai);
- 3.2.1.2.2. masteliu 1:10 nubraižyti priekinių stiklų brėžiniai, diagramos ir stiklų sumontavimo traktoriuje brėžiniai, kuriuose pateiktos detalės, nurodančios:
- 3.2.1.2.2.1. priekinio stiklo vietą R taško atžvilgiu, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/2/EC ⁽¹⁾ I priedo 1.2 punkte;
- 3.2.1.2.2.2. priekinio stiklo polinkio kampą;
- 3.2.1.2.2.3. stiklo plotų, kuriuose tikrinamos stiklo optinės ypatybės, vietą bei dydį ir, jeigu reikia, plotus, kuriems taikytos skirtingos grūdinimo procedūros;
- 3.2.1.2.2.4. priekinio stiklo ruošinio plotą;
- 3.2.1.2.2.5. priekinio stiklo segmento didžiausią aukštį ir
- 3.2.1.2.2.6. priekinio stiklo išlinkį (kad priekinius stiklus būtų galima suskirstyti į grupes);
- 3.2.1.3. ne didesnio negu A4 formato, arba sulankstyti, kad būtų tokio formato, stiklo paketų brėžiniai, kuriuose, be 3.2.1.1 punkte pateiktos informacijos, nurodyta:
- kiekvienos stiklo paketą sudarančios stiklo plokštės tipas,
 - plokščių jungties tipas (organinė, stiklas su stiklu, stiklas su metalu),
 - vardinis tarpelis tarp dviejų stiklo plokščių.
- 3.3. Be to, paraiškos pateikėjas privalo pristatyti pakankamai sudėtinės dalies tipo patvirtinimui gauti pateiktų stiklo plokščių modelių bandinių ir gatavų stiklo plokščių pavyzdžių, kurių kiekis, jeigu būtina, nustatomas susitarus su technine tarnyba, atsakinga už bandymų atlikimą.
- 3.4. Kompetentinga institucija privalo patikrinti, ar yra patvirtintos reikalavimus atitinkančios priemonės, užtikrinančios veiksmingą produkcijos atitikties patikrinimą prieš suteikiant sudėtinės dalies tipo patvirtinimą.
4. ŽENKLAI
- 4.1. Kiekviena nedūžtamo stiklo plokštė, įskaitant jos pavyzdžius ir sudėtinės dalies tipui patvirtinti pateiktus bandinius, privalo turėti gamintojo prekės ženklą arba prekės pavadinimą. Ženklaai turi būti lengvai įskaitomi ir nenutrinami.
5. SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMAS
- 5.1. Jeigu sudėtinės dalies tipui patvirtinti pateikti pavyzdžiai atitinka tolesniuose 5–7 punktuose išdėstytus reikalavimus, tam tikro tipo nedūžtamo stiklo plokštei suteikiamas patvirtinimas.
- 5.2. Kaip apibrėžta III E, III G, III K ir III L prieduose, sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numeris paskiriamas kiekvienam tipui arba dėl priekinių stiklų – kiekvienai patvirtintai grupei. Šio numerio pirmi du skaičiai (Direktyvoje 89/173/EEB pirmi skaičiai dabar yra 00) nurodo pakeitimus, kurie apima pačius naujausius pagrindinius techninius pakeitimus, padarytus Direktyvoje 89/173/EEB, pakeistoje šia direktyva, išduodant patvirtinimą. Valstybė narė negali to paties numerio paskirti kitam nedūžtamo stiklo plokštės tipui arba grupei.

⁽¹⁾ 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/2/EB dėl ratinių žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių regos lauko ir priekinio stiklo valytuvų (kodifikuota redakcija) (OL L 24, 2008 1 29, p. 30).

- 5.3. Pranešimas apie sudėtinės dalies tipo patvirtinimą, šio patvirtinimo išplėtimą arba tipo nepatvirtinimą nedūžtamo stiklo plokštės tipui pagal šios direktyvos nuostatas valstybėms narėms perduodamas siunčiant pranešimą, parengtą pagal šios direktyvos III B priede ir jo priedėliuose pateiktus pavyzdžius.
- 5.3.1. Prie pranešimo apie EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą priekiniams stiklams turi būti pridėtas dokumentas, kuriame išvardyti visi patvirtintos priekinių stiklų grupės tipai ir pagal III B priedo 8 priedėlio nuostatas pateiktos grupės charakteristikos.
- 5.4. Be 4.1 punkte nurodyto ženklinimo, EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklu turi būti aiškiai pažymėtos visos nedūžtamo stiklo plokštės ir stiklo paketai, atitinkantys pagal šios direktyvos nuostatas patvirtintą tipą. Kiekvienas stiklo paketas taip pat gali būti pažymėtas koku nors jam skirtu specialiu sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklu.
- Toks sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas – tai:
- 5.4.1. stačiakampis, įrėminantis mažąją raidę „e“, po kurios seka valstybės narės, suteikusios patvirtinimą, skiriamasis numeris ⁽¹⁾;
- 5.4.2. sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numeris 5.4.1 punkte numatyto stačiakampio dešinėje.
- 5.5. Greta, virš EB tipo patvirtinimo ženklo, pažymimi šie papildomi simboliai:
- 5.5.1. ant priekinio stiklo:
- I: grūdintam stiklui (I/P, jeigu poliruotas) ⁽²⁾,
 - II: paprastam tripleksui (II/P, jeigu poliruotas) ⁽²⁾,
 - III: apdorotam tripleksui (III/P, jeigu poliruotas) ⁽²⁾,
 - IV: stiklaplasčiui;
- 5.5.2. V: kitai stiklo plokštei negu priekinio stiklo plokštė, kuriai taikomos III C priedo 9.1.4.2 punkto nuostatos;
- 5.5.3. VI: stiklo paketams;
- 5.5.4. T: priekiniams stiklams, kurie atitinka reikalavimus, taikomus kitoms negu priekinio stiklo plokštės, išskyrus tas, kurioms galioja III C priedo 9.1.4.2 punkto nuostatos (stiklo plokštės, kurių reguliarus šviesos pralaidumo koeficientas yra mažesnis už 70 %). Tačiau priekiniams stiklams, atitinkantiems reikalavimus, taikomus kitoms, ne priekinio stiklo plokštėms, simbolis „T“ gali būti žymimas tik atlikus bandymą su galvą imituojančiu maketu, apibrėžtu III G priedo 3.3.2 punkte, kai metimo aukštis yra 4,0 m + 25 mm/– 0 mm.
- 5.6. EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas ir simbolis turi būti lengvai įskaitomi ir nenutrinami.
- 5.7. Šio priedo priedėlyje pateikti sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklai.

6. BENDRIEJI REIKALAVIMAI

- 6.1. Visos stiklo plokštės, ypač skirtos priekiniams stiklams gaminti, turi būti pakankamai kokybiškos, kad stiklui sudužus, būtų kiek įmanoma mažiau galimybių susižeisti. Stiklas turi būti pakankamai atsparus per nelaimingus atsitikimus, galinčius įvykti esant įprastam transporto eismui, atmosferos ir temperatūros sąlygoms, cheminiam poveikiui, degimui ir abrazyviniam dilimui.
- 6.2. Be to, nedūžtamas stiklas turi būti reikiamo skaidrumo, per daug neiškreipti per priekinį stiklą matomų objektų vaizdo ir nebūti kelių eismo ženklų bei signalų spalvų supainiojimo priežastis. Sudužus priekiniam stiklui, vairuotojas ir toliau turi gana aiškiai matyti kelią, kad galėtų saugiai stabdyti ir sustabdyti savo vairuojamą traktorių.

⁽¹⁾ Vokietijos – 1, Prancūzijos – 2, Italijos – 3, Nyderlandų – 4, Švedijos – 5, Belgijos – 6, Vengrijos – 7, Čekijos – 8, Ispanijos – 9, Jungtinės Karalystės – 11, Austrijos – 12, Liuksemburgo – 13, Suomijos – 17, Danijos – 18, Rumunijos – 19, Lenkijos – 20, Portugalijos – 21, Graikijos – 23, Airijos – 24, Slovėnijos – 26, Slovakijos – 27, Estijos – 29, Latvijos – 32, Bulgarijos – 19, Lietuvos – 36, Kipro – 49 ir Maltos – 50.

⁽²⁾ Kaip apibrėžta 2.3 punkte.

7. KONKRETŪS REIKALAVIMAI

Visi nedūžtamo stiklo tipai, atsižvelgiant į kategoriją, kuriai jie yra priskirti, turi atitikti šiuos konkrečius reikalavimus:

- 7.1. grūdintas priekinis stiklas – III D priedo reikalavimus;
- 7.2. tolygiai grūdintos stiklo plokštės, išskyrus priekinius stiklus – III E priedo reikalavimus;
- 7.3. paprasti priekinio lango tripleksai – III F priedo reikalavimus;
- 7.4. paprasti tripleksai, išskyrus priekinio lango tripleksus – III G priedo reikalavimus;
- 7.5. apdoroti priekinio lango tripleksai – III H priedo reikalavimus;
- 7.6. nedūžtamo stiklo plokštės, padengtos organine plėvele – atitinkamus pirmiau išvardytus reikalavimus ir III I priedo reikalavimus;
- 7.7. priekinio lango stiklaplastis – III J priedo reikalavimus;
- 7.8. stiklaplasčio plokštės, išskyrus priekinio lango plokštes – III K priedo reikalavimus;
- 7.9. stiklo paketai – III L priedo reikalavimus.

8. BANDYMAI

8.1. Turi būti atlikti šie bandymai:

8.1.1. Suirimo į skeveldras bandymas

Šio bandymo tikslas:

- 8.1.1.1. patikrinti, ar suirus stiklo plokštei atsiradusios skeveldros ir duženos yra tokios, kad galimybė jomis susižeisti yra nedidelė, ir
- 8.1.1.2. patikrinti matomumą pro priekinį stiklą jam sutrūkinėjus.

8.1.2. Mechaninio stiprumo bandymas

8.1.2.1. Bandymas smūgiuojant rutuliuku

Šis bandymas atliekamas dvejopai: vienam bandymui naudojamas 227 g rutuliukas, kitam – 2 260 g rutulys.

- 8.1.2.1.1. Bandymas su 227 g rutuliuku: šio bandymo tikslas – įvertinti triplekso tarpsluoksniu sukibimą ir tolygiai grūdinto stiklo mechaninį stiprumą.
- 8.1.2.1.2. Bandymas su 2 260 g rutuliu: šio bandymo tikslas – nustatyti triplekso atsparumą rutulio prasiskverbimui.

8.1.2.2. Bandymas, atliekamas su galvą imituojančiu maketu

Šio bandymo tikslas – patikrinti, ar stiklo plokštė atitinka reikalavimus, kad būtų kuo mažiau susižeidžiama, jeigu vairuotojo galva atsitrenktų į priekinį stiklą, tripleksą arba stiklaplasčio plokštes, kitas ne priekinio lango stiklaplasčio plokštes, taip pat į stiklo paketus, naudojamus šoniniuose languose.

8.1.3. Atsparumas aplinkos poveikiui

8.1.3.1. Abrazyvinio dilimo bandymas

Šio bandymo tikslas – nustatyti, ar nedūžtamo stiklo plokštės atsparumas abrazyviniam dilimui neviršija nustatytų verčių.

- 8.1.3.2. Bandymas veikiant aukšta temperatūra
- Šio bandymo tikslas – patikrinti, ar triplekso arba stiklaplasčio plokštės, ilgą laiką veikiamos aukšta temperatūra, tarp sluoksnyje neatsiranda pūslių arba kitokių defektų.
- 8.1.3.3. Atsparumo spinduliuotei bandymas
- Šio bandymo tikslas – nustatyti, ar labai sumažėja ilgą laiką spinduliuotės veikiamų triplekso, stiklaplasčio arba plėvele padengtų stiklo plokščių skaidrumas ir ar stiklas labai išblunka.
- 8.1.3.4. Atsparumo drėgmei bandymas
- Šio bandymo tikslas – nustatyti, ar triplekso, stiklaplasčio arba organine plėvele aptrauktos stiklo plokštės išlaikys ilgalaikį atmosferos drėgmės poveikį ir ar nepablogės jų kokybė.
- 8.1.3.5. Atsparumas temperatūros pokyčiui
- Šio bandymo tikslas – nustatyti, ar organinės (-ių) plėvelės (-ių), panaudotos (-ų) gaminant nedūžtamąjį stiklą, kaip apibrėžta 2.3 ir 2.4 punktuose, ją (-as) ilgą laiką veikiant aukšta arba žema temperatūra, kokybė labai nepasikeis.
- 8.1.4. Optinės savybės
- 8.1.4.1. Šviesos pralaidumo bandymas
- Šio bandymo tikslas – nustatyti, ar normalus nedūžtamo stiklo plokščių skaidrumas neviršija nustatytų verčių.
- 8.1.4.2. Optinio iškraipymo bandymas
- Šio bandymo tikslas – patikrinti, ar per priekinį langą matomų objektų vaizdai neiškraipomi taip, kad galėtų suklaidinti vairuotoją.
- 8.1.4.3. Antrinio atvaizdo atskyrimo bandymas
- Šio bandymo tikslas – patikrinti, ar kampinis antrinio atvaizdo atskyrimas nuo pirminio vaizdo neviršija nustatytų verčių.
- 8.1.4.4. Spalvų skyrimo bandymas
- Šio bandymo tikslas – patikrinti, ar nėra jokios rizikos supainioti pro priekinį stiklą matomas spalvas.
- 8.1.5. Atsparumo ugniai bandymas
- Šio bandymo tikslas – patikrinti, ar nedūžtamo stiklo, apibūdinto 2.3 ir 2.4 punktuose, vidinio paviršiaus degumas yra pakankamai mažas.
- 8.1.6. Atsparumas cheminiams reagentams
- Šio bandymo tikslas – nustatyti, ar nedūžtamo stiklo vidinis paviršius, kaip apibrėžta 2.3 ir 2.4 punktuose, yra atsparus cheminių medžiagų, galinčių būti arba jau naudojamų traktoriuje (pvz., valymo mišinių), poveikiui.

8.2. **Bandymai, kurie turi būti atlikti 2.1–2.4 punktuose apibūdintų kategorijų stiklo plokštėms**

8.2.1. Nedūžtamo stiklo plokštėms turi būti atlikti šioje lentelėje išvardyti bandymai:

	Priekiniai stiklai							Stiklo plokštės, išskyrus priekinius stiklus		
	Grūdintas stiklas		Paprastas tripleksas		Apdorotas tripleksas		Stikla-plastis	Grūdin-tas stik-las	Tri-pleksas	Stikla-plastis
	I	I/P	II	II/P	III	III/P				
Suirimo į skeveldras bandymas	D/2	D/2	—	—	H/4	H/4	—	E/2	—	—
Mechaninio stiprumo bandymas:										
su 227 g rutuliuku	—	—	F/4.3.	F/4.3.	F/4.3.	F/4.3.	F/4.3.	E/3.1.	G/4	G/4
su 2 260 g rutuliu	—	—	F/4.2.	F/4.2.	F/4.2.	F/4.2.	—	—	—	—
Bandymas, atliekamas su galvą imituojančiu make-tu ⁽¹⁾	D/3	D/3	F/3	F/3	F/3	F/3	J/3	—	G/3 ⁽³⁾	K/3 ⁽³⁾
Abrazyvinio dilimo bandymas:										
išorinio paviršiaus vidi-nio paviršiaus	—	—	F/5.1.	F/5.1.	F/5.1.	F/5.1.	F/5.1.	—	F/5.1.	F/5.1.
—	—	I/2	—	I/2	—	I/2	I/2	I/2 ⁽²⁾	I/2 ⁽²⁾	I/2
Bandymas, veikiant aukšta temperatūra	—	—	C/5	C/5	C/5	C/5	C/5	—	C/5	C/5
Spinduliuotės bandymas	—	C/6	C/6	C/6	C/6	C/6	C/6	—	C/6	C/6
Drėgnumo bandymas	—	C/7	C/7	C/7	C/7	C/7	C/7	C/7 ⁽²⁾	C/7	C/7
Šviesos pralaidumo bandymas	C/9.1.	C/9.1.	C/9.1.	C/9.1.	C/9.1.	C/9.1.	C/9.1.	C/9.1.	C/9.1.	C/9.1.
Optinio iškraipymo bandymas	C/9.2.	C/9.2.	C/9.2.	C/9.2.	C/9.2.	C/9.2.	C/9.2.	—	—	—
Antrinio atvaizdo atsky-rimo bandymas	C/9.3.	C/9.3.	C/9.3.	C/9.3.	C/9.3.	C/9.3.	C/9.3.	—	—	—
Spalvų skyrimo bandymas	C/9.4.	C/9.4.	C/9.4.	C/9.4.	C/9.4.	C/9.4.	C/9.4.	—	—	—
Atsparumo temperatūrų pokyčiams bandymas	—	C/8	—	C/8	—	C/8	C/8	C/8 ⁽²⁾	C/8 ⁽²⁾	C/8
Atsparumo ugniai bandymas	—	C/10	—	C/10	—	C/10	C/10	C/10 ⁽²⁾	C/10 ⁽²⁾	C/10
Atsparumo cheminiams reagentams bandymas	—	C/11	—	C/11	—	C/11	C/11	C/11 ⁽²⁾	C/11 ⁽²⁾	C/11

⁽¹⁾ Be to, šis bandymas turi būti atliktas pagal III L priedo 3 punkto reikalavimus su stiklo paketais.⁽²⁾ Jeigu vidinis paviršius padengtas organine plėvele.⁽³⁾ Jeigu stiklo plokštės naudojamos traktoriaus priekiniam stikliui, šis bandymas turi būti atliktas metant iš 4 m + 25 mm/– 0 mm, o ne iš 1,5 m + 25 mm/– 0 mm.

NB: Šioje lentelėje nuoroda, pvz., K/3, – tai III K priedo 3 punktas, kuriame aprašytas atitinkamas bandymas ir nurodyti priėmimo reikalavimai.

8.2.2. Nedūžtamo stiklo plokštei suteikiamas EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimas, jeigu ji atitinka visus pirmiau pateiktoje lentelėje nurodytus reikalavimus.

9. NEDŪŽTAMO STIKLO PLOKŠTĖS TIPO PATVIRTINIMO MODIFIKAVIMAS ARBA IŠPLĖTIMAS

9.1. Apie visas nedūžtamo stiklo plokštės tipo modifikacijas arba apie visus papildomus į grupę įtrauktus priekinius stiklus turi būti pranešta nedūžtamo stiklo plokštės tipą patvirtinusiame administraciniame skyriui. Jis, gavęs pranešimą, gali:

- 9.1.1. svarstyti, ar modifikacijos neturi per didelio nepageidaujamo poveikio, o naujasis priekinio stiklo tipas atitinka patvirtintai priekinių stiklų grupei nustatytus reikalavimus ir kad visais atvejais nedūžtamo stiklo plokštė vis dar atitinka reikalavimus, arba
- 9.1.2. reikalauti iš techninės tarnybos, atsakingos už bandymų atlikimą, kitos bandymo ataskaitos.
- 9.2. **Pranešimas**
- 9.2.1. Pranešimas apie sudėtinės dalies tipo patvirtinimo suteikimą, apie atsisakymą suteikti tokį patvirtinimą arba apie šio patvirtinimo išplėtimą valstybėms narėms perduodamas 5.3 punkte nustatyta tvarka.
- 9.2.2. Kompetentinga institucija, išplėtusi sudėtinės dalies tipo patvirtinimo galiojimą, kiekviename pranešime apie tokį išplėtimą turi įrašyti serijinį numerį.
10. **PRODUKCIJOS ATITIKTIS**
- 10.1. Nedūžtamas stiklas, kuriam pagal šio ir kitų priedų reikalavimus suteiktas tipo patvirtinimas, turi būti pagamintas taip, kad atitektų patvirtintą tipą ir 6, 7 bei 8 punktuose išdėstytus reikalavimus.
- 10.2. Norint patikrinti, ar 10.1 punkto reikalavimų yra laikomasi, produkcija turi būti nuolatos tikrinama.
- 10.3. Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo turėtojas visų pirma privalo:
- 10.3.1. užtikrinti, kad yra nustatyta gaminio kokybės kontrolės tvarka,
- 10.3.2. turėti galimybę naudotis būtina įranga kiekvieno patvirtinto tipo atitikčiai tikrinti,
- 10.3.3. registruoti bandymų rezultatus ir rengti papildomus dokumentus⁽¹⁾, kuriais būtų galimybė naudotis tiek laiko, kiek numatyta sutartyje su administraciniu skyriumi,
- 10.3.4. nagrinėti kiekvieno tipo bandymo rezultatus, kad būtų patikrintas ir užtikrintas gaminio charakteristikų, pagal kurias galima toleruoti leistinus pramoninės produkcijos nukrypimus, pastovumas,
- 10.3.5. užtikrinti, kad su kiekvienu gaminio tipu būtų atliekami bent III O priede numatyti bandymai, ir
- 10.3.6. užtikrinti, kad kitais atvejais, kai pavyzdžiai arba bandiniai neatitinka nustatyto bandymo tipo, būtų imami ir išbandomi kiti pavyzdžiai.
- Turi būti imtasi visų reikiamų priemonių, kad tokia produkcija vėl atitektų nustatytus reikalavimus.
- 10.4. Kompetentinga institucija gali bet kuriuo metu patikrinti kiekvienos gamybinės linijos atitikčiai nustatyti taikomus metodus (žr. III O priedo 1.3 punktą).
- 10.4.1. Per kiekvieną patikrinimą bandymų duomenys ir gamybos įrašai turi būti pateikti inspektoriui.
- 10.4.2. Inspektorius gali paimti atsitiktinius gamintojo laboratorijoje išbandytinus pavyzdžius. Mažiausias paimtinų pavyzdžių kiekis gali būti nustatomas atsižvelgiant į paties gamintojo atliktų patikrinimų rezultatus.
- 10.4.3. Jeigu paaiškėja, kad kokybės standartas neatitinka reikalavimų arba kad būtina patikrinti pagal 10.4.2 punkto nuostatas atliktų bandymų teisėtumą, inspektorius gali atrinkti pavyzdžius, kurie turi būti nusiųsti į techninę tarnybą, atlikusią sudėtinės dalies tipo patvirtinimo bandymą.
- 10.4.4. Kompetentinga institucija gali atlikti bet kurį šioje direktyvoje numatytą bandymą.
- 10.4.5. Normalus tikrinimų dažnumas yra du patikrinimai per metus. Jeigu per kurį nors patikrinimą nustatoma, kad patikrinimo rezultatai neatitinka nustatytų reikalavimų, kompetentinga institucija turi užtikrinti, jog imamasi visų reikiamų priemonių, kad kuo greičiau vėl būtų užtikrinta produkcijos atitiktis.

(¹) Suirimo į skeveldras bandymo rezultatai turi būti registruojami net ir tada, kai nereikalaujama pateikti nuotrauką.

11. BAUSMĖS UŽ REIKALAVIMŲ NEATITINKANČIĄ PRODUKCIJĄ
 - 11.1. Sudėtinės dalies tipo patvirtinimas, suteiktas nedūžtamo stiklo tipui pagal šios direktyvos nuostatas, gali būti paskelbiamas netekusiu galios, jeigu nesilaikoma 10.1 punkte nurodyto reikalavimo.
 - 11.2. Jeigu valstybė narė savo pirmiau suteiktą patvirtinimą paskelbia netekusiu galios, ji privalo nedelsdama apie tai pranešti kitoms valstybėms narėms, pasiūsdama joms sudėtinės dalies tipo patvirtinimo sertifikato kopiją, kurio apačioje pridedamas didžiosiomis raidėmis užrašas „SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMAS PANAIKINTAS“, pasirašoma ir parašoma data.
12. VISIŠKAS GAMYBOS NUTRAUKIMAS

Jeigu sudėtinės dalies tipo turėtojas visiškai nutraukia pagal šios direktyvos nuostatas patvirtinto nedūžtamo stiklo tipo gamybą, jis privalo apie tai pranešti patvirtinimą suteikusiai institucijai. Ši institucija savo ruožtu privalo apie tai pranešti kitoms valstybėms narėms, nusiūsdama sudėtinės dalies tipo pranešimo, atitinkančio III B priede nurodytą pavyzdį, kopiją.
13. TECHNINIŲ TARNYBŲ, ATSAKINGŲ UŽ SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMO BANDYMŲ ATLIKIMĄ, BEI ŠĮ PATVIRTINIMĄ SUTEIKIANČIŲ ADMINISTRACINIŲ SKYRIŲ PAVADINIMAI IR ADRESAI

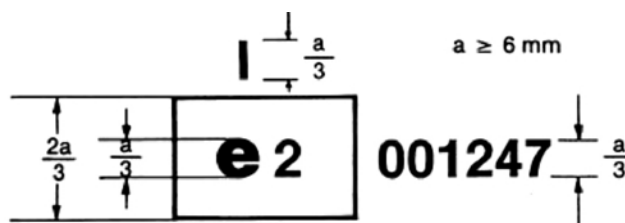
Kiekviena valstybė narė privalo pranešti kitoms valstybėms narėms ir Komisijai techninių tarnybų, atsakingų už sudėtinės dalies tipo patvirtinimo bandymų atlikimą, bei EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą suteikiančių administracinių skyrių pavadinimus ir adresus, kuriais turi būti siunčiami kitose valstybėse narėse išduoti sudėtinės dalies tipo patvirtinimo sertifikatai ir sertifikatai, nurodantys, kad atsisakoma suteikti sudėtinės dalies tipo patvirtinimą arba kad patvirtinimas paskelbiamas netekusiu galios.

Priedėlis

SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMO ŽENKLŲ PAVYZDŽIAI

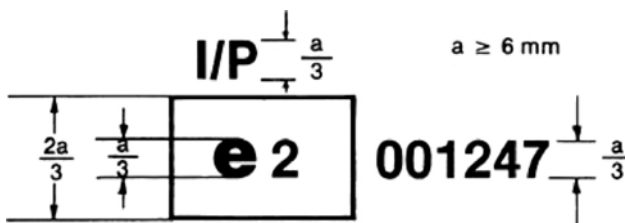
(žr. III A priedo 5.5 punktą)

Priekinio lango grūdintas stiklas

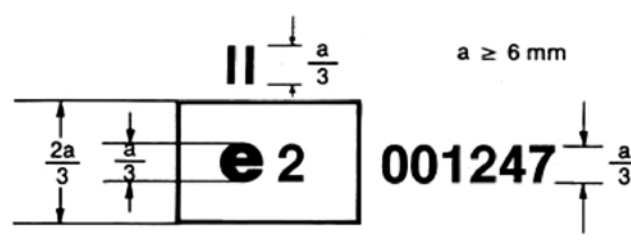
Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie grūdinto stiklo, įmontuoto priekiniame lange, žymi, kad minėta sudėtinė dalis buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

Priekinio lango grūdintas stiklas, padengtas plėvele

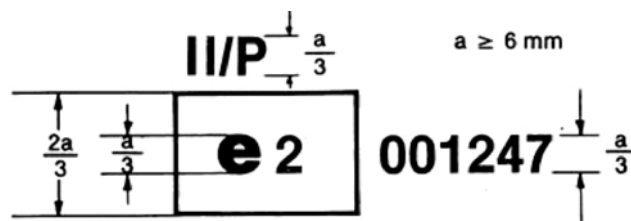
Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie grūdinto stiklo, padengto plėvele ir įmontuoto priekiniame lange, žymi, kad minėta sudėtinė dalis buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

Paprastas priekinio lango tripleksas

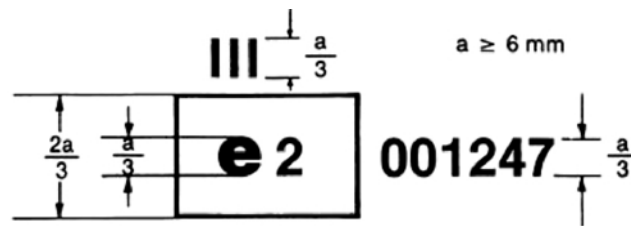
Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie priekinio lango triplekso, žymi, kad minėta sudėtinė dalis buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

Paprastas priekinio lango tripleksas, padengtas plėvele

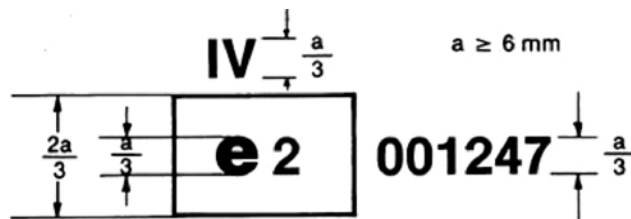
Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie priekinio lango paprasto triplekso, padengto plėvele, žymi, kad minėta sudėtinė dalis buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

Apdorotas priekinio lango tripleksas

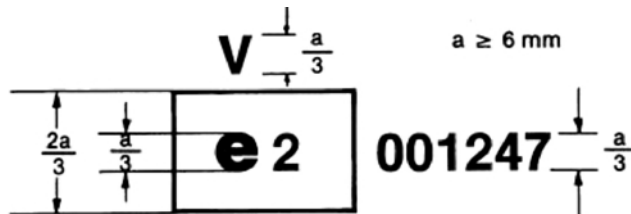
Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie priekinio lango apdoroto triplekso, žymi, kad minėta sudėtinė dalis buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

Priekinio lango stiklaplastis

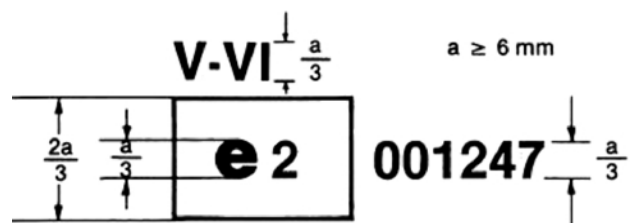
Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie priekinio lango stiklaplastis, žymi, kad minėta sudėtinė dalis buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

Stiklo plokštės, kitos negu priekinio lango, kurių normalus skaidrumas yra mažesnis kaip 70 %

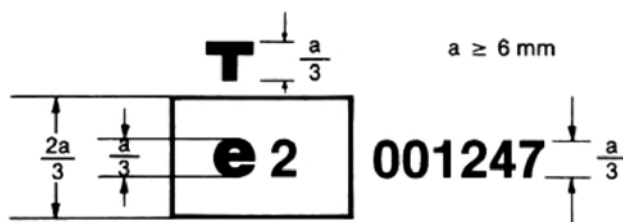
Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie stiklo plokštės, kitos nei priekinio lango stiklo plokštė, kuriai taikomi III C priedo 9.1.4.2 punkto reikalavimai, žymi, kad minėta sudėtinė dalis buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

Stiklo paketas, kurio normalus skaidrumas yra mažesnis kaip 70 %

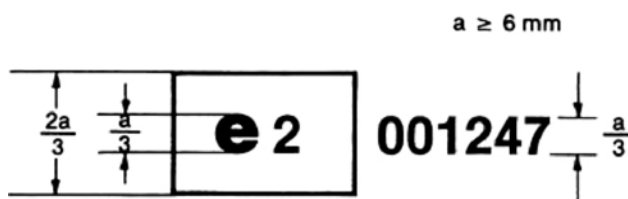
Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie stiklo paketo, žymi, kad minėta sudėtinė dalis buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

Stiklo plokštės, kitos negu priekinio lango stiklo plokštės, naudotinos kaip traktoriaus priekinio lango stiklai

Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie stiklo plokštės, žymi, kad minėta sudėtinė dalis, skirta naudoti traktoriuje kaip priekinio lango stiklas, buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

Stiklo plokštės, kitos negu priekinio lango stiklo plokštės, kurių normalus skaidrumas yra didesnis kaip 70 %

Šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas, pritvirtintas prie stiklo plokštės, kitos negu priekinio lango stiklo plokštė, kuriai galioja III C priedo 9.1.4.1 punkto reikalavimai, žymi, kad minėta sudėtinė dalis buvo patvirtinta Prancūzijoje (e 2) pagal šios direktyvos nuostatas (šiam patvirtinimui suteiktas numeris 001247).

III B PRIEDAS

Administracijos pavadinimas

(Didžiausias formatas: A4 (210 mm x 297 mm))

Pranešimas

- dėl EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo,
- dėl atsakymo suteikti sudėtinės dalies tipo patvirtinimą,
- dėl sudėtinės dalies tipo patvirtinimo išplėtimo,
- dėl sudėtinės dalies tipo patvirtinimo paskelbimo netekusiu galios ⁽¹⁾ nedūžtamo stiklo plokštės tipui, vadovaujantis Direktyva 2009/144/EB

EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr.: Išplėtimo Nr.:

1. Nedūžtamo stiklo plokštės kategorija:
.....
2. Stiklo plokštės aprašas (žr ⁽¹⁾. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 priedėlius) o apie priekinius stiklus – sąrašą, atitinkantį 8 priedėlyje pateiktą sąrašą:
.....
.....
3. Prekės pavadinimas arba ženklas:
.....
4. Gamintojo pavadinimas ir adresas:
.....
.....
5. Jeigu toks yra, gamintojo įgalioto atstovo pavadinimas ir adresas:
.....
6.
.....
7. Techninė tarnyba, atliekanti tipo patvirtinimo bandymus:
.....
8. Ataskaitos pateikimo data:
.....
9. Ataskaitos numeris:
.....
10. Sudėtinės dalies tipo patvirtinimas suteiktas/nesuteiktas/išplėstas/paskelbtas netekusiu galios ⁽¹⁾:
.....

11. Priežastis (-ys), kuria (-iomis) remiantis išplėstas tipo patvirtinimas:

.....
.....
.....

12. Pastabos:

.....
.....
.....

13. Vieta:

14. Data:

15. Parašas:

16. Pridedamas dokumentų sąrašas, sudarytas iš administracinio skyriaus sudėtinės dalies tipo patvirtinimo bylos; šie dokumentai pateikiami pareikalavus.

(¹) Nereikalingas įrašas išbraukiamas.

1 priedėlis

PRIEKINIŲ LANGŲ GRŪDINTI STIKLAI

(Pagrindinės ir antrinės charakteristikos, apibrėžtos III D arba III I priede)

Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr.: Išplėtimo Nr.:

Pagrindinės charakteristikos

- Pavidalo kategorija:
- Storio kategorija:
- Priekinio lango stiklo vandinis storis:
- Dengiamosios plėvelės (-ių) rūšis (-ys) ir tipas (-ai):
- Dengiamosios plėvelės (-ių) storis:

Antrinės charakteristikos

- Medžiagos rūšis (veidrodinis, lietašis, lakštinis stiklas):
- Stiklo spalva:
- Dengiamosios plėvelės spalva:
- Stiklo šildymo laidai įmontuoti (taip/ne):
- Atspindžius sumažinantys įtaisai įmontuoti (taip/ne):

Pastabos:

.....

.....

.....

.....

.....

Pridedami dokumentai: priekinių stiklų sąrašas (žr. 8 priedėlį)

2 priedėlis

TOLYGIAI GRŪDINTO STIKLO PLOKŠTĖS, KITOS NEGU PRIEKINIO LANGO STIKLAI

(Pagrindinės ir antrinės charakteristikos, apibrėžtos III E arba III I priede)

Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr.: Išplėtimo Nr.:

Pagrindinės charakteristikos

- Ne priekiniai stiklai (taip/ne):
- Stiklai traktoriaus (-ių) priekiniams langams:
- Pavidalo kategorija:
- Grūdinimo proceso pobūdis:
- Storio kategorija:
- Dengiamosios plėvelės (-ių) rūšis (-ys) ir tipas (-ai):

Antrinės charakteristikos

- Medžiagos rūšis (veidrodinis, lietašis, lakštinis stiklas):
- Stiklo spalva:
- Dengiamosios plėvelės spalva:
- Stiklo šildymo laidai įmontuoti (taip/ne):
- Atspindžius sumažinantys įtaisai įmontuoti (taip/ne):

Patvirtinti kriterijai

- Didžiausias plotas (plokščias stiklas):
- Mažiausias kampas:
- Didžiausias stiklo ruošinio plotas (lenktas stiklas):
- Didžiausias segmento aukštis:

Pastabos:

.....

.....

.....

.....

.....

Pridedami dokumentai: priekinių stiklų sąrašas (jeigu reikia) (žr. 8 priedėlį)

3 priedėlis

PRIEKINIO LANGO TRIPLEKSAI

(paprastai, apdoroti arba padengti plėvele)

(Pagrindinės ir antrinės charakteristikos, apibrėžtos III F, III H arba III I prieduose)

Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr. Išplėtimo Nr.

Pagrindinės charakteristikos

- Stiklo sluoksnių skaičius:
- Stiklo tarpsluoksnių skaičius:
- Priekinio stiklo vardinis storis:
- Vardinis tarpsluoksnių (-ių) storis:
- Specialus stiklo apdorojimas:
- Tarpsluoksnių (-ių) rūšis (-ys) ir tipas (-ai):
- Dengiamosios plėvelės (-ių) rūšis (-ys) ir tipas (-ai):

Antrinės charakteristikos

- Medžiagos rūšis (veidrodinis, lietašis, lakštinis stiklas):
- Stiklo spalva (bespalvis/spalvotas):
- Dengiamosios plėvelės (-ių) spalva (spalvota visa plėvelė/dalis plėvelės):
- Stiklo šildymo laidai įmontuoti (taip/ne):
- Atspindžius sumažinantys įtaisai įmontuoti (taip/ne):

Pastabos:

.....

.....

.....

.....

.....

Pridėti dokumentai: priekinių stiklų sąrašas (žr. 8 priedėlį)

4 priedėlis

NE PRIEKINIO LANGO TRIPLEKSO PLOKŠTĖS

(Pagrindinės ir antrinės charakteristikos, apibrėžtos III G arba III I prieduose)

Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr.: Išplėtimo Nr

Pagrindinės charakteristikos

- Ne priekinio lango (taip/ne):
- Traktoriaus (-ių) priekiniai stiklai:
- Stiklo sluoksnių skaičius:
- Stiklo tarpsluoksnių skaičius:
- Storio kategorija:
- Vardinis tarpsluoksniu (-ių) storis:
- Specialus stiklo apdorojimas:
- Tarpsluoksniu (-ių) rūšis (-ys) ir tipas (-ai):
- Dengiamosios plėvelės (-ių) rūšis (-ys) ir tipas (-ai):
- Dengiamosios plėvelės (-ių) storis:

Antrinės charakteristikos

- Medžiagos rūšis (veidrodinis, lietašis, lakštinis stiklas):
- Tarpsluoksniu spalva (spalvotas visas tarpsluoksniu/dalis tarpsluoksniu):
- Stiklo spalva:
- Dengiamosios plėvelės (-ių) spalva:
- Lango šildymo laidai įmontuoti (taip/ne):
- Atspindžius sumažinantys įtaisai įmontuoti (taip/ne):

Pastabos:

.....

.....

.....

.....

.....

Pridedami dokumentai: priekinių stiklų sąrašas (jeigu reikia) (žr. 8 priedėlj).

5 priedėlis

PRIEKINIO LANGO STIKLAPLASČIAI

(Pagrindinės ir antrinės charakteristikos, apibrėžtos III J priede)

Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr.: Išplėtimo Nr.:

Pagrindinės charakteristikos

- Pavidalo kategorija:
- Plėvelės sluoksnių skaičius:
- Vardinis stiklo storis:
- Stiklas apdorotas (taip/ne):
- Nominalus priekinio lango stiklo storis:
- Vardinis plėvelės (-ių) sluoksnio (-ių), naudojamo (-ų) kaip tarpstuoksnis (-iai), storis:
- Plėvelės (-ių), naudojamos (-ų) kaip tarpstuoksnis (-iai), rūšis (-ys) ir tipas (-ai):
- Išorinio plėvelės sluoksnio rūšis ir tipas:

Antrinės charakteristikos

- Medžiagos rūšis (veidrodinis, lietasis, lakštinis stiklas):
- Stiklo spalva:
- Plėvelės tarpstuoksnio (-ių) spalva (spalvotas visas tarpstuoksnis/dalis tarpstuoksnio):
- Stiklo šildymo laidai įmontuoti (taip/ne):
- Atspindžius sumažinantys įtaisai įmontuoti (taip/ne):

Pastabos:

.....

.....

.....

.....

.....

Pridedami dokumentai: priekinių stiklų sąrašas (žr. 8 priedėlj).

6 priedėlis

STIKLAPLASČIO PLOKŠTĖS, KITOS NEGU PRIEKINIO LANGO PLOKŠTĖS

(Pagrindinės ir antrinės charakteristikos, apibrėžtos III K priede)

Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr.:Išplėtimo Nr.:

Pagrindinės charakteristikos

- Kitų, ne priekinių stiklų (taip/ne):
- Traktoriaus (-ių) priekinių stiklų:
- Plėvelės sluoksnių skaičius:
- Stiklo sudėtinės dalies storis:
- Stiklo sudėtinė dalis apdorota (taip/ne):
- Plokštės vardinis storis:
- Plėvelės (-ių) sluoksnio (-ių), naudojamo (-ų) kaip tarp sluoksnis (-iai), vardinis storis:
- Plėvelės (-ių), naudojamos (-ų) kaip tarp sluoksnis (-iai), rūšis (-ys) ir tipas (-ai):
- Išorinio plėvelės sluoksnio rūšis ir tipas:

Antrinės charakteristikos

- Medžiagos rūšis (veidrodinis, lietašis, lakštinis stiklas):
- Stiklo spalva (bespalvis/spalvotas):
- Plėvelės (-ių) sluoksnio (-ių), spalva (spalvota visa plėvelė/plėvelės dalis):
- Stiklo šildymo laidai įmontuoti (taip/ne):
- Atspindžius sumažinantys įtaisai įmontuoti (taip/ne):

Pastabos:

.....

.....

.....

.....

.....

Pridedami dokumentai: priekinių stiklų sąrašas (jeigu reikia) (žr. 8 priedėlį).

7 priedėlis

STIKLO PAKETAI

(Pagrindinės ir antrinės charakteristikos, apibrėžtos III L priede)

Sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr.: Išplėtimo Nr.:

Pagrindinės charakteristikos

- Stiklo paketų konstrukcija (simetriška/nesimetriška):
- Vardinis tarpo storis:
- Sujungimo būdas:
- Kiekvieno stiklo tipas, apibrėžtas III E, III G, III I, III K prieduose:

Pridedami dokumentai

Viena forma dviem simetriškos konstrukcijos stiklo paketams pagal priedą, į kurio nuostatas atsižvelgiant plokštės buvo

Viena forma kiekvienai nesimetriškos konstrukcijos stiklo paketo plokštei pagal priedą, į kurio nuostatas atsižvelgiant šios plokštės buvo išbandytos arba patvirtintos.

Pastabos:

.....

.....

.....

.....

.....

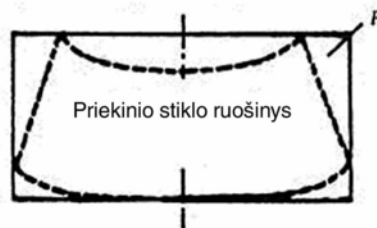
8 priedėlis

PRIEKINIO LANGO STIKLŲ SĄRAŠO TURINYS ⁽¹⁾

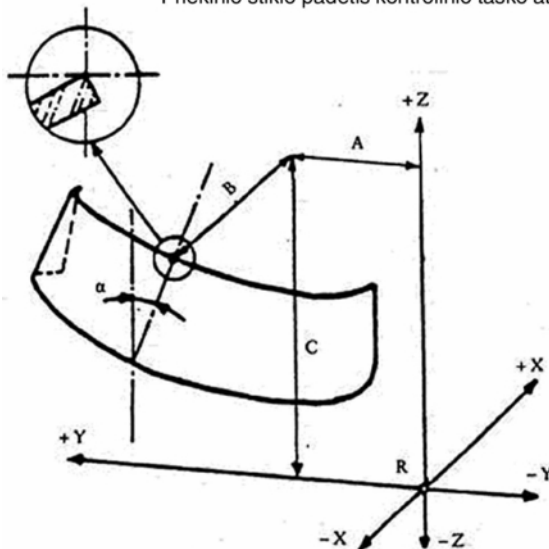
Apie kiekvieną priekinį stiklą, kuriam taikomas šis sudėtinės dalies tipo patvirtinimas, nurodomos bent šios detalės:

- Traktoriaus gamintojas:
- Traktoriaus tipas:
- Stiklo ruošinio plotas (F):
- Segmento aukštis (h):
- Išlinkis (r):
- Stiklo įmontavimo kampas (α):
- Kontrolinio taško koordinatės (A, B, C) priekinio stiklo viršutinio krašto vidurio atžvilgiu:
.....

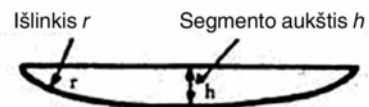
Matmenys nurodyti milimetrais

Priekinio stiklo padėtis kontrolinio taško atžvilgiu

Priekinio stiklo r ir h parametų aprašas

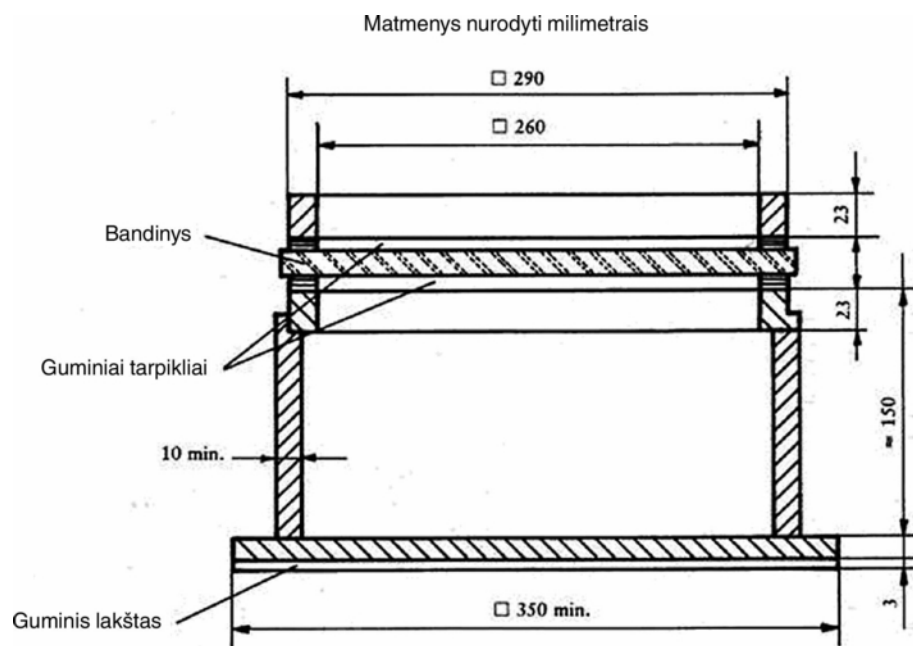
⁽¹⁾ Šis sąrašas pridėtinai priklauso šio priedo 1, 2 (jeigu reikia), 3 ir 5 priedėliui.

III C PRIEDAS

Bendrosios bandymų sąlygos

1. SUIRIMO BANDYMAI
 - 1.1. Bandytina stiklo plokštė neturi būti pritvirtinta standžiai; vis dėlto plokštę, lipnia juosta apklijavus visus jos kraštus, galima pritvirtinti prie tokios pat plokštės.
 - 1.2. Plokštė suskaldoma maždaug 75 g plaktuku arba kitu įtaisu, kurio smūgio padariniai būtų panašūs. Plaktuko penties išlinkio spindulys yra $0,2 \text{ mm} \pm 0,05 \text{ mm}$.
 - 1.3. Kiekviename nustatytame dūžio taške turi būti atliekamas vienas bandymas.
 - 1.4. Skeveldrų tyrimas turi būti atliekamas fotografiniame kontaktinio kopijavimo popieriuje, fotografuoti pradeda ma ne vėliau kaip praėjus 10 sekundžių po smūgio, ir baigiama ne vėliau kaip praėjus 3 minutėms po smūgio. Atsižvelgiama tik į pirminį įtrūkį nurodančias tamsiausias linijas. Laboratorija gautų skeveldrų fotoreprodukcijas privalo saugoti.
2. SMŪGINIS BANDYMAS RUTULIUKU
 - 2.1. **Bandymas su 227 g rutuliuku**
 - 2.1.1. Aparatūra
 - 2.1.1.1. 227 g \pm 2 g masės ir maždaug 38 mm skersmens grūdinto plieno rutuliukas.
 - 2.1.1.2. Įtaisas rutuliukui numesti iš nurodyto aukščio arba įtaisas, suteikiantis rutuliukui greitį, lygiavertį tokiam greičiui, kurį rutuliukas įgautų krisdamas. Jeigu naudojamas įtaisas, suteikiantis rutuliukui tam tikrą greitį, greičio paklaida, lyginant su tuo greičiu, kurį rutuliukas įgautų krisdamas, turi būti $\pm 1 \%$.
 - 2.1.1.3. Atraminis tvirtinimo įtaisas (žr. 1 paveikslą), sudarytas iš plieninių 15 mm pločio mechanškai apdorotų, vienas prie kito pritvirtintų rėmų, tarp kurių įdėti apie 3 mm storio ir 15 mm pločio guminiai tarpikliai (gumos kietis – 50 IRHD).

Apatinis rėmas yra uždėtas ant maždaug 150 mm aukščio dėžės. Bandinys yra prispaudžiamas viršutiniu rėmu, kurio masė apie 3 kg. Atraminis rėmas yra privirtintas prie maždaug 12 mm storio plieno lakšto, padėto ant grindų, tarp atraminio rėmo ir plieno lakšto yra įterptas maždaug 3 mm storio guminis lakštas (gumos kietis – 50 IRHD).

1 paveikslas – Bandymų rutuliuku stovas

2.1.2. Bandymo sąlygos

- Temperatūra: $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$,
- slėgis: 860 – 1 060 mbar,
- santykinė drėgmė: $60\% \pm 20\%$.

2.1.3. Bandinys

Bandinys turi būti plokščias stačiakampis, kurio kraštinė lygi $300\text{ mm} + 10\text{ mm}/- 0\text{ mm}$.

2.1.4. Bandymo procedūra

Prieš pradėdamas bandymą bandinys bent 4 valandas laikomas nustatytoje temperatūroje.

Bandinys įdedamas į stovą (2.1.1.3). Bandinio plokštuma turi būti statmena (paklaida – 3°) rutuliuko kritimo kryptims.

Rutuliuką metant iš 6 m arba mažesnio aukščio, smūgio vieta turi būti 25 mm spinduliu nuo bandinio geometrinio vidurio, o jį metant iš didesnio kaip 6 m aukščio – 50 mm spinduliu nuo bandinio vidurio. Rutuliukas turi atsitrekti į tą bandinio paviršių, kuris, nedūžtamo stiklo plokštę sumontavus transporto priemonėje, būtų išorinis paviršius. Rutuliuku į stiklą galima smogti tik vieną kartą.

2.2. **Bandymas su 2 260 g rutuliu**

2.2.1. Aparatūra

2.2.1.1. 2 260 g \pm 20 g masės ir maždaug 82 mm skersmens grūdinto plieno rutulys.

2.2.1.2. Įtaisas rutuliui numesti iš nurodyto aukščio arba įtaisas, suteikiantis rutuliui greitį, prilygstantį tokiam greičiui, kurį rutulys įgautų laisvai krisdamas. Jeigu naudojamas prietaisas rutuliui suteikti tam tikrą greitį, greičio paklaida, lyginant su tuo greičiu, kurį rutulys įgautų krisdamas, turi būti $\pm 1\%$.

2.2.1.3. Stovas parodytas 1 paveiksle ir yra toks, kaip aprašyta 2.1.1.3 punkte.

2.2.2. Bandymo sąlygos

- Temperatūra: $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$,
- slėgis: 860 mbar – 1 060 mbar,
- Santykinė drėgmė: $60\% \pm 20\%$.

2.2.3. Bandinys

Bandinys turi būti plokščias stačiakampis, kurio kraštinė $300\text{ mm} + 10\text{ mm}/- 0\text{ mm}$ arba kuris yra išpjautas iš visiškai plokščios priekinio stiklo dalies arba iš kitos nedūžtamo stiklo išlenktos plokštės.

Tačiau atliekant bandymą galima naudoti ir visą priekinį stiklą arba kitą išlenktą nedūžtamo stiklo plokštę. Tokiu atveju reikia užtikrinti, kad tokia plokštė gerai prispaustų prie stovo.

2.2.4. Bandymo procedūra

Prieš pradėdamas bandymą bandinys bent 4 valandas laikomas nustatytoje temperatūroje.

Bandinys įdedamas į stovą (2.1.1.3). Bandinio plokštuma turi būti statmena (paklaida – 3°) rutulio kritimo kryptims.

Bandinys iš stiklo išlenktos plokštės prispaudžiamas prie stovo.

Smūgio vieta turi būti 25 mm spinduliu nuo bandinio geometrinio vidurio. Rutulys turi atsitrekti į tą bandinio paviršių, kuris, nedūžtamo stiklo plokštę įmontavus transporto priemonėje, būtų vidinis paviršius. Rutuliu į stiklą galima smogti tik vieną kartą.

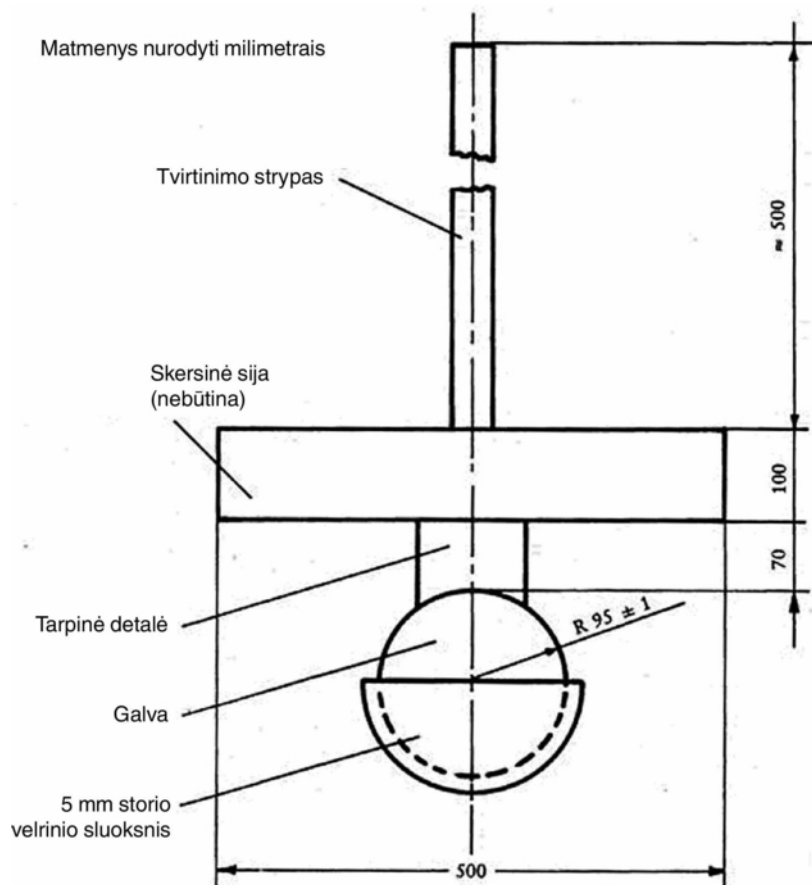
3. BANDYMAS SU GALVĄ IMITUOJANČIU MAKETU

3.1. Aparatūra

- 3.1.1. Galvą imituojantis svarmuo – tai rutulio ar pusrutulio pavidalo maketas, pagamintas iš sluoksniuotos lapuočių medienos, aptrauktas pakeičiamu veltiniu, kartu su medine skersine sija arba be jos. Tarp rutulio pavidalo maketo dalies bei skersinės sijos ir kitoje skersinės sijos pusėje esančio tvirtinimo strypo yra į kaklą panaši tarpinė detalė.

Matmenys turi atitikti 2 paveiksle nurodytus matmenis.

Bendroji maketo masė yra $10 \text{ kg} \pm 0,2 \text{ kg}$.

2 paveikslas – Maketo svarmuo

- 3.1.2. Įtaisas, skirtas galvą imituojančiam svarmeniui mesti iš nurodyto aukščio arba įtaisas, kuriuo galvą imituojančiam svarmeniui suteikiamas greitis, lygiavertis tokiam greičiui, kurį rutuliukas įgautų laisvai krisdamas.

Jeigu naudojamas prietaisas, kuriuo galvą imituojančiam svarmeniui suteikiamas tam tikras greitis, greičio paklaida, palyginti su tuo greičiu, kurį galvą imituojantis svarmuo įgautų krisdamas, turi būti $\pm 1 \%$.

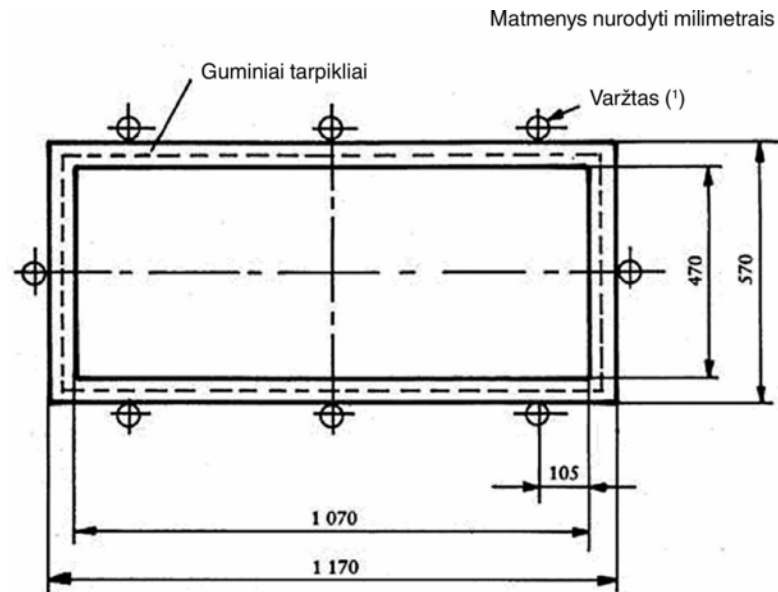
- 3.1.3. Plokšties bandiniams bandyti naudojamas 3 paveiksle parodytas stovas. Stovas sudarytas iš dviejų 50 mm pločio kraštines, mechaniškai apdorotų, vienas prie kito sumontuotų plieninių rėmų su maždaug 3 mm storio, $15 \text{ mm} \pm 1 \text{ mm}$ pločio gumos tarpkliais (gumos kietis – 70 IRHD).

Viršutinis rėmas prie apatinio rėmo priveržiamas bent aštuoniais varžtais.

3.2. Bandymo sąlygos

- 3.2.1. Temperatūra: $20 \text{ }^\circ\text{C} \pm 5 \text{ }^\circ\text{C}$;
- 3.2.2. Slėgis: 860 – 1 060 mbar;

3.2.3. Santykinė drėgmė: 60 % ± 20 %.

3 paveikslas – Stovas bandymams su galvą imituojančiu svarmeniu

(¹) Mažiausias rekomenduojamas sukimo momentas varžtui M 20 yra 30 Nm.

3.3. Bandymo procedūra

3.3.1. Bandymas su plokščiu bandiniu

Plokščias 1 100 mm + 5 mm/- 2 mm ilgio ir 500 mm + 5 mm/- 2 mm pločio bandinys bent 4 valandas prieš bandymą laikomas esant pastoviai 20 °C ± 5 °C temperatūrai. Bandinys įdedamas į stovą (3.1.3); varžtai priveržiami taip, kad atliekant bandymą bandinys pasislinktų ne daugiau kaip 2 mm. Bandinio plokštuma svarmens kritimo kryptčiai būtina turi būti statmena. Svarmuo turi smogti 40 mm nuo bandinio geometrinio vidurio į tą nedužtamo stiklo plokštės paviršių, kuris, šią plokštę sumontavus transporto priemonėje, būtų vidinis paviršius; smogti leidžiama tik vieną kartą.

Veltinio danga po 12 bandymų turi būti pakeičiama.

3.3.2. Bandymas su visu priekinio lango stiklu (atliekamas svarmenį metant iš mažesnio kaip 1,5 m aukščio arba iš 1,5 m aukščio)

Priekinis stiklas padedamas ant stovo. Tarp stovo ir stiklo pakišama maždaug 3 mm storio gumos juosta (gumos kietis – 70 IRHD) (šios juostos lietimosi su stiklu per visą jo perimetrą plotis yra maždaug 15 mm). Stovas – tai standus gabalas, atitinkantis priekinio stiklo pavidalą taip, kad galvą imituojantis svarmuo smogtų į vidinį stiklo paviršių. Prireikus priekinis stiklas prispaudžiamas prie stovo atitinkamomis priemonėmis. Stovas turi būti padėtas ant standžios atramos, ant kurios patiesiamas maždaug 3 mm storio gumos lakštas (gumos kietis – 70 IHRD).

Priekinio lango paviršius galvą imituojančio svarmens kritimo kryptčiai turi būti statmenas.

Galvą imituojantis svarmuo turi smogti per 40 mm nuo bandinio geometrinio vidurio į tą nedužtamo stiklo plokštės paviršių, kuris, šią plokštę sumontavus transporto priemonėje, būtų vidinis paviršius; leidžiama smogti tik vieną kartą.

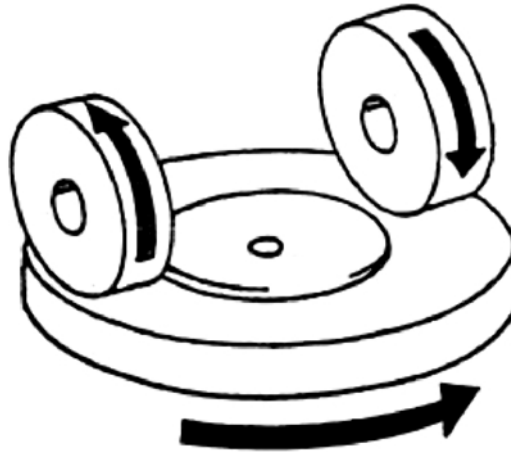
Veltinio danga po 12 bandymų turi būti pakeičiama.

4. ATSPARUMO DILIMUI BANDYMAS

4.1. Aparatūra

4.1.1. Abrazyvinio prietaiso ⁽¹⁾ schema parodyta. 4 paveiksle. Prietaisas yra sudarytas:

- iš horizontalaus sukamojo rato su centrinio tvirtinimo veržtuvu, besisukančiu prieš laikrodžio rodyklę 65–75 aps./min., ir

4 paveikslas – Abrazyvinio prietaiso schema

- iš dviejų lygiagrečių svirčių su specialiais abrazyviniais diskais, laisvai besisukančiais apie horizontalią rutuliniame guolyje įtaisytą ašį. Kiekvienas diskas bandinį spaudžia 500 g slėgiu.

Abrazyvinio prietaiso sukamasis ratas turi sukstis tolygiai vienoje plokštumoje (nuokrypis nuo šios plokštumos 1,6 mm atstumu nuo sukamojo rato krašto negali būti didesnis kaip $\pm 0,05$ mm). Abrazyviniai diskai turi būti sumontuoti taip, kad liestamiesi prie besisukančio bandinio sukstųsi į priešingas puses ir veiktų taip, jog bandiniui kiekvieną kartą pasisukant diskai maždaug 30 cm² ploto skritulyje du kartus prispaustų prie bandinio ir išilgai lenktų linijų trintųsi į bandinio paviršius.

4.1.2. Abrazyviniai diskai ⁽¹⁾ (kiekvienas 45–50 mm skersmens ir 12,5 mm storio) pagaminti iš specialių kruopščiai išrūšiuotų abrazyvinių medžiagų, įterptų į vidutinio kietumo gumą. Diskų kietumas turi būti 72 IRHD \pm 5 IRHD, jeigu išmatuota keturiuose lygiu atstumu vienas nuo kito nutolusiuose abrazyvinio paviršiaus vidurio linijoje esančiuose taškuose, kai apkrova veikia vertikalia kryptimi išilgai disko skersmens, o rodmenys registruojami praėjus 10 sekundžių po apkrovos poveikio.

Siekiant užtikrinti, kad diskų paviršius pasidarytų visiškai lygus, abrazyviniai diskai turi būti paruošiami naudoti iš lėto juos sukant prispaudus prie plokščio stiklo lakšto.

4.1.3. Šviesos šaltinis turi būti kaitinamoji lempa, kurios kaitinimo gija įdėta į gretasienį vamzdelį (jo matmenys – 1,5 mm \times 1,5 mm \times 3 mm). Lempos kaitinimo siūlo įtampa turi būti tokia, kad spalvinė temperatūra būtų 2 856 K \pm 50 K. Įtampa turi būti stabilizuota \pm 1/1 000 ribose. Įtampai patikrinti naudojamas matuoklis turi būti atitinkamo tikslumo.

4.1.4. Optinė sistema yra sudaryta iš lęšio, kurio židinyss f yra bent 500 mm, kuris yra sureguliuotas atsižvelgiant į chromatinę aberaciją. Visa aktyvioji objektyvo anga neturi būti didesnė kaip $f/20$. Atstumas tarp lęšio ir šviesos šaltinio yra reguliuojamas tam, kad šviesos spindulių pluoštelis būtų tikrai lygiagretus. Norint šviesos spindulių pluoštelio skersmenį apriboti iki 7 mm \pm 1 mm, yra įterpiama diafragma. Ši diafragma turi būti kitoje šviesos šaltinio pusėje, 100 mm \pm 50 mm atstumu nuo lęšio.

⁽¹⁾ Tinkamus abrazyvinius instrumentus tiekia Teledyne Taber (Jungtinės Amerikos Valstijos).

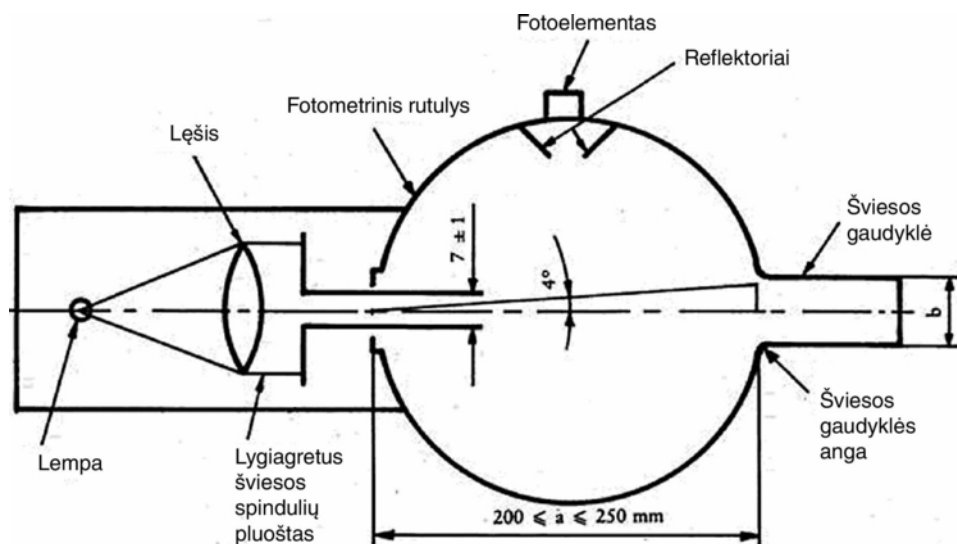
- 4.1.5. Įranga išsklaidytajai šviesai matuoti (žr. 5 paveikslą) yra sudaryta iš fotoelemento su 200–250 mm fotometriniu rutuliu. Rutulyje yra angos šviesai įeiti ir išeiti. Įėjimo anga turi būti apskrita, o jos skersmuo bent du kartus turi būti didesnis už šviesos spindulių pluoštelį. Sferos išėjimo angoje yra arba šviesos gaudyklė, arba etaloninis atšvaitas, įrengtas laikantis toliau pateiktame 4.4.3 punkte nurodytos tvarkos. Kai šviesos spindulių pluoštelio sklindimo trajektorijoje nėra bandinio, šviesos gaudyklė absorbuoja visą šviesą.

Šviesos spindulių pluoštelio ašis turi kirsti įėjimo ir išėjimo angų vidurį. Šviesos išėjimo angos skersmuo b turi būti $2a \cdot \tan 4^\circ$; čia a yra sferos skersmuo. Fotoelementas turi būti įmontuotas taip, kad į jį nepatektų šviesa, sklindanti tiesiai iš įėjimo angos arba nuo etalominio atšvaito.

Fotometriniu rutulio ir etalominio atšvaito vidinis paviršius turi būti matinis, neselektyvus ir jų atspindžio geba turi būti iš esmės vienoda.

Fotoelemento išėjimo signalas turi būti tiesinis $\pm 2\%$ skaičiuojant nuo naudojamo šviesos stiprio.

Prietaisas turi būti suprojektuotas taip, kad, kai rutulys yra tamsus, galvanometro kreipimosi nebūtų. Visa aparatūra turi būti reguliariai tikrinama, naudojant nustatytus kalibruotus etaloninius matinius paviršius. Jeigu matinis paviršius matuojamas naudojant įrangą ar būdus, besiskiriančius nuo pirmiau apibrėžtųjų, rezultatai turi būti, jeigu reikia, patikslinami, kad jie atitiktų rezultatus, užfiksuotus su pirmiau aprašyta aparatūra.

5 paveikslas – Matiškumo matuoklis

4.2. Bandymo sąlygos

- 4.2.1. Temperatūra: $20\text{ }^\circ\text{C} \pm 5\text{ }^\circ\text{C}$;
- 4.2.2. Slėgis: 860 – 1 060 mbar;
- 4.2.3. Santykinis drėgnis: $60\% \pm 20\%$.

4.3. Bandiniai

Bandiniai turi būti plokšti 100 mm ilgio kraštinės kvadratai, kurių abu paviršiai yra visiškai lygūs, jeigu reikia, su $6,4\text{ mm} + 0,2\text{ mm}/0\text{ mm}$ skersmens viduryje išgręžtomis tvirtinimo skylėmis.

4.4. Bandymo procedūra

Abrazyvinio dilimo bandymas atliekamas naudojant tą bandinio paviršių, kuris yra išorinis nedužtamo stiklo plokštės paviršius, kai plokštė vėliau yra įmontuota transporto priemonėje, o kalbant apie stiklo plokštę su organine plėvele – taip pat naudojant vidinį plokštės paviršių.

- 4.4.1. Prieš pat bandymo pradžią ir tuojau po bandymo bandiniai nuvalomi taip:
- nuvalomi lininiu audiniu tekančio švaraus vandens srovėje;
 - skalajami distiliuotu arba demineralizuotu vandeniu;
 - nusausinami pučiant deguonį arba azotą;
 - vandens lašeliai, kurių galėjo likti, pašalinami bandinį atsargiai šluostant drėgnu lininiu audiniu. Prireikus iš abiejų pusių nusausinami dviem lininėmis audinio atraizomis.

Neturi būti naudojama jokia ultragarsinė įranga. Nuvalytus bandinius galima imti tik už briaunų, ir bandiniai turi būti saugomi taip, kad jų paviršiai nebūtų pažeisti ar užteršti.

- 4.4.2. Bandiniai ne mažiau kaip 48 valandas laikomi esant $20\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 5\text{ }^{\circ}\text{C}$ temperatūrai ir esant $60\% \pm 20\%$ santykiam drėgniui.
- 4.4.3. Bandinys padedamas tiesiogiai prieš sumuojamosios sferos įėjimo angą. Kampas tarp bandinio paviršiaus statmens ir spindulių pluošto ašies neturi būti didesnis kaip 8° .

Kaip parodyta toliau pateiktoje lentelėje, užregistruojami keturi rodmenys:

Rodmuo	Su bandiniu	Su šviesos gaudykle	Su etaloniniu atšvaitu	Identifikuojamoji ypatybė
T_1	Ne	Ne	Taip	Krentantis šviesos srautas
T_2	Taip	Ne	Taip	Visuminis šviesos srautas praėjęs pro bandinį
T_3	Ne	Taip	Ne	Prietaiso išsklaidytas šviesos srautas
T_4	Taip	Taip	Ne	Prietaiso ir bandinio išsklaidytas šviesos srautas

Rodmenys T_1 , T_2 , T_3 ir T_4 dar kartą užregistruojami bandinį padėjus į kitas nurodytas padėtis, kad būtų nustatyta, ar rodmenys yra tokie pat.

Apskaičiuojamas visuminis pralaidumas $T_t = T_2/T_1$.

Difuzinis pralaidumas T_d apskaičiuojamas taip:

$$T_d = (T_4 - T_3(T_2/T_1))/T_1$$

Procentinis matiškumas apskaičiuojamas taip:

$$(T_d/T_t) \times 100\%$$

Abrazyviniais instrumentais bandinio neapdorotame paviršiuje esančių ir vienas nuo kito vienodais atstumais nutolusių keturių taškų pradinis matiškumas apskaičiuojamas pagal pirmiau pateiktą formulę. Apskaičiuojamas kiekvieno bandinio rezultatų vidurkis. Užuoat atlikus keturis matavimus, vidutinė vertė gali būti nustatyta bandinį tolygiai sukant 3 aps./sek. arba greičiau.

Naudojant kiekvieną nedūžtamo stiklo plokštę atliekami trys tos pačios rūšies bandymai. Atlikus bandinių abrazyvinio dilimo bandymą, matiškumas yra naudojamas kaip vienetas paviršiaus dilimui matuoti. Abrazyviniais instrumentais apdoroto ploto išsklaidytoji šviesa matuojama pagal pirmiau nurodytą formulę mažiausiai keturiuose vienodu atstumu vienas nuo kito apdorotame plote esančiuose taškuose.

Apskaičiuojamas kiekvieno bandinio rezultatų vidurkis. Užuoat atlikus keturis matavimus, vidutinė vertė gali būti nustatyta bandinį tolygiai sukant 3 aps./sek. arba greičiau.

- 4.5. Ar atlikti abrazyvinio dilimo bandymą, turi spręsti pati laboratorija, atsižvelgusi į jai prieinamą informaciją. Išskyrus stiklo plastiko medžiagas, pvz., pradėjus naudoti kitą tarpfluoksnį arba pakeitus medžiagos storį paprastai nėra būtina atlikti kito bandymo.

4.6. Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

5. ATSPARUMO DIDELEI TEMPERATŪRAI BANDYMAS

5.1. **Bandymų procedūra**

Iš trijų priekinio lango stiklų arba, jeigu reikia, iš trijų kitų, ne priekinio lango, stiklų laboratorijos paimti trys eksperimentiniai pavyzdžiai arba trys bandiniai, kurių dydis bent 300 mm × 300 mm, o vienos iš bandinio kraštinių matmenys atitinka plokštės viršutinės briaunos kraštinę, įkaitinami iki 100 °C. Ši temperatūra išlaikoma dvi valandas, po to eksperimentinis (-iai) pavyzdys (-džiai) ataušinami iki kambario temperatūros.

Jeigu nedūžtamo stiklo plokštės abu išoriniai paviršiai yra iš neorganinės medžiagos, tam, kad būtų išvengta pernelyg didelio šiluminio smūgio, bandymą galima atlikti eksperimentinį pavyzdį nurodytam laikui vertikaliai pavidinti į verdantį vandenį. Jeigu pavyzdžiai yra išpjauti iš priekinio lango stiklų, viena tokio bandinio kraštinė turi būti priekinio lango stiklo briauna.

5.2. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

	Bespalvis	Spalvotas
Tarp sluoksnių spalva	1	2

Į kitas antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

5.3. **Rezultatų aiškinimas**

5.3.1. Atsparumo didelei temperatūrai bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu pūslių arba kitų defektų neatsiranda toliau negu per 15 mm nuo nepjautinių arba toliau negu per 25 mm nuo pjautinių bandinio ar pavyzdžio kraštų, arba toliau negu per 10 mm nuo visų įtrūkių, kurie gali atsirasti atliekant bandymą.

5.3.2. Sudėtinės dalies tipui patvirtinti pateiktas bandinių arba pavyzdžių rinkinys laikomas atitinkančiu atsparumo didelei temperatūrai bandymo reikalavimus, jeigu įvykdoma viena iš šių sąlygų:

5.3.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus, arba

5.3.2.2. vieno bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, tačiau bandymų, atliktų naudojant kitą bandinių ar pavyzdžių rinkinį, rezultatai reikalavimus atitinka.

6. ATSPARUMO SPINDULIUOTEI BANDYMAS

6.1. **Bandymo metodas**

6.1.1. Aparatūra

6.1.1.1. Spinduliuotės šaltinis – tai vidutinio slėgio gyvsidabrio garų lankinė lempa su vamzdiniu kvarciniu balionu, iš kurio išsiurbtas ozonas; lempos baliono ašis yra vertikali. Vardiniai lempos matmenys: ilgis 360 mm, skersmuo 9,5 mm. Lempos lanko ilgis 300 mm ± 4 mm. Lempa turi veikti 750 W ± 50 W galia.

Galima naudoti bet kokį kitą spinduliuotės šaltinį, kurio poveikis yra toks pat, kaip ir pirmiau nurodytos lempos. Norint patikrinti, ar kito spinduliuotės šaltinio poveikis yra toks pat, yra lyginama energijos, išspinduliuotos 300–450 mm ilgio bangomis, kiekis (visos kito ilgio bangos eliminuojamos atitinkamais filtrais). Kitas spinduliuotės šaltinis po to naudojamas su šiais filtrais.

Jeigu bandant nedūžtamo stiklo plokštės nėra patenkinamo ryšio tarp šio bandymo ir jų naudojimo sąlygų, bandymo sąlygas reikėtų įvertinti iš naujo.

6.1.1.2. Elektros tiekimo transformatorius ir kondensatorius, galintis lempai (6.1.1.1.) tiekti ne mažesnę kaip 1 100 V pradinę didžiausią įtampą ir 500 V ± 50 V darbinę įtampą.

6.1.1.3. Įtaisas eksperimentiniams pavyzdžiams pritvirtinti ir sukuti 1 aps./min – 5 aps./min apie viduryje esantį spinduliuotės šaltinį, kad šviesos srautas būtų tolygus.

6.1.2. Bandiniai

6.1.2.1. Bandinių matmenys 76 mm × 300 mm.

6.1.2.2. Bandiniai laboratorijoje išpjaunami iš plokštės viršutinės dalies taip, kad:

- bandinių iš ne priekinio lango stiklo plokštės viršutinis kraštas sutampa su viršutiniu plokštės kraštu,
- bandinių iš priekinio lango stiklų viršutinis kraštas sutampa su viršutine riba zonos, kurios pastovus skaidrumas turi būti patikrintas ir nustatytas pagal šio priedo 9.1.2.2 punkto nuostatas.

6.1.3. Bandymo procedūra

Prieš trijų bandinių ekspoziciją patikrinkite šių bandinių šviesos pralaidumo koeficientą, nustatytą pagal šio priedo 9.1.1–9.1.2 punktų nuostatas. Dalį kiekvieno bandinio uždenkite, kad neapšviestų šviesta, ir tada įdėkite bandinį į bandymo agregatą lygiagrečiai lempos ašiai ir 230 mm atstumu nuo lempos ašies. Atlikdami bandymą bandinių temperatūrą palaikykite $45\text{ °C} \pm 5\text{ °C}$. Kiekvieno eksperimentinio pavyzdžio paviršius, kuris bus pažeidžiamoji išorinė traktoriaus dalis, turi būti atkreiptas į lempą. Jeigu naudojama 6.1.1.1 punkte nurodyta lempa, bandinio ekspozicija yra 100 valandų.

Po ekspozicijos dar kartą išmatuokite kiekvieno bandinio ploto, kuris buvo eksponuotas, pastovų šviesos pralaidumo koeficientą.

6.1.4. Kiekvienas bandinys arba eksperimentinis pavyzdys (iš viso trys) pagal pirmiau išdėstytą tvarką yra veikiamas tokia spinduliuote, kad bandinio arba eksperimentinio pavyzdžio kiekvieno taško spinduliuotės poveikis tarp sluoksniui atitiktų $1\ 400\ \text{W/m}^2$ saulės spinduliuotę, trunkančią 100 valandų.

6.2. Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai

	Bespalvis	Spalvotas
Stiklo spalva	2	1
Tarpsluoksnių spalva	1	2

Į kitas antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

6.3. Rezultatų aiškinimas

6.3.1. Atsparumo spinduliuotei bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus jeigu:

6.3.1.1. pagal šio priedo 9.1.1–9.1.2 punktų nuostatas išmatuotas bendras šviesos pralaidumo koeficientas, palyginti su pirmine koeficiento verte, kol bandinys nebuvo veikiamas energetine ekspozicija, nesumažėja daugiau negu iki 95 % ir jokių būdu nesumažėja daugiau negu:

6.3.1.1.1. iki 70 % – stiklo plokščių, kitų ne priekinio lango, kurios turi atitikti reikalavimus vairuotojo regėjimo laukui visomis kryptimis;

6.3.1.1.2. iki 75 % – priekinio lango stiklų tame plote, kuriame turi būti patikrintas pastovus šviesos pralaidumo koeficientas, kaip apibrėžta toliau 9.1.2.2 punkte.

6.3.1.2. Bandinys arba eksperimentinis pavyzdys po to, kai buvo veikiamas energetine ekspozicija, vis dėlto gali įgauti tam tikrą spalvą, kai apžiūrimas prieš baltą foną, tačiau neturi būti matoma jokių kitų defektų.

6.3.2. Sudėtinės dalies tipui patvirtinti pateiktas bandinių arba pavyzdžių rinkinys laikomas atitinkančiu atsparumo spinduliuotei bandymo reikalavimus, jeigu įvykdoma viena iš šių sąlygų:

6.3.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus, arba

6.3.2.2. vieno bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, tačiau kitų bandymų, atliktų naudojant kitą bandinių ar pavyzdžių rinkinį, rezultatai reikalavimus atitinka.

7. ATSPARUMO DRĖGMEI BANDYMAS

7.1. **Bandymo procedūra**

Trys kvadratinės formos bandiniai, kurių kraštinės bent 300 mm × 300 mm ilgio, arba eksperimentiniai pavyzdžiai dvi savaites vertikaliai laikomi uždarame inde, kuriame palaikoma 50 °C ± 2 °C temperatūra ir 95 % ± 4 % santykinis drėgnis ⁽¹⁾.

Bandiniai paruošiami taip, kad:

- kiekvieno bandinio vienas kraštas būtų priekinio lango stiklo kraštu;
- jeigu keletas bandinių yra bandomi vienu metu, tarp jų turėtų būti paliktas tam tikras tarpas.

Turi būti imtasi atsargumo priemonių, kad ant bandymo kameros sienelių arba lubų susikondensavę lašai neužtikštų ant bandinių.

7.2. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

	<i>Bespalvis</i>	<i>Spalvotas</i>
Tarp sluoksnių spalva	1	2

Į kitas antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

7.3. **Rezultatų aiškinimas**

7.3.1. Nedūžtamo stiklo plokštės laikomos atitinkančiomis atsparumo drėgmei bandymo reikalavimus, jeigu paprastą arba apdorotą tripleksą dvi valandas, o plėvele padengtas stiklo plokštės bei kitus stiklus, padengtus plėvele – 48 valandas palaikius bandymo kameroje, kur sukurtos aplinkos sąlygos, ant jų didesniu kaip 10 mm atstumu nuo nepjautinių kraštų arba didesniu kaip 15 mm atstumu nuo pjautinių kraštų neaptinkama jokių didesnių pakitimų.

7.3.2. Sudėtinės dalies tipui patvirtinti pateiktas bandinių arba pavyzdžių rinkinys laikomas atitinkančiu atsparumo drėgmei bandymo reikalavimus, jeigu įvykdoma viena iš šių sąlygų:

7.3.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus arba

7.3.2.2. vieno bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, tačiau kitų bandymų, atliktų naudojant kitą bandinių ar pavyzdžių rinkinį, rezultatai reikalavimus atitinka.

8. ATSPARUMO TEMPERATŪROS POKYČIAMS BANDYMAS

8.1. **Bandymo metodas**

Du 300 mm × 300 mm dydžio bandiniai 6 valandoms įdedami į uždara bandymo kamerą, kurioje yra – 40 °C ± 5 °C temperatūra; po to bandiniai valandą palaikomi 23 °C ± 2 °C aplinkos oro temperatūroje arba laukiama tol, kol jų temperatūra nusistovi. Po to bandiniai 3 valandas laikomi 72 °C ± 2 °C temperatūros oro sraute. Ataušę iki 23 °C ± 2 °C aplinkos temperatūros yra ištiriami.

8.2. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

	<i>Bespalvis</i>	<i>Spalvotas</i>
Plėvelės tarp sluoksnių arba dangos spalva	1	2

Į kitas antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

8.3. **Rezultatų aiškinimas**

Atsparumo temperatūros pokyčiams bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu bandiniai nesutrūksta, netampa neskaidrūs, nesusisluoksniuoja ir jeigu neaptinkama kitų akivaizdžių defektų.

(¹) Pagal šio bandymo reikalavimus ant bandinių neturi kondensuotis vandens garai.

9. OPTINĖS YPATYBĖS

9.1. Šviesos pralaidumo bandymas

9.1.1. Aparatūra

9.1.1.1. Šviesos šaltinis – tai kaitinimo lempa, kurios kaitinimo siūlas yra gretasienyje (1,5 mm × 1,5 m × 3 mm). Lempos kaitinimo siūlo įtampa turi būti tokia, kad spalvinė temperatūra būtų $2\,856\text{ K} \pm 50\text{ K}$. Įtampa stabilizuojama $\pm 1/1\,000$ ribose. Įtampai patikrinti naudojamas įtaisas turi būti atitinkamo tikslumo.

9.1.1.2. Optinė sistema, sudaryta iš lęšio, kurio židinytis yra bent 500 mm ir kuris patikslintas atsižvelgiant į chromatinę aberaciją. Visa aktyvioji lęšio anga neturi būti didesnė kaip $f/20$. Atstumas tarp lęšio ir šviesos šaltinio turi būti sureguliuotas taip, kad šviesos spindulių pluoštas būtų tikrai lygiagretus.

Norint šviesos spindulių pluoštelio skersmenį apriboti iki $7\text{ mm} \pm 1\text{ mm}$, yra įterpiama diafragma. Ši diafragma įterpiama $100\text{ mm} \pm 50\text{ mm}$ atstumu nuo lęšio, kitoje šviesos šaltinio pusėje. Matavimo taškas pasirenkamas šviesos spindulių pluoštelio viduryje.

9.1.1.3. Matavimų įranga. Imtuvo santykinis spektrinis jautris iš esmės turi sutapti su standartinio fotometrinio imtuvo, naudojamo esant dienos matomumui, santykiniu spektriniu šviesos našumu, kurį tokiam prietaisui yra nustatę CIE (Tarptautinė apšvietimo komisija, pranc. *Commission Internationale de l'Éclairage*). Šviesai jautrus imtuvo paviršius yra padengtas difuzine medžiaga. Jautraus paviršiaus plotas turi būti bent du kartus didesnis už optinės sistemos spinduliuojamą šviesos spindulių pluošto skerspjūvį. Jeigu naudojamas fotometrinis rutulys, jo angos skerspjūvis turi būti bent du kartus didesnis už lygiagrečio spindulių pluošto dalies pjūvį.

Imtuvo ir su juo sujungto matuoklio tiesiškumas turi sudaryti daugiau negu 2 % skalės aktyviosios dalies. Imtuvas turi būti šviesos spindulių pluošto ašyje.

9.1.2. Bandymo procedūra

Prietaisą, fiksuojantį imtuvo suveikimą, sureguliuokime taip, kad šviesos spindulių pluošto sklaidimo trajektorijoje neįstaciūs nedūžtamo stiklo plokštės šio prietaiso rodyklė skalėje būtų prie padalos žymės 100. Kai į imtuvą šviesa nepatenka, prietaiso rodyklė turi būti prie nulio.

Nedūžtamo stiklo plokštę įstatykite tarp diafragmos ir imtuvo, ją pakreipdami taip, kad šviesos spindulių pluošto kritimo kampas būtų $0^\circ \pm 5^\circ$. Matuojamas nedūžtamo stiklo plokštės pastovus šviesos pralaidumas. Kiekviename matavimo taške yra užregistruojamas skalės padalų skaičius n , kurį parodo matuoklis. Pastovus šviesos pralaidumas $\tau_r = n/100$.

9.1.2.1. Bandant priekinio lango stiklus galima naudoti kitus pasirinktus bandymo atlikimo būdus. Šiuo atveju naudojami arba iš priekinio lango stiklo pačios plokščiausios dalies išpjauti bandiniai, arba specialiai paruošti plokšti kvadratai, kurių medžiaga ir storis yra tokie pat kaip ir priekinio lango stiklų. Matuojama stiklo plokštei statmena kryptimi.

9.1.2.2. Bandymas atliekamas šio priedo 9.2.5.2 punkte nurodytame I plote.

9.1.2.3. Bandant traktorius, kuriuose I ploto, apibūdinto 9.2.5.2 punkte, apibrėžti negalima, bandymas atliekamas I' plote, kaip apibrėžta šio priedo 9.2.5.3 punkte.

9.1.3. Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai

	Bespalvis	Spalvotas
Stiklo spalva	1	2
Sluoksniuotų priekinio lango stiklų	1	2
tarpsluoksniu spalva		
	Nesumontuotos	Sumontuotos
Šešėlių ir (arba) patamsintos juostos	1	2

[kitas antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

9.1.4. Rezultatų aiškinimas

9.1.4.1. Priekinio lango stiklų pastovus šviesos pralaidumas, išmatuotas pagal 9.1.2 punkto nuostatas turi būti nemažesnis kaip 75 %, o kitų, ne priekinių langų, stiklų – ne mažesnis kaip 70 %.

9.1.4.2. Langų, įstatytų vairuotojo regėjimo lauko nesvarbiose vietose (pvz., įstiklintas stogas), pastovus šviesos pralaidumo koeficientas gali būti mažesnis už 70 %. Langai, kurių pastovus šviesos pralaidumo koeficientas yra mažesnis kaip 70 %, turi būti pažymėti atitinkamu simboliu.

9.2. **Optinio iškraipymo bandymas**

9.2.1. Taikymo sritis

Nurodytas būdas – tai projekcinis būdas, kurį taikant galima įvertinti nedūžtamo stiklo plokštės optinį iškraipymą.

9.2.1.1. Apibrėžimai

9.2.1.1.1. Optinis nuokrypis – tai kampas tarp tikrosios ir tariamosios taško matymo per nedūžtamo stiklo plokštę krypties, kai kampo dydis yra žiūrėjimo trajektorijos pokrypio, stiklo plokštės storio, jos pakrypimo ir išlinkio spindulio tame taške, kuriame žiūrėjimo trajektorija kerta stiklo plokštę, funkcija.

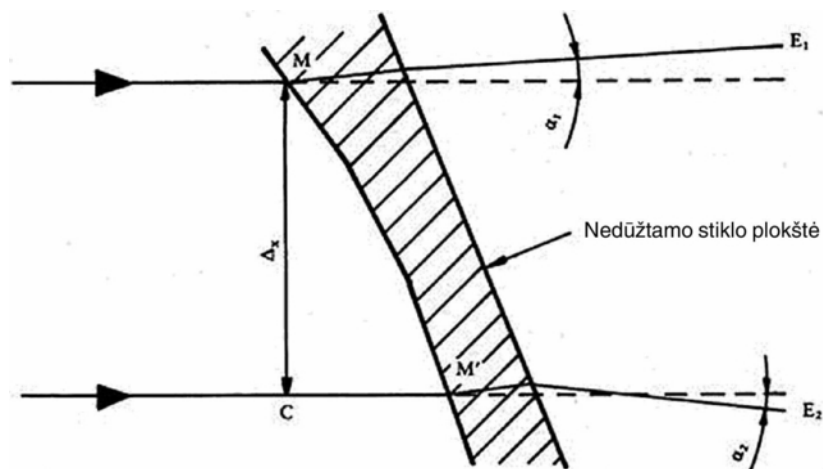
9.2.1.1.2. Optinis iškraipymas MM' kryptimi – tai kampinio nuokrypio algebrinis skirtumas Δ_a , išmatuotas tarp dviejų nedūžtamo stiklo plokštės paviršiaus taškų M ir M' , kai atstumas tarp šių taškų yra toks, kad jų projekcijos stačiu kampu į žiūrėjimo kryptį yra atskirtos nustatytu atstumu Δ_x (žr. 6 paveikslą).

Nuokrypis, nukreiptas prieš laikrodžio rodyklę, yra laikomas teigiamu, o nukreiptas pagal laikrodžio rodyklę – neigiamu.

9.2.1.1.3. Optinis iškraipymas M taške – optinis iškraipymas didžiausias visomis MM' kryptimis iš taško M .

9.2.1.2. Aparatūra

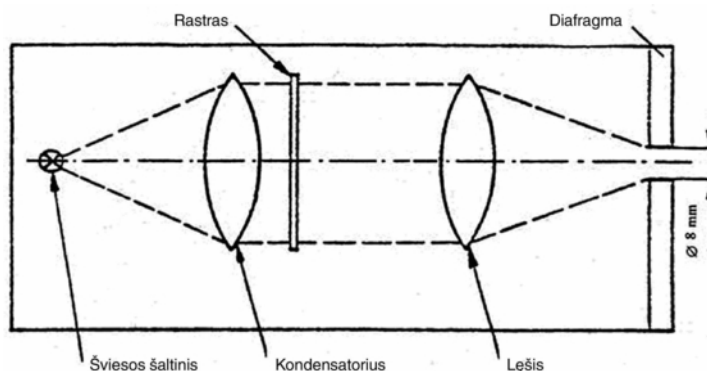
Taikant šį būdą atitinkamas rastras per tiriamą nedūžtamo stiklo plokštę projektuojamas ekrane. Matuojami dėl šviesos spindulių pluošto sklaidimo trajektorijoje pastatytos nedūžtamo stiklo plokštės atsiradę projektuojamo atvaizdo pavidalo skirtumai – tai yra optinio iškraipymo dydžiai. Aparatūra yra sudaryta iš dalių, išdėstytų taip, kaip parodyta 9 paveiksle.

6 paveikslas – Optinio iškraipymo schema

Pastabos: $\Delta_a = \alpha_1 - \alpha_2$, t. y. optinis iškraipymas MM' kryptimi.

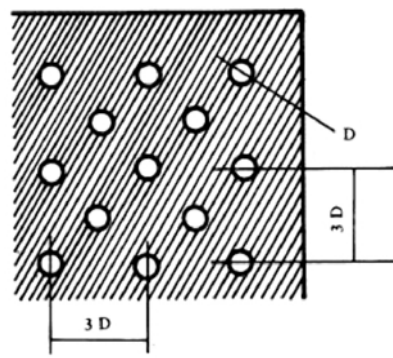
$\Delta_x = MC$, t. y. atstumas tarp dviejų tiesių, lygiagrečių žiūrėjimo krypties ir kertančių taškus M ir M' .

7 paveikslas – Projekcinio aparato optinių dalių išdėstymas

9.2.1.2.1. Geros kokybės, su didelio intensyvumo šviesos šaltiniu projekcinis aparatas, kurio charakteristikos gali būti šios:

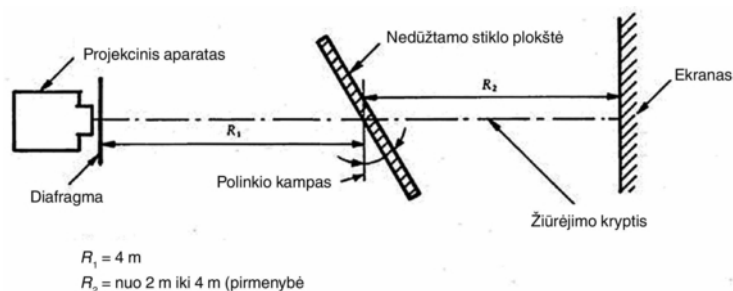
- židinio nuotolis bent 90 mm,
- anga maždaug 1/2,5,
- 150 W kvarco halogeninė lempa (jeigu naudojama be filtro),
- 250 W kvarco halogeninė lempa (jeigu naudojamas žalios spalvos filtras).

8 paveikslas – Rastro dalis stambiu masteliu

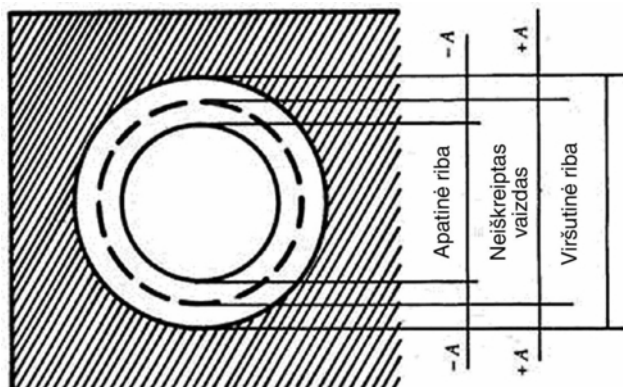
Projekcinio aparato schema pateikta 7 paveiksle. 8 mm skersmens diafragma yra įstatyta maždaug 10 mm nuo priekinio lęšio.

9.2.1.2.2. Rastras, pavyzdžiui, šviesių skylučių tamsiame fone matrica (žr. 8 paveikslą). Rastras turi būti pakankamai geros kokybės ir kontrastingumo, kad atiktinų matavimų paklaida būtų mažesnė kaip 5 %. Jeigu iširtina nedūžtamo stiklo plokštė nėra įstatyta, apskritų skylučių matmenys turi būti tokie, kad per jas sklindant šviesai ekrane atsirasų daugybė $((R_1 + R_2)/R_1)\Delta_x$ skersmens apskritimų, kai $\Delta_x = 4$ mm (žr. 6 ir 9 paveikslus).

9 paveikslas – Aparatūros parengimas optinio iškraipymo bandymui

- 9.2.1.2.3. Atraminis stendas, geriausiai tinkantis vertikaliai ir horizontaliai nedūžtamo stiklo plokštės tyrimui, taip pat jos pasukimui.
- 9.2.1.2.4. Tikrinimo šablonas matmenų pokyčiams išmatuoti, jeigu reikia greitai įvertinti. Tinkamas modelis pateiktas 10 paveiksle.

10 paveikslas – Tinkamo tikrinimo šablono modelis

- 9.2.1.3. Bandyimo procedūra

- 9.2.1.3.1. Bendroji dalis

Nedūžtamo stiklo plokštę nustatyto polinkio kampu pritvirtinkite atraminiam stende (9.2.1.2.3). Gaukite rastoro atvaizdą projektuodami jį per tiriamąjį plotą. Tam, kad būtų iširtas visas nurodytas nedūžtamo stiklo plotas, plokštę pasukite arba pakreipkite vertikaliai ar horizontaliai.

- 9.2.1.3.2. Įvertinimas naudojant tikrinimo šablona

Jeigu pakanka apytikrio įvertinimo, kurio paklaidos rėžis nėra didesnis kaip 20 %, dydis A apskaičiuojamas (žr. 10 paveikslą) iš nuokrypio pokyčio ribinės vertės $\Delta\alpha_L$ ir R_2 vertės (atstumas nuo nedūžtamo stiklo plokštės iki ekrano):

$$A = 0,145 \Delta\alpha_L \cdot R_2$$

Santykis tarp gauto atvaizdo skersmens Δd ir kampinio nuokrypio $\Delta\alpha$ apskaičiuojamas:

$$\Delta d = 0,29 \Delta\alpha \cdot R_2$$

čia:

Δd Yra išreikšta milimetrais,

A Yra išreikšta milimetrais,

$\Delta\alpha_L$ Yra išreikšta lanko minutėmis,

$\Delta\alpha$ Yra išreikšta lanko minutėmis, ir

R_2 Yra išreikšta metrais.

- 9.2.1.3.3. Matavimas fotoelementu

Jeigu būtinas tikslus matavimas, kurio paklaidos rėžis nėra didesnis kaip ribinės vertės 10 %, Δd matuojamas optinėje ašyje iki taško, kuris atitinka pusę didžiausio intensyvumo.

- 9.2.1.4. Rezultatų išraiška

Nedūžtamo stiklo plokštės optinis iškreipimas apskaičiuojamas bet kuriame paviršiaus taške visomis kryptimis išmatavus Δd norint surasti Δd maks.

9.2.1.5. Kitas būdas

Be projekcinės technikos, jeigu išlaikomas 9.2.1.3.2 ir 9.2.1.3.3 punktuose nurodytas matavimų tikslumas, leidžiama taikyti stereoskopinę techniką.

9.2.1.6. Nuotolis Δ_x turi būti 4 mm.

9.2.1.7. Priekinio lango stiklas turi būti pritvirtintas pakreiptas tokiu pat kampu, kokiu jis įmontuojamas traktoriuje.

9.2.1.8. Optinė ašis horizontalioje plokštumoje turi būti išlaikyta beveik statmena priekinio lango projekcijai toje plokštumoje.

9.2.2. Matavimai atliekami I zonoje, apibrėžtoje šio priedo 9.2.5.2 punkte.

9.2.2.1. Su traktoriais, kuriuose šio priedo 9.2.5.2 punkte apibrėžtos I zonos nustatyti negalima, bandymas atliekamas I' zonoje, kaip apibrėžta šio priedo 9.2.5.3 punkte.

9.2.2.2. Traktoriaus tipas

Bandymas turi būti pakartotas, jeigu priekinio lango stiklas įmontuotinas tokio tipo traktoriuje, kurio priekinis regėjimo laukas yra skirtingas negu to tipo traktoriaus, kurio priekinio stiklo langui jau suteiktas patvirtinimas.

9.2.3. Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai

9.2.3.1. Medžiagos rūšis

Poliruotas (veidrodinis) stiklas

Lietasis stiklas

Lakštinis stiklas

1

1

2

9.2.3.2. Kitos antrinės charakteristikos

Į kitas antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

9.2.4. Bandinių skaičius

Bandymui atlikti turi būti pateikti 4 bandiniai.

9.2.5. Traktoriaus priekinio lango stiklo regėjimo lauko apibrėžimas

9.2.5.1. Regėjimo laukas apibrėžiamas atsižvelgiant:

9.2.5.1.1. į atskaitos tašką, apibrėžtą Direktyvos 2008/2/EB I priedo 1.2 punkte. Šis taškas toliau pažymėtas kaip O;

9.2.5.1.2. į tiesę OQ, kuri yra horizontali tiesė, kertanti atskaitos tašką ir statmena traktoriaus vidurinei išilginei plokštumai;

9.2.5.2. į priekinio lango stiklo I zoną, kuri nustatoma ten, kur priekinio lango stiklas susikerta su keturiomis toliau apibrėžtomis plokštumomis:

P_1 — vertikali plokštuma, kertanti tašką O ir sudaranti 15° kampą į kairę nuo traktoriaus vidurinės išilginės plokštumos,

P_2 — vertikali plokštuma, maždaug ties traktoriaus vidurine išilgine plokštuma simetriška P_1 plokštumai.

Jeigu šio reikalavimo neįmanoma laikytis (pvz., jei nėra simetrinės vidurinės išilginės plokštumos), P_2 plokštuma laikoma plokštuma, kuri maždaug ties traktoriaus išilgine plokštuma, kertančia atskaitos tašką, yra simetriška P_1 plokštumai,

P_3 — plokštuma, kertanti tiesę OQ ir virš horizontalios plokštumos sudaranti 10° kampą,

P_4 — plokštuma, kertanti tiesę OQ ir po horizontalia plokštuma sudaranti 8° kampą.

9.2.5.3. Traktorių, kurių I zonos nustatyti negalima, kaip apibrėžta šio priedo 9.2.5.2 punkte, I' zona yra visas priekinio lango stiklo paviršius.

9.2.6. Rezultatų aiškinimas

Yra laikoma, kad priekinio lango stiklo tipas atitinka reikalavimus dėl optinio iškraipymo, jeigu keturių bandinių, pateiktų bandymui atlikti, optinio iškraipymo didžiausioji vertė I arba I' zonoje neviršija dviejų lanko minučių (2').

9.2.6.1. 100 mm pločio pakraštinėje zonoje negali būti atliekamas joks matavimas.

9.2.6.2. Jei priekinio lango stiklai sudaryti iš kelių dalių, negalima atlikti matavimo 35 mm pločio juostoje, jos plotį pradedant skaičiuoti nuo stiklo plokštės krašto, kuris gali būti greta šią plokštę dalijančios detalės.

9.3. Antrinio atvaizdo atskyrimo bandymas

9.3.1. Taikymo sritis

Bandymui atlikti galima taikyti du pripažintus metodus:

- žiedinės diafragmos, ir
- kolimacinio teleskopo.

Šiuos bandymų metodus prirėikus galima taikyti sudėtinės dalies tipui patvirtinti, kokybei kontroliuoti arba produkcijai įvertinti.

9.3.1.1. Žiedinės diafragmos bandymas

9.3.1.1.1. Aparatūra

Naudojant šį metodą į apšviestą žiedinę diafragmą yra žiūrima per nedūžtamo stiklo plokštę. Diafragma turi būti taip suprojektuota, kad atliekant bandymą būtų galima nustatyti, ar stiklas atitinka reikalavimus, ar ne.

Pageidautina, kad žiedinė diafragma būtų vieno iš šių tipų:

- a) apšviesta diafragma su išpjautu žiedu (jo išorinis skersmuo D), kuris x metrų atstumu esančiame taške (11a paveikslas) šviesos spindulių pluoštelį sutraukia η lanko minučių kampų; arba
- b) apšviesta diafragma su išpjautu žiedu ir jo viduryje esančia dėme, kurių matmenys yra tokie, kad atstumui nuo dėmės krašto iki žiedo vidinės dalies artimiausio taško esant D , x metrų atstumu esančiame taške (11b paveikslas) šviesos spindulių pluoštelis būtų sutraukiamas η lanko minučių kampų;

čia:

H antrinio atvaizdo atskyrimo ribinė vertė,

X atstumas nuo nedūžtamo stiklo plokštės iki diafragmos (ne mažiau kaip 7 m),

D Yra apskaičiuojama pagal lygtį:

$$D = x \cdot \tan \eta$$

Apšviesta diafragma yra sudaryta iš dėžės (jos matmenys maždaug 300 mm × 300 mm × 150 mm), kurioje yra šviesos šaltinis. Šios dėžės priekinę dalį dažniausiai sudaro juodu nepermatomu popieriumi uždengtas arba juodais matiniais dažais nudažytas stiklas. Dėžė yra apšviečiama tinkamu šviesos šaltiniu. Dėžės vidus yra išdažytas baltais matiniais dažais. Dėžė turėtų būti patogi naudojant ir kitų formų diafragmas, pavyzdžiui, tokios formos, kokia parodyta 14 paveiksle. Sistemą, kurioje naudojama diafragma, galima pakeisti vaizdo projektavimo sistema ir projektuojamus atvaizdus stebėti ekrane.

9.3.1.1.2. Bandymo procedūra

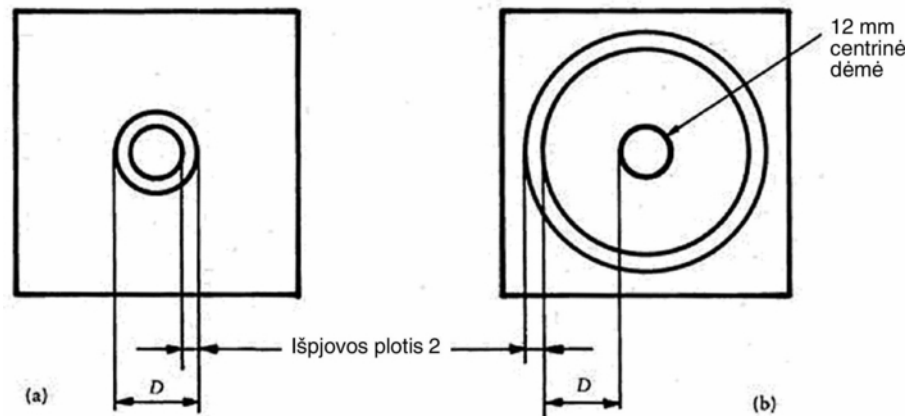
Tinkamame stende nedūžtamo stiklo plokštė, pakreipta nurodytu kampų, sumontuojama taip, kad stebima būtų diafragmos vidurį kertančioje horizontalioje plokštumoje.

Į dėžę, kurios viduje yra šviesos šaltinis, per kiekvieną tiriamąją stiklo plokštės vietą, norint nustatyti, ar atsiranda apšviestos diafragmos antrinis atvaizdas, turi būti žiūrima būnant tamsiame kambaryje arba kambarėje, kuriame tvyro prietema. Jei reikia, nedūžtamo stiklo plokštė pasukama, kad būtų užtikrinta reikiama žiūrėjimo kryptis. Gali būti žiūrima pro monoklį.

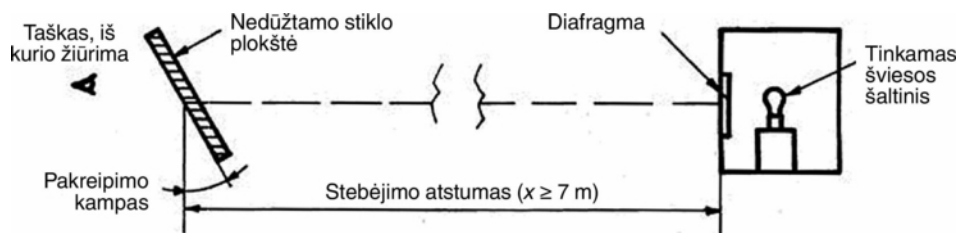
9.3.1.1.3. Rezultatų suformulavimas

Nustatykite, ar:

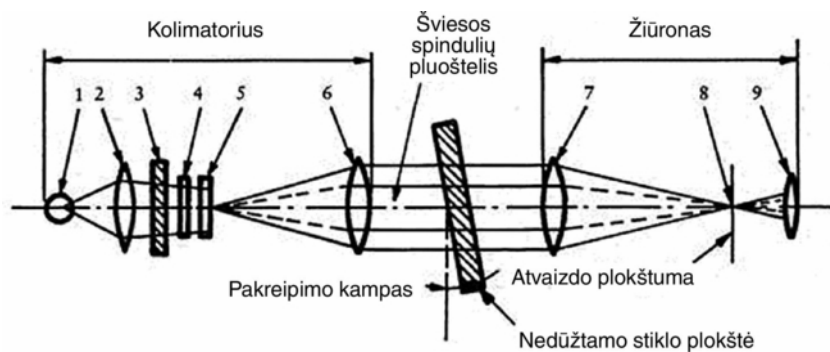
- naudojant a diafragmą (žr. 11a paveikslą) atsiskiria žiedo pirminis ir antrinis atvaizdas, t. y. ar viršijama η ribinė vertė, arba
- naudojant b diafragmą (žr. 11b paveikslą) dėmės antrinis atvaizdas pasislenka už taško, kuriame jis liečiasi su žiedo vidiniu kraštu, t. y. ar viršijama η ribinė vertė.

11 paveikslas – Diafragmų matmenys

12 paveikslas – Aparatūros schema

1. Lempos balionas
2. Kondensoriaus anga $> 8,6$ mm
3. Matinis stiklas, kurio anga didesnė už kondensoriaus angą
4. Spalvotas filtras, kurio viduryje esančios angos skersmuo – maždaug $0,3$ mm; skersmuo $> 8,6$ mm
5. Polinių koordinacių plokštelė, skersmuo $> 8,6$ mm
6. Achromatinis lęšis, $f \geq 86$ mm, anga – 10 mm
7. Achromatinis lęšis, $f \geq 86$ mm, anga – 10 mm
8. Tamsi dėmė, skersmuo – maždaug $0,3$ mm
9. Achromatinis lęšis, $f = 20$ mm, anga ≤ 10 mm

13 paveikslas – Aparatūra kolimacinio teleskopo bandymui

9.3.1.2. Kolimacinio teleskopo bandymas

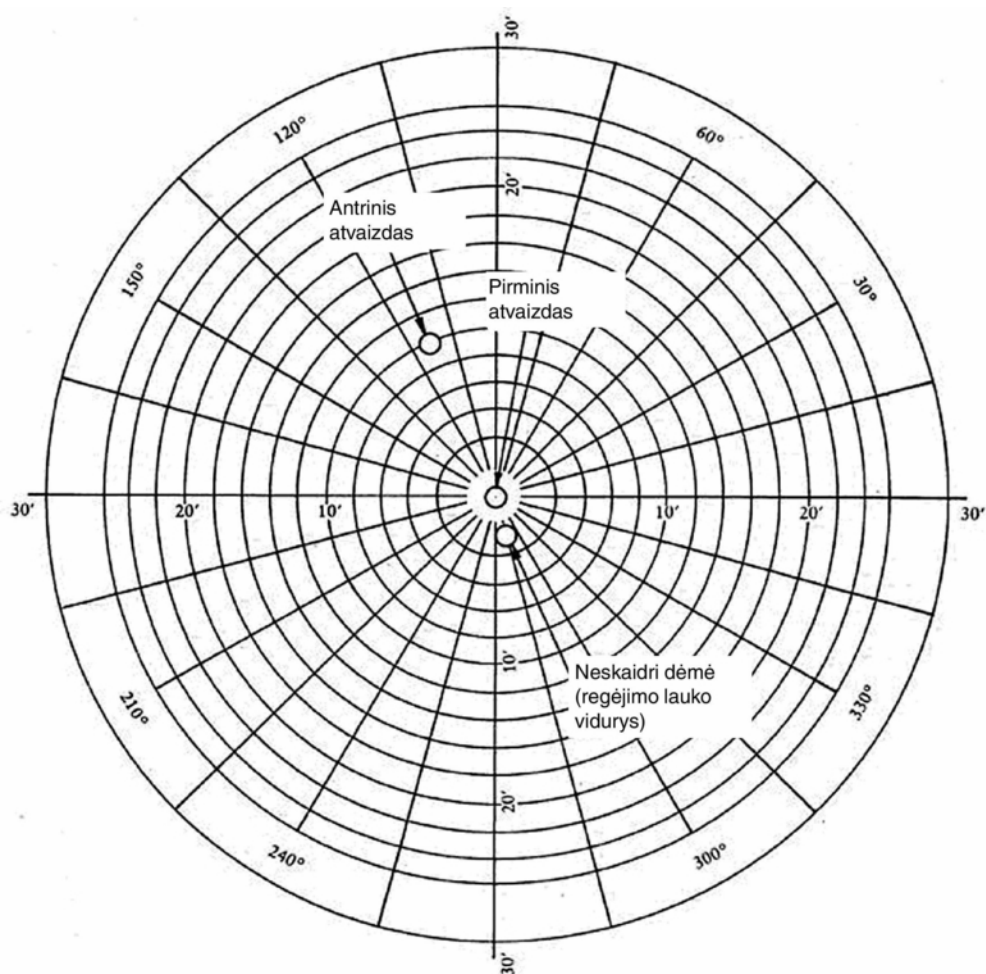
Jeigu būtina, taikoma šiame punkte aprašyta bandymo procedūra.

9.3.1.2.1. Aparatūra

Aparatūrą sudaro kolimatorius ir žiūronas ir ji gali būti sumontuota pagal 13 paveiksle pateiktą schemą. Tačiau gali būti naudojama ir kitokia lygiavertė optinė sistema.

9.3.1.2.2. Bandymo procedūra

Kolimatorius suformuoja poliarinių koordinacių sistemos beribį atvaizdą su šviesia dėmėle viduryje (žr. 14 paveikslą). Žiūrono židinio plokštumoje, optinėje ašyje yra maža neskaidri dėmė, kurios skersmuo šiek tiek didesnis už šviesios dėmelės atvaizdą. Žiūronas nukreipiamas taip, kad neskaidri dėmė užstotų šviesią dėmelę.

14 paveikslas – Stebėjimo pavyzdys, kai bandoma kolimacinio teleskopo metodu

Kai bandinys, naudojamas antriniam atvaizdai sukurti, yra padedamas tarp žiūrono ir kolimatoriaus, tam tikru atstumu nuo polinių koordinacių sistemos vidurio atsiranda antras, ne toks ryškus taškas. Antrinio atvaizdo atskyrimas gali būti užregistruotas kaip atstumas tarp taškų, matomų per žiūroną (žr. 14 paveikslą). (Optinis išskirpimas – tai atstumas tarp tamsios dėmės ir polinės koordinacių sistemos viduryje esančio ryškaus taško.)

9.3.1.2.3. Rezultatų suformulavimas

Nedūžtamo stiklo plokštė pirmiausia tikrinama nesudėtinga skenavimo technika norint nustatyti vietą, kurioje antrinio atvaizdo poslinkis yra didžiausias. Tada tokia vieta ištiriama kolimatoriumi atitinkamu kritimo kampų. Išmatuojamas didžiausias antrinio atvaizdo išsiskyrimas.

9.3.1.3. Stebėjimo kryptis horizontalioje plokštumoje turi būti beveik statmena priekinio lango stiklo projekcijai toje plokštumoje.

9.3.2. 9.2.2 punkte apibrėžtose zonose matuojama atsižvelgiant į traktoriaus kategoriją.

9.3.2.1. Traktoriaus tipas

Bandymas turi būti pakartotas, jeigu priekinio lango stiklas įmontuotinas tokio tipo traktoriuje, kurio priekinis regėjimo laukas yra skirtingas negu to tipo traktoriaus, kurio priekinio stiklo langui jau suteiktas patvirtinimas.

9.3.3. Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai

9.3.3.1. Medžiagos rūšis

Poliruotas (veidrodinis) stiklas

Lietasis stiklas

Lakštinis stiklas

1

1

2

9.3.3.2. Kitos antrinės charakteristikos

Į kitas antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

9.3.4. Bandinių skaičius

Bandymui atlikti turi būti pateikti 4 bandiniai.

9.3.5. Rezultatų aiškinimas

Priekinio lango stiklo tipas laikomas atitinkančiu reikalavimus, keliamus antrinio atvaizdo atskyrimui, jeigu visų keturių bandinių, pateiktų bandymui atlikti, atstumas tarp pirminio ir antrinio atvaizdo neviršija 15 lanko minučių (15').

9.3.5.1. 100 mm pločio pakraštinėje zonoje negali būti atliekamas joks matavimas.

9.3.5.2. Jei priekinio lango stiklai, sudaryti iš kelių dalių, negalima atlikti matavimo 35 mm pločio juostoje, kurios plotis pradedamas skaičiuoti nuo stiklo plokštės krašto, kuris gali būti greta šią plokštę dalijančios detalės.

9.4. Spalvų skyrimo bandymas

Kai priekinio lango stiklo zonos, apibrėžtos 9.2.5.2 arba 9.2.5.3 punktuose, yra spalvotos, tiriami keturi priekinio lango stiklai norint identifikuoti šias spalvas:

- baltą,
- pasirinkto atspalvio geltoną,
- raudoną,
- žalią,
- mėlyną,
- gintaro spalvą.

10. ATSPARUMO UGNIAI BANDYMAS

10.1. Bandymo tikslas ir taikymo sritis

Šiuo būdu galima nustatyti medžiagų, panaudotų traktorių keleivių patalpose, horizontalaus degimo spartą po to, kai kabinose įdegama maža liepsna. Šiuo būdu galima atskirai išbandyti traktoriaus vidaus įrenginių medžiagas ir sudėtines dalis atskirai, arba ir medžiagas ir sudėtines dalis kartu, kai jų storis neviršija 15 mm. Šis bandymas atliekamas nustatyti pirmiau minėtų medžiagų produkcijos partijų homogeniškumui jų degumo ypatybių požiūriu. Kadangi pasaulinė praktinė patirtis yra labai įvairi (medžiagų taikymas ir jų išdėstymas traktoriuje; naudojimo sąlygos; užsidegimo priežastis ir t. t.), o bandymo atlikimo sąlygos, nustatytos šiame punkte, yra labai griežtos, šis metodas negali būti laikomas tinkamu visoms traktoriaus viduje vykstančių degimo procesų charakteristikoms įvertinti.

10.2. Apibrėžimai

- 10.2.1. Degimo sparta – tai išdegusios atkarpos, išmatuotos šiuo metodu, ir laiko, per kurį pirmiau minėta atkarpa išdegė, santykis.

Degimo sparta yra išreiškiama milimetrais per minutę.

- 10.2.2. Sudėtinė medžiaga – tai medžiaga, sudaryta iš kelių panašios arba skirtingos medžiagos sluoksnių, visu medžiagos paviršiumi glaudžiai suklijuotų, sulydytų, suvirintų ir t. t. Jeigu skirtingos medžiagos viena su kita yra sujungiamos ne ištisiniu sluoksniu (pvz., susiuvamos, suvirinamos aukšto dažnio lauku, sujungiamos kniedėmis), tada norint, kad pagal 10.5 punkto reikalavimus būtų galima paruošti atskirus bandinius, tokios medžiagos nelaikomos sudėtinėmis.

- 10.2.3. Pažeidžiama pusė – tai medžiagos pusė, kuri montuojant traktoriuje yra atkreipta į keleivių kabiną.

10.3. Pagrindinis principas

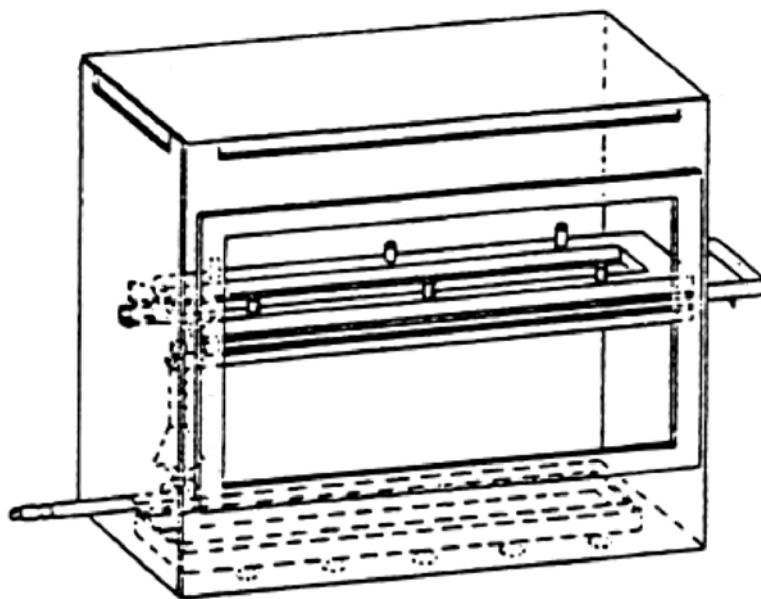
Bandinys yra įtvirtinamas U pavidalo laikiklyje ir degimo kameroje 15 sekundžių kaitinamas nustatyta nekaitria liepsna (liepsna kaitinamas laisvasis bandinio galas). Bandymu nustatoma, ar liepsna užgęsta ir kada ji užgęsta, arba nustatomas laikas, per kurį liepsna sudegina išmatuotą bandinio dalį.

10.4. Aparatūra

- 10.4.1. Pageidautina, kad degimo kamera (15 paveikslas) būtų nerūdijamo plieno (jos matmenys pateikti 16 paveiksle). Degimo kameros priekinėje dalyje yra ugniai atsparus stebėjimo langas, kuris gali būti tokio pat dydžio kaip ir kameros priekinė dalis ir kuris gali būti sukonstruotas taip, kad būtų naudojamas kaip prieigos plokštė.

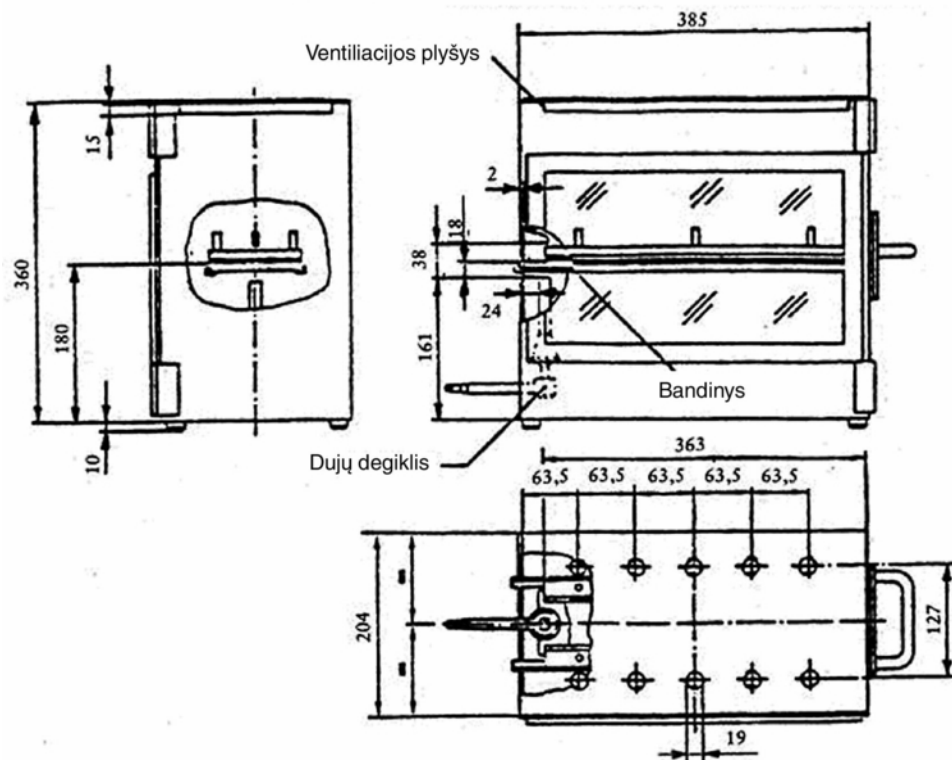
Degimo kameros dugne yra ventiliacijos angos, o viršuje – daugybė ventiliacijos plyšių. Degimo kamera uždedama ant keturių 10 mm aukščio kojų.

Viename degimo kameros gale gali būti anga bandinių laikikliui įdėti į kamerą; kitame degimo kameros gale yra anga dujų tiekimo vamzdžiui prijungti. Išsilydžiusios medžiagos suteka į degimo kameros dugne esančią vonelę (žr. 17 paveikslą), padėtą tarp ventiliacijos angų taip, kad nebūtų uždengta nė viena ventiliacijos anga.

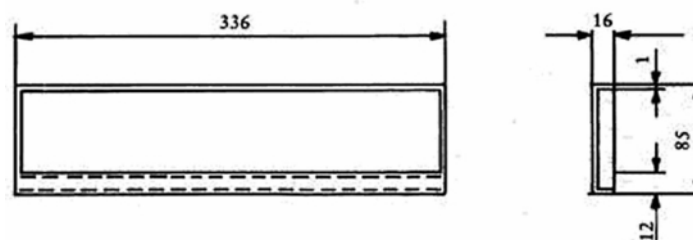
15 paveikslas – Degimo kameros pavyzdys su bandinių laikikliu ir vonelė

Matmenys nurodyti milimetrais – nuokrypiai pagal ISO 2768

16 paveikslas – Degimo kameros pavyzdys

Abmessungen in Millimetern – Toleranzen nach ISO 2768

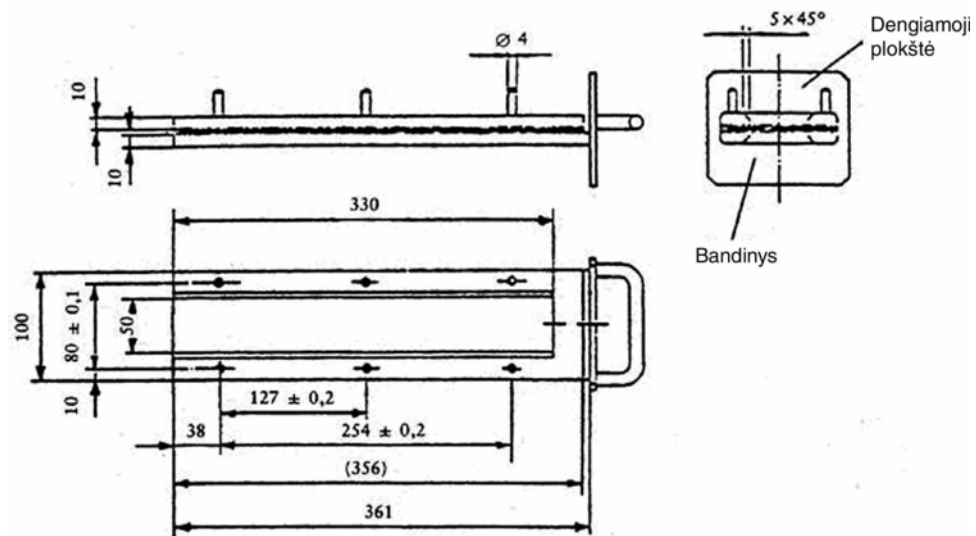
17 paveikslas – Tipinė vonelė

- 10.4.2. Bandinių laikiklis – tai du U pavidalo metalinės plokštės arba rėmai iš korozijai atsparios medžiagos. Matmenys pateikti 18 paveiksle.

Apatinė plokštė yra su strypeliais, o viršutinėje plokštėje atitinkamose vietose yra skylutės, kad bandiniai nuolat būtų laikomi. Strypeliai taip pat naudojami matavimo taškams išdegusios bandinio atkarpos pradžioje ir pabaigoje pažymėti.

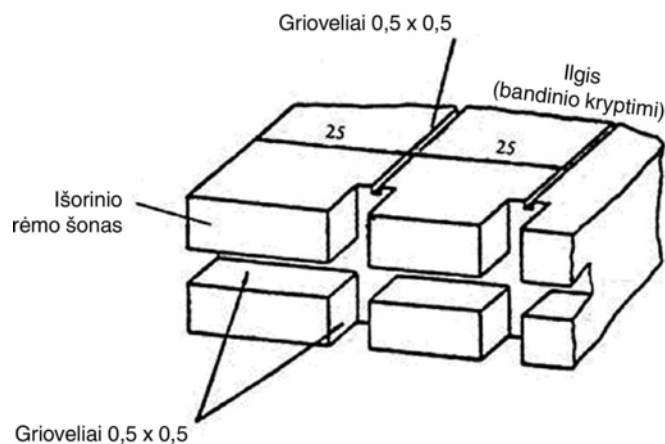
Bandiniai tvirtinami šilumai atsparia 0,25 mm skersmens viela, 25 mm tarpeliais išdėstyta per visą apatinį U pavidalo rėmą (žr. 19 paveikslą).

Matmenys nurodyti milimetrais – nuokrypiai pagal ISO 2768

18 paveikslas – Bandinių laikiklis

Matmenys nurodyti milimetrais – nuokrypiai pagal ISO 2768

19 paveikslas – Apatinės U pavidalo rėmo dalies, skirtos vielos palaikymui, pavyzdys

Bandinių apatinės dalies plokštuma turi būti 178 mm virš degimo kameros dugno plokštumos. Bandinių laikiklio priekinis kraštas nuo degimo kameros galo turi būti per 22 mm; bandinių laikiklio ilgieji kraštai nuo degimo kameros šonų turi būti per 50 mm (visi matmenys yra vidinės dalies). (Žr. 15 ir 16 paveikslus.)

- 10.4.3. Dujų degiklis. Kaip mažos galios liepsnos šaltinis yra naudojamas Bunseno degiklis (jo vidinis skersmuo yra 9,5 mm). Bunseno degiklio padėtis bandymo skyriuje yra tokia, kad degiklio antgalio vidurys yra 19 mm žemiau bandinio atvirojo galo apatinio krašto vidurio (žr. 16 paveikslą).
- 10.4.4. Bandymo dujos. Į degiklį tiekiamų dujų šilumingumas turi būti apie 38 MJ/m^3 (pvz., gamtinės dujos).
- 10.4.5. Bent 110 mm ilgio metalinis šepetys su 7 ar 8 vienodai suapvalintais galais 25 mm ilgio danteliais.
- 10.4.6. Sekundmatis, kurio rodmenų tikslumas yra 0,5 sekundės.
- 10.4.7. Traukos spinta. Degimo kamera gali būti įdėta į traukos spintą, jeigu šios vidinis tūris yra bent 20, tačiau ne daugiau kaip 110 kartų didesnis už degimo kameros tūrį ir jeigu traukos spintos nei ilgis, nei aukštis nei plotis nėra daugiau kaip $2\frac{1}{2}$ karto už bet kuriuos kitus du matmenis didesnis.

Prieš pradėdant bandymą vertikalus oro srauto greitis per traukos spintą matuojamas 100 mm atstumu prieš traukos spintos vidurį ir tokiu pat atstumu už jo. Oro srauto vertikalus greitis, kad operatorius būtų apsaugotas nuo degimo produktų, turi būti 0,10–0,30 m/s. Galima naudoti traukos spintą su natūralia ventilacija ir atitinkamu oro srauto greičiu.

10.5. Bandiniai

10.5.1. Bandinių pavidalas ir matmenys

Bandinių pavidalas ir matmenys yra pateikti 20 paveiksle. Bandinio storis atitinka išbandytino produkto storį. Storis neturi būti didesnis kaip 13 mm. Jeigu pagal bandinių parengimo sąlygas yra įmanoma, bandinys turi būti lygiai perpjautas per visą savo ilgį. Jeigu, atsižvelgiant į produkto pavidalą ir matmenis, nustatyto dydžio bandinio parengti negalima, turi būti laikomasi šių mažiausių matmenų:

- kai bandinio plotis yra 3–60 mm, jo ilgis turi būti 356 mm. Šiuo atveju medžiaga yra išbandoma per produkto plotį;
- kai bandinio plotis yra 60–100 mm, ilgis turi būti bent 138 mm. Šiuo atveju galima degimo atkarpa sutampa su bandinio ilgiu ir matuoti pradėdama nuo pirmojo matavimo taško;
- bandiniai, kurių plotis mažesnis kaip 60 mm, o ilgis mažesnis kaip 356 mm, ir 60–100 mm pločio ir trumpesni kaip 138 mm bandiniai teikiamu metodu negali būti išbandomi; taip pat negali būti išbandomi siauresni kaip 3 mm bandiniai.

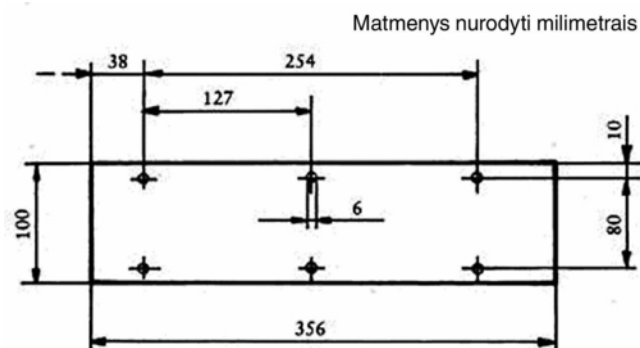
10.5.2. Bandinių paruošimas

Iš bandomos medžiagos turi būti paruošti bent penki bandiniai. Jeigu bandomos medžiagos, kurių degimo sparta pagal jos struktūros kryptingumą yra kitokia (tai nustatoma pirminiais bandymais), turi būti parengti penki (arba daugiau kaip penki) bandiniai, kurie į bandymo įtaisą sudedami taip, kad būtų išmatuota didžiausia degimo sparta. Kai pristatoma nustatytų pločių medžiaga, iš viso medžiagos pločio yra išpjauama bent 500 mm ilgio dalis. Iš gabalo, išpjauto pirmiau aprašytu būdu, paruoštiniai bandiniai turi būti išpjaujami ne arčiau kaip 100 mm nuo medžiagos krašto ir taškuose, kurie vienas nuo kito nutolę vienodu atstumu.

Bandiniai tokiu pat būdu turi būti paruošiami iš gatavo gaminio, jeigu, atsižvelgiant į gaminio pavidalą, tai galima padaryti. Jeigu gaminys yra storesnis kaip 13 mm, jo storis turi būti sumažintas iki 13 mm mechaniškai apdirbant tą gaminio šoną, kuris nėra atsuktas į keleivių kabiną.

Sudėtinės medžiagos (žr. 10.2.2 punktą) bandytinos taip, tarsi jos būtų homogeninės.

Jei medžiagos yra sudėtinės iš skirtingų medžiagų sluoksnių, visi sluoksniai, esantys 13 mm gylyje nuo paviršiaus, atsukto į keleivių kabiną, turi būti išbandyti atskirai.

20 paveikslas – Bandinys

10.5.3. Bandinių paruošimas

Bandiniai ruošiami bent 24 valandas, tačiau ne ilgiau kaip 7 dienas, turi būti laikomi esant $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$ temperatūrai ir esant $50\% \pm 5\%$ santykiniam drėgnumui (pavyzdžiai šiomis sąlygomis laikomi iki pat bandymo pradžios).

10.6. Bandymo procedūra

- 10.6.1. Sušiauštu arba tokiu paviršiumi, kuriame yra kuodelių, bandinius patieskite ant plokščio lygaus paviršiaus ir du kartus perbraukite šepečiu (aprašytu 10.4.5 punkte) prieš pūkelius.
- 10.6.2. Bandinį įdėkite į bandinių laikiklį (aprašytą 10.4.2 punkte) taip, kad liepsna degintinas bandinio paviršius būtų atsuktas į apačią, liepsnos link.
- 10.6.3. Dujų liepsna pagal degimo kameroje esantį ženklą sureguliuojama taip, kad būtų ne didesnė kaip 30 mm aukščio (anga, kuria oras tiekiamas degikliui, yra uždaryta). Prieš pradėdant pirmą bandymą dujos turi būti deginamos bent vieną minutę, kad liepsna pasidarytų pastovi.
- 10.6.4. Bandinių laikiklis įstumiamas į degimo kamerą taip, kad bandinio galą degintų liepsna. Po 15 sekundžių dujų čiaupas užsukamas.
- 10.6.5. Degimo proceso trukmė pradėdama matuoti tada, kai apatinė liepsnos dalis atsiduria už pirmo matavimo taško. Stebėkite, kaip greitai liepsna plinta į tą kraštą (viršutinį ar apatinį), kuris dega sparčiau.
- 10.6.6. Degimo proceso trukmė baigiama matuoti tada, kai liepsna atsiduria už paskutinio matavimo taško, arba tada, kai nepasiekusi šio taško liepsna užgęsta. Jeigu liepsna nepasiekia paskutinio matavimo taško, išmatuokite išdegusią atkarpą iki to taško, prie kurio liepsna užgęsta. Išdegusi atkarpa – tai liepsnos sudeginta bandinio dalis (medžiagos paviršiuje arba jos viduje).
- 10.6.7. Jeigu bandinys neužsiliepsnoja arba išjungus degiklį nebedega, arba jeigu liepsna užgęsta nepasiekusi pirmojo matavimo taško ir dėl to neužfiksuojama degimo trukmė, bandymų ataskaitoje įrašoma, kad degimo sparta yra 0 mm/min.
- 10.6.8. Atliekant keletą bandymų arba atliekant bandymus pakartotinai, prieš pradėdant bandymą privalu įsitikinti, kad temperatūra degimo kameroje ir bandinių laikiklio temperatūra yra ne didesnė kaip 30 °C.

10.7. Apskaičiavimas

Degimo sparta B, milimetrais per minutę, apskaičiuojama pagal šią formulę:

$$B = (s/t) \times 60,$$

čia:

S – sudegusi atkarpa, milimetrais,

T – laikas, per kurį sudega atkarpa s, išreikštas sekundėmis.

10.8. Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

10.9. Rezultatų aiškinimas

Plėvele padengti (2.3) ir nedūžtamo stiklaplasčio (2.4) stiklai laikomi atitinkančiais reikalavimus, keliamus degimo ypatybėms (atsparumas ugniai), jeigu degimo sparta nėra didesnė kaip 250 mm/min.

11. ATSPARUMO CHEMINIAMS REAGENTAMS BANDYMAS**11.1. Naudotini reagentai**

- 11.1.1. Neabrazyvinis muilo tirpalas: 1 % kalio oleatas (skaičiuojant nuo vandens masės), ištirpintas dejonizuotame vandenyje.
- 11.1.2. Langų valiklis: vandeninis izopropanolio ir dipropilenglikoliomonometilo eterio tirpalas (kiekvieno koncentracija, skaičiuojant nuo vandens masės) turi būti 5–10 %, bei amonio hidroksido tirpalas (jo koncentracija, skaičiuojant nuo vandens masės) turi būti 1–5 %.

- 11.1.3. Neatskiestas denatūruotas alkoholis: metilo alkoholio tūrio viena dalis maišoma su etilo alkoholio tūrio 10 dalių.
- 11.1.4. Etaloninis benzinio mišinys, kurio 50 % tūrio sudaro toluenas, 30 % - 2,2,4-trimetilpentanas, 15 % - 2,4,4-trimetil-1-pentanas ir 5 % - etilo alkoholis.
- 11.1.5. Etaloninis žibalas: mišinys, kurio 50 % tūrio sudaro n-oktanas ir 50 % tūrio sudaro n-dekanas.

11.2. **Bandymo metodas**

Kiekvienas iš dviejų 180 mm × 25 mm dydžio bandinių turi būti išbandytas cheminiais reagentais, nurodytais 11.1 punkte (naujas bandinys naudojamas atliekant kiekvieną bandymą ir išbandant naują produktą). Po kiekvieno bandymo pavyzdžiai turi būti nuvalyti pagal gamintojo nurodymus ir tada 48 valandas laikomi esant $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$ temperatūrai ir $50\% \pm 5\%$ santykiniam drėgmeniui. Šios sąlygos turi būti išlaikomos bandymo metu. Bandiniai turi būti visiškai panardinti į bandomąjį skystį, vieną minutę jame palaikyti ir tada tuojau pat sausai nušluostyti (švarių) drėgmę sugeriančiu medvilniniu skudurėliu.

11.3. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

	<i>Bespalvis</i>	<i>Spalvotas</i>
Plėvelės tarp sluoksnių arba dengiamosios plėvelės spalva	1	2

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

11.4. **Rezultatų aiškinimas**

- 11.4.1. Atsparumo cheminiais reagentais bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu bandiniai nesuminkštėja, nepasidaro lipnūs, bandinių paviršius nesuskeldėja arba bandiniai nepraranda blizgesio.
- 11.4.2. Bandinių rinkiniai, pateikti sudėtinės dalies tipui patvirtinti, laikomi atitinkančiais atsparumo cheminiais reagentais reikalavimus, jeigu:
- 11.4.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus,
- 11.4.2.2. jeigu bandymo rezultatas neatitinka reikalavimų, tačiau kitų bandymų, kurie atlikti su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai reikalavimus atitinka.

III D PRIEDAS

Grūdinto stiklo priekiniai langai

1. TIPO APIBRĖŽIMAS

Grūdinto stiklo priekiniai langai laikomi kitokio tipo langais, jeigu jie vienas nuo kito skiriasi bent viena iš toliau pateiktų pagrindinių arba antrinių charakteristikų.

1.1. **Pagrindinės charakteristikos yra šios:**

1.1.1. prekės pavadinimas arba prekės ženklas;

1.1.2. pavidalas ir matmenys.

Atliekant suirimo bandymą ir mechaninių savybių nustatymo bandymą grūdinto stiklo priekiniai langai laikomi priklausančiais vienai iš dviejų grupių, t. y.:

1.1.2.1. priekiniai langai, kurių stiklai plokšti, ir

1.1.2.2. priekiniai langai, kurių stiklai išlenkti;

1.1.3. storio kategorija, kuriai priskirto stiklo vardinis storis „e“ yra (gaminant stiklą leidžiamas $\pm 0,2$ mm nuokrypis):

- I kategorija:		$e \leq 4,5$ mm,
- II kategorija:	4,5 mm <	$e \leq 5,5$ mm,
- III kategorija:	5,5 mm <	$e \leq 6,5$ mm,
- IV kategorija:	6,5 mm <	e.

1.2. **Antrinės charakteristikos yra šios:**

1.2.1. medžiagos rūšis (poliruotas (veidrodinis) stiklas, lietinis stiklas, lakštinis stiklas),

1.2.2. spalva (bespalvis arba spalvotas),

1.2.3. įmontuoti arba neįmontuoti stiklo šildymo laidai,

1.2.4. įmontuotos arba neįmontuotos patamsintos juostos.

2. SUIRIMO BANDYMAS

2.1. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

2.1.1. Atliekant šį bandymą atsižvelgiama tik į medžiagos savybes.

2.1.2. Laikoma, kad lietinio stiklo ir lakštinio stiklo atsparumo indeksai yra vienodi.

2.1.3. Suirimo bandymai turi būti pakartoti poliruotą (veidrodinį) stiklą pakeitus lietiniu arba lakštiniu stiklu ir atvirkščiai.

2.1.4. Bandymai turi būti pakartoti, jeigu naudojamos ne spalvotos, o kitokios patamsintos juostos.

2.2. **Bandinių skaičius**

Turi būti bandomi šeši bandiniai, paimti iš mažiausio ploto ruošinių serijos, ir šeši bandiniai iš didžiausio ploto ruošinių serijos, kurie atrenkami taip, kaip nurodyta III M priede.

2.3. Skirtingos stiklo zonos

Priekinių langų stiklai turi būti sudaryti iš dviejų pagrindinių zonų: FI ir FII zonų. Stikluose gali būti ir tarpinė FIII zona.

Šios zonos apibrėžtos toliau:

- 2.3.1. FI zona: bent 7 cm pločio suirimo smulkiomis skeveldromis periferinė zona aplink priekinio lango stiklo kraštus (šiai zonai priskiriama išorinė 2 cm pločio juosta, kuri nėra įvertinama).
- 2.3.2. FII zona: regėjimo laukas, kuriame stiklas suyra įvairaus dydžio skeveldromis (jam visados priskiriama keturkampė bent 20 cm pločio ir 50 cm ilgio dalis).
 - 2.3.2.1. Stačiakampio centras yra 10 cm spinduliu nubrėžto apskritimo viduryje. Šio apskritimo centras sutampa su atskaitos taško projekcija.
 - 2.3.2.2. Kalbant apie traktorius, kuriems negalima nustatyti atskaitos taško, regėjimo lauko padėtis turi būti nurodyta bandymų ataskaitoje.
 - 2.3.2.3. Pirmiau paminėto stačiakampio plotis gali būti sumažintas ir būti 15 cm tuose priekinių langų stikluose, kurių aukštis yra mažesnis kaip 44 cm.
- 2.3.3. FIII zona: ne platesnė kaip 5 cm tarpinė zona, esanti tarp FI ir FII zonų.

2.4. Bandymo metodas

Bandymo metodas yra toks pat, kaip aprašytasis III C priedo I punkte.

2.5. Dūžių vietos (žr. III N priedo 2 paveikslą).

2.5.1. Dūžių vietos parenkamos taip:

1 taškas: FII zonos vidurinėje dalyje, didžiausios arba mažiausios apkrovos plote;

2 taškas: FIII zonoje, kuo arčiau FII zonos vertikalios simetrijos plokštumos;

3 ir 3' taškai: 3 cm nuo bandinio vidurinės linijos kraštų; jeigu yra žnyplių, kuriomis pakabinamas grūdinamas stiklas, galiukų įspaudai stikle, vienas stiklo dūžio taškas turi būti prie stiklo krašto su žnyplių, kuriomis pakabinamas grūdinamas stiklas, galiukų įspaudais, o antras stiklo sudaužymo taškas turi būti arti stiklo kito krašto;

4 taškas: toje vietoje, kurioje stiklo vidurinės linijos išlinkio spindulys yra mažiausias;

5 taškas: 3 cm nuo bandinio krašto toje vietoje, kur bandinio krašto išlinkio spindulys yra mažiausias (į kairę arba į dešinę).

2.5.2. Suirimo bandymas atliekamas apkrova veikiant 1, 2, 3, 3', 4 ir 5 taškus.

2.6. Rezultatų aiškinimas

2.6.1. Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu atliekant bandymą atsiradusios stiklo skeveldros atitinka visas 2.6.1.1, 2.6.1.2 ir 2.6.1.3 punktuose pateiktas sąlygas.

2.6.1.1. FI zona

2.6.1.1.1. Kiekvienas 5 cm × 5 cm stiklo kvadratas neturi būti suskilęs į mažiau kaip 40 ir į ne daugiau kaip 350 skeveldrų; tačiau suskaičiavus mažiau kaip 40 skeveldrų, jeigu skeveldrų skaičius bet kuriame 10 cm × 10 cm dydžio stiklo kvadrato, kuriame yra 5 mm × 5 mm kvadratas, yra ne mažesnis kaip 160, pirmiau nurodytas reikalavimas dėl ne mažesnio kaip 40 skeveldrų skaičiaus 5 cm × 5 cm kvadrato negalioja.

2.6.1.1.2. Taikant pirmiau išdėstytą taisyklę, atsiradusi skeveldra, kurios ilgis yra lygus kvadrato kraštinei, laikoma puse skeveldros.

2.6.1.1.3. Ar skeveldrų yra, netikrinama 2 cm pločio juostoje apie bandinio kraštą (ši juosta laikoma stiklo plokštės rėmu) ir 7,5 cm spinduliu nuo apkrovos taško.

- 2.6.1.1.4. Suirimo bandymo metu gali atsirasti ne daugiau kaip trys skeveldros, kurių plotas didesnis kaip 3 cm^2 . Dvi iš pirmiau minėtų trijų skeveldrų negali atsirasti pirmiau nurodytame tame pačiame 10 cm skersmens apskritime.
- 2.6.1.1.5. Per suirimo bandymą gali atsirasti pailgos formos skeveldrų, jeigu šių skeveldrų kraštai nėra aštrūs ir jeigu skeveldros ne ilgesnės kaip 7.5 cm , išskyrus 2.6.2.2 punkte numatytus atvejus. Jeigu šios pailgos formos skeveldros nusitęsia iki stiklo krašto, jos su stiklo kraštu negali sudaryti didesnio kaip 45° kampo.
- 2.6.1.2. FII zona
- 2.6.1.2.1. Kai stiklas sutrūkinėja, liekamasis matomumas tikrinamas 2.3.2 punkte apibrėžtame keturkampio formos plote. Šiame keturkampyje iš skeveldrų, kurių plotas didesnis kaip 2 cm^2 , sudarytas jungtinis paviršius turi sudaryti ne daugiau kaip 15% pirmiau minėto keturkampio ploto; tačiau kalbant apie mažesnio kaip 44 cm aukščio priekinio lango stiklus arba apie stiklus, kurių sumontavimo kampas yra mažesnis kaip 15° , jeigu skaičiuojama nuo vertikalės, stiklų skeveldros, per kurias galima žiūrėti, turi sudaryti bent 10% atitinkamo keturkampio ploto.
- 2.6.1.2.2. Nė vienos skeveldros plotas negali būti didesnis kaip 16 cm^2 , išskyrus 2.6.2.2 punkte numatytą atvejį.
- 2.6.1.2.3. 10 cm spinduliu aplink dūžio vietą, tačiau tik FII zonoje esančioje apskritimo dalyje, leidžiama, kad po bandymo atsirastų trys skeveldros, kurių plotas yra didesnis kaip 16 cm^2 , bet mažesnis kaip 25 cm^2 .
- 2.6.1.2.4. Skeveldros iš esmės turi būti taisyklingos formos, jose neturi būti 2.6.1.2.4.1 punkte aprašytų nuoskilių. Tačiau bet kokiam $50 \text{ mm} \times 20 \text{ cm}$ stačiakampyje gali atsirasti ne daugiau kaip 10 netaisyklingos formos skeveldrų ir ne daugiau nei 25 skeveldros visame priekinio lango stiklo paviršiuje.
- Nei viena iš pirmiau nurodytų skeveldrų neturi būti su nuoskila, kurios ilgis, išmatuotas pagal 2.6.1.2.4.1 punkto nuostatas, yra didesnis kaip 35 mm .
- 2.6.1.2.4.1. Skeveldra yra laikoma netaisyklingos formos, jeigu aplink skeveldrą negalima apibrėžti 40 mm skersmens apskritimo, jeigu bent viena skeveldros atskila yra ilgesnė kaip 15 mm , matuojant nuo nuoskilos viršaus iki pjūvio, kurio plotis yra lygus stiklo storiui ir jeigu skeveldros nuoskilos vienas ar keli viršutiniai kampai mažesni kaip 40° .
- 2.6.1.2.5. Apskritai leidžiama, kad FII zonoje atsirastų pailgos formos skeveldros, jeigu jų ilgis ne didesnis kaip 10 cm , išskyrus 2.6.2.2 punkte numatytą atvejį.
- 2.6.1.3. FIII zona
- Šios zonos stiklo skeveldrų charakteristikos turi būti tarpinės, palyginti su stiklo skeveldrų, į kurias gali sudužti stiklo dvi greta esančios zonos (FI ir FII), charakteristikomis.
- 2.6.2. Priekinio lango stiklas, pristatytas sudėtinės dalies tipui patvirtinti, suirimo bandymo požiūriu laikomas atitinkančiu reikalavimus, jeigu laikomasi bent vienos iš šių sąlygų:
- 2.6.2.1. jeigu visų bandymų, kuriuos atliekant stiklo dūžio vietos parinktos pagal 2.5.1 punkto nuostatas, rezultatai atitinka reikalavimus;
- 2.6.2.2. jeigu iš visų bandymų, kuriuos atliekant stiklo dūžio vietos parinktos pagal 2.5.1 punkto nuostatas, vieno bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, atsižvelgiant į nuokrypius, kurie neviršija nustatytų dydžių:
- FI zona: ne daugiau kaip penkios $7,5\text{--}15 \text{ cm}$ ilgio skeveldros;
- FII zona: plote, esančiame už 10 cm spindulio apskritimo, nubrėžto aplink dūžio tašką, yra daugiau kaip trys skeveldros, kurių plotas yra $16\text{--}20 \text{ cm}^2$;
- FIII zona: ne daugiau kaip keturios $10\text{--}17,5 \text{ cm}$ ilgio skeveldros,
- ir jeigu šis bandymas atliktas dar kartą su nauju bandiniu, kuris arba atitinka 2.6.1 punkto reikalavimus, arba kurio rezultatų nuokrypiai neviršija pirmiau nurodytų dydžių.
- 2.6.2.3. jeigu dviejų iš tų bandymų, kuriuos atliekant stiklo dūžio vietos parinktos pagal 2.5.1 punkto nuostatas, rezultatai neatitinka reikalavimų todėl, kad užregistruoti 2.6.2.2 punkte nurodytų dydžių neviršijantys nuokrypiai, ir jeigu kitos bandymų, atliktų naudojant naują bandinių rinkinį, grupės rezultatai atitinka 2.6.1 punkto reikalavimus arba jeigu ne daugiau kaip dviejų bandinių iš naujo bandinių rinkinio rezultatų nuokrypiai neviršija 2.6.2.2 punkte pirmiau nurodytų dydžių.
- 2.6.3. Jeigu užregistruojami pirmiau paminėti nuokrypiai, bandymų ataskaitoje apie juos turi būti įrašytas įrašas ir prie ataskaitos privalo būti pridėtos atitinkamų dalių nuotraukos.

3. BANDYMAS SU GALVĄ IMITUOJANČIU MAKETU
 - 3.1. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.
 - 3.2. **Bandinių skaičius**
 - 3.2.1. Iš kiekvienos priekinio lango grūdintų stiklų grupės bandymams atlikti yra pateikiami keturi bandiniai, kurių ruošinio plotas yra beveik mažiausias, ir keturi bandiniai, kurių ruošinio plotas yra beveik didžiausias. Visi aštuoni bandiniai yra tokių pat tipų, kaip ir suirimo bandymams parinkti bandiniai (žr. 2.2 punktą).
 - 3.2.2. Bandymus atliekančios laboratorijos nuožiūra bandymai atliekami su šešiais kiekvieną priekinio lango stiklo storio kategoriją atitinkančiais bandiniais, kurių matmenys (1 100 mm × 500 mm) + 5 mm/– 2 mm.
 - 3.3. **Bandymo metodas**
 - 3.3.1. Bandymo metodas yra toks, koks aprašytas III C priedo 3 punkte.
 - 3.3.2. Svarmuo yra metamas iš 1,50 m + 0 mm/– 5 mm aukščio.
 - 3.4. **Rezultatų aiškinimas**
 - 3.4.1. Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu priekinio lango stiklas arba bandinys sudūžta į skeveldras.
 - 3.4.2. Bandinių rinkinys, pristatytas sudėtinės dalies tipui patvirtinti, laikomas atitinkančiu bandymo, atliekamo su galvą imituojančiu maketu, reikalavimus, jeigu yra įvykdyta viena iš šių dviejų sąlygų:
 - 3.4.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus;
 - 3.4.2.2. jeigu bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, turi būti atliekami kiti bandymai su nauju bandinių rinkiniu, o šių bandymų rezultatai turi atitikti reikalavimus.
4. OPTINĖS YPATYBĖS

III C priedo 9 punkto reikalavimai, keliami optinėms ypatybėms galioja kiekvienam priekinio lango stiklo tipui.

III E PRIEDAS

Tolygiai grūdinto stiklo langai, išskyrus priekinių langų stiklus ⁽¹⁾

1. TIPO APIBRĖŽIMAS

Tolygiai grūdinto stiklo priekiniai langai laikomi kitokio tipo langais, jeigu jie vienas nuo kito skiriasi bent viena iš toliau pateiktų pagrindinių arba antrinių charakteristikų.

1.1. **Pagrindinės charakteristikos yra šios:**

1.1.1. prekės pavadinimas arba prekės ženklas,

1.1.2. grūdinimo proceso pobūdis (terminis arba cheminis procesas);

1.1.3. pavidalo kategorija; yra skiriamos dvi kategorijos:

1.1.3.1. plokščio paviršiaus stiklo plokštės,

1.1.3.2. plokščio ir išlenkto paviršiaus stiklo plokštės;

1.1.4. storio kategorija, kuriai priskirto stiklo storis „e“ yra (gaminant stiklą leidžiamas $\pm 0,2$ mm nuokrypis):

— I kategorija: $E \leq 3,5$ mm,

— II kategorija: $3,5 \text{ mm} < E \leq 4,5$ mm,

— III kategorija: $4,5 \text{ mm} < E \leq 6,5$ mm,

— IV kategorija: $6,5 \text{ mm} < E$

1.2. **Antrinės charakteristikos yra šios:**

1.2.1. medžiagos rūšis (poliruotas (veidrodinis) stiklas, lietinis stiklas, lakštinis stiklas),

1.2.2. spalva (bespalvis arba spalvotas),

1.2.3. įmontuoti arba neįmontuoti stiklo šildymo laidai.

2. SUIRIMO BANDYMAS

2.1. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

Medžiaga	Atsparumo indeksai
Veidrodinis stiklas	2
Lietinis stiklas	1
Lakštinis stiklas	1

Į kitas antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

2.2. **Bandinių atranka**

2.2.1. Visų formos kategorijų ir visų storio kategorijų bandiniai, kuriuos sunku paruošti, yra parenkami pagal šiuos bandymui galiojančius reikalavimus:

2.2.1.1. bandant plokščio paviršiaus stiklo plokštes, pristatomi du rinkiniai bandinių, kurių:

2.2.1.1.1. ruošinio plotas yra didžiausias,

(¹) Šio tipo tolygiai grūdinto stiklo plokštės taip pat galima naudoti kaip traktorių priekinių langų stiklus.

- 2.2.1.1.2. kampas tarp dviejų gretimų kraštų yra mažiausias.
- 2.2.1.2. Bandant išlenkti paviršiaus stiklo plokštes, pristatomi trys rinkiniai bandinių, kurių:
- 2.2.1.2.1. ruošinio plotas yra didžiausias,
- 2.2.1.2.2. kampas tarp dviejų gretimų kraštų yra mažiausias,
- 2.2.1.2.3. segmento aukštis yra didžiausias.
- 2.2.2. Bandymai, kuriuos atliekant naudojami didžiausiam ploto S bandiniai, laikomi tinkamais, kad juos būtų galima atlikti naudojant ploto, mažesnio kaip $S + 5\%$, bandinius.
- 2.2.3. Jeigu pateiktų bandinių γ kampas yra mažesnis kaip 30° , bandymai laikomi tinkamais, kad juos būtų galima atlikti naudojant visas pagamintas stiklo plokštes, kurių kampas yra didesnis už kampą $\gamma - 5^\circ$.
- Jeigu pateiktų bandinių γ kampas yra didesnis kaip arba lygus 30° , bandymai laikomi tinkamais, kad juos būtų galima atlikti naudojant visas pagamintas stiklo plokštes, kurių kampas yra didesnis kaip arba lygus 30° .
- 2.2.4. Jeigu pateiktų bandinių segmento aukštis h yra didesnis kaip 100 mm, bandymai laikomi tinkamais, kad juos būtų galima atlikti naudojant visas pagamintas stiklo plokštes, kurių segmento aukštis yra mažesnis kaip $h + 30$ mm.
- Jeigu pateiktų bandinių segmento aukštis h yra mažesnis kaip arba lygus 100 mm, bandymai laikomi tinkamais, kad juos būtų galima atlikti naudojant visas pagamintas stiklo plokštes, kurių segmento aukštis yra mažesnis kaip arba lygus 100 mm.

2.3. Bandinių skaičius viename rinkinyje

Kiekvienoje grupėje, atsižvelgiant į pirmiau minėtame 1.1.3 punkte apibrėžtą pavidalo kategoriją, yra toks bandinių skaičius:

Stiklo plokštės rūšis	Bandinių skaičius
Plokščia (du rinkiniai)	4
Plokščia ir išlenkta (trys rinkiniai)	5

2.4. Bandymo metodas

- 2.4.1. Atliekant bandymą taikomas III C priedo 1 punkte aprašytas metodas.

2.5. Dūžio vietos (žr. III N priedo 3 paveikslą)

- 2.5.1. Plokščio paviršiaus plokščių ir išlenkto paviršiaus plokščių dūžio vietos, viena, atitinkamai pateiktos III N priedo 3a bei 3b paveiksluose, ir, antra, III N priedo 3c paveiksle, yra:

- 1 taškas: 3 cm nuo stiklo plokštės kraštų toje jos dalyje, kur plokštės krašto išlinkio spindulys yra mažiausias;
- 2 taškas: 3 cm nuo vienos iš pusiauokraštinių, pasirenkant tą plokštės šoną (jeigu jis yra), kuriame yra žnyplių, kuriomis pakabinamas grūdinamas stiklas, galiukų įspaudai;
- 3 taškas: geometriniame stiklo plokštės viduryje;
- 4 taškas: pasirenkamas tik išlenkto paviršiaus stiklo plokštėms; šis taškas pasirenkamas toje stiklo plokštės didžiausio spindulio vidurinės linijos dalyje, kurioje išlinkio spindulys yra mažiausias.

- 2.5.2. Stiklo plokštę veikiant nustatytoje dūžio vietoje, atliekamas tik vienas bandymas.

2.6. Rezultatų aiškinimas

- 2.6.1. Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu skeveldros atitinka šiuos reikalavimus:

- 2.6.1.1. Bet kuris $5 \text{ cm}^2 \times 5 \text{ cm}^2$ stiklo kvadratas suskyla į ne mažiau kaip 40 skeveldrų arba į daugiau kaip 400, arba, kalbant apie stiklus, kurių storis ne didesnis kaip 3,5 mm – į 450 skeveldrų.

- 2.6.1.2. Taikant pirmiau paminėtą taisyklę, skeveldra, kurios ilgis sutampa su kvadrato kraštinės ilgiu, laikoma puse skeveldros.
- 2.6.1.3. Stiklo sudužimas į skeveldras netikrinamas 2 cm pločio juostoje prie bandinių krašto, ši juosta – tai stiklo plokštės rėmas; stiklo sudužimas į skeveldras netikrinamas 7,5 cm spinduliu aplink dūžio vietą.
- 2.6.1.4. Neturi būti didesnio kaip 3 cm² ploto skeveldrų, išskyrus 2.6.1.3 punkte apibrėžtose stiklo dalyse.
- 2.6.1.5. Gali būti keletas pailgos formos skeveldrų, jeigu:
- jų kraštai nėra aštrūs,
 - prie pat stiklo plokštės krašto nusitęsusių skeveldros su juo sudaro ne didesnę kaip 45° kampą,
- ir skeveldros nėra ilgesnės kaip 7,5 cm, išskyrus toliau pateiktame 2.6.2.2 punkte numatytu atveju.
- 2.6.2. Bandinių rinkinys, pateiktas sudėtinės dalies tipui patvirtinti, atitinka suirimo į skeveldras bandymo reikalavimus, jeigu įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:
- 2.6.2.1. jeigu visų bandymų, atliktų taikant į 2.5.1 punkte nustatytas dūžio vietas, rezultatai atitinka reikalavimus;
- 2.6.2.2. jeigu vieno iš tų bandymų, kuriuos atliekant taikoma į stiklo dūžio vietas, parinktas pagal 2.5.1 punkto nuostatas, rezultatai neatitinka reikalavimų, atsižvelgiant į nuokrypius, kurie neviršija šių nustatytų dydžių:
- ne daugiau kaip penkios skeveldros yra 6–7,5 cm ilgio,
 - ne daugiau kaip penkios skeveldros yra 7,5–10 cm ilgio,
- ir šis bandymas atliekamas dar kartą su nauju bandiniu, o jo rezultatai arba atitinka 2.6.1 punkto reikalavimus, arba rezultatų nuokrypiai neviršija pirmiau nurodytų dydžių;
- 2.6.2.3. jeigu dviejų iš visų bandymų, kuriuos atliekant taikomasi į stiklo dūžio vietas, parinktas pagal 2.5.1 punkto nuostatas, rezultatai, atsižvelgiant į 2.6.2.2 punkte nurodytų dydžių neviršijančius nuokrypius, neatitinka reikalavimų ir jeigu kiti bandymai su nauju bandinių rinkiniu atitinka 2.6.1 punkto reikalavimus arba jeigu ne daugiau kaip du naujo bandinių rinkinio bandiniai yra su nuokrypiais, neviršijančiais 2.6.2.2 punkte pirmiau nurodytų dydžių.
- 2.6.3. Jeigu aptinkami pirmiau paminėti nuokrypiai, jie turi būti įrašyti bandymo ataskaitoje, o prie ataskaitos privalo būti pridėtos atitinkamų dalių nuotraukos.

3. MECHANINIO STIPRUMO BANDYMAS

3.1. Bandymas su 227 g rutuliuku

3.1.1. Antrinių charakteristikų sudėtingumo indeksai

Medžiaga	Atsparumo indeksas	Spalva	Atsparumo indeksas
Poliruotas stiklas	2	Bespalvis	1
Lietinis stiklas	1	Spalvotas	2
Lakštinis stiklas	1		

Į kitas antrines charakteristikas (pvz., įmontuoti ar neįmontuoti stiklo šildymo laidai) neatsižvelgiama.

3.1.2. Bandinių skaičius

Bandymai atliekami su šešiais kiekvienos storio kategorijos, kurios apibrėžtos pirmiau minėtame 1.1.4 punkte, bandiniais.

3.1.3. Bandymo metodas

3.1.3.1. Bandymo metodas yra III C priedo 2.1 punkte aprašytas būdas.

- 3.1.3.2. Aukštis, iš kurio numetamas rutuliukas (nuo rutuliuko apačios iki bandinio viršutinio paviršiaus) atsižvelgiant į stiklo plokštės storį, nurodytas šioje lentelėje:

Vardinis stiklo plokštės storis (e)	Aukštis, iš kurio numetamas rutuliukas
$e \leq 3,5 \text{ mm}$	2,0 m + 5 mm/– 0 mm
$3,5 \text{ mm} < e$	2,5 m + 5 mm/– 0 mm

- 3.1.4. Rezultatų aiškinimas

3.1.4.1. Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu bandinys nesudūžta.

3.1.4.2. Bandinių rinkinys, pateiktas sudėtinės dalies tipui patvirtinti, laikomas atitinkančiu mechaninio stiprumo bandymo reikalavimus, jeigu įvykdoma bent viena iš šių sąlygų:

3.1.4.2.1. jeigu reikalavimų neatitinka ne daugiau kaip vieno bandymo rezultatai,

3.1.4.2.2. jeigu dviejų bandymų rezultatai neatitinka reikalavimų, tačiau kitų bandymų su nauju šešių bandinių rinkiniu rezultatai atitinka reikalavimus.

4. OPTINĖS YPATYBĖS

4.1. Šviesos pralaidumas

III C priedo 9.1 punkto reikalavimai dėl pastovaus šviesos pralaidumo koeficiento taikomi tolygiai grūdinto stiklo plokštėms arba stiklo plokščių dalims, esančioms tose vietose, kurios turi didelės įtakos vairuotojo regėjimui.

III F PRIEDAS

Priekiniai langai su paprastais triplekso stiklais

1. TIPO APIBRĖŽIMAS

Priekiniai langai su paprastu triplekso stiklais laikomi kitokio tipo langais, jeigu jie vienas nuo kito skiriasi bent viena iš toliau pateiktų pagrindinių arba antrinių charakteristikų.

1.1. **Pagrindinės charakteristikos yra šios:**

1.1.1. prekės pavadinimas arba prekės ženklas;

1.1.2. pavidalas ir matmenys.

Atliekant atsparumo aplinkos poveikiui ir mechaninių savybių nustatymo bandymus naudojami paprasto triplekso priekiniai langai laikomi priklausančiais vienai grupei;

1.1.3. stiklo sluoksnių skaičius;

1.1.4. priekinio lango stiklo vardinis storis „e“, gaminant stiklą galimas $\pm 0,2 n$ mm (n – tai priekinio lango stiklo sluoksnių skaičius) nuokrypis nuo vardinės vertės;

1.1.5. vardinis tarpstuoksnio arba tarpstuoksnių storis;

1.1.6. tarpstuoksnio arba tarpstuoksnių medžiagos rūšis ir tipas (pvz., polivinilbuteralio arba kitokio plastiko tarpstuoksnis arba tarpstuoksniai).

1.2. **Antrinės charakteristikos yra šios:**

1.2.1. medžiagos rūšis (poliruotas (veidrodinis) stiklas, lietinis stiklas, lakštinis stiklas),

1.2.2. tarpstuoksnio arba tarpstuoksnių (bespalvis ar spalvotas) spalva (spalvotas visas tarpstuoksnis ar dalis tarpstuoksnio)

1.2.3. stiklo spalva (bespalvis arba spalvotas),

1.2.4. įmontuoti arba neįmontuoti stiklo šildymo laidai,

1.2.5. įmontuotos arba neįmontuotos patamsintos juostos.

2. BENDROJI DALIS

2.1. Su priekinių langų triplekso stiklais atliekant kitokius bandymus, negu bandymai su galvą imituojančiu maketu (3.2 punktas), ir optinių ypatybių nustatymo bandymus, naudojami plokšti bandiniai, išpjauti iš priekinių langų stiklų arba specialiai pagaminti pirmiau minėtiems bandymams. Kiekvienu atveju bandiniai visais atžvilgiais turi visiškai atitikti priekinių langų stiklus, dėl kurių pateikta paraiška sudėtinės dalies tipui patvirtinti.

2.2. Prieš kiekvieną bandymą bandiniai ne trumpiau kaip 4 valandas turi būti palaikomi $23 \text{ }^\circ\text{C} \pm 2 \text{ }^\circ\text{C}$ temperatūroje. Bandinius išėmus iš saugyklos, kurioje jie buvo laikomi, kuo greičiau turi būti atliekami bandymai.

3. BANDYMAS SU GALVĄ IMITUOJANČIU MAKETU

3.1. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

3.2. **Bandymas su galvą imituojančiu maketu, kai naudojamas visas priekinio lango stiklas**

3.2.1. Bandinių skaičius

Bandomi keturi bandiniai, išrinkti pagal III M priedo nuostatas iš mažiausio ploto ruošinių grupės, bei keturi bandiniai, išrinkti iš didžiausio ploto ruošinių grupės.

- 3.2.2. Bandyto metodas
- 3.2.2.1. Bandymas atliekamas III C priedo 3.3.2 punkte aprašytu metodu.
- 3.2.2.2. Galvą imituojantis maketas metamas iš 1,5 m + 0 mm/– 5 mm aukščio.
- 3.2.3. Rezultatų aiškinimas
- 3.2.3.1. Bandyto rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu įvykdomos šios sąlygos:
- 3.2.3.1.1. bandiniui sudužus atsiranda daug apskritų įtrūkių, kurie tolygiai susitelkia apie apkrovos tašką, o atstumas nuo apkrovos taško iki pirmųjų įtrūkių nėra didesnis kaip 80 mm;
- 3.2.3.1.2. stiklo sluoksniai neturi atsiklijuoti nuo plėvelės tarp sluoksnių. Už 60 mm skersmens apskritimo, nubrėžto aplink apkrovos tašką, vienoje ar keliose įtrūkio vietose stiklo sluoksnis gali būti atsiklijavęs nuo tarp sluoksnių ne platesne kaip 4 mm juostele į abi puses nuo įtrūkio.
- 3.2.3.1.3. Toje pusėje, iš kurios veikia apkrova:
- 3.2.3.1.3.1. be stiklo likusio tarp sluoksnių plotas neturi būti didesnis kaip 20 cm²,
- 3.2.3.1.3.2. tarp sluoksnyje gali atsirasti ne didesnis kaip 35 mm plyšys.
- 3.2.3.2. Bandinių rinkinys, pateiktas patvirtinimui suteikti, laikomas atitinkančiu bandymo su galvą imituojančiu maketu reikalavimus, jeigu įvykdoma viena iš šių dviejų sąlygų:
- 3.2.3.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus; arba
- 3.2.3.2.2. jeigu vieno bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, kitų bandymų, kurie turi būti atliekami su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai turi atitikti reikalavimus.
- 3.3. **Plokščio paviršiaus bandinių bandymas su galvą imituojančiu maketu**
- 3.3.1. Bandinių skaičius
- Bandymai atliekami su šešiais plokščio paviršiaus bandiniais, kurių matmenys: (1 100 mm × 500 mm) + 5 mm/– 2 mm.
- 3.3.2. Bandyto metodas
- 3.3.2.1. Bandymas atliekamas III C priedo 3.3.1 punkte aprašytu metodu.
- 3.3.2.2. Galvą imituojantis maketas numetamas iš 4 m ± 25 mm/– 0 mm aukščio.
- 3.3.3. Rezultatų aiškinimas
- 3.3.3.1. Šio bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu įvykdomos šios sąlygos:
- 3.3.3.1.1. bandiniui suskilus atsiranda daug apie dūžio vietą susitelkusių apskritų įtrūkių;
- 3.3.3.1.2. jeigu galvą imituojantis maketas nepramuša bandinio kiaurai, stiklo tarp sluoksnių gali būti plyšęs;
- 3.3.3.1.3. didelės stiklo skeveldros negali būti atsiskyrusios nuo tarp sluoksnių.
- 3.3.3.2. Bandinių rinkinys, pateiktas patvirtinimui suteikti, laikomas atitinkančiu bandymo su galvą imituojančiu maketu reikalavimus, jeigu įvykdoma viena iš šių dviejų sąlygų:
- 3.3.3.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus arba
- 3.3.3.2.2. jeigu vieno bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, kitų bandymų, kurie turi būti atlikti su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai turi atitikti reikalavimus.

4. MECHANINIO STIPRUMO BANDYMAS

4.1. Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

4.2. Bandymas su 2 260 g rutuliu

4.2.1. Bandinių skaičius

Bandymai atliekami su šešiais kvadrato formos bandiniais, kurių kraštinės ilgis yra 300 mm + 10 mm/– 0 mm.

4.2.2. Bandymo metodas

4.2.2.1. Bandymo metodas aprašytas III C priedo 2.2 punkte.

4.2.2.2. Atliekant bandymą rutulys numetamas iš 4 m + 25 mm/– 0 mm aukščio (atstumas nuo rutulio apačios iki bandinio viršutinio paviršiaus).

4.2.3. Rezultatų aiškinimas

4.2.3.1. Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu per 5 sekundes, skaičiuojant nuo apkrovos pradžios, rutulys nepramuša stiklo.

4.2.3.2. Bandinių rinkinys, pateiktas sudėtinės dalies tipui patvirtinti, laikomas atitinkančiu bandymo su 2 260 g rutuliu reikalavimus, jeigu įvykdoma viena iš šių dviejų sąlygų:

4.2.3.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus arba

4.2.3.2.2. jeigu vieno bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, kitų bandymų, kurie turi būti atlikti su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai turi atitikti reikalavimus.

4.3. Bandymas su 227 g rutuliuku

4.3.1. Antrinių charakteristikų sudėtingumo indeksai

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

4.3.2. Bandinių skaičius

Bandymas atliekamas su 20 kvadrato formos bandinių, kurių kraštinės ilgis 300 mm + 10 mm/– 0 mm.

4.3.3. Bandymo metodas

4.3.3.1. Bandymo metodas aprašytas III C priedo 2.1 punkte. Bandymai su 10 bandinių atliekami esant + 40 °C ± 2 °C temperatūrai, o su kitais 10 bandinių – esant – 20 °C ± 2 °C temperatūrai.

4.3.3.2. Rutuliuko metimo aukštis, kai bandymas atliekamas su skirtingo storio kategorijos bandiniais, ir atskilusių skeveldrų masė yra nurodyti toliau pateiktoje lentelėje:

Rutuliuko metimo aukštis mm	+ 40 °C		– 20 °C	
	Didžiausia leistina skeveldros masė m (*)	Rutuliuko metimo aukštis g	Didžiausia leistina skeveldros masė m (*)	Bandinio storis g
e ≤ 4,5	9	12	8,5	12
4,5 < e ≤ 5,5	10	15	9	15
5,5 < e ≤ 6,5	11	20	9,5	20
E > 6,5	12	25	10	25

(*) Nustatant rutuliuko metimo aukštį, gali būti + 25 mm/– 0 mm nuokrypis.

- 4.3.4. Rezultatų aiškinimas
- 4.3.4.1. Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu yra įvykdomos šios sąlygos:
- rutulys nepramuša bandinio,
 - bandinys nesuyra į kelias skeveldras,
 - jeigu stiklo tarp sluoksnių nesuplyšta, skeveldrų, atsiklijavusių nuo tos stiklo pusės, kuri yra kitoje apkrovos taško pusėje, masė neturi būti didesnė už 4.3.3.2 punkte pateiktas vertes.
- 4.3.4.2. Bandinių rinkinys, pateiktas sudėtinės dalies tipui patvirtinti, laikomas atitinkančiu bandymo su 227 g rutuliuku reikalavimus, jeigu yra įvykdyta viena iš šių sąlygų:
- 4.3.4.2.1. ne mažiau kaip 8 bandymų, atliktų esant kiekvienai bandymo temperatūrai, rezultatai atitinka reikalavimus arba
- 4.3.4.2.2. jeigu daugiau kaip 2 bandymų esant kiekvienai bandymo temperatūrai rezultatai neatitinka reikalavimų, kitų bandymų, kurie turi būti atlikti su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai turi atitikti reikalavimus.
5. ATSPARUMO APLINKOS POVEIKIUI BANDYMAS
- 5.1. **Atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas**
- 5.1.1. Sudėtingumo indeksai ir bandymo metodas
- III C priedo 4 punkto reikalavimai galioja, jeigu bandymas trunka 1 000 ciklų.
- 5.1.2. Rezultatų aiškinimas
- Nedūžtamo stiklo plokštė laikoma atitinkančia atsparumo abrazyviniam dilimui bandymo reikalavimus, jeigu šviesos sklaida, kuri atsiranda abrazyvais patrynus bandinį, nėra didesnė kaip 2 %.
- 5.2. **Atsparumo aukštai temperatūrai bandymas**
- Taikomi III C priedo 5 punkto reikalavimai.
- 5.3. **Atsparumo spinduliuotei bandymas**
- 5.3.1. Bendrieji reikalavimai
- Šis bandymas atliekamas tik tada, kai laboratorija mano, kad jį naudinga atlikti atsižvelgiant į laboratorijos turimą informaciją apie stiklo tarp sluoksnių.
- 5.3.2. Taikomi III C priedo 6 punkto reikalavimai.
- 5.4. **Atsparumo drėgmei bandymas**
- Taikomi III C priedo 7 punkto reikalavimai.
6. OPTINĖS YPATYBĖS
- Kiekvienam priekinio lango stiklo tipui taikomi III C priedo 9 punkte nustatyti reikalavimai, keliami optinėms ypatybėms.
-

III G PRIEDAS

Langai su triplekso stiklais, išskyrus priekinius langus ⁽¹⁾

1. TIPO APIBRĖŽIMAS

Langai su triplekso stiklais, išskyrus priekinius langus, laikomi kitokio tipo langais, jeigu jie vienas nuo kito skiriasi bent viena iš toliau pateiktų pagrindinių arba antrinių charakteristikų.

1.1. **Pagrindinės charakteristikos yra šios:**

1.1.1. prekės pavadinimas arba prekės ženklas;

1.1.2. stiklo plokštės storio kategorija – tai vardinis storis „e“ (gaminant stiklą leidžiamas $\pm 0,2$ n mm nuokrypis; n – tai plokštės stiklo sluoksnių skaičius):

— I kategorija:		$e \leq 5,5$ mm,
— II kategorija:	5,5 mm <	$e \leq 6,5$ mm,
— III kategorija:	6,5 mm <	e;

1.1.3. tarpsluoksnių arba tarpsluoksnių vardinis storis;

1.1.4. tarpsluoksnių arba tarpsluoksnių medžiagos rūšis ir tipas, pvz., polivinilbuteralio arba kitos organinės plėvelės tarpsluoksnių arba tarpsluoksnių;

1.1.5. bet koks specialus apdorojimas, taikytas vienam iš stiklo sluoksnių.

1.2. **Antrinės charakteristikos yra šios:**

1.2.1. medžiagos rūšis (poliruotas (veidrodinis) stiklas, lietinis stiklas, lakštinis stiklas),

1.2.2. tarpsluoksnių arba tarpsluoksnių (visas tarpsluoksnių spalvotas/dalis tarpsluoksnių) spalva (bespalvis ar spalvotas)

1.2.3. stiklo spalva (bespalvis arba spalvotas).

2. BENDROJI DALIS

2.1. Bandymai su kitokiomis negu priekinių langų stiklo plokštėmis atliekami naudojant plokščius bandinius, kurie yra išpjauti iš triplekso plokščių arba specialiai pagaminti šioms bandymams. Abiem atvejais bandiniai visais atžvilgiais turi visiškai atitikti stiklo plokštės, kurių gaminimui yra prašoma sudėtinės dalies tipo patvirtinimo.

2.2. Prieš kiekvieną bandymą triplekso bandiniai ne trumpiau kaip 4 valandas turi būti palaikomi $23 \text{ }^\circ\text{C} \pm 2 \text{ }^\circ\text{C}$ temperatūroje. Bandymai su pirmiau minėtais bandiniais, atliekami tuojau pat, kai tik bandiniai yra išimami iš saugyklos, kur jie buvo laikyti.

2.3. Tiriama, kad šio priedo nuostatos nėra pažeistos, jeigu sudėtinės dalies tipui patvirtinti pateikti stiklai yra tokios pat sudėties kaip ir priekinio lango stiklas, kuriam jau suteiktas patvirtinimas pagal III F, III H arba III I priedų nuostatas.

3. BANDYMAS SU GALVĄ IMITUOJANČIU MAKETU

3.1. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

3.2. **Bandinių skaičius**

Bandymai atliekami su šešiais plokščiais bandiniais (jų matmenys: 1 100 mm × 500 mm + 25 mm/– 0 mm).

(¹) Šio tipo triplekso stiklus taip pat galima naudoti kaip traktorių priekinių langų stiklus.

3.3. Bandyto metodas

- 3.3.1. Bandyto metodas yra aprašytas III C priedo 3 punkte.
- 3.3.2. Galvą imituojantis maketas metamas iš 1,50 m + 0 mm/– 5 mm aukščio. Kai bandymas atliekamas su traktoriaus priekinio lango stiklu, pirmiau nurodytas numetimo aukštis didinamas iki 4 m + 25 mm/– 0 mm.

3.4. Rezultatų aiškinimas

- 3.4.1. Šio bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu laikomasi šių sąlygų:
- 3.4.1.1. bandiniui suirus atsiranda daug apskritų įtrūkių, kurie susitelkia apie apkrovos tašką;
- 3.4.1.2. tarpsluoksniis gali įplyšti, tačiau galvą imituojantis maketas negali kiaurai permušti stiklo plokštės;
- 3.4.1.3. didelės stiklo skeveldros negali būti atsiskyrusios nuo tarpsluoksniio.
- 3.4.2. Bandinių rinkinys, pateiktas sudėtinės dalies tipo patvirtinimo bandymui, laikomas atitinkančiu bandymo su galvą imituojančiu maketu reikalavimus, jeigu yra įvykdoma viena iš šių dviejų sąlygų:
- 3.4.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus, arba
- 3.4.2.2. jeigu bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, kiti bandymų, kurie turi būti atliekami su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai turi atitikti reikalavimus.

4. MECHANINIO STIPRUMO BANDYMAS SU 227 g RUTULIUKU

4.1. Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

4.2. Bandinių skaičius

Bandymai turi būti atliekami su 4 plokščiais kvadratiniais bandiniais, kurių kraštinės ilgis yra 300 mm (+ 10 mm/– 0 mm).

4.3. Bandyto metodas

- 4.3.1. Bandyto metodas yra aprašytas III C priedo 2.1 punkte.
- 4.3.2. Aukštis, iš kurio metamas rutuliukas (atstumas nuo rutuliuko apačios iki bandinio viršutinio paviršiaus), yra kaip vardinio storio funkcija nurodytas šioje lentelėje:

Vardinis storis	Aukštis, iš kurio metamas rutuliukas	
$e \leq 5,5$ mm	5 m	
$5,5$ mm $\leq e \leq 6,5$ mm	6 m	+ 25 mm/– 0 mm
$6,5$ mm $\leq e$	7 m	

4.4. Rezultatų aiškinimas

- 4.4.1. Bandyto rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu yra laikomasi šių sąlygų:
- rutuliukas bandinio neperkerta kiaurai,
 - bandinys nesutrūksta į kelias skeveldras,
 - kelių skeveldrų, kurios gali atsirasti kitoje dūžio vietos pusėje, bendra masė nėra didesnė kaip 15 g.

4.4.2. Bandinių rinkinys, pateiktas atlikti sudėtinės dalies tipo patvirtinimo bandymams, laikomas atitinkančiu mechaninio stiprumo bandymo reikalavimus, jeigu yra laikomasi vienos iš šių sąlygų:

4.4.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus, arba

4.4.2.2. jeigu ne daugiau kaip dviejų bandymų rezultatai neatitinka reikalavimų, kitų bandymų, kurie turi būti atliekami su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai reikalavimus atitinka.

5. ATSPARUMO APLINKOS POVEIKIUI BANDYMAS

5.1. **Atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas**

5.1.1. Atsparumo indeksai ir bandymo metodas

III C priedo 4 punkto reikalavimai taikomi, jeigu bandymas trunka 1 000 ciklų.

5.1.2. Rezultatų aiškinimas

Nedūžtamo stiklo plokštė yra laikoma atitinkančia atsparumo abrazyviniam dilimui bandymo reikalavimus, jeigu patrynus abrazyvais šviesos išsklaidymas nėra didesnis už 2 %.

5.2. **Atsparumo aukštai temperatūrai bandymas**

Taikomi III C priedo 5 punkto reikalavimai.

5.3. **Atsparumo spinduliuotei bandymas**

5.3.1. Bendrieji reikalavimai

Bandymas atliekamas tik tada, kai laboratorija, atsižvelgdama į savo turimą informaciją apie tarpsluoksnį, mano, kad šis bandymas yra reikalingas.

5.3.2. Taikomi III C priedo 6 punkto reikalavimai.

5.4. **Atsparumo drėgmės poveikiui bandymas**

5.4.1. Taikomi III C priedo 7 punkto reikalavimai.

6. OPTINĖS YPATYBĖS

6.1. **Šviesos pralaidumo koeficientas**

III C priedo 9.1 punkte išdėstytos nuostatos dėl pastovaus šviesos pralaidumo koeficiento taikomos kitoms, ne priekinio stiklo langų stiklo plokštėms arba stiklo plokštėms, esančioms tose vietose, kurios turi įtakos vairuotojo regėjimui.

III H PRIEDAS

Priekiniai langai su apdorotais triplekso stiklais

1. TIPO APIBRĖŽIMAS

Priekiniai langai su apdorotais triplekso stiklais laikomi priklausančiais skirtingiems tipams, jeigu jie vienas nuo kito skiriasi bent viena iš toliau pateiktų pirminių arba antrinių charakteristikų.

1.1. **Pagrindinės charakteristikos yra šios:**

1.1.1. prekės pavadinimas arba prekės ženklas;

1.1.2. pavidalas ir matmenys.

Priekiniai langai su apdorotais triplekso stiklais, su kuriais atliekami suirimo, mechaninių ypatybių ir atsparumo aplinkos poveikiui bandymai, laikomi priklausančiais vienai grupei.

1.1.3. stiklo sluoksnių skaičius;

1.1.4. priekinio lango stiklo vardinis storis „e“, gaminant stiklą leidžiamas $\pm 0,2 n$ mm (n – tai priekinio lango stiklo sluoksnių skaičius) nuokrypis nuo vardinės vertės;

1.1.5. bet koks specialus apdorojimas, taikytas vienam arba keliems stiklo sluoksniams;

1.1.6. vardinis tarpstuksnio arba tarpstuksnių storis;

1.1.7. tarpstuksnio arba tarpstuksnių medžiagos rūšis ir tipas (pvz., polivinilbuteralio arba kitos plėvelės tarpstuksnis arba tarpstuksniai).

1.2. **Antrinės charakteristikos yra šios:**

1.2.1. medžiagos rūšis (poliruotas (veidrodinis) stiklas, lietinis stiklas, lakštinis stiklas);

1.2.2. bet kurio tarpstuksnio arba tarpstuksnių (visas tarpstuksnis spalvotas/dalis tarpstuksnio) spalva (bespalvis ar spalvotas);

1.2.3. stiklo spalva (bespalvis arba spalvotas);

1.2.4. įmontuoti ar neįmontuoti stiklo šildymo laidai;

1.2.5. įmontuotos ar neįmontuotos patamsintos juostos.

2. BENDROJI DALIS

2.1. Kalbant apie apdorotus priekinių langų triplekso stiklus, bandymai, kiti negu su galvą imituojančiu maketu, naudojant visą priekinio lango stiklo plokštę, ir optinių ypatybių nustatymo bandymai, yra atliekami naudojant bandinius ir (arba) specialiai šiems bandymams pagamintus ruošinius. Tačiau ruošiniai visais atžvilgiais turi visiškai atitikti priekinio lango stiklo plokštes, kurių gamybai yra prašoma sudėtinės dalies tipo patvirtinimo.

2.2. Prieš kiekvieną bandymą bandiniai arba ruošiniai ne trumpiau kaip 4 valandas palaikomi esant $23 \text{ }^\circ\text{C} \pm 2 \text{ }^\circ\text{C}$ temperatūrai. Bandymai su pirmiau minėtais bandiniais atliekami tuojau pat, kai tik bandiniai yra išimami iš saugyklos, kur jie buvo laikyti.

3. PRIVALOMI ATLIKTI BANDYMAI

Su apdorotais priekinių langų triplekso stiklais atliekami šie bandymai:

3.1. III F priede numatyti bandymai, atliekami naudojant paprastus priekinių langų triplekso stiklus,

3.2. toliau 4 punkte aprašytas suirimo bandymas.

4. SUIRIMO BANDYMAS

4.1. Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai

Medžiaga	Atsparumo indeksas
Veidrodinis stiklas	2
Lietinis stiklas	1
Lakštinis stiklas	1

4.2. Bandinių arba pavyzdžių skaičius

Atliekant bandymą kiekviename apkrovos taške išbandomas vienas bandinys, kurio matmenys: 1 100 mm × 500 mm (+ 5 mm/- 2 mm), arba vienas pavyzdys.

4.3. Bandymo metodas

Bandymo metodas yra aprašytas III C priedo 1 punkte.

4.4. Dūžio vieta arba vietos

Į kiekvieno apdoroto lakšto stiklo plokštę yra smogiama bandinio arba mėginio viduryje.

4.5. Rezultatų aiškinimas

4.5.1. Tariama, kad suirimo bandymo rezultatai kiekviename apkrovos taške rezultatai atitinka reikalavimus, jeigu didesnių kaip 2 cm² ploto skeveldrų, per bandymą atsiradusių stačiakampyje, kaip apibrėžta III D priedo 2.3.2 punkte, bendras plotas sudaro ne mažiau kaip 15 % šio stačiakampio ploto.

4.5.1.1. Kalbant apie bandinį:

4.5.1.1.1. Stačiakampio centras yra viduryje apskritimo, nubrėžto 10 cm spinduliu apie atskaitos taško projekciją, kaip apibrėžta Direktyvos 2008/2/EB I priedo 1.2 punkte.

4.5.1.1.2. Kalbant apie traktorių, kurių atskaitos taško nustatyti negalima, regėjimo lauko padėtis turi būti nurodyta bandymų ataskaitoje.

4.5.1.1.3. Priekinio lango stiklų, kurių ilgis mažesnis kaip 44 cm arba kurie traktoriuje sumontuoti mažesniu kaip 15° kampu, stačiakampio aukštis gali būti sumažintas iki 15 cm; skeveldrų, kurios stiklui sutrūkinėjus yra tinkamos, kad pro jas būtų galima žiūrėti, dalis bent jau atitinkamo ploto stačiakampyje turi būti 10 %.

4.5.1.2. Bandinyje esančio stačiakampio centras turi būti ilgesniojoje bandinio ašyje, 450 mm atstumu nuo vienos iš bandinio kraštų.

4.5.2. Sudėtinės dalies tipui patvirtinti pateiktas (-i) bandinys (-iai) arba pavyzdys (-džiai), laikomas (-i) atitinkančiu (-ais) suirimo bandymo reikalavimus, jeigu yra laikomasi vienos iš šių dviejų sąlygų:

4.5.2.1. bandymo, kurį atliekant bandinys buvo veiktas kiekviename apkrovos taške, rezultatai atitinka reikalavimus arba

4.5.2.2. su keturiais naujais bandiniais pakartotinio bandymo rezultatai kiekviename apkrovos taške neatitiko reikalavimų, tačiau keturių naujų bandymų, atliktų veikiant tuos pačius apkrovos taškus, rezultatai atitinka reikalavimus.

III I PRIEDAS

Langų nedūžtamieji stiklai, iš vidaus padengti plėvele

1. Nedūžtamos įstiklinimo medžiagos, apibrėžtos III D–III H prieduose, jeigu jų vidinis paviršius yra padengtas plėvele, turi atitikti ne tik atitinkamų priedų, bet ir šiuos reikalavimus.
 2. ATSPARUMO ABRAZYVINIAM DILIMUI BANDYMAS
 - 2.1. **Atsparumo indeksai ir bandymo metodas**

Plėvelės apvalkalui turi būti atliekamas 100 ciklų bandymas pagal III C priedo 4 punkte nurodytus reikalavimus.
 - 2.2. **Rezultatų aiškinimas**

Plėvelės danga laikoma atitinkančia atsparumo abrazyviniam dilimui reikalavimus, jeigu šviesos sklaida bandinį patrynus abrazyvais nėra didesnė kaip 4 %.
 3. ATSPARUMO DRĖGMEI BANDYMAS
 - 3.1. Turi būti atliekamas grūdintųjų nedūžtamų stiklinimo medžiagų su plėvelės danga atsparumo drėgmei bandymas.
 - 3.2. Taikomi III C priedo 7 punkto reikalavimai.
 4. ATSPARUMO TEMPERATŪROS POKYČIAMS BANDYMAS

Taikomi III C priedo 8 punkto reikalavimai.
 5. ATSPARUMO UGNIAI BANDYMAS

Taikomi III C priedo 10 punkto reikalavimai.
 6. ATSPARUMO CHEMINIAMS REAGENTAMS BANDYMAS

Taikomi III C priedo 11 punkto reikalavimai.
-

III J PRIEDAS

Priekiniai stiklaplasčio langai

1. TIPO APIBRĖŽIMAS

Priekiniai stiklaplasčio langai laikomi kitokio tipo langais, jeigu jie vienas nuo kito skiriasi bent viena iš toliau pateiktų pagrindinių arba antrinių charakteristikų.

1.1. **Pagrindinės charakteristikos yra šios:**

1.1.1. prekės pavadinimas arba prekės ženklas;

1.1.2. pavidalas ir matmenys.

Atliekant mechaninio stiprumo nustatymo, atsparumo aplinkos poveikiui, temperatūrų pokyčiui ir cheminiams reagentams bandymus naudojami priekiniai stiklaplasčio langai laikomi priklausančiais vienai grupei;

1.1.3. stiklo sluoksnių skaičius;

1.1.4. priekinio lango stiklo vardinis storis „e“, gaminant stiklą galimas $\pm 0,2 n$ mm (n – tai priekinio lango stiklo sluoksnių skaičius) nuokrypis nuo vardinės vertės;

1.1.5. vardinis stiklo sluoksnio storis;

1.1.6. vardinis plėvelės, naudojamos kaip tarpstuoksnis (-iai) storis;

1.1.7. plastiko sluoksnio (-ių), naudojamo (-ų) kaip tarpstuoksnis (-iai), ir plastiko, kuriuo padengtas vidinis paviršius, medžiagos rūšis ir tipas (pvz., polivinilbuterolis arba kita medžiaga);

1.1.8. bet koks specialus stiklo plokštei taikytas apdorojimas.

1.2. **Antrinės charakteristikos yra šios:**

1.2.1. medžiagos rūšis (poliruotas (veidrodinis) stiklas, lietinis stiklas, lakštinis stiklas);

1.2.2. bet kurio tarpstuoksnio arba tarpstuoksnių (visas tarpstuoksnis spalvotas/dalis tarpstuoksnio) spalva (bespalvis ar spalvotas);

1.2.3. stiklo spalva (bespalvis arba spalvotas);

1.2.4. įmontuoti arba neįmontuoti stiklo šildymo laidai;

1.2.5. įmontuotos arba neįmontuotos patamsintos juostos.

2. BENDROJI DALIS

2.1. Bandymams su priekiniais stiklaplasčio langais, išskyrus bandymus su galvą imituojančiu maketu (3.2 punktas) ir bandymus dėl optinių ypatybių nustatymo, naudojami plokšti bandiniai, išpjauti iš priekinių langų stiklų arba specialiai pagaminti pirmiau minėtiems bandymams. Kiekvienu atveju bandiniai visais požiūriais turi visiškai atitikti priekinių langų stiklus, dėl kurių pateikta paraiška sudėtinės dalies tipui patvirtinti.

2.2. Prieš kiekvieną bandymą bandiniai ne trumpiau kaip 4 valandas turi būti palaikomi $23 \text{ }^\circ\text{C} \pm 2 \text{ }^\circ\text{C}$ temperatūroje. Bandinius išėmus iš saugyklos, kurioje jie buvo laikomi, bandymai turi būti atliekami kuo greičiau.

3. BANDYMAS, SU GALVĄ IMITUOJANČIU MAKETU

3.1. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

- 3.2. **Bandymas su galvą imituojančiu maketu, atliekamas su visu priekinio lango stiklu**
- 3.2.1. Bandinių skaičius
- Bandomi po keturis bandinius, išrinktus pagal III M priedo nuostatas iš ruošinių grupių, turinčių mažiausią ir didžiausią paruoštą plotą.
- 3.2.2. Bandymo metodas
- 3.2.2.1. Bandymas atliekamas III C priedo 3.3.2 punkte aprašytu metodu.
- 3.2.2.2. Galvą imituojantis maketas metamas iš 1,5 m + 0 mm/– 5 mm aukščio.
- 3.2.3. Rezultatų aiškinimas
- 3.2.3.1. Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu laikomasi šių sąlygų:
- 3.2.3.1.1. bandiniui sudužus atsiranda daug apskritos formos įtrūkių, kurie tolygiai susitelkia apie apkrovos tašką, o atstumas nuo apkrovos taško iki pirmųjų įtrūkių nėra didesnis kaip 80 mm;
- 3.2.3.1.2. stiklo sluoksnis lieka sulipęs su plėvelės tarp sluoksniu. Vienoje ar keliose įtrūkio, esančio už 60 mm skersmens apskritimo, nubrėžto aplink apkrovos tašką, vietose stiklo sluoksnis gali būti atsiklijavęs nuo tarp sluoksnio ne platesne kaip 4 mm juoste bet kurioje įtrūkio pusėje;
- 3.2.3.1.3. toje pusėje, iš kurios veikia apkrova, gali atsirasti ne didesnis kaip 35 mm plyšys.
- 3.2.3.2. Bandinių rinkinys, pateiktas sudėtinės dalies tipo patvirtinimui gauti, laikomas atitinkančiu bandymo su galvą imituojančiu maketu reikalavimus, jeigu laikomasi vienos iš šių dviejų sąlygų:
- 3.2.3.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus arba
- 3.2.3.2.2. bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, tačiau kitų bandymų, kurie turi būti atlikti su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai atitinka reikalavimus.
- 3.3. **Bandymas su galvą imituojančiu maketu, kai naudojami plokščio paviršiaus bandiniai**
- 3.3.1. Bandinių skaičius
- Bandymams atlikti naudojami šeši plokščio paviršiaus bandiniai, kurių matmenys: 1 100 mm × 500 mm (+ 5 mm/– 2 mm).
- 3.3.2. Bandymo metodas
- 3.3.2.1. Bandymas atliekamas III C priedo 3.3.1 punkte aprašytu metodu.
- 3.3.2.2. Galvą imituojantis maketas metamas iš 4 m + 25 mm/– 0 mm aukščio.
- 3.3.3. Rezultatų aiškinimas
- 3.3.3.1. Šio bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu laikomasi šių sąlygų:
- 3.3.3.1.1. stiklo sluoksniui suskilus atsiranda daug apie apkrovos tašką susitelkusių apskritų įtrūkių;
- 3.3.3.1.2. jeigu galvą imituojantis maketas nepramuša bandinio kiaurai, tarp sluoksnis gali būti įtrūkęs;
- 3.3.3.1.3. didelės stiklo skeveldros nėra atsiskyrusios nuo tarp sluoksnio.
- 3.3.3.2. Bandinių rinkinys, pateiktas sudėtinės dalies tipo patvirtinimui gauti, laikomas atitinkančiu bandymo reikalavimus, jeigu laikomasi vienos iš šių dviejų sąlygų:
- 3.3.3.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus arba
- 3.3.3.2.2. vieno bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, tačiau kitų bandymų, kurie turi būti atlikti su bandinių rinkiniu, rezultatai atitinka reikalavimus.

4. MECHANINIO STIPRUMO BANDYMAS
 - 4.1. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai, bandymo metodas ir rezultatų aiškinimas**

Galioja III F priedo 4 punkto reikalavimai.
 - 4.2. Tačiau III F priedo 4.3.4.1 punkto 3 reikalavimas negalioja.
 5. ATSPARUMO APLINKOS POVEIKIUI BANDYMAS
 - 5.1. **Atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas**
 - 5.1.1. Išorinio paviršiaus atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas
 - 5.1.1.1. Taikomi III F priedo 5.1 punkto reikalavimai.
 - 5.1.1.2. Vidinio paviršiaus atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas
 - 5.1.1.2.1. Taikomi III I priedo 2 punkto reikalavimai
 - 5.2. **Atsparumo aukštai temperatūrai bandymas**

Taikomi III C priedo 5 punkto reikalavimai.
 - 5.3. **Atsparumo spinduliuotei bandymas**

Taikomi III C priedo 6 punkto reikalavimai.
 - 5.4. **Atsparumo drėgmei bandymas**

Taikomi III C priedo 7 punkto reikalavimai.
 - 5.5. **Atsparumo temperatūros pokyčiams bandymas**

Taikomi III C priedo 8 punkto reikalavimai.
 6. OPTINĖS YPATYBĖS

Kiekvienam priekinio lango stiklo tipui taikomi III C priedo 9 punkte nustatyti reikalavimai dėl optinių ypatybių.
 7. ATSPARUMO UGNIAI BANDYMAS

Taikomi III C priedo 10 punkto reikalavimai.
 8. ATSPARUMO CHEMINIAMS REAGENTAMS BANDYMAS

Taikomi III C priedo 11 punkto reikalavimai.
-

III K PRIEDAS

Langų stiklaplasčio stiklai, išskyrus priekinių langų stiklus⁽¹⁾

1. TIPO APIBRĖŽIMAS

Langų stiklaplasčio stiklai, išskyrus priekinių langų stiklus, laikomi kitokio tipo langais, jeigu jie vienas nuo kito skiriasi bent viena iš toliau pateiktų pagrindinių arba antrinių charakteristikų.

1.1. **Pagrindinės charakteristikos yra šios:**

1.1.1. prekės pavadinimas arba prekės ženklas;

1.1.2. storio kategorija, kuriai priskirto stiklo vardinis storis yra „e“ (gaminant stiklą leidžiamas $\pm 0,2$ mm nuokrypis):I kategorija: $e \leq 3,5$ mm,II kategorija: $3,5 \text{ mm} < e \leq 4,5$ mm,III kategorija: $4,5 \text{ mm} < e$;

1.1.3. plėvelės sluoksnio (-ių), naudojamo (-ų) kaip tarpsluoksnis (-iai), vardinis storis;

1.1.4. vardinis stiklo plokštės storis;

1.1.5. plėvelės sluoksnio (-ių), naudojamo (-ų) kaip tarpsluoksnis (-iai) (pvz., polivinilbuterolis arba kita medžiaga), ir vidinio stiklo plokštės paviršiaus plastiko sluoksnio tipas;

1.1.6. bet koks specialus apdorojimas, taikytas stiklo sluoksniui.

1.2. **Antrinės charakteristikos yra šios:**

1.2.1. medžiagos rūšis (poliruotas (veidrodinis) stiklas, lietinis stiklas, lakštinis stiklas);

1.2.2. bet kurio tarpsluoksnio arba tarpsluoksnių (visas tarpsluoksnis spalvotas/dalis tarpsluoksnio) spalva (bespalvis ar spalvotas);

1.2.3. stiklo spalva (bespalvis arba spalvotas).

2. BENDROJI DALIS

2.1. Bandymams su langų stiklaplasčio stiklais, išskyrus priekinių langų stiklus, naudojami plokšti bandiniai, kurie yra išpjauti iš įprasto stiklo plokščių arba specialiai pagaminti šiems bandymams. Abiem atvejais bandiniai visais atžvilgiais turi visiškai atitikti gaminamas stiklo plokštes, kurios pateiktos sudėtinės dalies tipo patvirtinimui gauti.

2.2. Prieš kiekvieną bandymą triplekso bandiniai ne trumpiau kaip 4 valandas turi būti palaikomi $23 \text{ }^\circ\text{C} \pm 2 \text{ }^\circ\text{C}$ temperatūroje. Bandymai su pirmiau minėtais bandiniais atliekami tuojau pat, kai tik bandiniai yra išimami iš saugyklos, kur jie buvo laikomi.

2.3. Tariaama, kad šio priedo nuostatos nėra pažeistos, jeigu sudėtinės dalies tipui patvirtinti pateikta stiklo plokštė yra tokios pat sudėties kaip ir priekinio lango stiklas, kuriam jau suteiktas patvirtinimas pagal III J priedo nuostatas.

(¹) Šio tipo langų stiklaplasčio stiklus galima naudoti ir traktorių priekiniams langams.

3. BANDYMAS SU GALVĄ IMITUOJANČIU MAKETU

3.1. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

3.2. **Bandinių skaičius**

Bandymas atliekamas su šešiais plokščiais bandiniais, kurių matmenys: 1 100 mm × 500 mm (+ 5 mm/– 2 mm).

3.3. **Bandymo metodas**

3.3.1. Bandymo metodas yra aprašytas III C priedo 3 punkte.

3.3.2. Galvą imituojantis maketas metamas iš 1,50 m + 0 mm/– 5 mm aukščio. Kai bandymas atliekamas su traktoriaus priekinio lango stiklu, pirmiau nurodytas metimo aukštis didinamas iki 4 m + 25 /– 0 mm.

3.4. **Rezultatų aiškinimas**

3.4.1. Šio bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu laikomasi šių sąlygų:

3.4.1.1. stiklo sluoksniui suirus atsiranda daug apskritos formos įtrūkių, kurie susitelkia apie apkrovos tašką;

3.4.1.2. tarp sluoksnių gali įplyšti, tačiau galvą imituojantis maketas nepramuša stiklo plokštės;

3.4.1.3. didelės stiklo skeveldros nėra atsiskyrusios nuo tarp sluoksnių.

3.4.2. Bandinių rinkinys, pateiktas sudėtinės dalies tipo patvirtinimui gauti, laikomas atitinkančiu bandymo su galvą imituojančiu maketu reikalavimus, jeigu yra laikomasi vienos iš šių dviejų sąlygų:

3.4.2.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus arba

3.4.2.2. bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, tačiau kitų bandymų, kurie turi būti atliekami su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai reikalavimus atitinka.

4. MECHANINIO STIPRUMO BANDYMAS, ATLIEKAMAS SU 227 g RUTULIUKU

4.1. Taikomos III G priedo 4 punkto nuostatos, išskyrus 4.3.2 punkto lentelę, kuri yra pakeičiama šia lentele:

Vardinis storis	Aukštis, iš kurio metamas rutuliukas	
$e \leq 3,5$ mm	5 m	
$3,5\text{mm} \leq e \leq 4,5$ mm	6 m	+ 25 mm/– 0 mm
$e > 4,5$ mm	7 m	

4.2. Tačiau III G priedo 4.4.1 punkto trečios įtraukos reikalavimas nėra svarbus.

5. ATSPARUMO APLINKOS POVEIKIUI BANDYMAS

5.1. **Atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas**

5.1.1. Išorinio paviršiaus atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas

Taikomi III G priedo 5.1 punkto reikalavimai.

5.1.2. Vidinio paviršiaus atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas

Taikomi III I priedo 2.1 punkto reikalavimai.

5.2. **Atsparumo aukštai temperatūrai bandymas**

Taikomi III C priedo 5 punkto reikalavimai.

5.3. **Atsparumo spinduliutei bandymas**

Taikomi III C priedo 6 punkto reikalavimai.

5.4. **Atsparumo drėgmės poveikiui bandymas**

Taikomi III C priedo 7 punkto reikalavimai.

5.5. **Atsparumo temperatūros pokyčiams bandymas**

Taikomi III C priedo 8 punkto reikalavimai.

6. OPTINĖS YPATYBĖS

III C priedo 9.1 punkte išdėstytos nuostatos dėl pastovaus šviesos pralaidumo koeficiento taikomos stiklo plokštėms arba jų dalims, esančioms tose vietose, kurios turi įtakos vairuotojo regėjimui.

7. ATSPARUMO UGNIAI BANDYMAS

Taikomi III C priedo 10 punkto reikalavimai.

8. ATSPARUMO CHEMINIAMS REAGENTAMS BANDYMAS

Taikomi III C priedo 11 punkto reikalavimai.

III L PRIEDAS

Stiklo paketai

1. TIPO APIBRĖŽIMAS

Stiklo paketai laikomi priklausančiais kitokiems tipams, jeigu jie vienas nuo kito skiriasi bent viena toliau pateikta pagrindine arba antrine charakteristika.

1.1. **Pagrindinės charakteristikos yra šios:**

- 1.1.1. prekės pavadinimas arba prekės ženklas;
- 1.1.2. stiklo paketo konstrukcija (simetriška, nesimetriška);
- 1.1.3. kiekvienos stiklo paketą sudarančios stiklo plokštės tipas, apibrėžtas III E, III G arba III K priedų 1 punkte;
- 1.1.4. tarpo tarp dviejų stiklo plokščių vardinis plotis;
- 1.1.5. stiklo paketo sandarinimo būdas (naudojant organines medžiagas arba stiklą sujungiant su stiklu ar stiklą jungiant su metalu).

1.2. Antrinės charakteristikos yra šios:

- 1.2.1. Stiklo paketą sudarančios stiklo plokštės antrinės charakteristikos, apibrėžtos III E, III G arba III K priedų 1.2 punkte.

2. BENDROJI DALIS

- 2.1. Kiekvienai stiklo paketą sudarančiai stiklo plokštei turi būti arba suteiktas tipo patvirtinimas, arba taikomi atitinkamuose prieduose (III E, III G arba III K) išdėstyti reikalavimai.
- 2.2. Bandymai, atlikti su stiklo paketais, kurių vardinio tarpo tarp stiklo plokščių plotis yra „e“, laikomi tinkamais atlikti su visais stiklo paketais, kurių charakteristikos yra tokios pat, o vardinio tarpo tarp stiklo plokščių plotis yra ± 3 mm. Tačiau paraiškos pateikėjas, kad būtų suteiktas sudėtinės dalies tipo patvirtinimas, gali pateikti bandymams stiklo paketą, kurio tarpas tarp stiklo plokščių yra mažiausias, ir stiklo paketą su didžiausiu tarpu tarp stiklo plokščių.
- 2.3. Stiklo paketų, turinčių bent vieną triplexo arba bent vieną stiklaplasčio plokštę, bandiniai ne trumpiau kaip 4 valandas prieš bandymą laikomi $23\text{ }^{\circ}\text{C} \pm 2\text{ }^{\circ}\text{C}$ temperatūroje. Bandymai naudojant pirmiau minėtus bandinius atliekami tuojau pat, kai tik bandiniai yra išimami iš saugyklos, kur jie buvo laikomi.

3. BANDYMAS SU GALVĄ IMITUOJANČIU MAKETU

3.1. **Antrinių charakteristikų atsparumo indeksai**

Į antrines charakteristikas neatsižvelgiama.

3.2. **Bandinių skaičius**

Bandymai kiekvienai visų stiklo paketų sudarančių plokščių storio kategorijai ir kiekvieno tarpo tarp šių plokščių storiui, kaip apibrėžta pirmiau pateiktame 1.1.4 punkte, nustatyti atliekami su 6 bandiniais jų matmenys: 1 100 mm × 500 mm (+ 5 mm/– 22 mm).

3.3. **Bandymo metodas**

- 3.3.1. Bandymo atlikimo būdas aprašytas III C priedo 3 punkte.
- 3.3.2. Galvą imituojantis maketas metamas iš 1,5 m (+ 0 mm/– 5 mm) aukščio.
- 3.3.3. Nesimetriškos konstrukcijos stiklo paketai bandomi 3 kartus iš abiejų pusių.

3.4. **Rezultatų aiškinimas**

3.4.1. Stiklo paketas, sudarytas iš dviejų tolygiai grūdintų stiklo plokščių.

Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu abi sudėtinės dalys sutrūksta.

3.4.2. Stiklo paketas, sudarytas iš dviejų triplekso plokščių, kitų negu priekinio lango stiklo plokštės.

Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu yra įvykdomos šios sąlygos:

3.4.2.1. abiem bandinio sudėtinėms dalims sutrūkus atsiranda daug apskritų įtrūkių, susitelkusių aplink apkrovos tašką;

3.4.2.2. tarpfluoksnuose gali atsirasti plyšių, tačiau galvą imituojantis maketas neturi bandinio permušti kiaurai;

3.4.2.3. didelės stiklo skeveldros nėra atsiskyrusios nuo tarpfluoksnio.

3.4.3. Stiklo paketas, sudarytas iš tolygiai grūdinto stiklo ir triplekso arba stiklaplasčio plokštės, kuri nėra negu priekinio lango stiklo plokštė.

Bandymo rezultatai laikomi atitinkančiais reikalavimus, jeigu yra laikomasi šių sąlygų:

3.4.3.1. grūdinto stiklo plokštė sudūžta;

3.4.3.2. triplekso arba stiklaplasčio plokštei sutrūkus atsiranda daug apskritų įtrūkių, susitelkusių apie apkrovos tašką;

3.4.3.3. tarpfluoksnyje (-iuose) gali atsirasti plyšių, jeigu galvą imituojantis maketas nepramuša bandinio kiaurai;

3.4.3.4. didelės stiklo skeveldros nėra atsiskyrusios nuo tarpfluoksnio.

3.4.4. Bandinių rinkinys, pateiktas sudėtinės dalies tipui patvirtinti, laikomas atitinkančiu reikalavimus, keliamus jo sąvybėms, nustatytoms atliekant bandymą su galvą imituojančiu maketu, jeigu yra laikomasi vienos iš šių dviejų sąlygų:

3.4.4.1. visų bandymų rezultatai atitinka reikalavimus,

3.4.4.2. bandymo rezultatai neatitinka reikalavimų, tačiau kitų bandymų, kurie turi būti atlikti su nauju bandinių rinkiniu, rezultatai atitinka reikalavimus.

4. **OPTINĖS YPATYBĖS**

III C priedo 9.1 punkte nurodyti reikalavimai dėl pastovaus šviesos pralaidumo koeficiento taikomas stiklo paketais arba stiklo paketų dalims, esančioms tose vietose, kurios turi įtakos vairuotojo regėjimui.

III M PRIEDAS

Priekinių stiklų grupavimas juos pateikiant sudėtinės dalies tipo pavertinimo bandymams

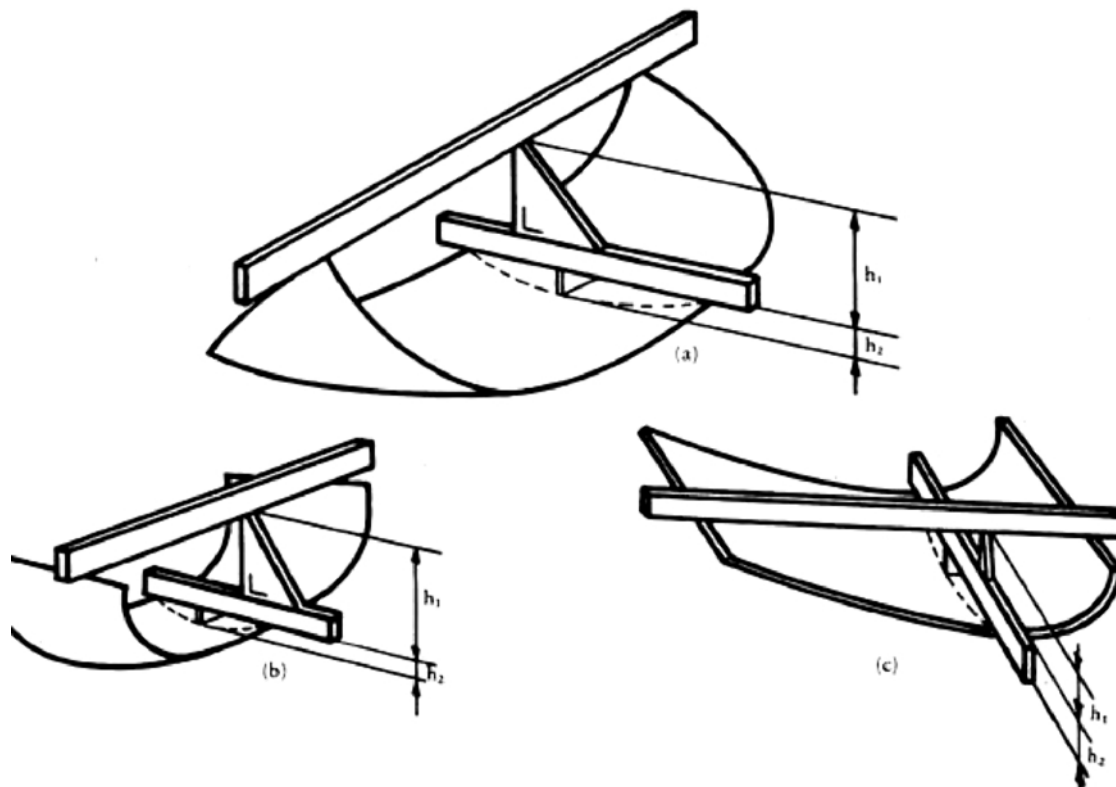
1. Ypatybės, į kurias atsižvelgiama, yra šios:
 - 1.1. priekinio lango stiklo ruošinio plotas;
 - 1.2. segmento aukštis;
 - 1.3. išlinkis.
2. Grupė yra sudaryta iš storio klasių.
3. Stiklo plokštės klasifikuojamos pagal ruošinio plotą didėjančia eile. Stiklo plokštės pagal didžiausią ir mažiausią ruošinio plotą yra parenkamos ir numeruojamos taip:

1 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas didžiausias	1 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas mažiausias
2 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas mažiausias po 1	2 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas didžiausias po 1
3 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas mažiausias po 2	3 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas didžiausias po 2
4 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas mažiausias po 3	4 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas didžiausias po 3
5 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas mažiausias po 4	5 stiklo plokštė, kurios ruošinio plotas didžiausias po 4
4. Abiejų pirmiau 3 punkte apibrėžtų grupių segmento aukštis yra nurodomas taip:
 - 1 didžiausias segmento aukštis,
 - 2 kitas mažiausias,
 - 3 kitas mažiausias ir t. t.
5. Abiejų pirmiau 3 punkte apibrėžtų grupių išlinkio spindulys nurodomas taip:
 - 1 mažiausias išlinkio spindulys,
 - 2 kitas didžiausias,
 - 3 kitas didžiausias ir t. t.
6. Numeriai, suteikti abiejų grupių, apibrėžtų pirmiau pateiktame 3 punkte, kiekvienam priekinio lango stikliui, yra sudedami.
- 6.1. III D, III F, III H, III I arba III J prieduose apibrėžtiems visiems bandymams atlikti iš penkių priekinio lango stiklo didžiausio ploto ruošinių išrenkamas ruošinys, kurio bendras plotas yra mažiausias, o iš penkių priekinio lango stiklo mažiausio ploto ruošinių išrenkamas ruošinys, kurio bendras plotas yra mažiausias.
- 6.2. Kiti tos pačios grupės priekinio lango stiklai yra išbandomi norint patikrinti III C priedo 9 punkte apibrėžtas optines ypatybes.
7. Keli priekinio lango stiklai, kurių pavidalo ir (arba) išlinkio spindulio parametrai labai skiriasi nuo parinktos grupės stiklo plokščių didžiausių ir mažiausių matmenų, taip pat gali būti išbandyti, jeigu bandymus atliekanti techninė tarnyba mano, kad pirmiau minėti parametrai gali turėti daug žalingos įtakos.
8. Grupės ribos yra nustatomos pagal priekinio lango stiklo ruošinio plotą. Jeigu priekinio lango stiklo, pateikto sudėtinės dalies tipui patvirtinti, ruošinio plotas yra didesnis už patvirtintus matmenis ir (arba) jeigu tokio ruošinio segmento aukštis yra kur kas didesnis arba stiklo išlinkio spindulys yra kur kas mažesnis, toks stiklo ruošinys laikomas naujo tipo ruošiniu, ir jis turi būti bandomas papildomai, jeigu techninė tarnyba, atsižvelgdama į savo jau turimą informaciją apie jo gamybą ir apie panaudotas medžiagas, mano, kad atlikti šiuos bandymus techniškai yra būtina.

9. Jeigu sudėtinės dalies tipo patvirtinimo turėtojas vėliau pagamina kokio nors kito modelio priekinio lango stiklą, priskirtą jau patvirtintai storio klasei:
 - 9.1. turi būti įvertinta, ar toks modelis gali būti priskirtas penkiems didžiausiems arba penkiems mažiausiems modeliams, parinktiems iš aptariamų grupės, pateiktos sudėtinės dalies tipo patvirtinimui gauti;
 - 9.2. vėl sunumeruojama pirmiau pateiktuose 3, 4 ir 5 punktuose apibrėžta tvarka;
 - 9.3. jeigu nustatoma, kad skaičių, suteiktų priekinio lango stiklui, kuris naujai priskirtas penkiems didžiausiems arba penkiems mažiausiems priekinio lango stiklams, suma:
 - 9.3.1. yra mažiausia, atliekami šie bandymai:
 - 9.3.1.1. bandymai su priekinio lango grūdinto stiklo plokštėmis:
 - 9.3.1.1.1. suirimo bandymas;
 - 9.3.1.1.2. apkrovos bandymas su galvą imituojančiu maketu;
 - 9.3.1.1.3. optinio iškraipymo bandymas;
 - 9.3.1.1.4. antrinio atvaizdo atskyrimo bandymas;
 - 9.3.1.1.5. šviesos pralaidumo bandymas.
 - 9.3.1.2. Bandymai su triplekso arba stiklaplasčio priekinio lango stiklais:
 - 9.3.1.2.1. apkrovos bandymas su galvą imituojančiu maketu;
 - 9.3.1.2.2. optinio iškraipymo bandymas;
 - 9.3.1.2.3. antrinio atvaizdo atskyrimo bandymas;
 - 9.3.1.2.4. šviesos pralaidumo bandymas.
 - 9.3.1.3. Su apdoroto priekinio lango triplekso stiklu atliekami 9.3.1.1.1, 9.3.1.1.2 ir 9.3.1.2 punktuose nurodyti bandymai.
 - 9.3.1.4. Su plėvele padengtu priekinio lango stiklu atliekami 9.3.1.1 arba, jei reikia, 9.3.1.2 punkte nurodyti bandymai.
 - 9.3.2. Nėra mažiausia, atliekami tik optinėms ypatybėms patikrinti nustatyti bandymai, apibrėžti III C priedo 9 punkte.

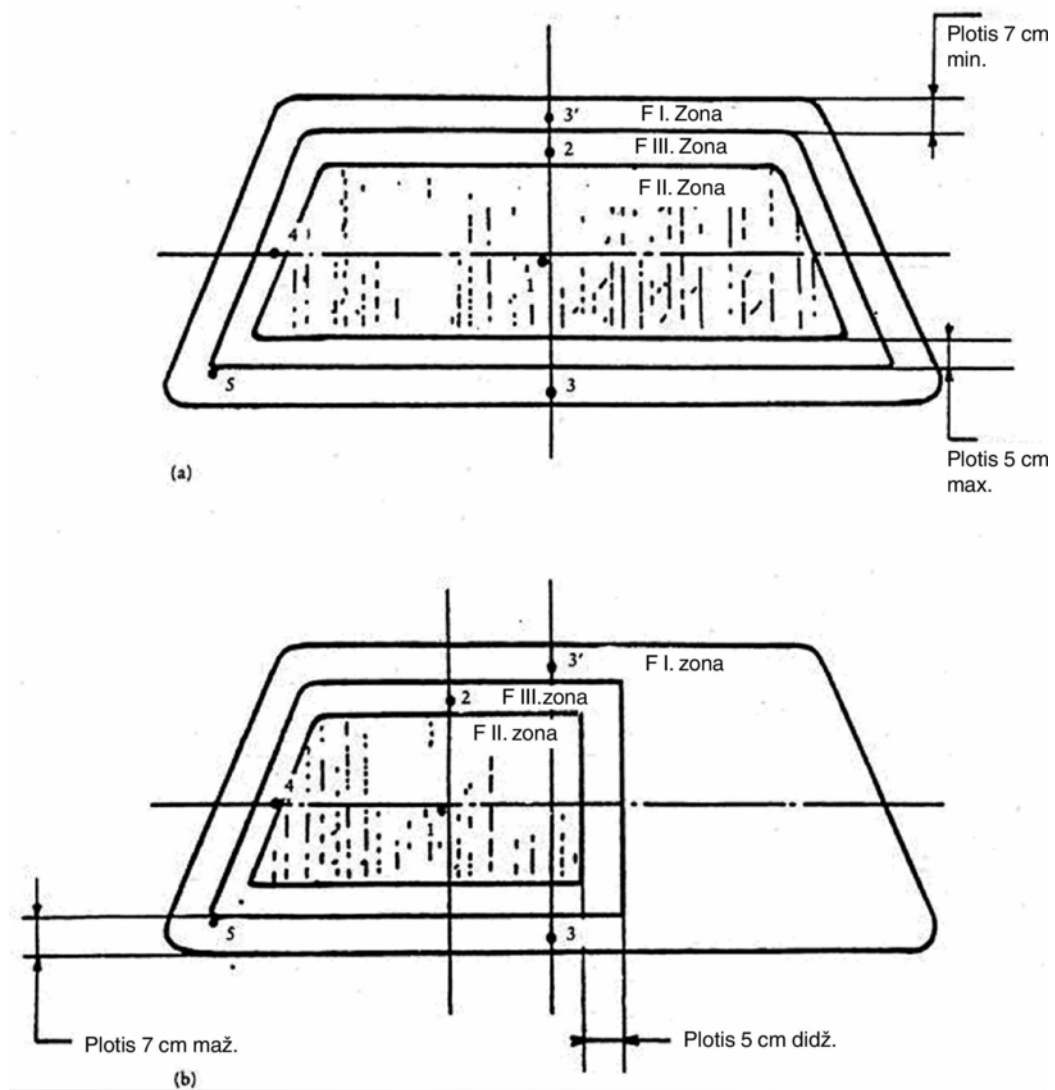
III N PRIEDAS

Segmento aukščio matavimas ir dūžio taškų vieta

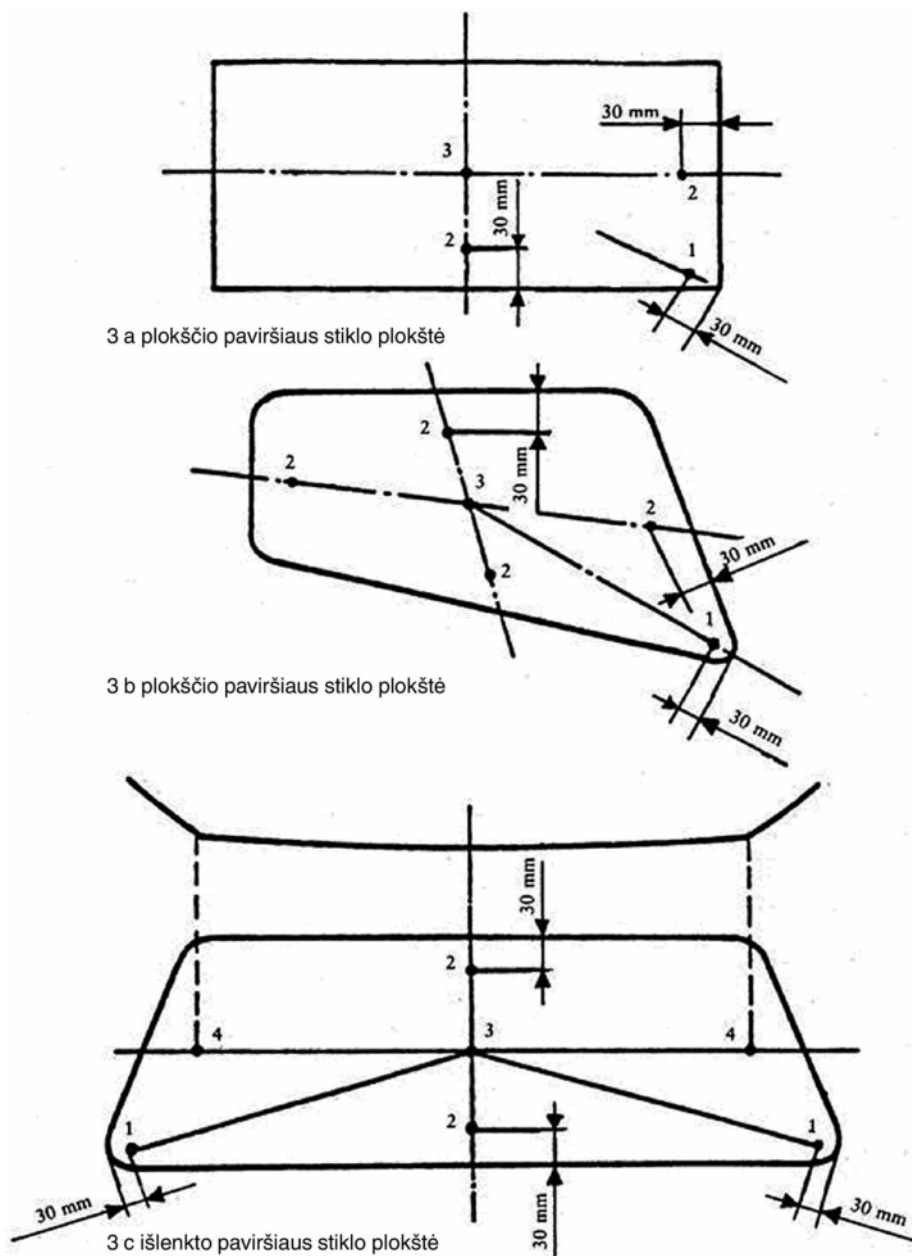
1 paveikslas – Segmento aukščio h nustatymas

Stiklo plokštės su viena išlinkio kreive didžiausias segmento aukštis yra h_1 .

Stiklo plokštė su dviem išlinkio kreivėmis didžiausias segmento aukštis yra $h_1 + h_2$.

2 paveikslas – Nustatytos priekinio lango stiklo dūžio vietos

3 a, 3 b ir 3 c paveikslai – Tolygiai grūdinto stiklo plokštės nustatytos dūžio vietos

3 a, 3 b ir 3 c paveiksluose pažymėti taškai „2“ – tai siūlomos „2“ taško vietos, nustatytos III E priedo 2.5 punkte.

III O PRIEDAS

Produkcijos atitikties patikrinimai

1. APIBRĖŽIMAI

Šiame priede:

- 1.1. „gaminio tipas“ – tai visos stiklo plokštės, turinčios vienodas pagrindines charakteristikas;
- 1.2. „storio klasė“ – tai visos stiklo plokštės, kurių sudėtinių dalių storis neviršija leistinų nuokrypių;
- 1.3. „gamybinis agregatas“ – tai vieno arba kelių stiklo plokštės tipų visi gamybos įrenginiai, sumontuoti toje pačioje vietoje; gamybos įrenginiai gali būti sudaryti iš kelių gamybinių linijų;
- 1.4. „pamaina“ – tai gamybos laikas, kurį ta pati gamybinė linija veikia kiekvieną dieną darbo valandomis;
- 1.5. „gamybos laikotarpis“ – tai nepertraukiamas laikotarpis vieno tipo produktui per vieną pamainą pagaminti;
- 1.6. „Ps“ – tai vieno tipo produkto stiklo plokščių, pagamintų per vieną pamainą skaičius;
- 1.7. „Pr“ – tai vieno tipo produkto stiklo plokščių, pagamintų per vieną gamybos laikotarpį skaičius.

2. BANDYMAI

Su grūdinto stiklo plokštėmis yra atliekami šie bandymai:

2.1. **Priekinių langų grūdinto stiklo plokštės**

- 2.1.1. Suirimo bandymas laikantis III D priedo 2 punkto reikalavimų.
- 2.1.2. Šviesos pralaidumo matavimas laikantis III C priedo 9.1 punkto reikalavimų.
- 2.1.3. Optinio iškraipymo nustatymo bandymas laikantis III C priedo 9.2 punkto reikalavimų.
- 2.1.4. Antrinio atvaizdo atskyrimo bandymas laikantis III C priedo 9.3 punkto reikalavimų.

2.2. **Tolygiai grūdintos stiklo plokštės**

- 2.2.1. Suirimo bandymas laikantis III E priedo 2 punkto reikalavimų.
- 2.2.2. Šviesos pralaidumo matavimas laikantis III C priedo 9.1 punkto reikalavimų.
- 2.2.3. Su stiklo plokštėmis, kurios naudojamos priekinio lango stiklams:
 - 2.2.3.1. Optinio iškraipymo nustatymo bandymas laikantis III C priedo 9.2 punkto reikalavimų.
 - 2.2.3.2. Antrinio atvaizdo atskyrimo bandymas laikantis III C priedo 9.3 punkto reikalavimų.

2.3. **Priekinių langų paprasti triplexo ir priekinių langų stiklaplasčio stiklai**

- 2.3.1. Bandymas su galvą imituojančiu maketu atliekamas laikantis III F priedo 3 punkto reikalavimų.
- 2.3.2. Bandymas su 2 260 g rutuliu, atliekamas laikantis III F priedo 4.2 punkto ir III C priedo 2.2 punkto reikalavimų.
- 2.3.3. Atsparumo aukštai temperatūrai bandymas laikantis III C priedo 5 punkto reikalavimų.

- 2.3.4. Šviesos pralaidumo matavimas laikantis III C priedo 9.1 punkto reikalavimų.
- 2.3.5. Optinio iškraipymo nustatymo bandymas laikantis III C priedo 9.2 punkto reikalavimų.
- 2.3.6. Antrinio atvaizdo atskyrimo bandymas laikantis III C priedo 9.3 punkto reikalavimų.
- 2.3.7. Su priekinio lango stiklaplasčio stiklais:
- 2.3.7.1. Atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas laikantis III I priedo 2.1 punkto reikalavimų.
- 2.3.7.2. Atsparumo drėgmei bandymas laikantis III I priedo 3 punkto reikalavimų.
- 2.3.7.3. Atsparumo cheminiams reagentams bandymas laikantis III C priedo 11 punkto reikalavimų.
- 2.4. **Paprasti triplekso ir stiklaplasčio stiklai, išskyrus priekinio lango stiklus**
- 2.4.1. Apkrovos bandymas su 227 g rutuliuku laikantis III G priedo 4 punkto reikalavimų.
- 2.4.2. Atsparumo aukštai temperatūrai bandymas laikantis III C priedo 5 punkto reikalavimų.
- 2.4.3. Šviesos pralaidumo matavimas laikantis III C priedo 9.1 punkto reikalavimų.
- 2.4.4. Naudojant tik stiklaplasčio plokštes:
- 2.4.4.1. Atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas laikantis III I priedo 2.1 punkto reikalavimų.
- 2.4.4.2. Atsparumo drėgmei bandymas laikantis III I priedo 3 punkto reikalavimų.
- 2.4.4.3. Atsparumo cheminiams reagentams bandymas laikantis III C priedo 11 punkto reikalavimų.
- 2.4.5. Tariama, kad pirmiau išdėstytų nuostatų yra laikomasi, jeigu su tos pačios sudėties priekinio lango stiklu buvo atlikti atitinkami bandymai.
- 2.5. **Apdoroti priekinio lango triplekso stiklai**
- 2.5.1. Be 2.3 punkte aprašytų bandymų, turi būti atliktas suirimo bandymas pagal III H priedo 4 punkto reikalavimus.
- 2.6. **Stiklo plokštės, padengtos plėvele**
- Be šio priedo įvairiuose punktuose nustatytų bandymų, turi būti atlikti šie bandymai:
- 2.6.1. Atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas laikantis III I priedo 2.1 punkto reikalavimų.
- 2.6.2. Atsparumo drėgmei bandymas laikantis III I priedo 3 punkto reikalavimų.
- 2.6.3. Atsparumo cheminiams reagentams bandymas laikantis III C priedo 11 punkto reikalavimų.
- 2.7. **Stiklo paketai**
- Su kiekviena stiklo paketą sudarančia stiklo plokšte tuo pačiu dažnumu ir pagal tuos pačius reikalavimus turi būti atlikti šiame priede nurodyti bandymai.
3. BANDYMŲ ATLIKIMO DAŽNUMAS IR BANDYMŲ REZULTATAI
- 3.1. **Suirimo bandymas**
- 3.1.1. Bandymai

- 3.1.1.1. Kai stiklas sudaužomas šioje direktyvoje nurodytose dūžio vietose, pirmoji bandymų serija darant nuotraukas turi būti atlikta pradėjus gaminti kiekvieno naujo tipo stiklo plokštes, kad būtų galima nustatyti pačias silpniausias plokštės vietas.

Tačiau su priekinio lango grūdintu stiklu ši pirmoji bandymų serija turi būti atlikta tik tokiu atveju, jeigu per metus pagaminama daugiau kaip 200 šio tipo stiklo plokščių.

- 3.1.1.2. Per gamybos laikotarpį kontrolinis bandymas turi būti atliekamas naudojant 3.1.1.1 punkte apibrėžtas dūžio vietas.
- 3.1.1.3. Patikrinimas turi būti atliekamas kiekvieno gamybos laikotarpio pradžioje arba pakeitus spalvą.
- 3.1.1.4. Per gamybos laikotarpį patikrinimo bandymai turi būti atliekami ne rečiau kaip:

Priekinio lango grūdinti stiklai		Grūdintos stiklo plokštės, išskyrus priekinio lango stiklus		Apdoroti priekinio lango triplekso stiklai
Ps ≤ 200:	vienas dužęs stiklas per gamybos laikotarpį	Pr ≤ 500:	vienas per pamainą	0,1 % vienam tipui
Ps > 200:	vienas dužęs stiklas kas 4 gamybos valandas	Pr > 500:	du per pamainą	

- 3.1.1.5. Kontrolinis bandymas turi būti atliekamas gamybos laikotarpio pabaigoje. Šiam bandymui atlikti naudojama viena iš paskutinių pagamintų stiklo plokščių.

- 3.1.1.6. kai Pr < 20, per gamybos laikotarpį turi būti atliekamas tik vienas suirimo bandymas.

3.1.2. Rezultatai

Visi rezultatai turi būti užregistruoti, įskaitant ir rezultatus, kai nėra pateikiamos nuotraukos.

Be to, vieną kartą per pamainą turi būti daroma kontaktinė nuotrauka, išskyrus atvejus, kai Pr ≤ 500. Pastaruoju atveju per gamybos laikotarpį daroma tik viena kontaktinė nuotrauka.

3.2. Bandymas su galvą imituojančiu maketu

3.2.1. Bandymai

Turi būti patikrinti pavyzdžiai, sudarantys bent 0,5 % viena gamybine linija per dieną pagamintų priekinio lango triplekso plokščių. Per dieną patikrinama ne daugiau kaip 15 priekinio lango stiklų.

Pavyzdžiai turi būti parinkti taip, kad jie būtų būdingi įvairių gaminamų priekinio lango stiklų pavyzdžiai.

Jeigu administracinė tarnyba išduoda leidimą, šie bandymai gali būti pakeisti 2 260 g rutulio apkrovos bandymu (žr. 3.3 toliau). Bandinio ypatybės, atliekant bandymą su galvą imituojančiu maketu, per metus visuomet turi būti tikrinamos bent su dviem bandiniais, paruoštais iš kiekvienos storio klasės stiklo plokštės.

3.2.2. Rezultatai

Visi rezultatai turi būti užregistruoti.

3.3. Apkrovos bandymas, atliekamas su 2 260 g rutuliu

3.3.1. Bandymai

Kiekviena stiklo plokštės storio klasė visiškai patikrinama ne rečiau kaip kartą per mėnesį.

3.3.2. Rezultatai

Visi rezultatai turi būti užregistruoti.

3.4. **Apkrovos bandymas, atliekamas su 227 g rutuliuku**

3.4.1. Bandymai

Bandiniai turi būti išpjauti iš stiklo plokščių. Tačiau kad būtų patogiau, bandymus galima atlikti naudojant gatavus gaminius arba gaminių dalis.

Turi būti patikrinti pavyzdžiai, sudarantys bent 0,5 % per vieną pamainą pagamintos produkcijos (daugiausia 10 pavyzdžių per dieną).

3.4.2. Rezultatai

Visi rezultatai turi būti užregistruoti.

3.5. **Atsparumo aukštai temperatūrai bandymas**

3.5.1. Bandymai

Bandiniai turi būti išpjauti iš stiklo plokščių. Tačiau kad būtų patogiau, bandymus galima atlikti naudojant gatavus gaminius arba gaminių dalis. Pastarieji parenkami taip, kad visi tarpfluoksniai būtų išbandyti pagal tai, kaip jie naudojami.

Patikrinimas turi būti atliekamas naudojant bent tris tos pačios spalvos tą dieną pagamintas stiklo plokštes.

3.5.2. Rezultatai

Visi rezultatai turi būti užregistruoti.

3.6. **Šviesos pralaidumo bandymas**

3.6.1. Bandymai

Šie bandymai turi būti atlikti su spalvotų gatavų gaminių būdingais pavyzdžiais.

Jeigu stiklo plokštės charakteristikos, turinčios įtakos bandymo rezultatams, yra pakeistos, patikrinimas turi būti atliekamas bent kiekvieno gamybos laikotarpio pradžioje.

Su priekinio lango stiklo plokštėmis, kurių pastovus šviesos pralaidumas, išmatuotas suteikiant sudėtinės dalies tipo patvirtinimą, yra ne mažesnis kaip 80 % ir ne mažesnis kaip 75 % stiklo plokščių, kitų negu priekinio lango stiklai, bei su V kategorijos stiklo plokštėmis šio bandymo atlikti nereikia.

Dėl grūdinto stiklo plokščių stiklo tiekėjas gali pateikti sertifikatą, kad pirmiau išdėstytų reikalavimų yra laikomasi.

3.6.2. Rezultatai

Šviesos pralaidumo vertė turi būti užregistruota. Be to, priekinio lango stiklų su šešėlių arba patamsintomis juostomis turi būti pagal III A priedo 3.2.1.2.2.3 punkte nurodytus brėžinius patikrinta, ar šios juostos nedengia I' zonos.

3.7. **Optinio išskrypimo ir antrinio atvaizdo atskyrimo bandymai**

3.7.1. Bandymai

Kiekvienas priekinio lango stiklas turi būti patikrintas, ar jame nėra vizualių defektų. Be to, taikant nurodytus būdus arba toki būdą, kai gaunami panašūs rezultatai, regėjimo laukų matavimai turi būti atliekami ne rečiau kaip:

— $Ps \leq 200$, išmatuojama viena stiklo plokštė per pamainą,

— $Ps > 200$, išmatuojamos dvi stiklo plokštės per pamainą,

— 1 %, skaičiuojant nuo visos produkcijos, stiklo plokščių atrenkama taip, kad jos būtų visų gaminių būdingi pavyzdžiai.

3.7.2. Rezultatai

Visi rezultatai turi būti užregistruoti.

3.8. **Atsparumo abrazyviniam dilimui bandymas**

3.8.1. Bandymai

Šis bandymas atliekamas tik su stiklo plokštėmis, kurių paviršius padengtas plastikumu, ir su stiklaplasčio plokštėmis. Plastiko apsauginio sluoksnio arba tarp sluoksnio tipas turi būti patikrinamas bent kartą per mėnesį.

3.8.2. Rezultatai

Šviesos sklaidos rezultatai turi būti užregistruoti.

3.9. **Atsparumo drėgmei bandymas**

3.9.1. Bandymai

Šis bandymas atliekamas tik su stiklo plokštėmis, kurių paviršius padengtas plastikumu, ir su stiklaplasčio plokštėmis. Plastiko apsauginio sluoksnio arba tarp sluoksnio tipas turi būti patikrinamas bent kartą per mėnesį.

3.9.2. Rezultatai

Visi rezultatai turi būti užregistruoti.

3.10. **Atsparumo cheminiams reagentams bandymas**

3.10.1. Bandymai

Šis bandymas atliekamas tik su stiklo plokštėmis, kurių paviršius padengtas plastikumu, ir su stiklaplasčio plokštėmis. Plastiko apsauginio sluoksnio arba tarp sluoksnio tipas turi būti patikrinamas bent kartą per mėnesį.

3.10.2. Rezultatai

Visi rezultatai turi būti užregistruoti.

III P PRIEDAS

PAVYZDYS

Administracijos pavadinimas

EB tipo patvirtinimo sertifikato, išduoto traktoriui, priedas dėl priekinio lango stiklo ir kitų stiklo plokščių

(2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/37/EB dėl žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių, jų priekabų ir keičiamos velkamosios įrangos, jų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo 4 straipsnio 2 dalis)

EB tipo patvirtinimo Nr.: Išplėtimo Nr.

1. Traktoriaus modelis (įmonės pavadinimas):

.....

2. Tipas ir, jeigu reikia, komercinis traktoriaus pavadinimas:

.....

3. Gamintojo pavadinimas ir adresas:

.....

4. Jeigu toks yra, gamintojo įgalioto atstovo pavadinimas ir adresas:

.....

5. Priekinio lango stiklo ir kitų stiklo plokščių tipo aprašas (grūdintas stiklas, tripleksas, plastikas, plokščio paviršiaus stiklaplastis, išlenktas tipas ir t. t.):

.....

6. Priekinio lango stiklo ir kitų plokščių EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo Nr.:

.....

7. Traktoriaus pristatymo EB tipui patvirtinti data:

.....

8. Techninė tarnyba, atsakinga už tipo patvirtinimą:

.....

9. Šios techninės tarnybos ataskaitos pateikimo data:

.....

10. Šios techninės tarnybos parengtos ataskaitos numeris:

.....

11. EB tipo patvirtinimas priekinio lango stiklui ir kitoms stiklo plokštėms yra suteiktas/nesuteiktas ⁽¹⁾:

12. Vieta:

13. Data:

14. Parašas:

15. Prie šio sertifikato yra pridedami tokie dokumentai, pažymėti minėtojo EB tipo patvirtinimo Nr.:

..... brėžiniai su matmenimis;

..... priekinio lango stiklo arba traktoriaus kabinos kitų stiklo plokščių scheminis brėžinys arba nuotrauka.

Duomenys turi būti pateikiami kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei jos to pareikalauja.

16. Pastabos:

.....
.....
.....
.....
.....

⁽¹⁾ Nereikalingas įrašas išbraukiamas.

IV PRIEDAS

Mechaniniai traktoriaus ir velkamos transporto priemonės sukabintuvai ir vertikali sukabinimo taško apkrova

1. APIBRĖŽIMAI

- 1.1. „Mechaninis traktoriaus ir velkamos transporto priemonės sukabintuvas“ – tai prie traktoriaus ir prie velkamos transporto priemonės primontuotos sudėtinės dalys šioms transporto priemonėms mechaniškai sukabinti.

Šios direktyvos nuostatos taikomos tik traktorių mechaniniams sukabinimo įtaisams.

Iš traktoriaus sukabinimo sudėtinių dalių įvairių tipų yra skiriami trys pagrindiniai modeliai:

- šakutės tipas (žr. 1 priedėlio 1 ir 2 paveikslus),
- vilkimo kablys (žr. 1 paveikslą – „Prikabinimo kablo matmenys“ ISO 6489-1:2001),
- prikabinimo sija (žr. 1 priedėlio 3 paveikslą).

- 1.2. „Traktoriaus ir velkamos transporto priemonės mechaninio sukabintuvo tipas“ – tai dalys, viena nuo kitos iš esmės nesiskiriančios šiais pagrindiniais požymiais:

- 1.2.1. mechaninio sukabintuvo tipu;
- 1.2.2. vilkties žiedais (jų skersmuo: 40 mm ir (arba) 50 mm);
- 1.2.3. išoriniu pavidalu, matmenimis arba veikimo būdu (pvz., automatinis arba neautomatinis);
- 1.2.4. medžiaga;
- 1.2.5. D verte, kaip apibrėžta 2 priedėlyje, kai atliekamas bandymas dinaminio metodu, arba naudojant priekabos masę, kaip apibrėžta 3 priedėlyje, kai bandymai atliekami statiniu metodu, ir taip pat vertikalia sukabinimo taško S apkrova.
- 1.3. „Mechaninio sukabintuvo atskaitos centras“ – tai kaiščio ašies taškas, kuris yra vienodu atstumu nuo sparnų, kai kalbama apie šakutę, ir taškas, kuris gaunamas kablo simetrijos plokštumai kertantis su kablo įgaubtosios dalies sudaromąja kablo lietimosi su žiedu vietoje, kai žiedas yra darbiniam traukos lygyje.
- 1.4. „Atstumas (h) tarp mechaninio sukabintuvo ir žemės paviršiaus“ – tai atstumas tarp mechaninio sukabintuvo atskaitos centrą kertančios horizontalios plokštumos ir horizontalios plokštumos, į kurią remiasi traktoriaus ratai.
- 1.5. „Mechaninio sukabintuvo iškyša (c)“ – tai atstumas tarp mechaninio sukabintuvo sudedamosios dalies atskaitos centro ir vertikali plokštumos, kertančios ašį, prie kurios yra primontuoti traktoriaus galiniai ratai.
- 1.6. „Vertikali sukabinimo taško apkrova (S)“ – tai apkrova, esant statinei padėčiai veikianti mechaninio sukabintuvo atskaitos centrą.
- 1.7. „Automatinis“ – tai mechaninio sukabintuvo sudedamoji dalis, kuri pati užsidaro ir užsifiksuoja, kai vilkties žiedų poslinkio mechanizmas paveikiamas be papildomų veiksmų.
- 1.8. „Traktoriaus bazė (l)“ – tai atstumas tarp traktoriaus vidurinei išilginei plokštumai statmenų vertikalių plokštumų, kertančių traktoriaus ašis.

- 1.9. „Ekspluatacinės masės traktoriaus priekinės ašies apkrova (m_a)“ – tai ta traktoriaus masės dalis, kuria stovintis traktorius priekine savo ašimi slepia žemės paviršių.

2. BENDRIEJI REIKALAVIMAI

- 2.1. Mechaninio sukabintuvo sudedamosios dalys gali būti suprojektuotos veikti automatiškai arba neautomatiškai.
- 2.2. Traktoriaus mechaninio sukabintuvo sudedamosios dalys turi atitikti 3.1 punkto ir 3.2 punkto reikalavimus dėl matmenų ir atsparumo bei 3.3 punkto reikalavimus dėl vertikalios sukabinimo taško apkrovos.
- 2.3. Mechaninio sukabintuvo sudedamosios dalys turi būti suprojektuotos ir pagamintos taip, kad įprastu būdu naudojamos veiktų tinkamai ir išlaikytų šioje direktyvoje nustatytas charakteristikas.
- 2.4. Visos mechaninio sukabintuvo komponentų detalės turi būti pagamintos iš tokios kokybės medžiagų, kad 3.2 punkte nurodytų bandymų, atliktų su šiomis detalėmis, rezultatai atitiktų reikalavimus ir kad šių medžiagų atsparumo charakteristikos būtų ilgalaikės.
- 2.5. Visos jungtys ir jų užraktai turi būti lengvai sujungiami ir išjungiami bei taip suprojektuoti, kad įprastomis naudojimo sąlygomis jie negalėtų savaime atsijungti.

Automatinių sukabinimo sudedamųjų dalių, kai yra užrakinta, padėtis turi būti apsaugota fiksuojant dviem nepriklausomai vienas nuo kito veikiančiais saugos įtaisais. Tačiau pastaruosius galima išjungti naudojant tą patį valdymo įtaisą.

- 2.6. Vilkties žiedą velkamos mašinos sukabinimo įtaiso išilginės ašies atžvilgiu turi būti įmanoma horizontaliai į abi puses pakreipti bent 60° kampu. Be to, minėtas žiedas visą laiką turi būti 20° kampu paslankus į viršų ir į apačią. (Žr. taip pat 1 priedėlį.)

Tuo pačiu metu sujungimo kampai neturi būti išlaikomi.

- 2.7. Šakutė neturi kliudyti vilkties žiedams išilgine kryptimi svyruoti bent 90° į kairę arba į dešinę apie išilginę sukabintuvo ašį, kai nustatytas stabdymo momentas yra 30–150 Nm.

Vilkimo kablys neturi kliudyti vilkties žiedui svyruoti bent 20° į kairę arba į dešinę apie išilginę kablo ašį.

- 2.8. Jei bent vienam mechaniniam sukabintuvui buvo suteiktas EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimas, kitus toje valstybėje narėje naudojamus mechaninių jungčių ir sukabintuvų tipus leidžiama naudoti 10 metų nuo Direktyvos 89/173/EEB įsigaliojimo dienos, paliekant galioti traktoriaus EB tipo patvirtinimą, su sąlyga, kad jų montavimas neturi įtakos daliniam patvirtinimui.
- 2.9. Siekiant neleisti nenumatytai atsikabinti nuo sukabinimo įtaiso, atstumas tarp vilkimų kablo antgalio ir kontrveržlės (suveržimo įtaiso) neturi viršyti 10 mm esant didžiausiai leistinai apkrovai.

3. SPECIALŪS REIKALAVIMAI

3.1. Matmenys

Traktoriaus mechaninio sukabintuvo sudedamųjų dalių matmenys turi atitikti 1 priedėlyje ir 1, 2 ir 3 paveiksluose pateiktus matmenis. Bet kuriuos matmenis, jeigu jie nepateikti nurodytuose paveiksluose, galima pasirinkti.

3.2. Atsparumas

- 3.2.1. Norint patikrinti mechaninio sukabintuvo sudedamųjų dalių atsparumą, 2 priedėlyje išdėstytomis sąlygomis su jomis turi būti atliktas dinaminis bandymas arba 3 priedėlyje išdėstytomis sąlygomis – statinis bandymas.

3.2.2. Atlikus bandymą neturi būti užfiksuota jokios liekamosios deformacijos, jokių lūžių arba trūkių.

3.3. Vertikali sukabinimo taško apkrova (S)

3.3.1. Didžiausią statinę vertikalią apkrovą nustato gamintojas, tačiau ji jokių būdu negali būti didesnė kaip 3 tonos.

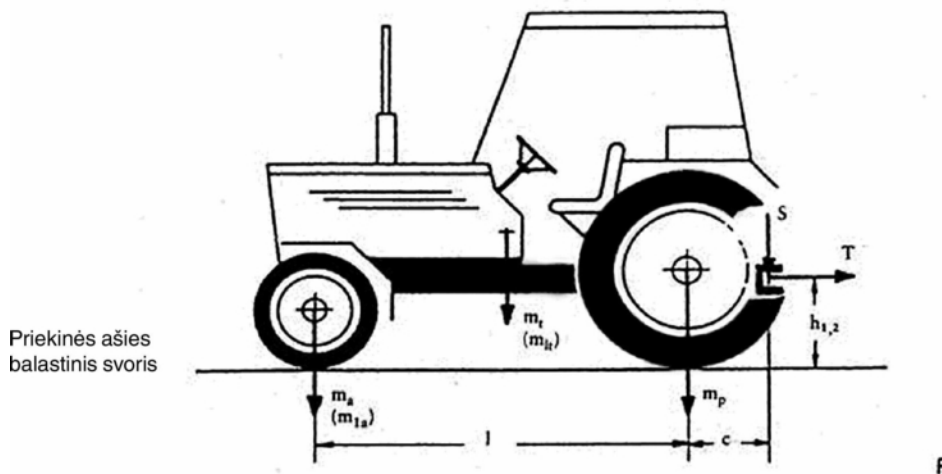
3.3.2. Priėmimo sąlygos:

3.3.2.1. Leidžiama statinė vertikali apkrova neturi būti didesnė už techniškai leidžiamą statinę vertikalią traktoriaus gamintojo rekomenduotą apkrovą ir už statinę vertikalią apkrovą, vilkimo įtaisui nustatytą pagal EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą.

3.3.2.2. Turi būti laikomasi Direktyvos 2009/63/EB ⁽¹⁾ I priedo 2 punkto reikalavimų, tačiau didžiausia galinės ašies apkrova neturi būti viršyta.

3.4. Atstumas (h) nuo žemės paviršiaus iki sukabinimo įtaiso

(žr. toliau pateiktą paveikslą) Priekinės ašies balastinis svoris

3.4.1. Visuose didesnės kaip 2,5 tonų masės traktoriuose turi būti sumontuotas priekabos sukabinimo įtaisas, kurio atstumas nuo žemės paviršiaus turi atitikti vieną iš šių pareinamybių:

$$h_1 \leq \frac{(m_a - 0,2 \cdot m_t) \cdot l - (S \cdot c)}{0,6 \cdot (0,8 \cdot m_t + S)}$$

arba

$$h_2 \leq \frac{(m_{la} - 0,2 \cdot m_t) \cdot l - (S \cdot c)}{0,6 \cdot (0,8 \cdot m_t - 0,2 \cdot m_t + S)}$$

čia:

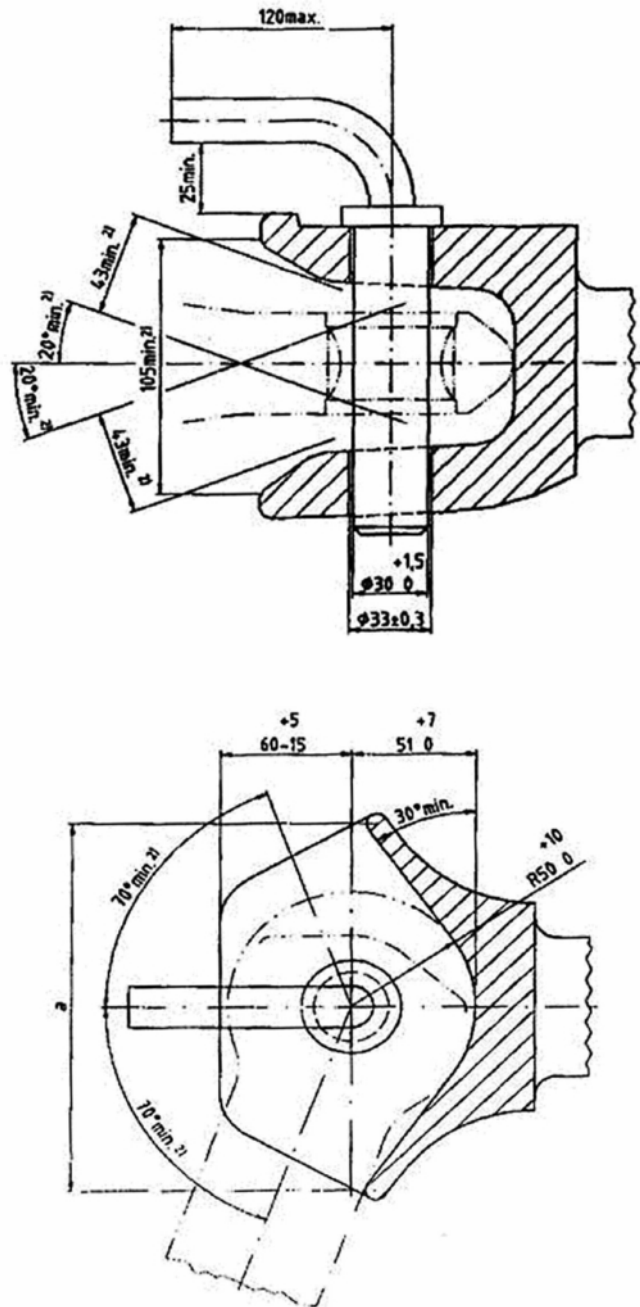
- m_t : traktoriaus masė (žr. I priedo 1.6 punktą);
- m_{lt} : traktoriaus masė (žr. I priedo 1.6 punktą) su priekinės ašies balastiniu svoriu;
- m_a : eksploatacinės masės traktoriaus priekinės ašies apkrova (žr. IV priedo 1.9 punktą);
- m_{la} : traktoriaus priekinės ašies apkrova (žr. IV priedo 1.9 punktą) su priekinės ašies balastiniu svoriu;
- l : traktoriaus bazė (žr. IV priedo 1.8 punktą);
- S : vertikali sukabinimo taško apkrova (žr. IV priedo 1.6 punktą);
- c : atstumas tarp mechaninio sukabinimo įtaiso atskaitos centro ir vertikalios plokštumos, kertančios traktoriaus galinių ratų ašį (žr. IV priedo 1.5 punktą).

⁽¹⁾ 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2009/63/EB dėl ratinių žemės ar miškų ūkio traktorių tam tikrų dalių ir techninių rodiklių (kodifikuota redakcija) (OL L 214, 2009 8 19, p. 23).

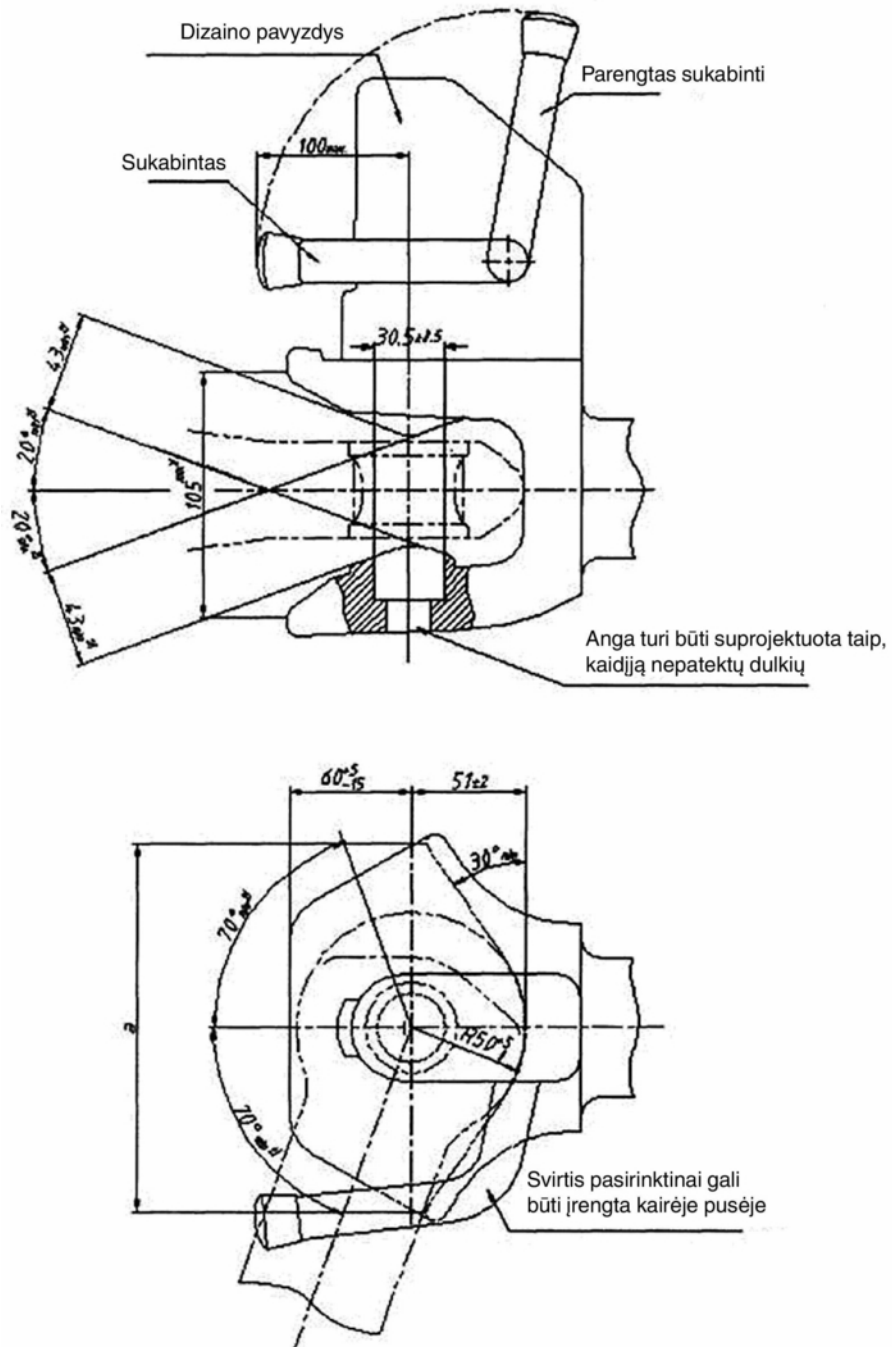
4. PARAIŠKA EB SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMUI
- 4.1. Paraišką traktoriui suteikti EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą dėl sukabinimo įtaiso turi pateikti įtaiso gamintojas arba gamintojo įgaliotas atstovas.
- 4.2. Kartu su paraiška kiekvienam sukabintuvo sudedamosios dalies tipui turi būti pridėti šie dokumentai ir aprašai:
- sukabinimo įtaiso brėžinys su masteliu (trys kopijos). Šiuose brėžiniuose būtina būti pateikti visi reikiami matmenys bei matavimo dydžiai šiam įtaisui sumontuoti,
 - trumpas techninis sukabinimo įtaiso aprašas, kuriame nurodomas konstrukcijos tipas ir panaudotos medžiagos,
 - pateikiama D vertė, kaip nurodyta 2 priedėlyje dinaminiam bandymui, arba T vertė (traukos jėga), kaip nurodyta 3 priedėlyje statiniam bandymui, ir vertikali sukabinimo taško apkrova S,
 - vienas arba daugiau sukabinimo įtaisų (kaip reikalauja techninė tarnyba).
5. ĮRAŠAI
- 5.1. Kiekviena mechaninio sukabintuvo sudedamoji dalis, atitinkanti tipą, kuriam suteiktas EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimas, turi būti su šiais įrašais:
- 5.1.1. prekės pavadinimas arba prekės ženklas;
- 5.1.2. EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas pagal 4 priedėlyje pateiktą pavyzdį;
- 5.1.3. jeigu atsparumas tikrinamas pagal 2 priedėlio nuostatas (dinaminis bandymas):
- leistina D vertė,
 - statinės vertikalios apkrovos S vertė;
- 5.1.4. jeigu atsparumas tikrinamas pagal 3 priedėlio nuostatas (statinis bandymas):
- velkamoji masė ir vertikali sukabinimo įtaiso apkrova S.
- 5.2. Duomenys turi būti aiškiai matomi, įskaitomi ir nenutrinami.
6. NAUDOJIMO INSTRUKCIJA
- Su visais mechaniniais sukabintuvais turi būti pateikta gamintojo parengta naudojimo instrukcija. Į šią instrukciją turi būti įrašytas EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numeris, taip pat D arba T vertės (atsižvelgiama į tai, koks sukabintuvo bandymas buvo atliktas).

1 priedėlis

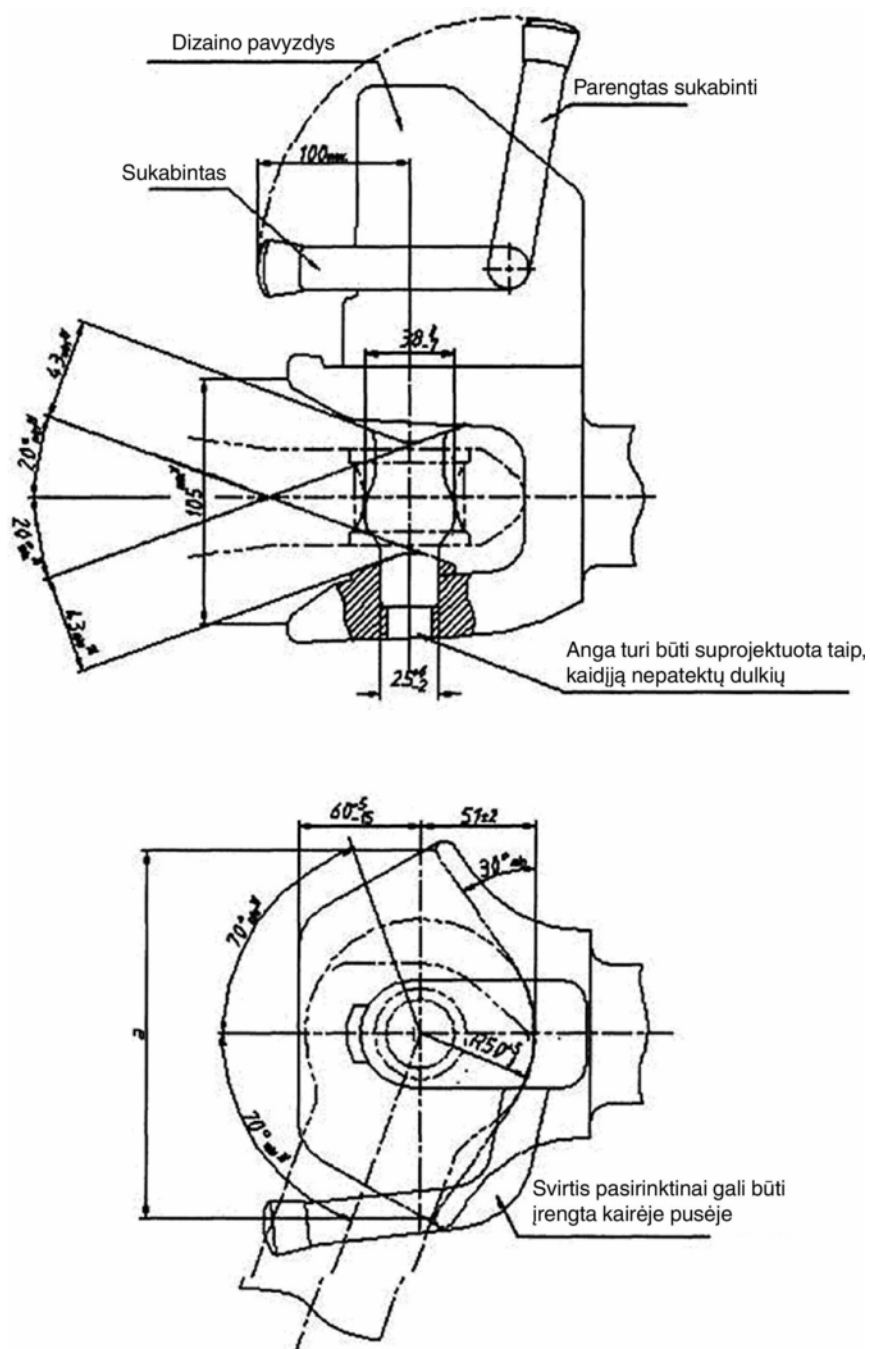
MECHANINIO SUKABINTUVO SUDĖTINIŲ DALIŲ BRĖŽINIAI

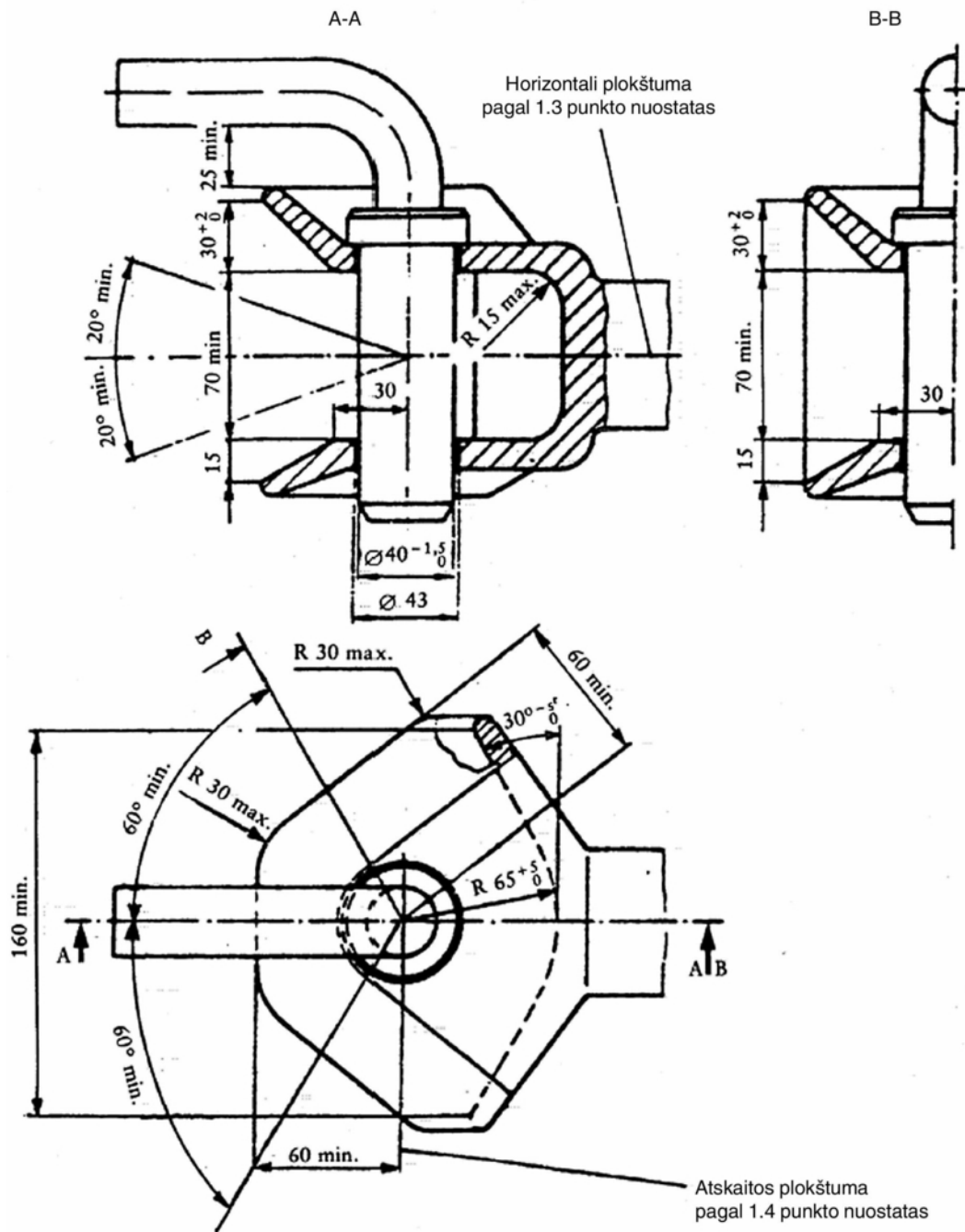
1a paveikslas – Neautomatinis priekabos sukabintuvas su cilindrinio užrakto kaiščiu

1b paveikslas – Automatinis priekabos sukabintuvas su cilindrinu užrakto kaiščiu

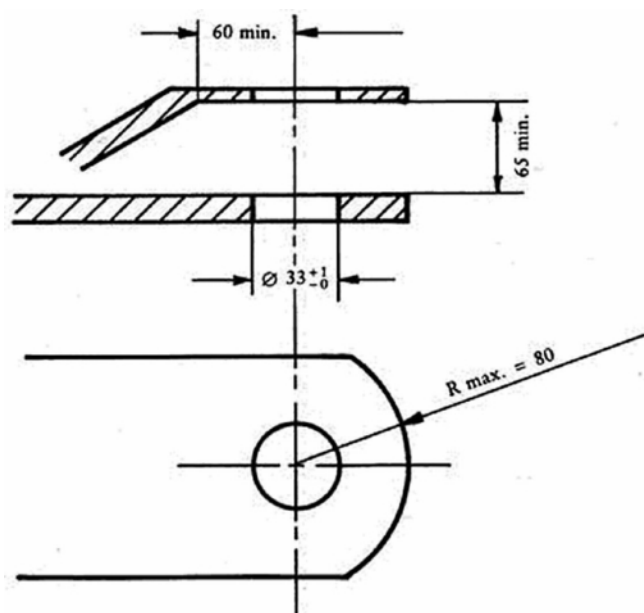

1c paveikslas – Automatinis priekabos sukabintuvas su išgaubtu užrakto kaiščiu

2 paveikslas – Neautomatinis priekabos sukabintuvas

atitinka 2002 m. liepos mėn. ISO 6489 2 dalį

3 paveikslas – Traktoriaus prikabinimo sija

atitinka 2004 m. liepos mėn. ISO Standarto 6489 3 dalį

2 priedėlis

DINAMINIO BANDYMO METODAS

1. BANDYMO PROCEDŪRA

Mechaninio sukabinimo įtaiso atsparumas turi būti nustatomas stende keičiant traukos jėgą.

Šis metodas aprašo nuovargio bandymą, kuris turi būti atliekamas su visiškai sukomplektuotu mechaninio sukabinimo įtaisu, t. y. kai jame įmontuojamos visos jo instaliacijai būtinos dalys, mechaninis sukabinimo įtaisas pritvirtinamas bandymo stende ir išbandomas.

Kintamųjų jėgų, kuriomis yra veikiamas sukabinimo įtaisas, pobūdis pagal galimybes turi būti panašus į sinusoidę (kintanti ir (arba) kylanti). Apkrovos ciklas priklauso nuo naudojamos įrangos. Atliekant bandymą negali atsirasti įtrūkimų arba lūžimų.

2. BANDYMO KRITERIJAI

Horizontalios dedamosios jėgos, veikiančios transporto priemonės išilginės ašies kryptimi, bei vertikalios dedamosios jėgos – tai bandymui atlikti naudojamos apkrovos.

Jei gu jos yra antraeilės, į transporto priemonės išilginę ašį stačiu kampu nukreiptas horizontalias dedamąsias jėgas ir į jėgos momentus neturi būti atsižvelgiama.

Horizontalios dedamosios jėgos, veikiančios transporto priemonės išilginės ašies kryptimi – tai matematiškai apskaičiuota atstojamoji jėga, kurios vertė yra D .

Mechaniniam sukabinimo įtaisui yra taikoma ši lygtis:

$$D = g \cdot (M_T \cdot M_R) / (M_T + M_R),$$

čia:

M_T = techniškai leidžiama traktoriaus visuminė masė,

M_R = techniškai leidžiama velkamos transporto priemonės visuminė masė,

g = 9,81 m/s².

Vertikalios dedamosios jėgos, stačiu kampu nukreiptos į traktoriaus vėžes – tai statinė vertikali apkrova S .

Techniškai leidžiamas apkrovos nurodo gamintojas.

3. BANDYMO PROCEDŪRA

3.1. Bendrieji reikalavimai

Bandymo metu mechaninis sukabinimo įtaisas, naudojant atitinkamo standarto padargų vilkties žiedą, yra išilgai vidurinės plokštumos nuo viršaus iki apačios veikiamas jėga, nukreipta žemyn kampu, kurį sudaro vertikalioji apkrova F_v , padėta priešais horizontaliąją apkrovą F_h .

Bandymo jėga yra veikiamas taškas, kuriame mechaninio sukabinimo įtaisas paprastai sukabinamas su padargų sukabintuvo žiedu.

Tarpas tarp sukabinimo įtaiso ir žiedo turi būti kuo mažesnis.

Bandymo apkrova iš esmės yra taikoma naudojant kintamojo ženklą jėgą. Taikant kintamojo ženklą jėgą, bendroji apkrova yra lygi nuliui.

Jei gu sukabinimo įtaisas suprojektuotas taip (pvz., pernelyg didelis tarpas, vilkimo kablys), kad atlikti bandymą naudojant kintamojo ženklą jėgą nėra įmanoma, bandymo apkrova taip pat gali būti taikoma tolygiai ją didinant traukos arba pastūmos kryptimi (atsižvelgiama į tai, ar trauka, ar pastūma yra didesnė).

Jeigu atliekant bandymą jėga didinama tolygiai, bandymo apkrova yra lygi didžiausiai (viršutinei) apkrovai, o mažiausia (apatinė) apkrova neturėtų būti didesnė negu 5 % didžiausios apkrovos.

Atliekant apkrovos bandymą, kai naudojama kintamojo ženklų jėga, turėtų būti imtasi priemonių užtikrinti, kad tinkamai pritaicius bandymo agregatą ir pasirinkus jėgos perdavimo sistemą neatsirasų papildomų momentų arba jėgų, stačiu kampu nukreiptų į bandymo jėgą; atliekant apkrovos bandymą, kai naudojama kintamojo ženklų jėga, apkrovos krypties kampinis nuokrypis neturėtų būti didesnis kaip $\pm 1,5^\circ$; atliekant bandymą, kai naudojama didėjanti apkrovos jėga, šis kampas nustatomas tada, kai veikia didžiausia apkrova.

Bandymo metu naudojamas dažnis neturi būti didesnis kaip 30 Hz.

Atliekant bandymą su sudedamosios dalimis, pagamintomis iš plieno arba plieno liejinio, apkrovos ciklas yra $2 \cdot 10^6$. Kitas tempimo bandymas atliekamas spalvos skverbties arba panašiu būdu.

Jeigu sukabinimo įtaiso dalyse yra įmontuotos spyruoklės ir (arba) slopintuvai, atliekant bandymą spyruoklės ir slopintuvai neišimami, tačiau juos galima pakeisti, jeigu bandymo metu spyruoklės bei slopintuvai deformuojasi, susidarius sąlygoms, kurios neatsirasų įprastu būdu naudojant sukabinimo įtaisą (pvz., šilumos poveikis) ir dėl kurių gali būti sugadinti. Spyruoklių ir slopintuvų veikimas prieš bandymą ir po jo turi būti aprašytas bandymo ataskaitoje.

3.2. Bandymo jėgos

Bandymo jėga, kalbant geometrijos terminais, yra sudaryta iš horizontalios ir vertikalios bandymo dedamosios jėgos:

$$F = \sqrt{F_h^2 + F_v^2}$$

čia:

$F_h = \pm 0,6 \cdot D$, kai kalbama apie kintamą jėgą,

Arba

$F_h = 1,0 D$, kai kalbama apie tolygiai didėjančią jėgą (traukos jėga arba pastūma),

$F_v = g \cdot 1,5 \cdot S$,

$S =$ Statinė sukabintuvo apkrova (vertikali jėgos dedamoji, nukreipta į traktoriaus vėžę).

3 priedėlis

SUKABINIMO ĮTAISAS

STATINIO BANDYMO METODAS

1. BANDYMO SPECIFIKACIJOS

1.1. **Bendrieji reikalavimai**

1.1.1. Jeigu yra tikrinamos vilkimo įtaiso konstrukcinės charakteristikos, statiniai bandymai su juo turi būti atlikti pagal 1.2, 1.3 ir 1.4 punktuose išdėstytus reikalavimus.

1.2. **Pasiruošimas atlikti bandymą**

Atliekant bandymą turi būti naudojama speciali mašina, turinti vilkties įtaisą ir įrangą, sukabinančią jį su traktoriaus korpusu, kuris pritvirtinamas prie standžios konstrukcijos tokiomis pat sudėtinėmis dalimis, naudojamomis įtaisui primontuoti prie traktoriaus.

1.3. **Bandymo aparatūra**

Aparatūra, naudojama apkrovoms ir poslinkiams užregistruoti, turi būti tokio tikslumo:

- matuojant bandymo metu taikomas apkrovas: ± 50 daN,
- matuojant poslinkius: $\pm 0,01$ mm.

1.4. **Bandymo procedūra**

1.4.1. Sukabinimo įtaisas pirmiausia turi būti veikiamas numatoma apkrova, neviršijančia 15 % traukos bandymo apkrovos, apibrėžtos 1.4.2 punkte.

1.4.1.1. 1.4.1 punkte aprašyti veiksmai, pradėjus nuo nulinės apkrovos, kuri palaipsniui yra didinama tol, kol išauga iki 1.4.1 punkte nustatytos apkrovos, turi būti pakartoti bent du kartus, o tada apkrova mažinama iki 500 daN; pastovi apkrova turi būti išlaikoma bent 60 sekundžių.

1.4.2. Duomenys, užregistruoti, kad būtų galima nubrėžti apkrovos/deformacijos kreivę, kai veikia apkrova, arba šios kreivės grafiką, kurį brėžia prie traukimo mašinos prijungtas spausdintuvas, turi būti duomenys, gauti sukabinimo įtaiso atskaitos centrą veikiant vis didėjančia apkrova (pradedant – 500 daN).

Kai veikiama apkrova, ji turi tolygiai didėti iki traukos bandymo apkrovos, įskaitant ir šią apkrovą, kurios dydis nustatomas kaip 1,5 karto viršijantis techniškai leidžiamą priekabos masę; be to, apkrovos/deformacijos kreivė, brėžiama atkarpai nuo 500 daN ir 1/3 didžiausios traukos apkrovos, turi tolygiai kilti į viršų.

1.4.2.1. Esant 500 daN dydžio apkrovai, liekamoji deformacija yra užregistruojama apkrovos/deformacijos kreivės toje dalyje, kai bandymo apkrova vėl tampa lygi pirmiau nurodytam dydžiui.

1.4.2.2. Užregistruota liekamoji deformacija neturi būti didesnė negu 25 % didžiausios tampriosios deformacijos.

1.5. Prieš 1.4.2 punkte nurodytą bandymą turi būti atliktas bandymas, kurio metu didžiausią gamintojo rekomenduotą vertikalią apkrovą, tris kartus viršijančią pradinę apkrovą, tolygiai didinant, pradedant nuo 500 daN, yra veikiamas sukabinimo įtaiso atskaitos centras.

Atliekant bandymą sukabinimo įtaiso deformacija neturi būti didesnė kaip 10 % skaičiuojant nuo maksimalios tampriosios deformacijos.

Patikrinimas atliekamas po to, kai nustojama veikti vertikalia apkrova ir pradinė apkrova yra lygi 500 daN.

4 priedėlis

SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMO ŽENKLAS

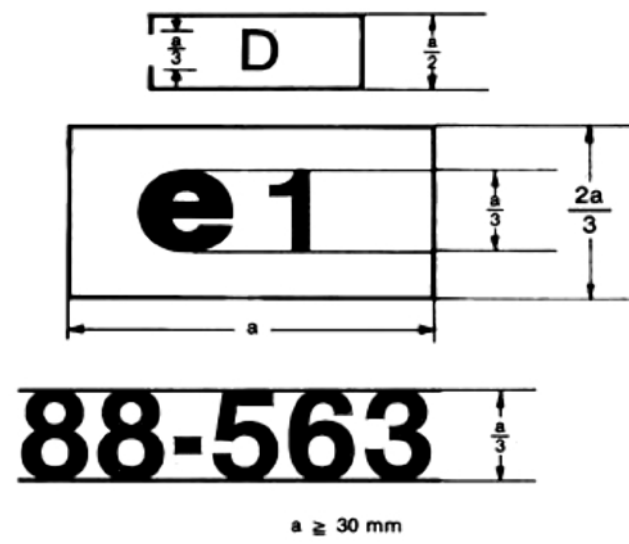
EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklą sudaro:

- stačiakampis, esantis aplink mažąją raidę „e“, po kurios eina sudėtinės dalies tipo patvirtinimą suteikusių valstybės narės skiriamasis kodas (raidės arba numeris):

Vokietija – 1, Prancūzija – 2, Italija – 3, Nyderlandai – 4, Švedija – 5, Belgija – 6, Vengrija – 7, Čekija – 8, Ispanija – 9, Jungtinė Karalystė – 11, Austrija – 12, Liuksemburgas – 13, Suomija – 17, Danija – 18, Rumunija – 19, Lenkija – 20, Portugalija – 21, Graikija – 23, Airija – 24, Slovėnija – 26, Slovakija – 27, Estija – 29, Latvija – 32, Bulgarija – 34, Lietuva – 36, Kipras – 49 ir Malta – 50,

- iš bet kurioje patogioje vietoje greta stačiakampio esančio EB sudėtinės dalies patvirtinimo numerio, atitinkančio EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numerį sertifikato, išduoto atitinkamam sukabinimo įtaiso tipui dėl įtaiso atsparumo ir dėl jo matmenų,
- iš didžiosios raidės „D“ arba „S“ (pagal tai, koks mechaniniam sukabinimo įtaisui buvo atliktas bandymas: dinaminis bandymas = D, statinis bandymas = S), esančios virš mažąją raidę „e“ supančio keturkampio.

EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklas

Sukabinimo įtaisas su pirmiau pateiktu EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo ženklu – tai įtaisas, kuriam EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimas buvo suteiktas Vokietijoje (e 1). Patvirtinimo numeris yra 88-563 ir šiam sukabinimo įtaisui buvo atliktas dinaminis atsparumo bandymas (D).

5 priedėlis

EB SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMO SERTIFIKATO PAVYZDYS

Administracijos pavadinimas

PRANEŠIMAS APIE EB SUDĖTINĖS DALIES TIPO PATVIRTINIMO SUTEIKIMĄ, ATSIŠAKYMAŲ SUTEIKTI PATVIRTINIMĄ, PATVIRTINIMO PASKELBIMĄ NETEKUSIU GALIOS ARBA ŠIO PATVIRTINIMO IŠPLĖTIMĄ, KAS SUSIJĘ SU SUKABINIMO ĮTAISO (ŠAKUTĖS TIPAS, VILKIMO KABLYS, PRIKABINIMO SIJA) STIPRUMU, MÄTMENIMIS IR VERTIKALIA SUKABINIMO TAŠKO APKROVA

EB tipo patvirtinimo Nr.:

.....

..... išplėtimas ⁽¹⁾

1. Prekės pavadinimas arba prekės ženklas:

.....

2. Sukabinimo įtaiso tipas (šakutės tipas, vilkimo kablys, prikabinimo sija) ^(?):

.....

3. Sukabinimo įtaiso gamintojo pavadinimas ir adresas:

.....

4. Jeigu toks yra, gamintojo įgalioto atstovo pavadinimas ir adresas:

.....

5. Sukabinimo įtaisui buvo atliktas dinaminis/statinis ^(?) bandymas ir suteiktas patvirtinimas dėl šių verčių:5.1. *Dinaminis bandymas:*

D vertė:

..... (kN),

vertikali sukabinimo taško apkrova:

..... (daN);

5.2. *Statinis bandymas:*

velkama masė:

.....(kg),

vertikali sukabinimo taško apkrova:

.....(daN).

6. Sukabinimo įtaiso pristatymo EB tipo patvirtinimui gauti data:
.....
7. Techninė tarnyba, atsakinga už tipo patvirtinimą:
.....
8. Bandymo ataskaitos numeris ir jos pateikimo data:
.....
9. EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimas dėl mechaninio sukabintuvo suteiktas/nesuteiktas ⁽²⁾:
.....
.....
10. Vieta:
11. Data:
12. Prie šio sertifikato yra pridėti toliau nurodyti dokumentai (pvz., bandymų ataskaita, brėžiniai ir t. t.), pažymėti minėto sudėtinės dalies tipo patvirtinime Nr. Šie dokumentai turi būti pristatomi tik valstybių narių kompetentingų institucijų reikalavimu:
.....
.....
13. Pastabos:
.....
14. Parašas:

(¹) Jeigu reikia, nurodoma, ar tai yra pirminio EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo pirmasis, antrasis ir t.t. išplėtimas.

(²) Nereikalingas įrašas išbraukiamas.

6 priedėlis

EB TIPO PATVIRTINIMO SUTEIKIMO SĄLYGOS

1. Paraišką, kad traktoriui dėl sukabinimo įtaiso atsparumo ir įtaiso matmenų būtų suteiktas EB tipo patvirtinimas, įteikia traktoriaus gamintojas arba gamintojo įgaliotas atstovas.
2. Būdingas to tipo, kuris turi būti patvirtintas, traktorius su primontuotu deramai patvirtintu sukabinimo įtaisu pristatomas į techninę tarnybą, atsakingą už tipo patvirtinimo bandymų atlikimą.
3. Už tipo patvirtinimo bandymų atlikimą atsakinga techninė tarnyba patikrina, ar patvirtinto tipo sukabinimo įtaisas yra tinkamas pritaisyti prie tokio tipo traktoriaus, kuriam yra prašoma suteikti tipo patvirtinimą. Techninė tarnyba ypač įvertina, ar sukabinimo įtaiso pritvirtinimo būdas atitinka tą būdą, kuris buvo išbandytas suteikiant EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą.
4. EB tipo patvirtinimo turėtojas gali prašyti, kad šio patvirtinimo galiojimas būtų išplėstas kitiems sukabinimo įtaiso tipams.
5. Kompetentingos institucijos leidžia išplėsti minėtą patvirtinimą, jeigu:
 - 5.1. naujam sukabinimo įtaiso tipui yra suteiktas EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimas;
 - 5.2. sukabinimo įtaisas yra tinkamas, kad jį būtų galima primontuoti prie tokio tipo traktoriaus, kurio ir kitoms dalims yra prašoma suteikti EB tipo patvirtinimą;
 - 5.3. sukabinimo įtaiso pritvirtinimo būdas atitinka tą būdą, kuris buvo išbandytas suteikiant EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą.
6. Prie EB tipo patvirtinimo sertifikato pridedamas 5 priedėlyje nurodyto pavyzdžio sertifikatas dėl kiekvieno tipo patvirtinimo arba tipo patvirtinimo išplėtimo, kuris buvo suteiktas.
7. Jeigu paraiška, kad tam tikro tipo traktoriui būtų suteiktas EB tipo patvirtinimas, yra įteikiama tuo pačiu metu kaip ir prašymas suteikti EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimą sukabinimo įtaiso tipui, primontuotam prie traktoriaus, kuriam yra prašoma suteikti EB tipo patvirtinimą, 2 ir 3 punktų reikalavimų laikytis nereikia.

7 priedėlis

PAVYZDYS

Administracijos pavadinimas

EB TIPO PATVIRTINIMO SERTIFIKATO, IŠDUOTO TRAKTORIUI, PRIEDAS DĖL SUKABINIMO ĮTAISO IR DĖL TVIRTIKLIŲ, KURIAIS JIS TVIRTINAMAS PRIE TRAKTORIAUS, STIPRUMO

(2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/37/EB dėl žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių, jų priekabų ir keičiamos velkamosios įrangos, jų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo 4 straipsnio 2 dalis)

EB tipo patvirtinimo Nr.:

..... išplėtimas (!)

1. Prekės pavadinimas arba traktoriaus markė:

.....

2. Traktoriaus tipas ir prekės pavadinimas:

.....

3. Traktoriaus gamintojo pavadinimas ir adresas:

.....

.....

4. Jeigu toks yra, gamintojo įgalioto atstovo pavadinimas ir adresas:

.....

.....

5. Sukabinimo įtaiso prekės pavadinimas arba prekės ženklas:

.....

.....

6. Sukabinimo įtaiso (-ų) tipas (-ai):

.....

7. EB ženklo ir EB sudėtinės dalies tipo patvirtinimo numeris:

.....

8. EB tipo patvirtinimas išplečiamas šiam (šiems) sukabinimo įtaiso tipui (-ams):

.....

.....

9. Leidžiama statinė vertikali sukabinimo taško apkrova:
..... daN
10. Traktoriaus pristatymo EB tipo patvirtinimo bandymams atlikti data:
.....
11. Techninė tarnyba, atsakinga už EB tipo patvirtinimo bandymų atlikimą:
.....
12. Techninės tarnybos parengtos ataskaitos data:
.....
13. Techninės tarnybos parengtos ataskaitos numeris:
.....
14. EB tipo patvirtinimas dėl sukabinimo įtaiso ir dėl tvirtiklių, kuriais įtaisas yra tvirtinamas prie traktoriaus, stiprumo yra suteiktas/nesuteiktas ^(?).
15. EB tipo patvirtinimas dėl sukabinimo įtaiso ir tvirtiklių, kuriais įtaisas yra tvirtinamas prie traktoriaus, stiprumo galiojimas išplėstas/neišplėstas ^(?):
.....
16. Vieta:
17. Data:
18. Parašas:

⁽¹⁾ Jeigu reikia, nurodoma, ar tai yra pirminio EB tipo patvirtinimo pirmasis, antrasis ir t.t. išplėtimas.

⁽²⁾ Nereikalingas įrašas išbraukiamas.

V PRIEDAS

Ženklinimo plokštelių išdėstymas, jų tvirtinimo būdas ir įrašai ant traktoriaus korpuso

1. BENDRIEJI DALYKAI

- 1.1. Visiems žemės ūkio ir miškų ūkio traktoriams turi būti pritvirtintos toliau pateiktuose punktuose aprašytos plokštelės ir įrašai. Plokšteles ir įrašus pritvirtina gamintojas arba gamintojo įgaliotas atstovas.

2. GAMINTOJO PLOKŠTELĖ

- 2.1. Gamintojo plokštelė, kurios pavyzdys pateiktas šio priedo priedėlyje, turi būti stipriai pritvirtinta matomoje ir lengvai prieinamoje vietoje ant tokios dalies, kuri traktorių eksploatuojant paprastai nekeičiama. Gamintojo plokštelėje informacija turi būti įskaitomai ir nenutrinamai nurodyta toliau pateikta eilės tvarka.

- 2.1.1. Gamintojo pavadinimas.

- 2.1.2. Traktoriaus tipas (jeigu reikia, nurodoma ir modifikacija).

- 2.1.3. EB tipo patvirtinimo numeris:

EB tipo patvirtinimo numeris susideda iš mažosios raidės „e“, po kurios eina EB tipo patvirtinimą suteikusios valstybės narės skiriamasis kodas (raidės arba numeris):

Vokietija – 1, Prancūzija – 2, Italija – 3, Nyderlandai – 4, Švedija – 5, Belgija – 6, Vengrija – 7, Čekija – 8, Ispanija – 9, Jungtinė Karalystė – 11, Austrija – 12, Liuksemburgas – 13, Suomija – 17, Danija – 18, Rumunija – 19, Lenkija – 20, Portugalija – 21, Graikija – 23, Airija – 24, Slovėnija – 26, Slovakija – 27, Estija – 29, Latvija – 32, Bulgarija – 34, Lietuva – 36, Kipras – 49 ir Malta – 50,

ir tipo patvirtinimo numerio, kuris sutampa su tam transporto priemonės tipui išduoto tipo patvirtinimo sertifikato numeriu.

Tarp mažosios raidės „e“ ir EB tipo patvirtinimą suteikusios valstybės narės skiriamąjį kodą ir to tipo patvirtinimo numerio įterpiama žvaigždutė.

- 2.1.4. Traktoriaus identifikavimo numeris.

- 2.1.5. Mažiausia ir didžiausia traktoriaus eksploatacinės masės vertė atsižvelgiant į padangų, kurias galima sumontuoti traktoriui, tipus.

- 2.1.6. Didžiausia leistina transporto priemonės masė, tenkanti kiekvienai traktoriaus ašiai atsižvelgiant į padangų, kurias galima sumontuoti traktoriui, tipus; ši informacija turi būti išdėstyta pradedant priekine ir baigiant galine ašimi.

- 2.1.7. Technškai leidžiama (-os) vilkti masė (-ės): kaip nurodyta I priedo 1.7 punkte.

- 2.1.8. Valstybės narės gali reikalauti, kad į jų rinkas tiekiant traktorius, be gamintojo pavadinimo, jeigu galutinai traktorius surinktas ne gamintojo valstybėje, tačiau ne Bendrijos valstybėje narėje, taip pat būtų nurodyta traktoriaus galutinio surinkimo valstybė.

- 2.2. Gamintojas po arba greta nustatytų įrašų, už aiškiai pažymėto stačiakampio, kuriame išdėstyta tik 2.1.1–2.1.7 punktuose išvardyta informacija, gali pateikti papildomos informacijos (žr. gamintojo plokštelės pavyzdį).

3. TRAKTORIAUS IDENTIFIKAVIMO NUMERIS

Traktoriaus identifikavimo numeris – tai gamintojo kiekvienam traktoriui nustatytas sutartinių ženklų rinkinys. Identifikavimo numerio paskirtis – užtikrinti, kad tarpininkaujant gamintojui 30 metų būtų galima identifikuoti kiekvieną traktorių ir ypač jo tipą nesikreipiant į kitus šaltinius.

Identifikavimo numeris turi atitikti šiuos reikalavimus:

- 3.1. Identifikavimo numeris turi būti pažymėtas gamintojo plokštelėje ir traktoriaus važiuoklėje arba ant kitos panašios konstrukcijos dalies.
 - 3.1.1. Identifikavimo numerio ženklai, kai yra įmanoma, turi būti pažymėti vienoje eilutėje.
 - 3.1.2. Identifikavimo numeris turi būti pažymėtas traktoriaus važiuoklėje arba ant kitos panašios konstrukcijos dalies, transporto priemonės priekio dešiniajame šone.
 - 3.1.3. Identifikavimo numeris aiškiai matomoje ir prieinamoje vietoje turi būti įkaltas arba išpaustas taip, kad jo nebūtų įmanoma nutrinti arba sugadinti.

4. SUTARTINIAI ŽENKLAI

- 4.1. Visiems 2 ir 3 punktuose nustatytiems ženkliniams turi būti naudojamos lotyniškos raidės ir arabiški skaitmenys. Tačiau 2.1.1 punkte ir 3 punkte nustatytam ženkliniui turi būti naudojamos didžiosios raidės.
 - 4.2. Traktoriaus identifikavimo numeriui:
 - 4.2.1. neleidžiama vartoti „T“, „O“ bei „Q“ raidžių, brūkšnelių, žvaigždučių ir kitų specialių ženklų;
 - 4.2.2. mažiausias raidžių ir skaičių aukštis turėtų būti toks:
 - 4.2.2.1. 7 mm – tiesiogiai ženklinant traktoriaus važiuoklėje, rėme arba kitoje panašioje konstrukcijos dalyje,
 - 4.2.2.2. 4 mm – ženklinant gamintojo plokštelėje.

Gamintojo plokštelės pavyzdys

Šis pavyzdys nenustato duomenų, kuriuos iš tikro būtų galima įrašyti gamintojo plokštelėje: jis pateiktas tik informacijai.

STELLA TRAKTOR WERKE

Tipas: 846 E

EB numeris: e * 1 * 1 792

Identifikavimo numeris: GBS18041947

Visuminė leistina masė (*): 4 820 - 6 310 kg

Leistina priekinės ašies apkrova (*): 2 390 - 3 200 kg

Leistina galinės ašies apkrova (*): 3 130 - 4 260 kg

(*) Atsižvelgiant į traktoriaus padangas

Leistina vilkti masė:

- velkami įrenginiai, neturintys stabdžių: 3 000 kg
 - velkami įrenginiai su nepriklausomais stabdžiais: 6 000 kg
 - inercijos jėgų stabdomi velkami įrenginiai: 3 000 kg
 - velkami įrenginiai, kuriems sumontuota pagalbinė stabdžių sistema (pneumatinė arba hidraulinė): 12 000 kg
-

Priedėlis

PAVYZDYS

Administracijos pavadinimas

EB tipo patvirtinimo sertifikato, išduoto traktoriui, priedas dėl gamintojo plokštelių išdėstymo, jų tvirtinimo būdo bei dėl įrašų ant traktoriaus korpuso

(2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/37/EB dėl žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių, jų priekabų ir keičiamos velkamosios įrangos, jų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo 4 straipsnio 2 dalis)

EB tipo patvirtinimo Nr.:

1. Traktoriaus modelis arba gamintojo įmonės pavadinimas:

.....

2. Traktoriaus tipas ir, jeigu reikia, traktoriaus prekės pavadinimas:

.....

3. Traktoriaus gamintojo pavadinimas ir adresas:

.....

4. Jeigu toks yra, gamintojo įgalioto atstovo pavadinimas ir adresas:

.....

5. Traktoriaus pristatymo EB tipui patvirtinti data:

.....

6. Techninė tarnyba, atliekanti tipo patvirtinimo bandymus:

.....

7. Techninės tarnybos parengtos ataskaitos data:

.....

8. Techninės tarnybos parengtos ataskaitos numeris:

.....

9. EB tipo patvirtinimas dėl gamintojo plokštelių išdėstymo ir jų pritvirtinimo būdo bei įrašų traktoriaus korpuse yra suteiktas/nesuteiktas (*).

10. Vieta:

11. Data:

12. Parašas:

13. Prie šio sertifikato yra pridedami toliau nurodyti dokumentai su minėto EB tipo patvirtinimo numeriu:

..... brėžiniai su matmenimis.

..... gamintojo plokštelių išdėstymo ir jų patvirtinimo būdo bei įrašų traktoriaus korpuso schema arba nuotrauka.

Duomenys turi būti pateikiami kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei jos pareikalauja.

14. Pastabos:

.....

.....

.....

(1) Nereikalingas įrašas išbraukiamas.

VI PRIEDAS

VELKAMŲ TRANSPORTO PRIEMONIŲ STABDŽIŲ VALDYMAS IR STABDŽIŲ JUNGTIJS TARP TRAKTORIAUS IR VELKAMOS TRANSPORTO PRIEMONĖS

1. Jeigu priekabos stabdžius galima valdyti iš traktoriaus, šis valdymas turi būti arba rankinis, arba kojinis ir turi būti įmanoma stabdžius valdyti iš vairuotojo vietos, tačiau stabdžių valdymui neturi daryti įtakos kitų valdymo įtaisų junginėjimas.

Jeigu traktoriuje tarp traktoriaus ir velkamos masės yra sumontuota pneumatinė arba hidraulinė sukabinimo sistema, junginio stabdžiams valdyti turi būti sumontuotas tik vienas įtaisas.

2. Kaip stabdžių sistemas galima naudoti sistemas, kurių charakteristikos yra apibrėžtos Direktyvos 76/432/EEB dėl ratiinių žemės ūkio ir miškų ūkio traktorių stabdymo įtaisų I priede.

Stabdymo įtaisai turi būti suprojektuoti ir valdomi taip, kad būtų užtikrinta, jog, sugedus arba neefektyviai veikiant velkamos transporto priemonės stabdymo įtaisui arba nutrūkus sukabinimo įtaisui, išvardytos priežastys traktoriaus veikimui neturėtų įtakos.

3. Jeigu jungtis tarp traktoriaus ir velkamos (-ų) transporto priemonės (-ių) yra hidraulinė arba pneumatinė, taip pat turi būti atitinkamai laikomasi vienos iš šių sąlygų.

3.1. Hidraulinė jungtis:

Hidraulinė jungtis turi būti sudaryta iš vieno vamzdžio.

Ji turi atitikti 1983 m. standartą ISO 5676, jungiančioji dalis turi būti traktoriuje.

Valdymas turi būti toks, kad atmosferos slėgis patektų į jungties galvutę esant išjungtam valdymo įtaisui; darbinis slėgis turi būti ne mažesnis kaip 10 MPa ir ne didesnis kaip 15 MPa.

Neturi būti įmanoma energijos šaltinį atjungti nuo variklio.

3.2. Pneumatinė jungtis:

Jungtis tarp traktoriaus ir velkamos (-ų) transporto priemonės (-ių) yra dvivamzdė: sudaryta iš automatinio vamzdžio ir tiesioginio stabdymo vamzdžio, veikiančių padidėjus slėgiui.

Jungties galvutė turi atitikti 1980 m. standartą ISO 1728.

Valdymas turi būti toks, kad į jungties galvutę patektų ne mažesnis kaip 0,65 MPa ir ne didesnis kaip 0,8 MPa darbinis slėgis.

Priedėlis

PAVYZDYS

Administracijos pavadinimas

**EB TIPO PATVIRTINIMO SERTIFIKATO, IŠDUOTO TRAKTORIUI, PRIEDAS DĖL VELKAMOS
TRANSPORTO PRIEMONĖS STABDŽIŲ VALDYMO**

(2003 m. gegužės 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2003/37/EB dėl žemės ūkio ar miškų ūkio traktorių, jų priekabų ir keičiamos velkamosios įrangos, jų sistemų, sudėtinių dalių ir atskirų techninių mazgų tipo patvirtinimo 4 straipsnio 2 dalis)

EB tipo patvirtinimo Nr.:

1. Traktoriaus modelis (arba gamintojo įmonės pavadinimas):

.....

2. Traktoriaus tipas ir, jeigu reikia, traktoriaus komercinis pavadinimas:

.....

3. Gamintojo pavadinimas ir adresas:

.....

4. Jeigu toks yra, gamintojo įgalioto atstovo pavadinimas ir adresas:

.....

5. Velkamos transporto priemonės standžių valdymo sudėtinių dalių ir (arba) charakteristikų aprašas:

.....

6. Traktoriaus pateikimo EB tipui patvirtinti data:

.....

7. Techninė tarnyba, atliekanti tipo patvirtinimo bandymus:

.....

8. Techninės tarnybos parengtos ataskaitos data:

.....

9. Techninės tarnybos parengtos ataskaitos numeris:

.....

10. EB tipo patvirtinimas dėl velkamos transporto priemonės stabdžių valdymo yra suteiktas/nesuteiktas (*):

11. Vieta:
12. Data:
13. Parašas:
14. Prie šio sertifikato yra pridedami tokie dokumentai su pirmiau nurodyto EB tipo patvirtinimo numeriu:
..... traktoriaus atitinkamų dalių eskizas arba nuotrauka.
Duomenys turi būti pateikiami kitų valstybių narių kompetentingoms institucijoms, jei jos to pareikalauja.
15. Pastabos:
.....
.....

(¹) Nereikalingas įrašas išbraukiamas.

VII PRIEDAS

A DALIS

Panaikinama direktyva ir jos vėlesni pakeitimai

(nurodyta 10 straipsnyje)

Tarybos direktyva 89/173/EEB
(OL L 67, 1989 3 10, p. 1)

1994 m. Stojimo akto I priedo XI.C. II.7 punktas
(OL C 241, 1994 8 29, p. 207)

Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/54/EB
(OL L 277, 1997 10 10, p. 24)

tik 1 straipsnio pirmoje įtraukoje pateikta nuoroda į Direktyvą 89/173/EEB

Komisijos direktyva 2000/1/EB
(OL L 21, 2000 1 26, p. 16)

2003 m. Stojimo akto II priedo I.A.33 punktas
(OL L 236, 2003 9 23, p. 62)

Komisijos direktyva 2006/26/EB
(OL L 65, 2006 3 7, p. 22)

tik 4 straipsnyje pateikta nuoroda į Direktyvą 89/173/EEB ir IV priedas

Tarybos direktyva 2006/96/EB
(OL L 363, 2006 12 20, p. 81)

tik 1 straipsnyje pateikta nuoroda į Direktyvą 89/173/EEB ir priedo A dalies 31 punktas

B DALIS

Perkėlimo į nacionalinę teisę ir taikymo pradžios terminų sąrašas

(nurodyta 10 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas	Taikymo pradžios data
89/173/EEB	1989 m. gruodžio 31 d.	—
97/54/EB	1998 m. rugsėjo 22 d.	1998 m. rugsėjo 23 d.
2000/1/EB	2000 m. birželio 30 d.	—
2006/26/EB	2006 m. gruodžio 31 d. ⁽¹⁾	—
2006/96/EB	2007 m. sausio 1 d.	—

⁽¹⁾ Pagal Direktyvos 2006/26/EB 5 straipsnį:

- „1. Kai tai susiję su transporto priemonėmis, kurios atitinka reikalavimus, nustatytus Direktyvomis 74/151/EEB, 78/933/EEB, 77/311/EEB ir 89/173/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nuo 2007 m. sausio 1 d. valstybės narės dėl su šios direktyvos reguliavimo dalyku susijusių priežasčių:
 - a) neatsisako suteikti EB tipo patvirtinimą arba nacionalinį tipo patvirtinimą;
 - b) nedraudžia registruoti, parduoti ar eksploatuoti tokią transporto priemonę.
2. Kai tai susiję su transporto priemonėmis, kurios neatitinka reikalavimų, nustatytų Direktyvomis 74/151/EEB, 78/933/EEB, 77/311/EEB ir 89/173/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nuo 2007 m. liepos 1 d. valstybės narės dėl su šios direktyvos reguliavimo dalyku susijusių priežasčių:
 - a) nebesuteikia EB tipo patvirtinimo;
 - b) gali atsisakyti suteikti nacionalinį tipo patvirtinimą.
3. Kai tai susiję su transporto priemonėmis, kurios neatitinka reikalavimų, nustatytų Direktyvomis 74/151/EEB, 78/933/EEB, 77/311/EEB ir 89/173/EEB su pakeitimais, padarytais šia direktyva, nuo 2009 m. liepos 1 d. valstybės narės dėl su šios direktyvos reguliavimo dalyku susijusių priežasčių:
 - a) atitiktis sertifikatus, kurie pagal Direktyvos 2003/37/EB nuostatas pateikiami kartu su naujomis transporto priemonėmis, laiko nebetinkamais 7 straipsnio 1 dalies tikslams;
 - b) gali atsisakyti registruoti, parduoti arba pradėti eksploatuoti naujas transporto priemones.“

VIII PRIEDAS

ATTIKTIES LENTELĖ

Direktyva 89/173/EEB	Direktyva 2006/26/EB	Ši direktyva
1 straipsnis		1 straipsnis
2 straipsnio 1 dalies išanginiai žodžiai	5 straipsnio 1 dalies išanginiai žodžiai	2 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos išanginiai žodžiai
2 straipsnio 1 dalies pirma–šešta įtraukos		—
2 straipsnio 1 dalies baigiamieji žodžiai		—
	5 straipsnio 1 dalies a ir b punktai	2 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktai
2 straipsnio 2 dalis		2 straipsnio 1 dalies antra pastraipa
—	5 straipsnio 2 dalis	2 straipsnio 2 dalis
—	5 straipsnio 3 dalis	2 straipsnio 3 dalis
3 ir 4 straipsniai		3 ir 4 straipsniai
5 straipsnio 1 dalis		5 straipsnio pirma pastraipa
5 straipsnio 2 dalis		5 straipsnio antra ir trečia pastraipos
6–9 straipsniai		6–9 straipsniai
10 straipsnio 1 dalis		—
10 straipsnio 2 dalis		10 straipsnis
—		11 ir 12 straipsniai
11 straipsnis		13 straipsnis
I–VI priedai		I–VI priedai
—		VII priedas
—		VIII priedas

2010 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
<i>ES oficialusis leidinys</i> , C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2010 metais kompaktinius diskus pakeis skaitmeniniai diskai.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

